

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิภูมิปัญญา, 2539.
- กำธร สติรกุล. การตลาดสิ่งพิมพ์. การบริหารธุรกิจการพิมพ์. หน่วยที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์ สาระคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้ ฉบับปรับปรุง'39. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กองบริการสื่อสารสนเทศ, 2539.
- จรูญ เพชรมณี และ ชาญกิจ ขอบท่ากิจ. หนังสือและการพิมพ์. เอกสารวิชาการอันดับที่ 10. โครงการตำราและเอกสารวิชาการ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2528.
- จิราภรณ์ สุธัมมสภา, วราวุธ เครือสินธุ์ และ สมใจ หาญสมบัติทรัพย์. ระบบคอมพิวเตอร์. สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น. หน่วยที่ 11. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- ชวรัตน์ เขิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- ณรงค์ สมพงษ์. สื่อเพื่องานส่งเสริมเผยแพร่. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์, 2535.
- ดร.ณิ หิรัญรักษ์. นิตยสาร. ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. สภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. หน่วยที่ 14. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เกือบ 1 ใน 4 ไม่ใช่ Network ในองค์กร. ผู้จัดการรายวัน. ปีที่ 7 ฉบับวันศุกร์ที่ 18 เมษายน 2540.
- บุญทัน ดอกไธสง. การบริหารเพื่อสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: บริษัทหิปปิตการพิมพ์ จำกัด, 2532.
- พยอม วงศ์สารศรี. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุดา, 2533.
- พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และ ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: บริษัทเฮลโล่การพิมพ์ (1988) จำกัด, 2538.
- ภัทรนันท์ ชัยพงศ์เกษม. พัฒนาการและแนวโน้มของอุตสาหกรรมนิตยสาร: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทอมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ และคณะ. การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ยุพิน ไทยรัตนานนท์. คอมพิวเตอร์ในสังคมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ธนวิชัยการพิมพ์, 2527.
- เรวดี คงสุภาพกุล. การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุเมต ศิริวง. ผลกระทบของการใช้คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กกับธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารงานนุกรม. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารนุกรม. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. หน่วยที่ 3. นนทบุรี: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.

- อรนุช เลิศจรรยาภักดิ์ และ ดาราวรรณ สุขุมลชาติ. ทฤษฎีสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: ทงก. ป. สัมพันธ์พาณิชย์, 2528.
- อรรณณ ปิตันธนโสภา และคณะ. เทคโนโลยีสารสนเทศและบทบาทในการพัฒนาสังคมไทย. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- อรุณ รักธรรม. การพัฒนาองค์การเพื่อการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ม.ป.ป.
- ออฟฟิศ ออโตเมชัน (Office Automation) ยังมีปัญหาในการพัฒนาอีกมาก. ผู้จัดการรายวัน, ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 กรกฎาคม 2528.

ภาษาอังกฤษ

- Bennis, W. Organization Development : Its Nature, Origins and Prospects. Reading Mass: Addison Wesley Publishing Co., 1969.
- Biagi, S. Media/Impact. United States of America: Wadsworth Publishing Company, 1996.
- Brody, E. W. Communication Tomorrow: New Audiences, New Technologies, New Media. United States of America: Praeger Published, 1990.
- Buchanan, D., and Boddy, D. Organisations in the Computer Age: Technological Imperatives and Strategic Choice Aldershot. Gower, 1983 cited in McLoughlin, I., and Clark, J. IT in the Workplace: Technological Change at Work. Part 2. Information Technology and Society. Great Britain: The Cromwell Press Ltd., 1995.
- Busby, L. J. Mass Communication in a New Age : A Media Survey. United States of America: Scott, Foresman and Company, 1988.
- Dizard, W., Jr. Old Media/New Media: Mass Communications in the Information Age. New York: Longman, 1994.
- French, W. L., and Bell, C. H., Jr. Organization Development : Behavioral Science Interventions for Organization Improvement. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1984.
- Hunt, T., and Ruben B. D. Mass Communication: Producers and Consumers. United States of America: Harper Collins College Publishers, 1993.
- Hunt, T., and Ruben, B. D. Mass Communication : Producers and Consumers. United States of America: HarperCollins College Publishers, 1993.
- McGill, M. E. Organization Development for Operating Managers. New York: A Division of American Management Association, 1977.
- Murdock, G., and Golding, P. For a Political Economy of Mass Communications: The Socialist Register 1973. London: The Merlin Press, 1974.
- Ribinyi, R. M. Computers and Community : The Organizational Impact. Journal of Communication 39 (3), Summer 1989.
- Rogers, E. M. Communication Strategies for Family Planning. New York: The Free Press, 1973.
- Rogers, E. M., and Shoemaker, F. F. Communication of Innovation: A Cross-cultural Approach. New York: The Free Press, 1971.
- Straubhaar, J., and LaRose, R. Communications Media in the Information Society. United States of America: Wadsworth Publishing Company, 1996.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท คุณ 39 จำกัด

**สัมภาษณ์ : คุณจงกลณี โตสกุลวงศ์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ**

วันที่ : 14 มกราคม 2540

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ผลิตหนังสือคุณภาพสำหรับเด็กอายุระหว่าง 6-11 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งเป็นช่วงต้นๆ ของการศึกษา เป็นนิตยสารไม่มีวางจำหน่ายตามแผงหนังสือ ใช้ระบบสมาชิก มีจำนวน 36 หน้าต่อเล่ม ทำธุรกิจมาปีขึ้นปีที่ 9 อัตราค่าสมาชิก 320 บาทต่อ 1 ปี (12 เล่ม) เนื้อหาทั้งวิชาการและความรู้ เพื่อปูพื้นฐานทางความคิด การสร้างสรรค์ และพัฒนาสติปัญญา ให้เหมาะกับเด็กในวัยดังกล่าว นโยบายในการทำหนังสือ คุณจงกลณี ได้กล่าวว่า

“อยากให้เด็กไทยมีหนังสือดีๆ อ่าน หนังสือที่รู้สึกว่าเป็นหนังสือที่สวย ให้อะไรกับเด็กด้วย เพราะตอนนี้ส่วนใหญ่ กระดาษแพง ผู้ผลิตก็ต้องการลดปริมาณต้นทุน และเรารู้สึกว่า ยังไม่มีหนังสือสี่สีเล่มไหนเลยในเมืองไทยที่ทำแบบนี้ กระดาษอาร์ตอย่างนี้ ก็เลยคิดว่า น่าจะทำตรงนี้”

ใช้ระบบสมาชิก ไม่มีวางจำหน่าย และไม่มีโฆษณา ไม่มีสปอนเซอร์ ในหนังสือ รายได้ทั้งหมดจึงมาจาก การบอกรับเป็นสมาชิกของนักเรียน หรือผู้ปกครองตามโรงเรียนต่างๆ ผู้รับผิดชอบจะเป็นครูหรือบรรณารักษ์ของโรงเรียนแต่ละแห่ง ซึ่งจะเป็นผู้ที่มอบบาทต่อการหาสมาชิกเพิ่มหรือบอกรับสมาชิกติดต่อกันต่อไป โดยจะได้รับค่าตอบแทนเป็นเปอร์เซ็นต์ตามแต่ละตกลงไว้

กลยุทธ์ที่สำคัญอีกประเด็น คือ วิธีการนำเสนอสาระ ความรู้ เพื่อให้เหมาะกับธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ โดยไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่า เนื้อหานั้นน่าเบื่อหรือไม่น่าอ่านเหมือนหนังสือเรียน เพราะใช้วิธีการนำเสนอความรู้และสาระทางวิชาการโดยสอดแทรกไปกับความบันเทิง อันนับว่าเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ทำให้เป็นหนังสือที่มีคุณค่าต่อเด็กและเกิดความน่าสนใจ เหมาะต่อการปูพื้นฐานความรู้ให้เด็ก ทำให้หนังสือสามารถอยู่ได้ด้วยการแนะนำต่อๆ กันไปจากทั้งครู บรรณารักษ์ ผู้ปกครอง หรือแม้กระทั่งตัวเด็ก ๆ เอง

กลยุทธ์ ในการคัดเลือกเนื้อหาที่มีคุณค่า การนำเสนอรูปภาพ การจัดรูปเล่ม และคุณค่าของวัสดุกระดาษ (อาร์ตมัน) เพื่อพัฒนาความคิดและการสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงคุณประโยชน์ที่เด็กหรือผู้อ่านจะได้รับเป็นสำคัญ

ลักษณะธุรกิจแบบครอบครัว การทำงานเป็นแบบ โฮม-ออฟฟิศ ดำเนินการโดยไม่หวังผลกำไร เนื่องจากกลุ่มผู้ก่อตั้งและบริหาร เป็นผู้ประกอบอาชีพและมีพื้นฐานในกลุ่มอาชีพ 3 อาชีพ คือ แพทย์ เกษษกร และ วารสารศาสตร์ อีกทั้งมีใจรักและมีพื้นฐานโดยตรงทางด้านนี้อยู่แล้วเป็นทุนเดิมในสาขาวิชาชีพของตน จึงนำแนวคิดของทั้ง 2 วิชาชีพมาผนวกกันในการดำเนินกิจการ คือ ผลิตสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับเด็กโดยเน้นเนื้อหาทางวิชาการ ความรู้ ในรูปแบบสาระบันเทิง เพื่อเป็นสื่อเสริมและสนับสนุนวิชาการหรือความรู้ที่นักเรียนหรือเด็กจะได้รับอยู่แล้วจากหนังสือเรียน องค์กรจึงเป็นองค์กรเล็กๆ มีพนักงานจำนวนน้อย

“เนื่องจากพี่สาวกลับมาจากเมืองนอกและต้องการมีธุรกิจเป็นของตัวเอง เห็นว่าตัวดิฉันเรียนทางด้านวารสารฯ มา จึงคิดว่า ธุรกิจที่น่าทำก็คือ วงการหนังสือ และที่ทำหนังสือเด็กเพราะตลาดหนังสือเด็กน่าจะไปได้ดีกว่าหนังสือวัยรุ่น ควรจะได้มีการให้อะไรกับเด็กได้ดีกว่า ซึ่งพี่สาวก็มีลูก จึงมีความคิดว่า อยากให้ลูกโตขึ้นมาในลักษณะที่มีหนังสือดี ๆ อย่างในเมืองนอกได้อ่าน . . . จะไปเมืองนอก ไปดูหนังสือเด็กในเมืองนอกว่าเขาทำอะไรกันบ้าง เราทำหนังสือจะไม่เน้นสาระหนัก แต่จะเป็นการเน้นทางด้านสอดแทรกความรู้ไปกับรูปการ์ตูน เพราะตัวเด็กเองก็เรียนหนักมากก็นอยู่แล้ว”

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจ

ลักษณะการทำงาน

เป็นองค์กรที่ดำเนินการผลิตวารสารสำหรับเด็ก ในส่วนของโรงพิมพ์ก็จะมีคำว่าจ้างโรงพิมพ์เจ้าประจำคือ โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์ ไม่มีสาขาหรือไม่มีส่วนจัดจำหน่าย ใช้ระบบสมาชิก ส่งไปตามโรงเรียน โดยมีการติดต่อผ่านครูใหญ่ของโรงเรียนนั้นๆ เพื่ออนุมัติให้ดำเนินการ สมาชิกมีทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดทั่วประเทศ

บุคลากร : มีพนักงานประมาณ 10 คน โดยแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบุคคล จำนวน 1 คน (ทำหน้าที่เป็นเลขาฯ) ฝ่ายกองบรรณาธิการ 3-4 คน และฝ่ายศิลป์ประมาณ 6-7 คน

ขั้นตอนการผลิต :

“ที่บริษัทจะใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ต้นฉบับเป็นส่วนมาก และใช้ในเรื่องของการติดต่อทาง INTERNET ซึ่งดิฉันจะเป็นผู้ติดต่อกับน้องสาวที่อยู่ต่างประเทศเอง เมื่อได้รับข้อความจากทาง INTERNET ก็จะส่งไปทางคอมพิวเตอร์ ต่อจากนั้นจะส่งไปให้เจ้าหน้าที่ที่ทำการจัดหน้า ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการพิสูจน์อักษรอย่างมาก ซึ่งจะต้องมีการตรวจและช่วยกันเยอะมาก ช่วยกันหมด เพราะหนังสือนี้จะมีผิดไม่ได้ ผิดแค่ตัวเดียว เด็กจะโทร. มาถามแล้ว บางทีทำให้เกิดความล่าช้า ถ้าจะต้องแก้ที่เพลทก็ต้องแก้”

ปัจจุบันฝ่ายศิลป์ยังใช้การออกแบบภาพการ์ตูนด้วยวิธี MANUAL แต่มีโครงการที่จะนำเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ MACINTOSH เข้ามาใช้ด้วย แต่ยังคงเน้นไปที่การใช้ MANUAL ส่วนใหญ่ เพราะจำนวนหน้าของหนังสือในการผลิตยังมีจำนวนน้อย คือ 36 หน้าต่อเล่ม การนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ จึงนับว่าจะไม่คุ้มกับการลงทุน

สำหรับการจัดหน้าจะใช้วิธีการคอมพิวเตอร์จากเครื่อง MACINTOSH

ได้เริ่มมีการนำคอมพิวเตอร์เครือข่าย INTERNET เข้ามาใช้เมื่อปีพ.ศ. 2539 บุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย มีอยู่เพียงคนเดียว คือ คุณจงกลณี ซึ่งจะเป็นผู้ใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย INTERNET ในการติดต่อลักษณะ E-MAIL กับนักเขียนซึ่งเป็นน้องสาวอยู่ต่างประเทศ และยังเป็นผู้ทำหน้าที่ในการค้นหาข้อมูลต่างๆ ส่งมาให้คุณจงกลณีซึ่งจะทำหน้าที่เป็น EDITOR ของหนังสือ

ปริมาณการใช้ INTERNET : ใช้ INTERNET ทุกวัน

จำนวนคอมพิวเตอร์ในบริษัท มีจำนวน 3 เครื่อง แต่มีอยู่เครื่องเดียวที่ใช้ติดต่อบริษัทเครือข่าย “INTERNET”

ปัจจุบันนักเขียนจะเป็นนักเขียนประจำ

“แต่ก่อนเคยจ้างนักเขียนข้างนอก แต่เดี๋ยวนี้เรารู้สึกว่ามันไม่จำเป็น เพราะไม่มีคอลัมน์ที่ต้องการมีอาชีพโดยเฉพาะ ซึ่งพี่สาวของดิฉันเองเป็นหมอกก็เขียนเรื่องส่งมาเอง พยายามลดต้นทุนทุกอย่างเพื่อให้หนังสืออยู่ได้”

แนวทางในการทำหนังสือนั้น จะใช้การดูตัวอย่างจากเมืองนอกในแง่ว่า ขณะนี้ที่เมืองนอกมีแนวทางในการสอนอะไรกับเด็ก เป็นเค้าโครง เป็นการนำแนวคิดมาประยุกต์ให้เข้ากับเด็กไทย ไม่ได้ใช้วิธีคัดลอกมาในหนังสือจะมีคอลัมน์ประจำ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาของการผลิตหนังสือ :

คือ หนังสือยังออกไม่ตรงกำหนด มีปัญหาทางด้าน การตรวจ การพิสูจน์อักษร

“ตอนนี้หนังสือยังออก LATE อยู่ เพราะจะมีปัญหาทางด้าน การพิสูจน์อักษร เนื่องจากหนังสือค่อนข้างเป็นงานละเอียด อันที่หนึ่งการตรวจเพลท การพิสูจน์อักษร จะค่อนข้าง CHECK มาก PROVE นี้ บางที สองสามหน อย่างเช็กสี่ ก็ทำให้มีการล่าช้า ล่าช้าเป็นประจำ”

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปัญหาการออกหนังสือล่าช้า แต่ไม่มีผลกระทบต่อจำนวนสมาชิก เนื่องจากสมาชิกมีความเข้าใจต่อการดำเนินงานของหนังสือ และมักจะเป็นสมาชิกที่เหนียวแน่นแต่ดั้งเดิมอยู่แล้ว อีกประการคือ เป็นหนังสือที่มีได้วางจำหน่ายทั่วไป ลักษณะของข้อมูลพื้นฐานต่อการเป็นสมาชิก และความมั่นใจที่สมาชิกมีต่อหนังสืออยู่ในอัตราที่แน่นอนมั่นคง

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ที่มักเกิดขึ้นต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ก็คือ การเชื่อมต่อสัญญาณกับระบบ INTERNET ขากมาก แต่ยังไม่ถือว่าเป็นปัญหา มาก เพราะลักษณะขององค์กรที่เป็นแบบโฮม-ออฟฟิศ และผู้ที่ทำหน้าที่ในการเข้าสัญญาณก็คือบุคลากรเพียงคนเดียว สามารถจะติดต่อกับนักเขียนซึ่งเป็นบุคลากรประจำของบริษัทที่ต่างประเทศในเวลาใดก็ได้ที่นอกเหนือจากชั่วโมงการทำงานปกติ

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ยังมองว่า มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรจะนำไปสู่การลดต้นทุนในระยะยาว ทางด้านการลดจำนวนบุคลากรที่มีอยู่ลงไป เป็นแนวความคิดการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างขององค์กร รูปแบบของการทำงานก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย

อย่างไรก็ดี ในกรณีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง ซึ่งจะมีประโยชน์มากกว่าในองค์กรที่มีขนาดใหญ่ แต่สำหรับองค์กรขนาดเล็กยังไม่คุ้ม

อุปสรรคและข้อจำกัดต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ก็คือ ลักษณะการผูกขาดของศูนย์บริการเครือข่าย ซึ่งแตกต่างจากต่างประเทศ ไม่เปิดเสรี ซึ่งขัดต่อนโยบายการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ ผู้ผลิตสื่อมองว่า ยังมีปัจจัยข้อจำกัดทางด้านผู้รับสารในแง่ กลุ่มเป้าหมายของหนังสือเป็นเด็กประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ยังไม่มีความเข้าใจต่อการใช้ INTERNET เพราะฉะนั้นผู้ที่จะใช้ก็คือ ผู้ปกครองของเด็กมากกว่า

ในแง่ผู้รับสาร จะต้องเป็นผู้มีคอมพิวเตอร์ (มีเงินในระดับหนึ่ง) มีทักษะและความเข้าใจในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (มีการศึกษาในระดับหนึ่ง)
นอกจากนี้ยังจะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เนื่องจากข้อความที่ใช้ใน INTERNET จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับในเรื่องนโยบายของรัฐทางด้านการศึกษาแล้ว ยังนับว่ามีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคอยู่มาก เพราะแม้แต่นักศึกษาปริญญาโทที่มีหลักสูตรในการเรียนคอมพิวเตอร์ แต่อุปกรณ์ก็ยังไม่พร้อมให้นักศึกษาได้ใช้ในการเรียน และหลักสูตรไม่สอดคล้องต่อการปฏิบัติจริง

ในเรื่องนโยบายการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยให้มีการติดตั้งระบบ INTERNET ทุกโรงเรียนทั่วประเทศ ก็ยังประสบปัญหาที่สำคัญก็คือ ขาดบุคลากรที่จะทำการสอน เหล่านี้ก็ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางด้านนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

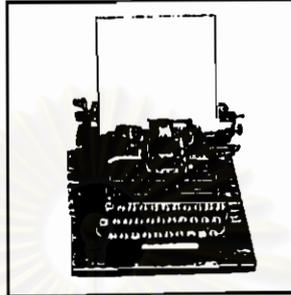
แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

มีโครงการจะใช้ INTERNET เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์หนังสือ แต่จะติดต่อเพื่อสร้างโฮมเพจจากต่างประเทศ เพราะปัญหาค่าใช้จ่ายในการทำ WEB SITE ที่เมืองไทยสูงกว่าในต่างประเทศ และขั้นตอนยุ่งยากมากกว่า ขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้

“กำลังคิดจะให้น้องสาวที่อยู่เมืองนอกทำ เวบ ไซด์ เนื่องจากค่าสมัครที่เมืองไทยแพงเสียค่าสมาชิก ๖๐๐ ได้แก่ TEXT แต่ที่เมืองนอกเสียค่าบริการเพียงแค่ ๑๐ เหรียญสามารถใช้ได้ทั้งวันทั้งคืน น้องสาวก็เลยคิดว่า ถ้ามีเวลาจะเข้าไปศึกษาการทำ โฮมเพจ ทำ เวบ ไซด์ ที่ไหน แล้วก็อาจจะมีการโฆษณาทาง INTERNET ด้วย ซึ่งตอนนี้อยู่ในระหว่างศึกษาอยู่”

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

ยังต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะมีการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากปัจจัยและข้อจำกัดที่ได้แสดงทัศนะไว้ดังที่กล่าวมา

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

สัมภาษณ์ : 1. คุณฤทธิ ธีระโกเมน
ประธานกรรมการ
2. คุณสุรพงศ์ ภิรมย์ประเมศ
COMPUTER & TECHNICAL SUPPORT MANAGER

วันที่ : 14 มกราคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเบื้องต้น

ผลิตสื่อเพื่อการพัฒนา กำเนิดขึ้นเมื่อ ๒๒ ปีที่แล้ว ภายใต้การรวมตัวของกลุ่มนิสิต สาขาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เห็นว่าตลาดหนังสือทางวิชาการในเมืองไทยมีน้อยและแคบอยู่เฉพาะในวงการศึกษาเท่านั้น จึงรวมตัวกันทำวารสารทางวิชาการที่เป็นภาษาไทยขึ้น

คำว่า "ซีเอ็ดยูเคชั่น" (SE-EDUCATION)

มีความหมายมาจากคำว่า

S = SCIENCE + E = ENGINEERING + EDUCATION

สำหรับการพัฒนาและการเติบโตของซีเอ็ดที่นับว่า มีการขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็วนั้น จะอยู่ในช่วงเมื่อประมาณ ๖-๗ ปีที่ผ่านมาเอง

วารสารในเครือซีเอ็ด มี ๖ เล่ม คือ

๑. เขมิกอนดัคเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์
เป็นวารสารวิชาการสำหรับผู้สนใจอิเล็กทรอนิกส์
๒. HOBBY ELECTRONICS
เป็นวารสารสำหรับผู้สนใจเล่นอิเล็กทรอนิกส์เป็นงานอดิเรก
๓. INDUSTRIAL TECHNOLOGY
เป็นวารสารเพื่อการปรับตัวก้าวทันเทคโนโลยีอุตสาหกรรมยุคโลกาภิวัตน์
๔. MICRO COMPUTER USER
เป็นวารสารเพื่อการเลือกซื้อและใช้งานคอมพิวเตอร์ทุกระดับ
๕. ไมโครคอมพิวเตอร์
เป็นวารสารสำหรับผู้สนใจไมโครคอมพิวเตอร์ทุกระดับ
๖. UPDATE
เป็นวารสารสาระทันยุคเพื่อคนทันสมัย

นอกจากนี้ ยังผลิตหนังสือในแขนงต่างๆ เช่น สาขาการบริหาร จัดการ พัฒนาตนเอง สาขาความรู้ทั่วไป สาขาหนังสือส่งเสริมเยาวชน ฯลฯ

ร้านจำหน่ายหนังสือของซีเอ็ดในกรุงเทพฯ มีอยู่ ๑๐ สาขา คือ

๑. สาขาฟอร์จูนทาวน์ (เขาดิน)
๒. สาขาเดอะมอลล์ บางกะปิ
๓. สาขาเดอะมอลล์ บางแค
๔. สาขาซีลมคอมเพล็กซ์
๕. สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า บางนา
๖. สาขาหลักสี่พลาซ่า
๗. สาขาฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต
๘. สาขาอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง
๙. สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า ปิ่นเกล้า
๑๐. สาขาฟิวเจอร์พาร์ค บางแค

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

นโยบาย

ผลิตสื่อเพื่อพัฒนาคน ภายใต้เครื่องหมาย “ซีเอ็ด”

กลยุทธ์

ในการดำเนินธุรกิจหนังสือ ซีเอ็ดได้ใช้กลยุทธ์หรือแนวทางดังต่อไปนี้

๑. การเสนอเนื้อหาสาระทางวิชาการ ด้วยวิธีการที่น่าสนใจและเพื่อเป็นการขยายวงการตลาดหนังสือทางด้านนี้ให้เปิดกว้างขึ้น แต่เดิมหนังสือวิชาการนั้นมีลักษณะที่น่าเบื่อ ไม่น่าอ่าน และยังมีเนื้อหาที่จำกัดอยู่เฉพาะแต่ในวงการศึกษาเท่านั้น มักไม่ค่อยมีในตลาดหนังสือบ้านเรา หรือถ้ามีก็จะเป็นหนังสือภาษาอังกฤษที่ต้องสั่งมาจากเมืองนอกโดยตรง ทางซีเอ็ดจึงนำกลยุทธ์ทางการนำเสนอเนื้อหาทางวิชาการโดยใช้วิธีการต่างๆ อาทิ วิธีการเอาใจใส่ต่อคุณภาพของเนื้อหา มีการร่วมมือกับแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ สวมกับความชำนาญของกองบรรณาธิการที่จะสรรหาต้นฉบับและคัดเลือกนักเขียนหรือผู้แปลมาทำให้เนื้อหาทางวิชาการนี้น่าอ่าน มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้อ่านมากขึ้น นอกจากนี้ยังคำนึงถึงทางด้านคุณภาพในการผลิตทั้งด้านรูปเล่มและกระดาษด้วย

๒. การขยายช่องทางการจัดจำหน่ายให้กว้างขวางขึ้น เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดในส่วนของการจัดจำหน่ายเพื่อประกันความเสี่ยงต่อการลงทุน ด้วยวิธีการร่วมมือกับคู่ค้าที่มีความแข็งแกร่งในการดำเนินธุรกิจห้างสรรพสินค้าประเภทค้าขายส่งขนาดใหญ่ ซึ่งมีเป้าหมายในการบุกตลาดธุรกิจที่ได้มีการเล็งเห็นถึงศักยภาพในการซื้อของกลุ่มผู้บริโภคในระดับค่อนข้างสูง จึงมีการทำความเข้าใจว่า หากคู่ค้าเปิดธุรกิจห้างสรรพสินค้าที่ไหน ทางซีเอ็ดก็จะขอเปิดเป็นร้านหนังสือในห้างนั้นด้วยควบคู่กันไป ปัจจุบันได้เริ่มเปิดสาขาร้านหนังสือซีเอ็ดควบคู่ไปกับห้างสรรพสินค้าดังกล่าวไปแล้ว ๒ แห่ง คือที่ พัทยา และสระบุรี ซึ่งมีโครงการต่อไปเรื่อยๆ ตามแผนการที่ทางห้างสรรพสินค้าวางเป้าหมายไว้ การดำเนินกลยุทธ์เช่นว่านี้ เพื่อเป็นการยืนยันต่อนโยบายของซีเอ็ดเองและเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่กลุ่มผู้อ่านว่า หนังสือทุกเล่มภายใต้อเครื่องหมาย “ซีเอ็ด” จะต้องเป็นหนังสือที่มีคุณภาพและสามารถหาซื้อได้สะดวกขึ้น

๓. การผลิตหนังสือวิชาการที่มีความหลากหลายในแต่ละสาขาของวิชา เพื่อมุ่งให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของบริษัท คือ ผลิตสื่อโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ

๔. การนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตหนังสือและจัดจำหน่ายหนังสือ อุปกรณ์เทคโนโลยีที่สำคัญ คือ คอมพิวเตอร์และแนวโน้มต่อการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีความจำเป็นต่อธุรกิจการทำหนังสือเข้ามาใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและคุ้มกับการลงทุนโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการทำธุรกิจ

จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจนั้น เป็นความพยายามบุกเบิกและพัฒนาหนังสือวิชาการที่ไม่น่าอ่าน และจำกัดอยู่เฉพาะในวงการศึกษา ให้เป็นสิ่งที่น่าสนใจและขยายตัวอย่างกว้างขวางไปสู่ผู้อ่านทั่วไป โดยตระหนักว่า การศึกษาที่ถูกต้องและการพัฒนาคนให้ทันกับวิทยาการใหม่ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทย

ประเภทของการดำเนินธุรกิจจัดอยู่ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑. ด้านการผลิตหนังสือ
๒. ด้านการจัดจำหน่ายหนังสือ

หนังสือที่ทางบริษัทซีเอ็ดฯ ผลิตและจำหน่ายจะเป็นหนังสือในแขนงต่างๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ เช่น สาขาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาบริหาร จัดการ พัฒนาตนเอง สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาไฟฟ้า สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขารถยนต์-เครื่องยนต์-เครื่องปรับอากาศ สาขาสถาปัตยกรรม-ก่อสร้าง-เขียนแบบ สาขาความรู้ทั่วไป

สาขาหนังสือส่งเสริมเยาวชน สาขาจิตวิทยาเด็ก (รวมทั้งจัดทำวารสารเชิงวิชาการชั้นนำอีก ๖ ฉบับ) เพื่อเร่งเร้าการพัฒนาให้เกิดขึ้นทันเวลา

“ในสมัยก่อน เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว หนังสือวิชาการหาอ่านยากมาก อ่านก็ต้องเป็นภาษาอังกฤษ ที่แปลแล้วมีน้อยมาก แล้วก็แพง หาอ่านยาก แล้วคนไทยกับภาษาอังกฤษเหมือนหนูกับแมว เห็นทีก็วิ่งหนีทุกที ทำให้เราเห็นว่า ทำยังไงจะพัฒนาความรู้ของคนไทยขึ้นมาได้ แล้วการจะพัฒนาคนไทยขึ้นมาให้รู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก แล้ววัฒนธรรมของคนไทยเป็นเรื่องที่ว่า ภาษาอังกฤษนี้ ถ้าไม่จำเป็นต้องไปยุ่งกับมัน ก็ไม่สนใจ แม้แต่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย ถ้าถามว่า ที่เรียนภาษาอังกฤษ เพราะอะไร? คำตอบคือ เพราะเป็นวิชาบังคับ . . . เป็นความคิดของคนไทยส่วนใหญ่ที่เวลาเจอภาษาอังกฤษ แล้วจะ หนี วิ่งหนีขะส่วนใหญ่ . . .

. . . แล้วมันมีตลาดส่วนหนึ่งที่บอกว่า คนไทยอยากรู้ คนไทยกำลังพัฒนา ประเทศกำลังพัฒนาอยู่ แล้วจะทำอย่างไรให้ประเทศพัฒนาไปได้ คือ ต้องหาสื่อมาป้อน แล้วป้อนอย่างไร? ก็คือ ต้องป้อนเป็นภาษาไทย ก็เลยรู้สึกว่า ตลาดหนังสือมีความต้องการหนังสือวิชาการที่เป็นภาษาไทยอยู่ แล้วในสมัยนั้นยังไม่มีคนทำ . . . มีไม่กี่สำนักพิมพ์ที่ทำทางด้านนี้ ทางด้านวิทยาศาสตร์ ทางด้านความรู้ แล้วในปัจจุบันสถานการณ์เช่นนี้ก็ยังคงเป็นอยู่ ถามว่า ตอนนั้นคนมีความรู้มากขึ้น คนรู้หนังสือเพิ่มขึ้น แต่คนที่เก่งภาษาอังกฤษ อ่านภาษาอังกฤษ ออก เปอร์เซนต์ก็ยังน้อย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ยังคงเป็นเรื่องที่จำเป็นอยู่ แล้วตลาดทางด้านนี้ก็ยังมีโอกาสได้อีกเยอะ”

ที่ผ่านมา ซีเอ็ดได้เริ่มจับงานทำธุรกิจทางด้านสำนักพิมพ์ที่เน้นการผลิตหนังสือและวารสาร จนกระทั่งขยายไปสู่งานทางด้านการจัดจำหน่ายในปัจจุบัน และมีแนวโน้มความเป็นไปได้สูงว่า จะมีการทำโรงพิมพ์ของตนเองในอนาคต อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้บริหารของซีเอ็ดจะมีแนวความคิดต่อการดำเนินธุรกิจหนังสือให้ครบวงจร แต่ก็ยังมีความไม่พร้อมและมีข้อจำกัดต่อไปนี้

๑. เงินลงทุน เพราะการลงทุนทางด้านเครื่องจักร โรงพิมพ์นั้น เป็นการลงทุนที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงมาก
๒. บุคลากร ที่จะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์และมีทักษะทางด้านนี้ ซึ่งนับว่าหายาก
๓. สถานการณ์ค่าจ้าง แรงงาน ในส่วนนี้ ยังถูกมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจะต้องลงทุนหรือเริ่มต้นใหม่เองทั้งหมด การจ้างโรงพิมพ์อื่นดูจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า
๔. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งในขณะนี้ทางซีเอ็ดยังอยู่ในช่วงการศึกษาและประเมินผลประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งาน เป็นช่วงการศึกษาเปรียบเทียบจุดคุ้มทุนอยู่

“ในเรื่องของเทคโนโลยี ถ้ามันถึงจุดที่บอกได้ว่า สามารถใช้งานได้จริง ที่หากว่าถ้าเราทุ่มทุนทางนั้นแล้ว เราได้รับประโยชน์สูงสุด งานเราเวิร์กขึ้น ทำงานได้เร็วขึ้น ดีขึ้น มีผลงานมากขึ้น ดีขึ้น จนทำให้ตลาด ทำให้ยอดขายดีขึ้น ผู้อ่านสบายใจขึ้น รู้สึกว่าคุณภาพหนังสือดีขึ้น ตรงนั้นที่ทำให้เรารู้สึกว่า น่าลงทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นจุดที่เราต้องมาดูกันว่า ค่าใช้จ่ายเป็นอย่างไร ในขณะเดียวกันถ้าในระบบเดิมที่เราเคยทำ มีค่าใช้จ่ายในระดับหนึ่ง แล้วถ้าเปลี่ยนมาใช้ระบบนี้ ค่าใช้จ่ายมันเปลี่ยนมาเป็นอีกระดับหนึ่ง ถ้าค่าใช้จ่ายมีข้อแตกต่างกันจนน่าตัดสินใจ เราคงตัดสินใจ แต่หากค่าใช้จ่ายยังสูงอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับ การที่เราจะมาบอกว่า เป็นไอ-เทคโนโลยี เพราะฉะนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงหน่อย ต้นทุนต่อเล่มเพิ่มขึ้น ทำให้หนังสือขาย

แพงขึ้น คนซื้อก็ไม่แยบปี่แล้ว เพราะผู้อ่านอาจจะบอกว่า หนังสือดีขึ้นก็จริง แต่ไม่ต้องซื้อแบบนี้ก็ได้ เหล่านี้มีผลกระทบต่อยอดขาย ทำให้ยอดขายตก อย่างนี้ก็ไม่คุ้มแล้ว เพราะแทนที่จะนำมาช่วยให้บริษัทเจริญฯ ขึ้น กลับมาทำให้บริษัทล่มจมลง"

ข้อมูลสถานการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจ

◇ คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายที่ข้อมูลมี ๒ ระบบ คือ

๑. ระบบ แลน (LAN) ซึ่งจะใช้ข้อมูลในแต่ละส่วนในบริษัท มี LAN หลายวงแล้วแต่จุดประสงค์ของแต่ละส่วนการทำงานนั้นๆ เช่น LAN สำหรับกองบรรณาธิการแต่ละกอง และ LAN ของร้านหนังสือแต่ละร้าน ลักษณะการใช้ LAN ส่วนมากก็เพื่อแลกเปลี่ยนและส่งข้อมูลกันและกัน

๒. ระบบอินเทอร์เน็ต (INTERNET) ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีหลายรูปแบบ เช่น โฆษณาประชาสัมพันธ์ หนังสือ ใช้เป็นช่องทางความรู้ ช่องทางการติดต่อ ช่องทางวิชาการหลายอย่าง หาข้อมูลมาเขียนหนังสือ หรือเผยแพร่ความรู้

"เปรียบอินเทอร์เน็ตเหมือนกับ ห้องสมุดที่ใหญ่ที่สุดในโลก คุณจะหาอะไรจากในนั้นก็ได้ คุณหาความรู้แบบต่างๆ ได้ หาหนังสือได้ หาไมโครฟิล์ม หาสื่อสิ่งพิมพ์ หาคนได้ด้วย ติดต่อการค้าก็ได้"

◇ โปรแกรมที่ข้อมูลมีอยู่มากมายหลายลักษณะ

- สำหรับโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ เนื่องจากเป็นองค์กรที่ทำหนังสือทางด้านคอมพิวเตอร์อยู่ ก็จะมีการขอโปรแกรมต่างๆ จากผู้ผลิต เพื่อมาขอทดสอบก่อนจะลงบทความให้

- โปรแกรมที่ซื้อมาเพื่อใช้ในงานเฉพาะด้าน เช่น โปรแกรมการทำบาร์โค้ด ฯลฯ

- โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ให้เหมาะกับงานนั้นๆ โดยเฉพาะ ก็จะมีโปรแกรมเมอร์ (PROGRAMMER) รับหน้าที่ในการเขียนโปรแกรมขึ้นมาใช้สำหรับงานนั้นโดยตรง

อย่างไรก็ดี สำหรับโปรแกรมสำเร็จรูปที่นิยมใช้กันและใช้เป็นหลักก็คือ โปรแกรม WINDOWS, PAGE MAKER, ILLUSTRATOR, EXCEL เป็นต้น

◇ ซีอีโอนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อประมาณ ๖-๗ ปีที่แล้ว ก่อนที่จะนำบริษัทเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยมีการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วนของการเงินและบัญชีเป็นหน่วยงานแรก

◇ สำหรับแนวความคิดต่อการนำเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรนั้น เป็นนโยบายจากผู้บริหารระดับสูงของบริษัท เนื่องด้วยผู้บริหารของบริษัท มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และอยู่ในแวดวงของวิชาการความรู้และวิทยาการใหม่ๆ อยู่แล้ว ได้มีการติดตามความเคลื่อนไหวของเทคโนโลยี วิทยาการความก้าวหน้า อยู่ตลอดเวลา จึงให้การสนับสนุนและส่งเสริม จัดให้มีโครงการทดลองก่อนนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้จริง เพื่อคุณผลที่เกิดขึ้นจากโครงการทดลองนั้น เมื่อประเมินผลที่ได้จากโครงการทดลอง จึงนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายมาปฏิบัติจริง โดยเริ่มจากในหนึ่งแผนก ให้เป็นเสมือนโครงการนำร่อง

ขั้นตอนแรกใช้วิธีแบ่งเป็นทีมพิเศษปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ และอีกส่วนหนึ่งยังคงใช้วิธีเดิมคือ MANUAL ต่อจากนั้นให้มีการหารือระหว่างกันเพื่อป้องกันการใช้คอมพิวเตอร์ให้ได้ทั้งหมด มีการขยายการใช้คอมพิวเตอร์ให้กระจายออกไปให้ครบทั้งองค์กร

สำหรับสถานการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในปัจจุบัน จะเป็นการเน้นหนักไปทางด้านการผลิตงาน ไม่ว่าจะเป็นวารสารหรือหนังสือเล่ม ทุกกระบวนการของขั้นตอนการผลิตงาน จะอยู่ภายใต้การทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

◇ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในระบบเครือข่าย

- ทางด้านการผลิต มีคอมพิวเตอร์ประมาณ ๑๐๐ กว่าเครื่อง ทั้งที่เป็นเครื่อง PC และ MACINTOSH โดยมีพนักงานใช้ประจำเครื่องประมาณ ๑๐๐ กว่าคน

ในแต่ละกองบก.ของวารสารแต่ละเล่ม ใช้ระบบเครือข่าย LAN ของแต่ละกองบก.ของตนเอง ไม่ได้มีการเชื่อมระหว่างกองบก.กัน เพราะไม่มีความจำเป็น

“แผนกทำหนังสือเล่มหนึ่ง จะมีกองบก.ของเขาเอง จะมีการต่อ NETWORK เพื่อใช้ประโยชน์ภายในของตนเอง แต่ยังไม่ถึงขั้นว่าต่อระบบเครือข่ายระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงาน เพราะเรายังไม่เห็นความจำเป็นว่า ทำไมต้องต่อเชื่อมกันด้วย เช่น ทำหนังสือแมกกาซีนอิเล็กทรอนิกส์ การที่จะต่อเชื่อมมายังกองหนังสือตำราวิชาการเพื่ออะไร? นึกไม่ออก”

- ทางด้านบัญชีและการเงิน มีเครื่องคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่ายประมาณ ๒๐ เครื่อง และจำนวนพนักงานที่ใช้เครื่อง ๒๐ คน

ที่น่าสนใจก็คือ :

- คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายยังไม่มีการต่อเชื่อมระบบในแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน จะเป็นการต่อเชื่อมในแผนกของตนเองเท่านั้น

- ผู้บริหารไม่ใช้คอมพิวเตอร์ ทั้งในการตัดสินใจทางการบริหาร หรือการดูข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ยังเป็นการทำงานจากการดูเอกสารที่สั่งให้พนักงานจัดเตรียมข้อมูลให้ สาเหตุที่ผู้บริหารไม่ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพราะ

๑. ความสะดวกในการเรียกดูข้อมูลจากเอกสารที่ได้บังคับบัญชาจัดเตรียมให้ เป็นขั้นตอนทำงานที่สะดวกกว่า

๒. ผู้บริหารมีภารกิจมาก ประกอบกับการใช้คอมพิวเตอร์เป็นการใช้ทักษะ นับเป็นเรื่องยุ่งยากและเสียเวลาสำหรับผู้บริหารที่จะต้องมาเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์

๓. การที่ระบบเครือข่ายของบริษัท ยังไม่เต็มรูปแบบที่เชื่อมต่อกับทุกหน่วยงาน เพราะฉะนั้นการเรียกดูข้อมูลก็จะได้แค่บางหน่วยงานเท่านั้น จึงไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้บริหารที่จะเรียกดูข้อมูลจากคอมพิวเตอร์

“จริงๆ เรายังเห็นความสะดวกของการใช้คนมากกว่า ผู้บริหารสามารถเรียกงานได้ว่า วันนี้ต้องการงานชิ้นนี้ ขอให้นำมาวางไว้บนโต๊ะ ไม่ต้องนั่งจิ้มเองให้หงุดหงิด แต่สั่งได้ กำหนดวันได้”

◇ ในแง่การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้หรือไม่นั้น ทางซีเอ็ดถึงเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้แล้ว แต่เป็นเฉพาะเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานนั้น ในแง่ของเป้าหมายการเชื่อมต่อบริษัทของทุกหน่วยงานเข้าด้วยกันนั้นยังไม่มี เพราะไม่ได้เชื่อมระบบเข้าไว้ด้วยกัน

ประสิทธิภาพของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายอยู่ในระดับ ๔๐-๕๐% เนื่องจากระบบเครือข่ายยังไม่เต็มทั้งรูปแบบครบวงจร

◇ สำหรับประสิทธิผลของการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในบริษัทนั้น เกิดขึ้นทั้งต่อบริษัท และบุคลากรของบริษัท เห็นชัดทั้งในด้านยอดขาย ผลผลิต คุณภาพของงาน ความรู้สึกของคนทำงานก็ดีขึ้น

“คนทำงานจะได้อะไรหลายอย่าง ณ วันนี้พนักงานศิลปะของซีเอ็ดที่ทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็น เวลาที่ออกไปข้างนอก เขามีสิ่งที่จะนำไปคุยได้เยอะ เป็นสิ่งที่สามารถเรียกร้องคุณค่าให้ตัวเอง เรียกร้องเงินเดือนได้สูง และเมื่อก่อนไม่ค่อยมีภาพว่า พนักงานศิลปะออกไปทำงานอิสระส่วนตัว แต่ตอนนี้ มีแล้ว พนักงานศิลปะของซีเอ็ดบางคนก็เริ่มใช้คอมพิวเตอร์เป็น บางคนเริ่มซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ที่บ้าน ไปรับ job พิเศษ รับจัดหน้า อาจจะรับจากบริษัท งานไหนที่เร่งๆ ทำในเวลางานไม่ทัน ก็รับเป็นงานพิเศษไป กลับไปทำที่บ้านกลางคืนหรือเสาร์-อาทิตย์ หรือบางคนมีความเชี่ยวชาญมากๆ ก็ออกจากงานไปรับงานทำเอง เปิดบริษัทรับทำงานอิสระ พวกโบรชัวร์ ภาพเหล่านี้มันเริ่มเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคลากรเอง เป็นความรู้สึกดีตัว”

◇ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายของบุคลากรในบริษัท ทางซีเอ็ดยังมองว่าพนักงานของบริษัทยังอยู่ในลักษณะเริ่มต้น เพราะระบบเครือข่ายยังสามารถทำอะไรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน พนักงานในองค์กรยังมีพฤติกรรมต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเพียงแค่ ๒-๓ ส่วน จากที่มีอยู่ ๑๐ ส่วน

◇ สำหรับการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้นั้น ทำให้เกิดผลใน ๒ ลักษณะ คือ

๑. คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของคน เปลี่ยนโครงสร้างการทำงาน สำหรับลักษณะนี้จะมีผลในช่วงแรกๆ ที่มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มพฤติกรรมของพนักงานได้ เช่น พวกลองใช้คอมพิวเตอร์แทนระบบแบบเดิมที่ใช้อยู่ พวกไม่ชอบคอมพิวเตอร์แต่เนื่องจากความจำเป็นและเห็นผลการทำงานของคอมพิวเตอร์จึงทำให้เกิดการทดลองใช้ตาม เป็นต้น กล่าวได้ว่าเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมคนให้หันมาใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

“การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย มีผลต่อความรู้สึกของคน พอคนในองค์กรเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานมากขึ้น ก็มีพวกหนึ่งที่มีความรู้สึกมีความสุขต่อการใช้คอมพิวเตอร์ดี พวกหนึ่งรู้สึกตัวเองเป็นไปได้อำ ไม่มีความสุข เริ่มถามตัวเองว่า อนาคตฉันจะเป็นอย่างไร บริษัทจะไล่ฉันออกมั้ย เพื่อหาคนใหม่มา หรือบริษัทจะเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาแทนเลยหรือเปล่า แล้วฉันจะไปอยู่ในส่วนไหนของโลกนี้ จะทำยังไง เกิดมีคำถามว่า ตอนนี้บริษัทมีนโยบายว่ายังไงบ้าง จะมีการรับพนักงานที่จัดหน้าเป็นมาก่อนมั้ย ทำคอมพิวเตอร์เป็นมาก่อนมั้ย หรือว่า เอาพนักงานที่ไม่เป็นของเราเองมา TRAIN แล้วถ้ารับคนข้างนอกที่เป็นอยู่แล้วมา แสดงว่าคนที่ไม่เป็นนี้ ไม่เอาหรือเปล่า ในขณะเดียวกัน เมื่อบริษัทบอกว่า จะมีการฝึกอบรมจากพนักงานที่มีอยู่เดิม ก็เริ่มมีการคิดว่า ตัวเขาเองไม่ชอบคอมพิวเตอร์... ก็มีความรู้สึกถูกบังคับ”

๒. พฤติกรรมของคนมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย เนื่องจากว่า รูปแบบของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในการใช้งานนั้นจะมีลักษณะของมันอยู่ แต่เมื่อต้องนำไปใช้จริงนั้น พฤติกรรมของคนทำให้แผนการที่วางไว้ต้องเปลี่ยน เนื่องจากไม่เข้ากับลักษณะของคนทำงานที่ใช้อยู่จริง

“ที่เราวางแผนไว้นั้น ต้องการให้คนมาจัดคอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงานกลาง แล้วรวมพนักงานฝ่ายคิดปืไว้ที่นี้ ทุกคนเป็นอิสระหมด ไม่ได้ขึ้นกับกองบรรณาธิการเล่มไหน ซึ่งหลักการนี้จะทำให้ระบบเครือข่ายสามารถทำงานได้สมบูรณ์ที่สุด ได้ประโยชน์มากที่สุด บริษัทจ่ายเงินน้อยที่สุดได้งานสูงสุด แต่ในความเป็นจริง พนักงานฝ่ายคิดปืของหนังสือเล่มไหน เขาก็จะมีความกดดันในการทำหนังสือเล่มนั้น จึงต้องเปลี่ยนรูปแบบนกรรมการใช้คอมพิวเตอร์โดยยังคงให้ฝ่ายคิดปืยังอยู่ประจำกองบรรณาธิการ ไม่ต้องมาอยู่ประจำหน่วยงานกลางอย่างที่วางแผนเอาไว้แต่แรก และนำคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในการทำงานของกองบรรณาธิการนั้นๆ เป็นการพบกันครึ่งทาง”

◇ ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

สำหรับภายในองค์กร เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขกันที่ตัวบุคคล แก้ไขที่ลักษณะของโครงสร้างขององค์กรด้วย เนื่องจากที่ซีเอ็ดเองนั้นแต่ละหน่วยงานเป็นหน่วยงานย่อยๆ ในองค์กร การดำเนินการไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร ทำให้ต้องใช้เงินลงทุนสูง เพราะความเป็นเอกเทศของแต่ละระบบย่อยๆ ในองค์กร ซึ่งทำให้เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาองค์กร

สำหรับภายนอก เป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายรัฐ และสภาพของสังคมไทยเอง ที่เป็นข้อจำกัด อาทิ ความรู้ของบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านนี้ยังมีน้อย รัฐบาลควรมีมาตรการต่อการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านนี้มารองรับต่อการใช้งานทางด้านนี้มากๆ ไม่ใช่มีนโยบายที่ขัดกับการพัฒนาทางด้านนี้ เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่นการจะใช้การเก็บค่าบริการการใช้อินเทอร์เน็ตตามระยะเวลา หรือทำอย่างไรให้ค่าบริการถูกเหมือนอย่างประเทศเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์หรือมาเลเซีย

◇ ซีเอ็ดเองมองเห็นข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายมากกว่าข้อเสีย ในแง่ที่ทำให้สะดวก รวดเร็ว ในเรื่องของข้อเสียนั้น เป็นเรื่องการมองของบุคคลมากกว่า เป็นเรื่องความรู้สึกของบุคคล ที่คิดเองว่า คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายจะมาเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ หรือลักษณะการทำงาน ทำให้เกิดความรู้สึกของการเปรียบเทียบระหว่างคนกับเครื่องจักร

ในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่านั้น ซีเอ็ดเห็นว่า เป็นการนำอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการทำงาน ไม่ใช่นำมาเพื่อแย่งงานของมนุษย์ เพราะเครื่องคอมพิวเตอร์ยังเป็นเพียงแค่เครื่องจักร ซีเอ็ดเองยังให้ความสำคัญต่อ PEOPLEWARE มากกว่า เนื่องจากในเมืองไทยนั้นการพัฒนาค้นคว้าเครื่องจักรพวกนี้ คนบ้านเราจึงเกิดความรู้สึกผิดๆ ว่า เครื่องจักรเหล่านี้จะสามารถทดแทนคนได้ ซึ่งเป็นความคิดที่ตรงกันข้ามกับในต่างประเทศ เนื่องจาก การพัฒนาคนของเขาเร็วกว่าเรา

ลักษณะการทำงาน

สามารถแยกหน่วยการทำงานหลักๆ ของซีเอ็ดออกเป็น

๑. ส่วนบริหารกลาง ซึ่งจะประกอบด้วย

- ฝ่ายบัญชีและการเงิน
- ฝ่ายบุคคล
- ฝ่ายจัดซื้อ

๒. ส่วนผลิต โดยจะแยกเป็นหนังสือแมกกาซีนในแต่ละกองบรรณาธิการของตัวเอง จำนวนพนักงานในแต่ละกองบรรณาธิการมีจำนวนไม่เท่ากัน ปัจจุบันซีเอ็ดทำแมกกาซีนอยู่ ๖ เล่ม และมีกองหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก ซึ่งจะแยกออกไปอีก เป็นหนังสือเล่มแบ่งเป็นแผนกๆ ๓ แผนก คือ

- แบนกหนังสือตำราวิชาการ (ซึ่งจะมีขนาดใหญ่ที่สุด มีประเภทหนังสือที่รับผิดชอบในหมวด คอมพิวเตอร์ หมวดวิศวกรรม หมวดไฟฟ้า หมวดช่าง หมวดหนังสือประกอบการเรียน)

- แบนกหนังสือส่งเสริมเยาวชน จะทำหนังสือนิทาน หนังสือความรู้ หนังสือที่เป็นชุด ฯลฯ

- แบนกหนังสือทั่วไป คือหนังสือที่ ๒ แบนกแรกไม่ได้ทำ ยกตัวอย่าง ตำราภาษาอังกฤษ รวมเรื่องกลีบ เรื่องเหลือเชื่อ ฯลฯ

๓. ส่วนประสานงานกลาง เรียกว่า "เอส.บี.ซี." หรือ "ซี.เอ็ดบิวคเซ็นเตอร์" ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานกลางของร้านหนังสือสาขาต่างๆ เปรียบเหมือนเป็นหน่วยงานส่งเสริมการขาย

◇ สำหรับการดำเนินงานทางการผลิตวารสารและหนังสือของซี.เอ็ดนั้น กองบก.ของวารสารแต่ละเล่มเปรียบเสมือนเป็นบริษัทย่อยๆ ในบริษัทใหญ่ มีลักษณะเป็นเอกเทศของตนเอง

◇ ในเรื่องการดำเนินการทางด้านสำนักพิมพ์ของซี.เอ็ดนั้น มีการทำงานในลักษณะเป็นองค์กรในการประสานงานให้หนังสือเล่มหนึ่งเสร็จสมบูรณ์ ยกตัวอย่างการทำงาน เช่น เมื่อมีนักเขียนนำเรื่องมาเสนอ ทางซี.เอ็ดจะดำเนินการในการจัดพิมพ์ หาโรงพิมพ์ หาคนจัดรูปเล่ม และจัดจำหน่ายให้ ทั้งในพื้นที่เขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด (ทางซี.เอ็ดมีรถส่งหนังสือเองในส่วนต่างจังหวัด) หรืออาจจะไม่จัดจำหน่ายให้ แต่หาสายส่ง เหล่านี้เป็นต้น

◇ สำหรับการดำเนินงานของนักเขียนหรือนักแปลนั้น มีทั้งที่อยู่ข้างนอกและในบริษัทเอง แต่ยังมีจำนวนน้อยมากที่นักเขียนหรือนักแปลจะส่งเรื่องโดยใช้ระบบเครือข่าย เทียบสัดส่วนที่มีการใช้จะมีเพียง ๑๐% โดยประมาณ วิธีที่ใช้ทางระบบเครือข่าย โดยการส่งเรื่องผ่านโมเด็ม และ ส่งเป็นไฟล์มาทางอินเทอร์เน็ตก็มี

◇ ในสมัยแรกๆ นั้น การผลิตหนังสือใช้การผลิตด้วยมือ (MANUAL) บทบาทของคอมพิวเตอร์จะมีหน้าที่อย่างเดียวก็คือ ใช้ในการพิมพ์ต้นฉบับ เหมือนพิมพ์ดีด เป็นการใช้อุปกรณ์ในลักษณะเครื่องเดียวลำพัง (STAND ALONE)

สมัยต่อมาเมื่อวิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์มีความสามารถในการทำงานได้เพิ่มขึ้น จึงเริ่มนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดหน้า ฝ้ายศิลป์มีการสั่งขนาดตัวหนังสือที่หน้าจอคอมพิวเตอร์เลย มีการออกแบบปก การกำหนดรหัสหนังสือ และการใส่บาร์โค้ดของหนังสือ จึงเริ่มมีการใช้ระบบเครือข่าย เนื่องจากอุปกรณ์และเครื่องมือในการผลิตในสมัยแรกๆ นี้ยังคงมีราคาแพง จึงต้องมีการใช้อุปกรณ์ในการทำงานร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องพิมพ์ (PRINTER) เครื่องเดียวต่อคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่อง หลังจากเสร็จขั้นตอนนี้ ก็จะไปสู่ขั้นตอนทางด้านโรงพิมพ์

สำหรับในด้านงานโรงพิมพ์ เนื่องจากซี.เอ็ดยังไม่มีโรงพิมพ์เป็นของตัวเอง จึงมีการว่าจ้างโรงพิมพ์ที่อื่น ใช้อยู่หลายโรงพิมพ์ แต่โรงพิมพ์ที่เป็นเจ้าประจำและเป็นเจ้าใหญ่ที่ติดต่อกันมานาน คือ โรงพิมพ์ เอช.เอ็น. กรุ๊ป ซึ่งจะได้รับความสะดวกทางด้านบริการและได้ราคามิตรภาพ เมื่อพิมพ์สำเร็จแล้ว หนังสือทั้งหมดจะถูกนำส่งเข้าคลังหรือสต็อกเพื่อเข้าสู่ในส่วนของการจัดจำหน่าย

ปัจจุบันในด้านการจัดจำหน่ายนั้น ซี.เอ็ดมีร้านหนังสือของตัวเองที่เพิ่งเริ่มดำเนินการทางด้านนี้เมื่อ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีลักษณะเป็นร้านในเครือที่ดำเนินการโดยซี.เอ็ดเป็นเจ้าของเอง ๑๐ สาขาในกรุงเทพฯ (สาขาแรกเริ่มคือ ที่ ไชยวรมที่สำนักพิมพ์ในซอยตรระกูลสุข) และในต่างจังหวัด ๒ สาขา คือ ที่พัทยาและสระบุรี โดยมีโครงการในอนาคตที่จะขยายในลักษณะแฟรนไชส์ด้วย ซึ่งจะเริ่มในพื้นที่ต่างจังหวัดก่อน สำหรับการใช้อุปกรณ์ระบบเครือข่ายของร้านหนังสือซี.เอ็ด จะเป็นเครือข่ายระบบ LAN ของแต่ละสาขา โดยมีเครื่อง SERVER ที่เป็นเครื่องแม่ที่จะเก็บข้อมูลทั้งหมดไว้ทำหน้าที่ควบคุมเรื่องเกี่ยวกับเงินและสต็อก มีเครื่องลูกอยู่ที่จุดขาย จ่าย-รับเงินอยู่หน้าร้าน ยอดขายในแต่ละวันจะถูกส่งเป็นข้อมูลสรุปมายังสำนักงานใหญ่ โดยการส่งข้อมูลผ่านสายโทรศัพท์ที่มีการต่อโมเด็มเอาไว้

การนำรหัสสั่งซื้อหนังสือและบาร์โค้ดเข้ามาใช้ เป็นส่วนหนึ่งของการการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในส่วนของการจัดจำหน่าย และส่วนอื่นๆ ของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นการตลาดหรือจัดซื้อ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นจากการกำหนดและการใส่ข้อมูลจากส่วนกลางเพื่อให้ส่วนอื่นๆ นำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้ภายใต้มาตรฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อลดการผิดพลาดในการทำงานขายหน้าร้าน ให้เกิดความสะดวกรวดเร็วขึ้น

ลักษณะขั้นตอนในการทำ คือ สร้าง DATABASE ลงรายละเอียดของหนังสือไว้เลย มี CODE หนังสือให้ไว้ เหมือนกับเลขประจำตัวหนังสือ ใช้เครื่องอ่าน ซึ่งนับว่ามีความสะดวกและลดขั้นตอนการทำงานที่ยุ่งยากหลายขั้นตอนไปได้

“ในการใช้เครื่องอ่านรหัสของหนังสือ เมื่อเวลามีการไปโรมซ์นั้นก็ใช้วิธีลงบันทึกลงไปเครื่องอัตโนมัติว่า รายการนี้ลดเท่าไร . . . เพราะฉะนั้นที่เราเคยติด LABEL ราคาไว้ข้างหลังไม่ต้องไปเอาออก ราคาก็ยังคงเป็นราคาเดิม แต่เครื่องจะทำงานอัตโนมัติ สามารถลดราคาครึ่งวันก็ได้ หรือลดราคาหนึ่งชั่วโมงก็ได้ ก็ลดยี่ห้อลงไป . . . ถูกจ้างร้านก็ไม่ต้องมานั่งเก็บหนังสือกลับ ไม่ต้องมานั่งยุ่งกับเรื่อง LABEL”

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

◇ ปัญหาเกิดขึ้นในระยะแรกที่นำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในระยะแรกของการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ คือ ปัญหาทางด้านบุคลากรที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ไม่คุ้นเคยต่อการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นอุปกรณ์ในการทำงาน เนื่องจากเคยชินอยู่ในระบบการทำงานแบบเดิมๆ

ในเรื่องนี้ ทางซีเอ็ดใช้วิธีแก้ปัญหา เริ่มด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมทั้งทางด้านเวลาและอุปกรณ์เทคโนโลยีแก่พนักงานที่มีความชอบและพอจะมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์อยู่บ้าง ให้ได้มีเวลาศึกษาค้นคว้า และทดลองใช้จริง จนเกิดความรู้ความชำนาญทางด้านนี้พอที่จะสอนพนักงานอื่นๆ และสามารถแก้ไขได้เมื่อเกิดปัญหาขึ้น

ต่อจากนั้น ก็นำความรู้ที่มีไปสร้างทีมงานพิเศษเป็นโครงการนำร่องที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญทางคอมพิวเตอร์ ให้แลกเปลี่ยนความคิดกับบุคลากรที่ทำงานในระบบเดิม ว่ามีขั้นตอนในการทำงานอย่างไร เพื่อคิดค้นวิธีในการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ช่วยงานในระบบเดิม เมื่อสามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานได้ก็จัดให้มีการสอนบุคลากรต่อๆ กันไปที่ทำงานด้วยระบบเดิม เปลี่ยนมาใช้วิธีการทำงานด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์แทน

“สมัยก่อนเริ่มลองใช้กันแค่ ๒ เครื่อง เป็นโครงการทดสอบ เอาคนสองคนมานั่งลอง เอางานที่ทำด้วยมือมาทำด้วยเครื่องได้มั้ย ผลงานออกมาเป็นไงเพื่อพิสูจน์ เพราะสมัยแรกๆ ถ้าเราซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ฝ่ายศิลป์เลย เขาทำไม่ได้ แล้วอาจจะทำให้ประสิทธิภาพของงานตกลงด้วย งานแถมกาขึ้นรายเดือนที่ทำอยู่ หากไม่ออกตามเดือน เราเสียหาย ก็เลยต้องมีการทดลองใช้ พอเริ่มเวิร์กก็จะมีกรบอกรบปากต่อปาก เมื่อเป็นดังนั้นเราจึงลงทุนในการซื้อเครื่องให้ใช้ จากครั้งแถมก่อน สมัยก่อนอาจจะมีการทำอาร์ตเวิร์กปะเต็มห้องเลย จนทุกคนทำด้วยเครื่องได้ครบทุกคน . . . เรามองว่า คนที่เรียนศิลป์กับคนที่รู้คอมพิวเตอร์จะเป็นคนละพวกกันเลย คนที่จบทางศิลป์มาไม่เคยแตะคอมพิวเตอร์เลย และคนที่เรียนคอมพิวเตอร์มาก็ไม่มีหัวทางศิลป์ และจะทำยังไงให้เร็วที่สุด จึงสรุปวิธีการ ให้คนเรียนคอมพิวเตอร์ไปจับศิลป์น่าจะง่ายกว่า เพราะเราไม่ต้องการให้เขาเป็นศิลป์ เราต้องการให้เขานำความรู้ทางคอมพิวเตอร์ที่จับทุกวันมาทำงานทางด้านศิลป์ได้ ก็เลยให้มีการมานั่งคุยกับฝ่ายศิลป์ว่า มีวิธีการทำงานอย่างไร แล้วให้คนทำคอมพิวเตอร์มานั่งคิด เปิดตำราบ้าง อะไรบ้าง พอทำได้ก็ไปตอบฝ่ายศิลป์ ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายกว่า ที่จะจับคนทำงานศิลป์มาสอนให้ทำคอมพิวเตอร์แต่ต้น”

สำหรับปัจจุบันนี้ นับว่าเป็นระยะของการยอมรับการใช้นี้แล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงไม่ค่อยพบ แต่ซีเอ็ดเองยังเชื่อว่า ประโยชน์จากการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายนั้นยังไม่เต็มประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจาก

๑. การที่ซีเอ็ดมีแต่ละหน่วยงานแยกออกเป็นกองย่อยๆ จึงมีปัญหาเรื่องการสนับสนุน (SUPPORT) ว่าจะทำอย่างไร เพราะแต่ละกองย่อยๆ เหล่านั้นก็จะมีปัญหาเฉพาะของแต่ละกองของตัวเอง ที่มีการต่อเชื่อมระบบในแต่ละระบบของตัวเอง ซึ่งไม่เหมือนกับหน่วยงานอื่น ซีเอ็ดยังไม่มีระบบใหญ่ที่เป็นระบบรวม

๒. ปัญหาเรื่องการฝึกอบรม (TRAINING) สืบเนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นมักเป็นปัญหาเฉพาะของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ การทำงานยังมีลักษณะไม่เป็นเอกภาพ (UNITY) จึงเป็นเรื่องยากต่อการฝึกอบรมบุคลากร

๓. ปัญหาจากบุคลากร ที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบเครือข่าย เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ และบุคลากรไม่มีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ มีลักษณะการทำงานแบบประจำหน้าที่ เมื่อเกิดปัญหาที่นอกเหนือจากที่เคยปฏิบัติมา ก็ไม่สามารถหรือยังไม่มีทักษะต่อการแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้บุคลากรยังมีลักษณะในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายไม่เต็มที่ ด้วยเหตุผลจาก

- ลักษณะความรับผิดชอบหรือหน้าที่การงานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในส่วนอื่น บริษัทจึงไม่อนุญาตให้ในส่วนนั้น ซึ่งมีผลเสีย ในแง่ทำให้ไม่สามารถโยกย้ายงานกันทำได้เมื่อเกิดความจำเป็น

สำหรับการแก้ปัญหาทางด้านบุคลากรที่ยังไม่มีความเข้าใจนั้น ทางซีเอ็ดจะใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์มาทำหน้าที่เป็นหัวหอก เป็นผู้ทำหน้าที่หลักในการดูแลหรือกำกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดอีกทีหนึ่ง เพราะระบบเครือข่ายใหม่ที่มีการนำมาใช้นั้น บางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะให้ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางคอมพิวเตอร์เลยเกิดความเข้าใจได้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

◇ สำหรับแนวความคิดต่อการทำหนังสือทางอินเทอร์เน็ตนั้น ปัจจุบันซีเอ็ดมีโฮมเพจของตนเองในอินเทอร์เน็ตแล้ว และมีการนำข้อมูลไปทำอินเทอร์เน็ตอยู่ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑. เป็นการลงแบบ PREDICT อนาคต มีการนำปกหนังสือเล่มต่างๆ ลงในโฮมเพจเพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนหนังสือออกจริง และมีรายละเอียดสั้นๆ ว่าหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับอะไร เขียนโดยใคร ราคาเท่าไร แต่ก็มิซ้อแม้ว่าหนังสือเล่มดังกล่าวนั้นจะต้องไม่เป็นการโฆษณาที่อยู่ในระยะเวลาที่ไกลเกินไป เพราะคนอ่านจะเบื่อหรือลืมไปก่อนเนื่องจากหนังสือของซีเอ็ดมีเป็นจำนวนมาก เดือนหนึ่งมีประมาณ ๑๐ ถึง ๒๐ เล่ม และหากหนังสือที่ลงโฆษณาไม่สามารถออกได้จริงภายในช่วงที่คาดการณ์ไว้ ก็จะต้องคัดหนังสือนั้นออกจากโฮมเพจซึ่งตรงนี้จะมียค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรงานทางจอคอมพิวเตอร์ เพราะฉะนั้นหนังสือที่จะออกทางอินเทอร์เน็ตจะต้องมีกำหนดที่ค่อนข้างแน่นอนจริงๆ สำหรับแนวโน้มที่จะมีการให้ส่งจองหนังสือทางอินเทอร์เน็ตนั้น ทางซีเอ็ดกำลังอยู่ในระหว่างศึกษาและมีโครงการที่จะทำ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายและสนับสนุนให้โรงเรียนใหญ่ๆ ในภูมิภาคเป็นสมาชิกอินเทอร์เน็ต จึงคิดว่าหากซีเอ็ดมีรายการหนังสือให้ทางโรงเรียนได้เลือกและสั่งหนังสือทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเป็นช่องทางในการจัดซื้อหรือจัดจำหน่ายได้เลย ทำให้สะดวกและรวดเร็วทั้งลูกค้าและทางซีเอ็ดเอง

๒. ในส่วนของหนังสือแมกกาซีน มีการนำหนังสือที่มีอยู่แล้วไปออกทางอินเทอร์เน็ตเป็นลักษณะการทำแบบย้อนหลังอยู่ แต่ยังไม่มีการทำในลักษณะ การออกหนังสือรายเดือนทางอินเทอร์เน็ต ที่มีการออกพร้อมกับตัวหนังสือแมกกาซีน ซึ่งเรื่องนี้ซีเอ็ดยังต้องรอดูแนวโน้มตลาดด้วย เนื่องจากยังติดปัญหาว่า เรื่องของอินเทอร์เน็ตยังอยู่ในช่วงจังหวะที่ต้องศึกษา และศูนโยบายของรัฐบาล

“เรื่องอินเทอร์เน็ต ทำไมยังไม่บูม อยู่ในช่วงคนเริ่มคุยกัน แต่ถ้าถามว่า ในเพื่อน ๑๐ คน มีกี่คนที่เล่นอินเทอร์เน็ต ถ้าไม่ใช่แวดวงของคนทีเล่นหรือทำงานคอมพิวเตอร์ จะพบแค่ ๑ หรือ ๒ คนเท่านั้น อย่างดีก็คือ ๓ คน แต่อีก ๗ คนไม่ได้เล่น ถามว่า ทำไม? ก็คือ เรื่องค่าใช้จ่ายมันสูง เดือนหนึ่งตั้งหลายพัน การเสียค่าบริการนี้เป็นเรื่องหนัก ยังมีข่าวออกมาว่า อีกหน่อยจะมีการเก็บค่าบริการในลักษณะ เก็บตามระยะทางใช้งาน เก็บตามระยะเวลา ถามว่า ค่าใช้จ่าย ณ วันนั้น สูงขึ้นมั้ย . . . สูงขึ้นแน่นอน แล้วจะมีใครมาอ่านหนังสือทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งการอ่านหนังสือเล่มหนึ่งหรือเรื่องหนึ่งมันต้องใช้เวลาพอสมควร แล้วถ้าต้องมาเสียค่าใช้จ่ายตรงนี้ เขาซื้อหนังสือเล่มหนึ่งดีกว่า ไม่ปวดตาอ่านด้วย”

นอกจากนี้ การทำหนังสือทางอินเทอร์เน็ต ยังเป็นเรื่องที่ต้องลงทุนทางด้านเวลา เสียค่าใช้จ่าย และเสียแรงงานคนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก แม้จะเป็นการทำหนังสือย้อนหลังที่มีเนื้อหาอยู่แล้วก็ตาม แต่การนำรูปแบบและเนื้อหา มาแสดงบนจอคอมพิวเตอร์ให้เหมือนกับหนังสือ นั้น ไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้ทันที จะต้องผ่านกระบวนการสร้าง การผลิตใหม่ แม้ว่าหน้าตาบนจอและเนื้อหาจะเหมือนกับหนังสือก็ตาม

◇ ปัญหาที่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายของนักเขียนหรือนักแปลที่ต้องการส่งเรื่องหรือไฟล์มาทางอินเทอร์เน็ต ก็คือ ค่าบริการที่แพง

◇ สำหรับแนวความคิดในเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในธุรกิจหนังสือของซีเอ็ดเองนั้น มองว่า

“เนื่องจากทุกวันนี้เราทำแมกกาซีนเกี่ยวกับทางด้านนี้อยู่แล้ว เราเป็นองค์กรต้นๆ ที่รู้ความก้าวหน้าตรงนี้เหมือนกัน เราจึงรู้ว่า ตอนนี้เทคโนโลยีเป็นอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้น เราสามารถ PREDICT ได้เหมือนกัน อาจจะไม่มากนัก แต่ก็ถือว่าเราเป็นคนทันสมัย ถ้าถามว่าแล้วจะทำอย่างไรต่อ เราก็จะมองว่า จะนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของเราปรับใช้เพื่อส่งเสริมธุรกิจเราหรือไม่ ถ้ามองแล้วเห็นว่า จะมาทำให้ธุรกิจเราดีขึ้น ทำผลกำไรให้ธุรกิจเราดีขึ้น เติบโตได้ดีขึ้น และเราก็มองว่า สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ลงทุนแล้วคุ้มค่า เราก็จะทำ โดยที่ไม่ต้องรอให้คนอื่นทำก่อน ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับเหตุผลหลายอย่างในการตัดสินใจด้วยเหมือนกัน . . . อีกกรณีหนึ่งการที่เราอยู่ในไอ้งของเทคโนโลยี เราจึงรู้ว่าธรรมชาติของมันคืออะไร”

จากลักษณะขององค์กรที่เอื้อต่อความรู้และความเข้าใจธรรมชาติของเทคโนโลยี จึงทำให้เกิดผลดีผลเสียต่อแนวความคิดใน ๒ ลักษณะ ก็คือ

ผลดี : การที่รับรู้ข่าวสารทางเทคโนโลยีได้เร็วก่อนคนอื่น และรู้ธรรมชาติของเทคโนโลยี ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า และพิจารณาทั้งด้านการลงทุน และการเตรียมรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้แม่นยำกว่าคนอื่น เช่น การซื้อเครื่องพิมพ์รุ่นล่าสุดทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่า ราคาจะถูกลงอีก หรือจะมีรุ่นใหม่ที่ดีกว่ารุ่นที่กำลังวางตลาดอยู่

ผลเสีย : ทำให้เกิดการระวังมากเกินไป จนไม่มีความเปลี่ยนแปลง ไม่กล้าขยับ จนไม่เกิดการลงทุน

◇ แนวโน้มของการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในธุรกิจหนังสือในเมืองไทยแบบครบวงจรนั้น คิดว่ายังอีกนานแม้ว่าในคริสต์ศตวรรษ ๒๐๐๐ ก็ยังคงมีการใช้อย่างไม่เต็มรูปแบบ เนื่องจาก

- ข้อจำกัดทางด้านค่าใช้จ่าย เพราะเทคโนโลยีใหม่ๆ ของต่างประเทศก็ยังมีราคาแพงอยู่มากเมื่อต้องสั่งนำเข้ามาใช้ในเมืองไทย

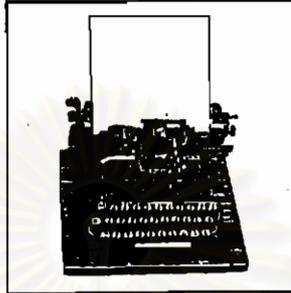
- แร้งงานไทยยังมีอัตราที่ถูกกว่า เมื่อเทียบกับการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ ยกตัวอย่างเช่น ในการส่งข้อมูลในระบบเครือข่าย (NETWORK) นั้น สำหรับในเมืองไทยยังคิดว่า ใช้พนักงานรับส่งเอกสาร (MESSENGER) ยังมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า

“ก็อย่างที่มีการพูดกันว่า อะไรก็ตามที่เกิดที่อเมริกา มาเจริญเติบโตที่ญี่ปุ่น แต่จะมาตายที่เมืองไทยเสมอ . . . ในเรื่องการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้นั้น ยังคงเป็นคนไทยเดินบัลเล่ต์อยู่ดี หุ่นคนไทยไม่เพรียว ไม่เหมือนฝรั่ง แต่คนไทยก็เดินบัลเล่ต์ได้ เดินแบบไทยๆ แดงมีจีบมือด้วยอีกต่างหาก เพราะฉะนั้นเทคโนโลยีในปี ๒๐๐๐ อาจจะเพียงแค่อัดขึ้นนิดหน่อยแต่รูปแบบก็ยังไม่เต็มที่”

- นโยบายของรัฐที่ขัดต่อการพัฒนาทางด้านนี้ ทั้งพัฒนาบุคลากรด้วยการสนับสนุนทางด้านการศึกษา วางรากฐานความรู้ทางคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ในวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นโครงการที่จะนำอินเตอร์เน็ตเข้ามาใช้ในโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถม โครงการเหล่านี้ทำไม่ได้เนื่องจากติดขัดอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล ในขณะที่ในต่างประเทศโครงการเหล่านี้เสร็จสมบูรณ์ไปนานแล้ว ในส่วนของการพัฒนาด้านอุปกรณ์หรือสนับสนุนภาคเอกชนให้เข้ามาลงทุนทางด้านนี้ก็เช่นกัน ยังคงไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างแท้จริง

“เด็กฝรั่งอนุบาล อายุ ๔ ขวบ พิมพ์ดีดเป็นแล้ว รู้จักแป้นตัวอักษร เล่นคอมพิวเตอร์เป็นแล้ว แต่คนไทยมาเรียนเอาตอนโต มา UP ข้าราชการเอาตอนโต มากำหนดว่า ข้าราชการจะเพิ่มซีได้ ต้องเรียนคอมพิวเตอร์หลักสูตรนั้น หลักสูตรนี้ก่อน แล้วจึงจะเพิ่มซีให้ ทำให้เห็นภาพว่าคนที่เรียนคอมพิวเตอร์ตอนนี้ จะเป็นคนแก่ที่มีอายุสี่สิบ ห้าสิบแล้ว ใส่แว่นตาหนาเตอะ ใส่ชุดข้าราชการมานั่งเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ เพื่อจะ UP ซี นั่นเองคือเหตุผลของสังคมไทย”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท คู่แข่ง จำกัด (มหาชน)

สัมภาษณ์ : 1. คุณสุชาติ เครือโสภณพงศ์
EDP MANAGER

วันที่ : 20 มกราคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

เริ่มก่อตั้งเมื่อประมาณปี 2516 เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของผู้บริหารที่มาจากบริษัท เอเยนซี ตั้งบริษัทในรูปของการทำสื่อข้อมูลโฆษณา เป็นการรวบรวมโฆษณาต่างๆ เข้ามาเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ แล้วนำข้อมูลเหล่านี้ไปขายให้บริษัทเอเยนซี (เริ่มแรกก่อตั้งของคู่แข่งทำธุรกิจในลักษณะเป็นบริษัททำวิจัยข้อมูล) เพราะว่าเอเยนซีจะมีการลงข้อมูลสื่อโฆษณาต่างๆ ไปตามหนังสือพิมพ์ ตามแหล่งสื่อต่างๆ หลังจากนั้น เขาต้องการข้อมูล FEED BACK กลับเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นผู้บริหารรุ่นแรกจึงนำความคิดเหล่านี้มาตั้งเป็นบริษัท ขณะนั้นใช้ชื่อว่า MEDIA FOCUS ทำกิจการรวบรวมข้อมูลสื่อโฆษณาทั้งหมดจากแหล่งสื่อต่างๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ นิตยสารทุกฉบับที่ลงโฆษณา การเก็บข้อมูลเป็นการเก็บลักษณะของ SITE อยู่ใน SECTION ไทน์ อยู่ในส่วนไทน์ แยกเป็น CAT, GROUP, BRAND, TYPE หมายถึง กลุ่มสินค้า (CAT) กลุ่มย่อย (GROUP) ชื่อสินค้า (BRAND) ชนิด (TYPE) แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มา SUMMARY ต่อจากนั้นจึงนำไปขายให้กับเอเยนซี สิ่งพิมพ์ที่ผลิตในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

1. คู่แข่งรายปักษ์ 15 วัน เป็นนิตยสารรายสัปดาห์ออกทุก 15 วัน เป็นนิตยสารเน้นทางด้านการตลาด
2. นิตยสารเสียงเด็กรายเดือน เป็นหนังสือเด็ก
3. นิตยสาร NOBLESSE รายเดือน เป็นหนังสือพิมพ์ลิตซ์ลิตซ์ที่ซื้อจากเกาหลี เป็นหนังสือพิมพ์ A-CLASS สำหรับชนชั้นระดับสูงในสังคม หนังสือเหล่านี้จะเป็นหนังสือ สำหรับคนทำงานที่ไม่มีเวลาดำเนินอ่านรายละเอียดมาก เป็นหนังสือสรุปย่อๆ เป็น แคตตาล็อก แฟชั่น สรุปเรื่องราวต่างๆ ทำให้อ่านได้เร็ว
4. หนังสือเล่ม ส่วนมากเป็นหนังสือแปล เป็นเรื่องราวที่ซื้อลิขสิทธิ์แล้วมาแปลเป็นภาษาไทย ทั้งทางด้านวรรณกรรม ทางด้านการจัดการ (MANAGEMENT) ทางด้านวิชาการ ทางด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร (IT)

โดยสรุปแล้ว นิตยสารและหนังสือที่ทำในเครือคู่แข่ง จะเน้นหนักไปทางด้านรายวันและรายสัปดาห์ภายในปี.ศ. 2540 นี้ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น ส่วนรายปักษ์และรายเดือนเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่เน้นมาก แต่เน้นการผลิตที่มีคุณภาพ

คู่แข่งดำเนินธุรกิจครบวงจร คือ มีทั้งสำนักพิมพ์ การจัดทำหน้า และโรงพิมพ์ (มีบางส่วนที่ต้องจ้างโรงพิมพ์ข้างนอกช่วยในการพิมพ์ด้วยในกรณีที่ไม่ทัน) โรงพิมพ์จะอยู่ในพื้นที่เดียวกับสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือและนิตยสาร

ปัจจุบัน (ในขณะที่ผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูล) กำลังอยู่ในช่วงรอดูโอกาสและอยู่ในระหว่างการรอเข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อพิจารณาทิศทางและแนวโน้มของเศรษฐกิจ หลังจากที่ได้มีการจดทะเบียนไปแล้วเมื่อปลายปี.ศ. 2539

เนื่องจากนโยบายของคู่แข่งในปี.ศ. 2540 จะเป็นการเน้นทางด้าน “คู่แข่ง บิสสิเนส สคูล” เป็นแนวคิดว่า ให้หนังสือพิมพ์เป็นโลกของการศึกษา ให้ความรู้ เป็นเหมือนมหาวิทยาลัยของสังคม การทำธุรกิจเป็น KNOWLEDGE ส่วนหนึ่งที่จะให้ความรู้กับบุคคลภายนอกได้ทั้งที่เป็นสมาชิก และเป็นลูกค้า แต่ KNOWLEDGE ของจะเป็นไปทางด้าน BUSSINESS ในเชิงวิชาการธุรกิจ ให้คนมาเรียน MINI MBA ได้โดยผ่านหนังสือพิมพ์ เปิด TRAINING และ SEMINAR เพื่อให้ความรู้ ประกอบกับคู่แข่งมีความเชี่ยวชาญทางด้าน MARKETING เพราะผู้บริหารโดยส่วนใหญ่ของคู่แข่งมาจาก MARKETING มาจาก AGENCY เพราะฉะนั้นข้อมูลของคู่แข่ง โดยพื้นฐานแล้วมาจาก MARKETING ภาพลักษณ์ข้างนอกของคู่แข่ง ก็คือ เป็นผู้ที่ล้ำลึกหรือเป็นเจ้าของธุรกิจทางด้าน MARKETING ดังนั้นจึงต้องมองโอกาสตรงจุดนี้ และมีโครงการตั้งเป็น “คู่แข่ง ยูนิเวอร์ซิตี” โดยมีความคิดว่า มหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องเป็นภาพอย่างเช่นปัจจุบัน จึงมีแนวคิดที่ว่า หนังสือพิมพ์ที่นำความรู้ออกมาเผยแพร่ก็เป็นมหาวิทยาลัยเช่น

กัน เพราะจะมีทุกอย่างอยู่ในที่หมด แต่ไม่ใช่ลักษณะข่าวประเภทข่มขืน จะเป็นในแง่เนื้อหาที่เป็น CONTENT ให้ผู้อ่านวิเคราะห์เองว่าจริงหรือไม่ เนื้อหาของข่าวไม่บิดเบือน

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

มีแนวความคิดว่า ในโลกปัจจุบันการทำธุรกิจจะต้องเป็นไปในลักษณะ NC (NETWORK COMPUTER) คือ มนุษย์อยู่ที่ไหนก็ได้ สามารถทำงานได้ เพราะว่าจะมี เน็ตเวิร์กมาเชื่อมโยงกับมนุษย์ อยู่บ้านก็สามารถทำงานได้ โดยมีคอมพิวเตอร์ โลกอนาคตจะเป็น NC หมด โลกจะแคบขึ้น แม้กระทั่งจะเข้าไปใน INTERNET เล่น E-MAIL ก็สามารรถจะทำได้หมด ทุกคนจะทำงานสะดวกขึ้นถ้ารู้จักการใช้ IT และทุกคนจะต้องปฏิเสธไม่ได้ในเรื่องของ IT ไม่ว่าจะอยู่ใน FIELD ใด และไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การศึกษาของเด็กในปัจจุบัน เริ่มมีการเรียนรู้ อยู่ในหลักสูตรแล้ว ในชีวิตประจำวันของมนุษย์จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงเรื่อง IT ได้

สำหรับในองค์กรธุรกิจ การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายก็มีความจำเป็น ต่อไปในทุกองค์กรจะไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะ STAND ALONE แต่จะเป็นในลักษณะ NETWORK และ NETWORK ก็จะมาเชื่อมต่อกับ NETWORK อื่นๆ ยกตัวอย่างง่ายๆ ในปัจจุบันเรื่องระบบ INTRANET และ INTERNET จะมีความจำเป็น เพราะต่อไปสำนักงานไม่จำเป็นต้องอยู่ที่เดียว เช่น ธนาคารขณะนี้จะเป็นในลักษณะสาขาย่อยๆ ไม่ใช่สาขาใหญ่ ลงทุนน้อยในเรื่องค่าก่อสร้าง ใช้คนก็น้อย แต่จะใช้การลงทุนทางด้าน IT เข้ามาเสริมให้มี NETWORK ร่วมกัน ต่อไปคิดว่าธนาคารจะเป็นในลักษณะสาขาย่อยทั้งหมดและมีสำนักงานใหญ่ที่เดียว ทำงานกันในระบบ “แซทเทิลไลท์” ต่อไประบบการแลกเปลี่ยนข้อมูล EDI (ELECTRONIC DATA INTERCHANGE) จะเข้ามามีบทบาทในองค์กรธุรกิจต่างๆ เนื่องจากเพื่อลดปัญหาด้านต่างๆ เช่น การจราจร เป็นสิ่งที่สร้างปัญหาให้กับทุกคนในปัจจุบันที่สูญเสียเวลาสำหรับครอบครัว เวลาพักผ่อน ดังนั้นจึงทำให้การใช้ระบบเครือข่ายจะเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น

ความคิดเห็นตอนนโยบายการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร พนักงานทั้งหมดเห็นด้วยต่อแนวคิดนี้ เพราะมีการติดตั้งระบบไว้แต่แรกเริ่มที่ก่อตั้งบริษัท ต่อไประบบ IT จะช่วยให้ทำงานได้เร็วขึ้น ประหยัดเวลา และมีคุณภาพมาก

ปัจจุบันฝ่าย PRODUCTION ของคู่แข่งเป็น INFORMATION PROVIDER ด้วย คือ ทำข้อมูลขายผ่าน INTERNET และ INTRANET มีการศึกษาและวางแผนที่จะทำโฮมเพจเพื่อให้เสร็จภายในตุลาคม ปีพ.ศ. 2540 นี้ มีการขายข้อมูลเหมือนอย่างกับ “บิสนิวส์” คือ ขายข่าวหรือข้อมูลเป็น REAL TIME ผ่าน INTRANET ไป INTERNET คู่แข่งเป็นแหล่งผลิต มี CONTENT มี NEWS ตรงนี้อามารวมเป็น CAPTURE เป็นฐานข้อมูล แล้วก็ขายผ่าน WIRING ที่จะมีข่าวที่เป็น REAL TIME พนักงานข่าวเขียนข่าวก็จะไปออกตัวนี้ด้วย ตอนนั้นก็ DEAL กับแหล่งหนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาค เชียงใหม่ ขอนแก่น ภูเก็ต สงขลา โคราช ซึ่งเขาจะส่งข่าว REAL TIME ที่เป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ก็จะเก็บมาแล้วก็ออก REAL TIME เพราะตอนนี้แนวโน้ม (TREND) ส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรม ทุกจังหวัด จะต้องมีย่อคอมพิวเตอร์อยู่ ข่าว REAL TIME จะเป็นข่าวที่ปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆเกือบวินาที นาที ปรากฏเป็น CONTENT และมี TEXT คลิกเข้าไป เป็น INTRANET ถ้าเป็นลักษณะ INTERNET จะมีลักษณะเป็นเว็บเพจ เป็นโฮมเพจ เป็น ELECTRONIC NEWSPAPER

สำหรับหนังสือเล่มหรือนิตยสารใน INTERNET จะเป็นการทำโฮมเพจเพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้เข้าเป็นสมาชิกใช้วิธีการ E-MAIL สั่งซื้อเข้ามา เป็นการใช้กลยุทธ์เน้นทางด้านการตลาด

ในเรื่องความคาดหวัง และความจำเป็นต่อการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย ในปัจจุบันยังคิดว่าในหลายส่วนยังจะต้องมีการต่อ NETWORK ที่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะว่าจะต้องมีการเชื่อมโยงเครือข่ายออกไปข้างนอก ไปยังลูกค้า ไปยังมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโครงการที่จะต้องดำเนินการ แต่ขณะนี้ยังทำไม่ได้เนื่องจากเป็นการ WASTE หมด ไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจ ทำให้ช้าลง เพราะการจะลงทุนตรงนี้ต้องดู FEED BACK ที่จะกลับมาด้วย คู่หมหรือไม่ว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงทำเท่าที่เรามี TOOL มี RESOURCE แค่นั้น ก็ทำแค่นั้น เพราะว่าการที่จะบุกไปข้างหน้า ในส่วนของการลงทุนตรงนี้ แต่หากสิ่งที่จะ FEED BACK กลับมาจะไม่เร็ว การทำอะไรลงไปแล้วไม่ใช่ว่าจะ

ได้ในที่เดียวหรือภายในเดือนสองเดือน แต่ต้องใช้เวลาเป็นปี ตอนที่จึงวางแผนการทำงานไว้ พอพร้อมก็ทุ่มทันที และการที่จะ DEAL ไปยังมหาวิทยาลัย ไปส่วนต่างๆ ของมหาวิทยาลัย (เน้นไปที่การศึกษาเป็นอันดับแรก) เพราะต่อไปนักศึกษาจะสะดวกขึ้นในการทำรายงาน การหาข้อมูลที่จะเป็น REFERENCE คู่แข่งมีข้อมูลประเภทนี้มากทางด้านการตลาด CONTENT ช้างในของคู่แข่ง นั้นว่าเป็น MARKETING ช้างนาญทางด้าน MARKETING มีข้อมูลทางด้านนี้ จึงพยายามนำตรงนี้ไปเสนอขายนักศึกษา ในปัจจุบันเด็กยังมาขอข้อมูลจากคู่แข่งที่สำนักงาน แต่ต่อไปเด็กจะไม่ต้องเดินทางมา จะสามารถกดดูข้อมูลได้ที่มหาวิทยาลัย

สำหรับแนวคิดของการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์และนำสื่อหลาย ๆ สื่อมาเสริม คู่แข่งมองว่า จะต้องมีความพร้อม คู่มือทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐ และธุรกิจของตนเองมี TOOL มากน้อยแค่ไหนด้วย ถ้าทำแล้ว FELT ภาพลักษณ์จะเสียหายมาก

อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญกับบุคลากรก็ยังเป็นหลักในการทำงาน เพราะตราบดีถ้าคนไม่มีคุณภาพแล้ว เครื่องมืออย่างไรก็ไม่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้น PEOPLE จะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด แต่ต้องให้ความรู้ให้เกิดทักษะแก่เขา และผลการทำงานจะตามมาเอง

ในเรื่องความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างรวดเร็ว มองว่า ผู้บริหารหรือผู้ควบคุมงานทางด้าน IT จะต้องเรียนรู้และศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์ของเทคโนโลยี และจะต้องศึกษาการกำหนดกลยุทธ์อย่างไร ในการแข่งขันกับข้างนอกด้วย เพราะฉะนั้นจะมีการเรียนรู้เพื่อจะนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาใช้ หรือนำมาประยุกต์ใช้กับองค์กร เป็นการลด COST ให้กับองค์กร ให้เป็นประโยชน์กับองค์กรได้มากที่สุด การเรียนรู้นั้นก็ด้วยจากการอ่าน การฟัง และการติดตามเรื่องของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

โปรแกรมใหม่ๆ คู่แข่งจะไม่ตามทุกเรื่อง แต่จะตามใน FIELD ที่คู่แข่งทำอยู่ ใช้อยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับ IT ที่มีมาใหม่ๆ ไม่ใช่ว่าจะเชื่อถือได้ทั้งหมด จะมีการสอบถามจากบริษัทที่ขายเป็นตัวแทนเพื่อเอาข้อมูลมา และถามจากแหล่งอื่นๆ ด้วย ต้องมีการลอง การติดตามต่างๆ บางครั้งก็มีการสอบถามข้อมูลใน INTERNET ด้วย ก็จะมีคนตอบคำถามนั้นมาด้วย บางทีให้ตัวอย่างหรือโปรแกรมมาด้วย เพราะฉะนั้นเรื่อง IT ถ้านำไปใช้อย่างถูกวิธีจะมีประโยชน์อย่างมหาศาล

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ที่ใช้เป็นระบบ LAN และ INTERNET โครงการในอนาคตจะใช้ระบบ INTRANET กำลังขอเปิดใช้สายประมาณ 16 สายสำหรับ INTRANET เป็นโครงการทดลองอยู่ในปัจจุบัน และในอนาคตจะมีการใช้จริง

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

เริ่มใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการเมื่อปีพ.ศ. 2516

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จำนวนคอมพิวเตอร์ มีประมาณ 307 เครื่อง ในระบบเครือข่าย เน้นหนักที่หนังสือพิมพ์รายวันและรายสัปดาห์ประมาณแผนกละ 30-40 เครื่อง นอกนั้นจะมีโดยเฉลี่ยประมาณแผนกละ 10 เครื่อง เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ มีทั้ง เครื่อง PC และ MACINTOSH

พนักงานที่ใช้เครื่องมือทั้งในลักษณะที่ประจำเครื่องและไม่ประจำเครื่อง ขึ้นอยู่กับลักษณะงาน แต่ส่วนมากจะเป็นในลักษณะไม่ประจำเครื่อง

พนักงานประจำกองบรรณาธิการแต่ละบรรณาธิการ มีจำนวนประมาณ 5-6 คน

โปรแกรมที่ใช้ในการผลิตของหนังสือพิมพ์จะใช้ CU WRITER

โปรแกรมที่ใช้ในงานสำนักงานทั้งหมดใช้ MICROSOFT OFFICE ยกตัวอย่างเช่น EXCEL, POWER POINT, WORD, ACCESS

นอกจากนี้ ก็มีการใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเอง และยังมีลักษณะพิเศษคือ ทำโปรแกรมขายด้วย เนื่องจากฝ่ายคอมพิวเตอร์เป็น SOFTWARE HOUSE ด้วย ก็คือ มีข้อมูลสื่อโฆษณา ก็ทำโปรแกรมเองดึงข้อมูลไปขายให้กับลูกค้า เป็น SOFTWARE HOUSE พัฒนาระบบ ADIS (ADVERTISING INFORMATION SYSTEM) ตรงนี้เป็นการทำโปรแกรมขายให้กับลูกค้า ลูกค้าโดยส่วนมากคือ เอเจนซีโฆษณาต่างๆ

ขนาดของเครื่องคอมพิวเตอร์จะเป็น PC SERVER เป็นลักษณะซูเปอร์ PC สามารถวิ่งได้ถึง MINI COMPUTER ที่เลือกใช้ตัวนี้เนื่องจาก COST ต่ำ

ระบบ NETWORK ที่ WIRING ทั้งหมด เป็นทั้ง FIBER OPTIC และเป็นทั้ง UTP

ลักษณะการทำงาน :

มีการสร้าง DATABASE และนำตรงนั้นมาใช้ในการผลิต คือ นักข่าวจะคีย์ข้อมูลเข้า CU WRITER จาก CU WRITER จะเข้ามาสู่ FILE SERVER หลัก (ศูนย์ข้อมูลกลาง) จาก FILE SERVER จะมีโปรแกรม CONVERSE ข้อมูล จาก CU ไปเป็น MAC เพราะฉะนั้น MAC จะดูว่า เขาจะดึงข้อมูลอะไรมาก็แล้วแต่ว่า SOURCE ของ CU WRITER ที่เขาจะคีย์ ซึ่งเขาจะมี HEADING ของ IT NUMBER ว่าอยู่ใต้อะไร อยู่หน้าไหน ซึ่งจะมีส่วน (CODE) จะทำการดึงข้อมูลมาวาง PAGE LAY OUT พอดึงออกมาเป็นเพลทแล้วก็ออกมาเป็นแผ่นฟิล์ม (ทุกแผนกสามารถดึงข้อมูลกันได้) ต่อจากนั้นเมื่อออกมาเป็นฟิล์มก็ส่งต่อไปยังโรงพิมพ์ ทำเพลทสำหรับพิมพ์

ตำแหน่งบริหารข้างบนสุด คือ CHAIRMAN

ระดับรองลงมาจะแยกออกเป็น DIVISION ในแต่ละสาย 6 ฝ่าย คือ

- ฝ่ายสื่อสารมวลชน (MC) แบ่งเป็น แผนกหนังสือพิมพ์รายวัน, หนังสือพิมพ์รายปักษ์, นิตยสารเสียงเด็ก, นิตยสาร NOBLESSE และ หนังสือแฟรนไชส์ รายเดือน (เป็นนิตยสารที่ให้ความรู้ทางด้าน KNOW-HOW ทางด้านความรู้กับผู้อ่านหนังสือ ทางด้านแฟรนไชส์ ว่าจะต้องมีการเตรียมตัวในการทำธุรกิจได้อย่างไร เป็นศูนย์ข้อมูลที่จะให้ความรู้กับผู้ที่จะทำธุรกิจแฟรนไชส์)

- ฝ่ายการศึกษา (EDUCATION) แบ่งเป็น แผนกหนังสือแปล (หนังสือลิขสิทธิ์) แผนกการฝึกอบรม และสัมมนาต่างๆ

- ฝ่ายข้อมูลสนเทศ (IT) แบ่งเป็น ฝ่ายคอมพิวเตอร์, ศูนย์ DATA BANK, ศูนย์ข้อมูลสนเทศ และฝ่ายวิจัย

- ฝ่ายบัญชี (ACCOUNT)

- ฝ่ายโรงพิมพ์ (PRINTING) แบ่งเป็น แผนกผลิต, จัดจำหน่าย (ทำหน้าที่ขายผลิตภัณฑ์) และแผนกขาย (ทำหน้าที่ไปเอางานข้างนอกมาพิมพ์แล้วก็ขาย)

- ฝ่ายอำนวยการ แบ่งเป็น แผนกบุคคล, แผนกธุรการ และสำนักเลขานุการ

นักเขียนจะใช้นักเขียนที่เป็น FREELANCE ข้างนอกและนักเขียน (นักข่าว) ในสำนักงานด้วย นักเขียนข้างนอกยังส่งข้อมูลต้นฉบับด้วยแผ่นดิสเกตต์อยู่ แต่ถ้าเป็นนักเขียนที่เป็นพนักงานประจำในสำนักงานจะส่งข้อมูลด้วยระบบเครือข่าย

โดยสรุปในคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย LAN และ INTERNET จะใช้ในลักษณะการแลกเปลี่ยนข้อมูลและโฆษณาประชาสัมพันธ์

สำหรับฝ่ายบุคคลจะไม่สามารถดึงข้อมูล เนื่องจากไม่ใช่หน้าที่ที่จะเข้ามาดูแลตรงนี้ แต่สำหรับในฝ่าย IT จะสามารถดึงข้อมูลของทุกฝ่ายได้หมด สำหรับ CHAIRMAN ในอนาคตก็สามารถดึงข้อมูลได้ในทุกฟังก์ชัน แต่ปัจจุบันยังใช้ไม่ได้ เนื่องจากเพิ่งมีการโยกย้ายสถานที่ทำงานจากสำนักงานเก่า ยังอยู่ในระหว่างการวางระบบยังไม่สมบูรณ์ คิดว่าเดือนมีนาคม ปีพ.ศ. 2540 การวางระบบจะเสร็จสมบูรณ์

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

พนักงานผู้ปฏิบัติงานใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายอย่างเต็มที่ เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกตัวถูกกำหนดให้อยู่บนระบบเครือข่าย

ทุกคนในบริษัทรู้จักการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย และอยู่ในการทำงาน ทุกคนอยากจะมีเครื่องประจำเป็นของตัวเอง เพราะรู้ว่า มีประโยชน์และใช้งานได้ ตอนนี้เป็นการใช้ในลักษณะเป็นกลุ่ม (SHARE เครื่องกันใช้) แต่ไม่ใช่การใช้แบบ ONE BY ONE เพราะว่ามีปัญหาหลายอย่าง เช่น COST, TIME, ที่จะต้อง SHARE กัน เพราะการใช้ต่อคนต่อเครื่องจะเป็นการสูญเสียทางด้านเงินลงทุน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ในปัจจุบันอยู่ในระดับเป็นที่พอใจ เพราะว่า คู่แข่งค่านึงในหลายด้าน ทั้งทางด้าน COST และงานด้วยพยายามให้เกิดความสมดุลระหว่างงานกับ COST หรือว่า HARDWARE ที่จัดสรรขึ้นมา เช่นว่า รู้ว่างานขนาดนี้สมควรจะใช้เครื่อง PC ขนาดไหน ในขณะนี้ก็ใช้เต็มที่

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

การนำคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในองค์กร จะช่วยให้งานเป็นระบบขึ้น

คุณสุชาติ เครือโสภณพงศ์ ให้ความเห็นว่า

“เพราะการนำคอมพิวเตอร์ทุกอย่างที่ใส่เข้าไปไว้ในระบบการทำงานจะเป็นการ BREAK OUT ถ้าใส่ของดีก็ได้ดี ใส่ของเสียก็ได้ของเสีย เพราะฉะนั้นทุกอย่างที่เป็นระบบ จะเอางานมาชกไว้ได้ ตีะก่อนหรือผลัดว่าพรุ่งนี้จะต้องทำ ไม่ได้ เพราะงานทุกอย่างมันจะเป็นระบบ อย่างเช่นงานของบัญชี การที่คุณเก็บบัญชีเข้าไปทุกวันๆ มันก็เป็นระบบ และมีการตรวจสอบได้ ถ้าคุณเก็บเอาไว้ก่อนแล้วผลัดงานทำพรุ่งนี้ยอดตัวเลขมันก็จะไม่ BALANCE กัน แล้วการนำคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในหน่วยงาน มันไม่ได้เข้าไปแย่งคนที่องค์กร แต่มันทำให้คนในองค์กรนั้นอยู่ในระบบแล้วงานก็จะเป็น STANDARD เดียวกันหมด ความรวดเร็วก็จะดีขึ้น อย่างน้อยถ้ามีการ MANAGE ดีดีในฐานข้อมูลแต่ละที่ที่ได้มาจากในองค์กร มันก็จะทำให้ผู้บริหารสามารถดึงข้อมูลนี้มาตัดสินใจได้เร็วขึ้น มันอยู่ที่การจัดการตรงนั้นมากกว่า ในส่วนตัวผมเคยสอนทางด้านการวางระบบ ผมก็บอกว่าไอ้การที่เราเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้าไปใช้ในหน่วยงานที่ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์นั้น คนที่เข้าไปพูดหรือนักวิเคราะห์จะต้องเข้าไปเคลียร์กับคนทำงานในนั้นให้ได้ เคลียร์ครั้งแรกจะต้องจาก TOP DOWN ลงมา จากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่สั่งการนัดประชุมว่าเราจะต้องนำคอมพิวเตอร์มาใช้จะไม่มีมีการเอาคนออก แต่ทุกคนจะได้เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ และเทคโนโลยีจะช่วยให้เราทำงานได้ดีขึ้น ได้เร็วขึ้น ผลกำไรดีขึ้น ลด COST ลด DOCUMENT FLOW ให้น้อยลง ก็จะทำให้สะดวกขึ้น ดังนั้นถ้าการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในหน่วยงาน ต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายใน

องค์กรก่อน จึงจะได้รับความร่วมมือ เนื่องจากบุคลากรเองก็จะได้รับความรู้ด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับโลกในอนาคตด้วย”

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

การที่บุคลากรที่มีอยู่ชอบเรียนรู้แต่ของใหม่ ๆ เพื่อแข่งขันกัน แล้วไม่ยอมทำงานของเก่า

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ในการแก้ปัญหาบุคลากรที่เกิดขึ้น ต้องขึ้นอยู่กับองค์กร

สำหรับตัวคุณสุชาติเอง ได้เสนอแนวทาง ดังนี้

“ผมเองผมก็ต้องรู้ว่า ผมไม่สามารถที่จะ KEEP เด็กให้อยู่ทำงาน เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีอะไรที่จะสอน ตัวเราเองก็ต้องมีการเตรียม คนทุกคนที่ทำงานจะต้องทำงานทางด้าน PERSONNEL ด้วย ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ เราเองก็ต้องอยู่ดูแลลูกน้องเราด้วย เราให้เขาดีมีชัย หมายถึง ในเรื่อง BENEFIT ต่าง ๆ ในเรื่องของค่าตอบแทนต่างๆ ในเรื่องสภาพสิ่งแวดล้อม เราให้เขาดีหรือไม่ และเรื่องของการ TRAIN เหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญ บางคนกลัวลูกน้องจะไปจากตน ก็ไม่ TRAIN กลัวว่า TRAIN แล้วกลัวว่าจะหาย ตรงนั้นยิ่งร้ายเข้าไปใหญ่ การไม่ TRAIN ยังเป็นการปิดหูปิดตา ทำให้เขาต้องไปที่อื่นเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ แล้วเด็กที่ทำงานคอมพิวเตอร์พวกนี้นะอยากรู้ อยากเห็น อยากจะลอง แล้วเขามีการติดต่อกัน ถ้าเพื่อนเขาได้เรียนตัวนี้ แล้วทำไมเขาไม่ได้เรียน ก็อยากจะเรียนให้ทันเพื่อน ก็เกิดการแข่งขัน เราจึงพยายามให้เขาเรียนรู้ ค่อย ๆ ไป ไม่ใช่ปุ๊บปั๊บ งานงานที่เราให้เขาไม่ทำ มัวแต่จะไปเรียนแต่ของใหม่ งานเก่าไม่ทำ ปัญหาเหล่านี้ก็มี แต่มันขึ้นอยู่กับเทคนิคของแต่ละองค์กรที่จะแก้ปัญหาตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะตอบว่า ถ้าทุกคนมาอยู่ตรงนี้ แล้วเจอปัญหายุ่งยากใหม่ในเรื่องวิธีการใช้งานบุคลากร สามารถตอบได้ 2 อย่าง คือ ถ้าใช้ในเรื่องการทำงานก็จะอยู่ที่เทคนิคของแต่ละองค์กรที่จะรักษาคนของตนเอง การรักษาคคนเอาไว้ได้ ก็มีหลายวิธี ไม่ใช่แค่เรื่อง BENEFIT อย่างเดียว สภาพสิ่งแวดล้อม ROYALTY มันจะเกิดถ้าหากว่าเราให้สิ่งอื่นๆ ที่เขาพอใจด้วย เพราะบางคนไปที่อื่นก็ขึ้นไม่ก็ดั่งสี่ ต้องไปเริ่มสังคมใหม่ เริ่มเจ้านายใหม่ กว่าที่จะเกิดอะไรต่างๆ มันก็ช้า ฉะนั้นเด็กที่ทำงานกับผม ผมจะเปิดเพดานไว้ ให้เขามองเห็นได้เลยว่า เขาจะขึ้นไปถึงตรงไหน 3 ปี YOU ต้องขึ้นตรงนี้ให้ได้นะ 5 ปีต้องขึ้นตรงนี้ให้ได้ ไม่ใช่มาทำงานแล้วไม่รู้ว่าเขาอยู่ตรงไหน เราต้องบอกเขา และเราต้องไปโร้บเขาด้วย ถ้าเขาทำตัวอยู่ในกฎเกณฑ์ที่เรากำหนดไว้ ต้องเรียนรู้และเป็นคนมีความคิดริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหาได้ มองภาพรวมได้ เพราะเด็กบางคน MATURE ของตัวเองยังไม่ถึง บางคนก็อายุถึงแต่ MATURE ยังไม่ถึงที่จะถึงภาวะที่จะรับรู้ได้ ยังคิดแค่เด็ก ๆ อยู่มันก็ลำบาก . . .

... บุคลากรที่ทำงานใหม่ๆ จะต้องมีการ TRAIN เนื่องจากจะมี CULTURE ขององค์กรเก่าที่ผ่านมา เราจะทำอย่างไรให้บุคลากรที่มาใหม่ได้มี CULTURE ในแบบของเรา ถ้าพูดถึงคอมพิวเตอร์มันจะสไตล์และ STANDARD การเขียนโปรแกรมที่มีรูปร่างและโครงสร้างแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นเราจะต้องกำหนดให้เขาอยู่ในรูปแบบของเรา เพราะว่าเราสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ ตรงนี้ไว้ ใครออกใครมาเราสามารถจะดูได้ ไม่ใช่ปล่อยให้ใครเขียนสไตล์ใครสไตล์มันเป็นมวยวัดก็จะทำให้แย่”

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

เชื่อว่า แนวโน้มข้างหน้าในการดำเนินธุรกิจ จะเป็นในเรื่องของการศึกษา (EDUCATION) ทุกคนจะอยู่นิ่งไม่ได้ ต้องเรียนรู้ ต้องมีอาหารสมอง คือ KNOWLEDGE และจะไม่ขยายไปสู่การผลิตหนังสือแนวอื่น เพราะการทำธุรกิจควรจะจับในสิ่งที่ตัวเองถนัดจะดีที่สุด เนื่องจาก จะต้องลงทุนหลายอย่าง ทั้งทางด้าน บุคลากร เงินทุน อุปกรณ์เทคโนโลยี

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการใช้ IT อย่างเช่น นโยบายที่กสท. และองค์กรโทรศัพท์ที่มาผูกขาดได้รับสัมปทาน ค่าใช้จ่ายตรงนี้เกิดขึ้น ปัญหาหนึ่งจริงๆ รัฐต้องดูแล トラบโดที่รัฐไม่ดูแลหรือหวังหารายได้จากตรงนี้อยู่ COST ที่จะเกิดจากการใช้ NETWORK จะสูง และคนก็จะมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย ค่าบริการที่สูงเกินไป

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

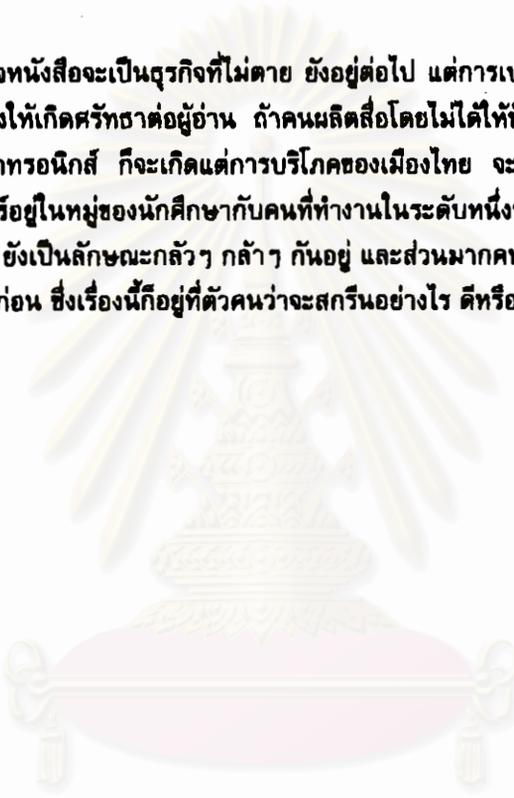
สำหรับเรื่องธุรกิจนิตยสารและหนังสือ จะมีการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายในลักษณะเชื่อมโยงกันหมดไม่ว่าจะเป็นนักเขียนหรือนักข่าวที่จะส่งข้อมูลต้นฉบับมาที่สำนักงาน มองว่า จะใช้เวลาอีกไม่นาน อาจจะประมาณอีก 2-3 ปี แต่ในแง่ธุรกิจหนังสือในบ้านเราที่จะใช้เครือข่าย คิดว่า CULTURE ในบ้านเรายังติดอยู่กับระบบเก่าๆ ที่ว่าคนต้องมานั่งตอกบัตรและมานั่งทำงาน ความเชื่อที่บริษัทยังยอมรับต่อตัวบุคคล ยังไม่เกิดในปัจจุบัน แต่ถ้าเจ้าขององค์กรบอกว่าไม่สนใจ จะไปนั่งทำงานที่ไหนก็ได้ แต่ว่าเนื้องานต้องส่ง และมีคุณภาพด้วย ความสามารถที่จะเป็นไปได้ในอนาคตสำหรับตรงนี้ แต่ปัจจุบันยังไม่สามารถจะเป็นเช่นนั้นได้ ไม่เหมือนเมืองนอกที่เขาดูที่คุณภาพ

การที่แนวโน้มการใช้เครือข่ายในลักษณะเชื่อมโยงกันระหว่างสำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ หรือส่วนการจัดจำหน่าย อย่างครบวงจรเหมือนในต่างประเทศ คู่แข่งคิดว่า

“ตอนนี้คงยังไม่เกิดขึ้น เพราะ องค์กรที่ทำกันอยู่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อยู่กับการลงทุน ต้องรอดู FEED BACK แล้วในกรณีนี้ FEED BACK กลับมาน้อย จะทำให้การชะลอตัวในจุดนั้นน้อยลงไปด้วย เป็นแค่การรอดูโอกาส อย่างไรก็ตามก็ดี คู่แข่งเองมีความพร้อมเต็มที่ สาเหตุที่เป็นข้อจำกัดต่อแนวโน้มดังกล่าว เป็นเรื่องของ INFRASTRUCTURE ของเรา เนื่องจาก COST การลงทุนตรง

นี้สูง นโยบายของรัฐที่ไม่เอื้อ พฤติกรรมการบริโภคสื่อของคนต่างจังหวัดก็แตกต่างจากคนใน กรุงเทพฯ เช่น พฤติกรรมการอ่านของคนต่างจังหวัดยังชอบอ่านหนังสือพิมพ์ในแบบที่สะใจ ซาดิสต์ เรื่องนินทาชาวบ้าน เรื่องเศรษฐกิจเขาไม่ค่อยอ่าน นอกจากคนที่เป็นนักธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตัวเขา หรือเป็นคนที่ได้รับการศึกษาที่อยากจะดูภาพรวมทั้งหมดในแต่ละวัน แต่บางคน เขาไม่อ่านอะไร เขาอ่านวันนี้ฆ่าช่มชืด ตีรันฟันแทง จบ สะใจ ได้คุยกับชาวบ้าน ต่างจังหวัดยัง เกิดตรงนี้อยู่ เพราะฉะนั้นรัฐควรจะแก้ปัญหาตรงนี้ รัฐพยายามจะปกปิดพยายามจะไม่ให้ข้อมูล ข่าวสารที่แท้จริง เรื่องฆ่าฟันรันแทงน่าจะต้องมีการสกรีนกัน จะต้องเซ็นเซอร์ ภาพบางภาพไม่น่าลงพาดหัวข่าว”

สำหรับธุรกิจหนังสือจะเป็นธุรกิจที่ไม่ตาย ยังอยู่ต่อไป แต่การเปลี่ยนแปลงทางด้าน CONTENT ช่างไหน เป็นเรื่องที่จะต้องสร้างให้เกิดศรัทธาต่อผู้อ่าน ถ้าคนผลิตสื่อโดยไม่ได้ให้ข้อมูลที่ติดต่อลูกค้าก็จะเกิดปัญหา มาก ส่วนหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ก็เกิดแต่การบริโภคของเมืองไทย จะไม่เร็วเท่าเมืองนอก ก็เกิดปัญหา ขณะนี้เองคอมพิวเตอร์อยู่ในหมู่ของนักศึกษา กับคนที่ทำงานในระดับหนึ่งเห็นว่า มันโตเร็ว แต่จริงๆ แล้วคน ที่ใช้ก็เป็นก็ยังมีไม่มาก ยังเป็นลักษณะกลัวๆ กลัวๆ กันอยู่ และส่วนมากคนที่เล่นINTERNETก็ไม่ใช่เข้าไปหาสิ่งที่ดี แต่กลับไปหาสิ่งที่เลวก่อน ซึ่งเรื่องนี้ก็อยู่ที่ตัวคนว่าจะสกรีนอย่างไร ดีหรือไม่ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท แพลน ทับลิชซิ่ง จำกัด

สัมภาษณ์ : 1. คุณนเรศ สุมาลี
ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ

วันที่ : 21 มกราคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ดำเนินธุรกิจโดยมีนโยบายมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ทั้งด้านการเรียนรู้ สติปัญญา อารมณ์ สุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต รวมทั้งพัฒนาการทางด้านสังคม

บริษัท แพลน พัลลิสซิ่ง จำกัด ใช้สื่อครบวงจรในการทำธุรกิจ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นการใช้สื่อที่หลากหลายเจาะกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ที่ได้ชื่อว่า เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่ถูกคัดเลือกแล้วโดยอัตโนมัติ เพราะเป็นเพียงคนจำนวนหนึ่งเท่านั้น อย่างเช่น คุณแม่ที่มีลูกเกิดใหม่ ๆ หรือคุณแม่ที่ให้ความสนใจกับการศึกษาหาความรู้ในการดูแลและเลี้ยงดูบุตร

บริษัทก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2525 (ดูในเอกสารแนบท้าย) เริ่มต้นจากการทำ นิตยสาร รักลูก ต่อจากนั้นจึงรวบรวมเนื้อหาที่มีอยู่ในนิตยสารมาจัดทำเป็นคู่มือ ทำพ็อกเก็ตบุ๊ก และซื้อลิขสิทธิ์นิตยสารจากต่างประเทศมาจัดพิมพ์ด้วย นอกจากนี้ยังได้มีการจัดการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและครอบครัวทุกด้าน

ประมาณปี พ.ศ. 2532 ได้ขยายธุรกิจไปยังสื่อโทรทัศน์ จัดทำ รายการ ดวงใจพ่อแม่ ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 และ รายการ บ้านน้อยชอยเก๊า ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ประกอบกับธุรกิจสื่อวิทยุ จัดทำรายการวิทยุ คลินิกรักลูกทั่วไทย ปัจจุบันทำรายการวิทยุ LIFE & FAMILY ที่คลื่น FM. 106.5 เมกกะเฮิรตซ์ (ในขณะที่ยังมีสัมภาระ)

ในปี พ.ศ. 2539 ขยายธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ มีการผลิตนิตยสารเพิ่มขึ้นอีก 2 ปก คือ นิตยสาร LIFE AND FAMILY และ ดวงใจพ่อแม่ สำหรับในส่วนของพ็อกเก็ตบุ๊ก และหนังสือคู่มือ ได้แยกธุรกิจออกเป็นอีกบริษัทหนึ่ง ชื่อว่า บริษัท แพลน บุ๊คเน็ด จำกัด ปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงการจัดตั้งอยู่

ขณะนี้บริษัท แพลน พัลลิสซิ่ง จำกัด จึงเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ ทางด้านสำนักพิมพ์ จัดจำหน่าย ส่วนทางด้านโรงพิมพ์นั้นจะเป็นโรงพิมพ์ของบริษัทในเครือ คือ บริษัท พรินต์ติ้ง จำกัด ซึ่งจะอยู่ในกรุปของกลุ่มบริษัทแพลน นอกจากนี้ยังดำเนินธุรกิจสื่อโทรทัศน์ และธุรกิจสื่อวิทยุ จึงมีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่ครบวงจร

ในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์นั้นจะเน้นเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. สุขภาพแม่และเด็ก ทั้งทางกายและจิตใจ
2. เน้นเรื่องการบริหารทารก
3. ส่งเสริมเรื่องพัฒนาการของเด็ก
4. สนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพชีวิตของครอบครัว

ส่วนแบ่งการตลาดจะเป็นเรื่องของ กลุ่มคุณแม่ ที่มีลูกตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งถึงลูกในช่วงวัยรุ่น นิตยสาร 3 ปก คือ

- นิตยสาร “รักลูก” กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มคุณแม่ที่ตั้งครรภ์ จนถึงคุณแม่ที่มีลูกจนถึง 6 ขวบ มีเนื้อหาส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการข้อมูลทางด้านวิชาการ ข้อมูลจะหนักแน่น เจาะลึก

- นิตยสาร “ดวงใจพ่อแม่” กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มคุณแม่ตั้งครรภ์ จนถึงคุณแม่ที่มีลูกจนถึง 6 ขวบเช่นเดียวกับนิตยสาร “รักลูก” แต่จะมีเนื้อหาและวิธีการนำเสนอแบบเรียบง่าย ง่าย ๆ ให้เหมาะกับคุณแม่ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านมากนัก หรือคุณแม่ที่อยู่ต่างจังหวัด ไม่ต้องการเนื้อหาที่มีภาษาและศัพท์ยากๆ ทางด้านวิชาการมากนัก

- นิตยสาร “LIFE & FAMILY” กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มคุณแม่ที่มีลูกตั้งแต่ 7 ขวบขึ้นไปถึงวัยรุ่น เป็นกลุ่มคุณแม่ทำงาน และเลี้ยงลูกที่โตขึ้น แต่ไม่เน้นในเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก หรือพัฒนาการของเด็กอย่างเดียว จะเน้นทางเรื่องครอบครัว ทั้งทางคุณพ่อและทางคุณแม่ด้วย

นอกจากนี้จะมีสื่อเสริม คือ รายการโทรทัศน์ เป็นรายสัปดาห์ละครึ่ง รายการโทรทัศน์ “ดวงใจพ่อแม่” เน้นเนื้อหาเช่นเดียวกับนิตยสาร “รักลูก” และนิตยสาร “ดวงใจพ่อแม่” นำเสนอเป็นการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก ในด้านต่างๆ ส่วนรายการโทรทัศน์ “บ้านน้อยชอยเก๋” จะเป็นการเน้นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เด็กได้ดูรายการโดยเฉพาะ เป็นการส่งเสริมจินตนาการ การเรียนรู้ของเด็กๆ

ส่วนรายการวิทยุ “LIFE AND FAMILY” คือ กลุ่มเป้าหมายที่อยากพูดคุย อยากจะถามคำถามหรือข้อสงสัยกับแพทย์โดยตรง จึงเป็นรายการวิทยุที่มีรูปแบบรายการชอว์ไลน์ ตามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก ตามปัญหาต่างๆ โดยจะมีแพทย์มาตอบคำถามตลอด

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

กลุ่มบริษัทแปลน แม้ว่าจะมีธุรกิจในเรื่องที่มีลักษณะธุรกิจประเภทต่างๆ เช่น กลุ่มสถาปนิก วิศวกร กลุ่มผลิตของเล่นเด็ก แต่ในการทำงานจะเป็นคนละส่วนกัน จะเป็นการพึ่งพาอาศัยกันทางด้านแหล่งเงินทุน ตลาดบ้างบางส่วน แต่ละส่วนก็ไม่ได้มาเกี่ยวข้องกันจะแยกการบริหารกันออกไป (ดูเอกสารแนบท้าย)

ในเรื่องการพัฒนาธุรกิจ มีแผนหรือมีฝ่ายพัฒนาธุรกิจขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อที่จะดูแลทางการตลาดในการที่จะขยายธุรกิจต่างๆ ยกตัวอย่าง ในกลุ่มนิตยสารยังมีโอกาสที่จะสามารถผลิตนิตยสารใหม่ๆ ขึ้นมาได้ อีก อาทิเช่น กลุ่มคนที่อยู่ในวัยหวาน กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มที่เพิ่งแต่งงานใหม่ๆ เป็นเรื่องการมองกลุ่มทางการตลาด เพื่อที่จะขยายตลาดออกไปอีก อาจจะเป็นการขยายธุรกิจทางด้านนิตยสาร หรือรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ หรือธุรกิจอื่นๆ โดยมีแนวทางในการพัฒนาธุรกิจก็คือ จะเป็นการมุ่งสนับสนุน และส่งเสริมสถาบันครอบครัวตามวงจรชีวิต ปัจจุบันเริ่มต้นจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแม่ที่มีลูกอ่อน แม่ที่มีลูกโตขึ้นในอนาคตอาจจะเป็นแม่ที่อยู่ในวัยชรา ลูกแต่งงานไปหมด หรือไม่ก็อาจจะลงไปถึงตัวลูกเอง

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

วัตถุประสงค์ในการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรมีอยู่ 4 ประเด็นหลัก คือ

1. คอมพิวเตอร์ที่จะนำเข้ามาใช้ในเรื่องการไหลของข้อมูลธุรกิจ ทางด้านบัญชี การเงิน ลูกค้า การตลาด รายงานทางด้านการดำเนินงานธุรกิจ โดยรวมในระบบนี้จะเป็นระบบที่ส่งเสริมในเรื่องของ กระบวนการทางธุรกิจ

2. คอมพิวเตอร์เพื่อการผลิตเนื้อหา ความเป็นห้องสมุดข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ การพัฒนาเนื้อหา (CONTENT) และมีการจัดแบ่งเป็นประเภทต่างๆ เหมือนห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONICS LIBRARY) เป็นระบบที่ส่งเสริมในเรื่องเนื้อหาการพิมพ์ของกองบรรณาธิการ

3. คอมพิวเตอร์เพื่อออกแบบ (DESIGN) ประเภทกราฟฟิกต่างๆ ในการออกแบบปก ออกแบบรูปเล่ม เป็นระบบที่ส่งเสริมงานด้านกราฟฟิก ดีไซน์

4. คอมพิวเตอร์ระบบ อินเทอร์เน็ต (INTERNET) เป็นโครงการใหม่ในปัจจุบันที่กำลังศึกษา และดำเนินการอยู่ จะมีการนำนิตยสารทั้ง 3 ปกที่มีอยู่ออกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ในลักษณะที่เหมือนกับรูปแบบของนิตยสารเล่ม เป็นโครงการผลิตสื่อ 2 ชนิดพร้อมกัน ที่เรียกว่า “ONE INPUT-TWO OUTPUT” โดยว่าจ้างบริษัทรับออกแบบโฮมเพจ (HOME PAGE) โดยตรงมารับงานตรงนี้ไปทำ

ทางบริษัท แปลน พับลิชชิ่ง จำกัด มีแนวความคิดต่อคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายว่า เป็นส่วนสำคัญมากในการทำธุรกิจปัจจุบัน เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยทำให้การทำงานเร็วขึ้น จัดการได้ง่ายขึ้น เพราะทิศทาง

ในการพัฒนาธุรกิจจะต้องเป็นไปในรูป 4 เอ็ม (MAN, MATERIAL, MONEY, MACHINE) เมื่อก่อนต้องใช้คนค่อนข้างเยอะในกระบวนการผลิต ระบบเอกสารมีตู้ไฟล์เก็บเอกสารใหญ่มาก เปลืองเนื้อที่ในการใช้งาน ในการออกแบบองค์กรต้องมีระดับชั้นในการทำงานมาก มีการควบคุมหลายขั้นตอน ทำให้ไม่คล่องตัว หลังจากที่คอมพิวเตอร์เครื่องช่วยเข้ามา กระบวนการในการทำงานหลายอย่างลดลงเหลือเพียงไม่กี่ขั้นตอน ถึงแม้บางอย่างจะไม่ใช้เรื่องของคอมพิวเตอร์เครื่องช่วยอย่างเดียว เป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบการสื่อสารด้วย ทำให้ประหยัดเวลา ประหยัดกำลังคน ใช้คนทำงานคอมพิวเตอร์เพียงคนหรือสองคนก็สามารถทำงานได้หลายอย่าง โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำงานซ้ำๆ ซากๆ งานเหล่านี้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แทนได้หมด ทำให้ลดจำนวนคนทำงานได้ แต่สำหรับงานทางด้านการสร้างสรรค์ (CREATIVE) ยังคงต้องใช้คน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเร็ว ยกตัวอย่าง การประมวลผลข้อมูล เมื่อนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ ทำให้การปิดบัญชีสามารถทราบผลได้รวดเร็ว เดือนต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อยังไม่ได้นำคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่วยเข้ามาใช้ จะต้องใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน

สำหรับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือบทบาทนโยบายของรัฐบาล ปัจจัยเหล่านี้ไม่มีผลต่อนโยบายการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่วย เข้ามาใช้ในองค์กรของ บริษัท แปลน พับลิชซิ่ง จำกัด โดยให้ความเห็นว่า ทิศทางของสังคมจะต้องก้าวไปข้างหน้า ความเปลี่ยนแปลงตรงนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ต้องเกาะกระแสต่อไปอยู่ นโยบายของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลใด ถ้าหากสวนทางกับการเปลี่ยนแปลงตรงนี้ จะเป็นนโยบายที่อยู่ได้ไม่นาน นอกจากนี้ ยังมองว่าในอนาคต นโยบายของรัฐบาลจะเปลี่ยนไปในทางบวกมากกว่า เช่น การลดภาษีนำเข้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (INFORMATION TECHNOLOGY : IT) ไม่ว่าจะเป็นฮาร์ดแวร์หรือซอฟต์แวร์ เพื่อส่งเสริมให้คนภายในประเทศมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ เพราะไทยยังไม่สามารถคิดประดิษฐ์ซอฟต์แวร์ที่ดีได้ ส่วนใหญ่ประเทศเราจะเป็นในลักษณะพัฒนาทางด้านแอปพลิเคชัน (APPLICATION) มากกว่าจะไปพัฒนาทางด้านระบบ (SYSTEM) ต่อมาก็คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 เน้นหนักที่การพัฒนาคน คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นทิศทางตรงนี้จะ เป็นทิศทางที่เป็นบวกต่อการทำธุรกิจผลิตสื่อของแปลนอยู่แล้ว เพราะแปลนก็เป็นธุรกิจที่เน้นในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน และเน้นที่การพัฒนาการของเด็กด้วย ด้วยเหตุนี้ นโยบายในเชิงขัดขวางการเติบโตทางด้านธุรกิจ IT ของรัฐบาลมีน้อย อย่างน้อยอีก 10 ปีข้างหน้าก็ไม่มีใครกล้ามาสวนกระแส

นโยบายผู้บริหารของแปลนก็ส่งเสริมการใช้ ต้องการให้ทุกคนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องช่วยให้เป็น และได้รับประโยชน์มากที่สุด ไม่กีดกัน และเห็นประโยชน์ มีการจัดอบรมพนักงานทุกคนเพื่อแก้ปัญหาในจุดที่ไม่เข้าใจ

ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน แปลนยังมีการใช้เทคโนโลยีไม่อยู่ในระดับสูงสุดของสถานการณ์วิทยาการทางเทคโนโลยี แต่สำหรับความคาดหวังต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่วยนั้น แปลนมีแนวความคิด ที่จะพยายาม และต้องการไปให้ถึงในระดับที่ใช้เทคโนโลยีสูงสุดของระยะเวลา หรือช่วงเวลานั้นๆ ตามสถานการณ์ที่แวดล้อมอยู่ อย่างเช่น ในปัจจุบันสถานการณ์การใช้เทคโนโลยีในองค์กร เริ่มมีการนำระบบ อินทราเน็ต (INTRANET) ระบบ กรู๊ปแวร์ (GROUP WARE) เช่น LOTUS NOTE หรือ มีการเชื่อมโยงเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ให้เป็นระบบ เวิลด์ ไวด์ (WORLD WIDE) มีการใช้ระบบบัญชีในรูปแบบในสถานการณ์ปัจจุบัน (REAL TIME) ไม่ใช่ในลักษณะเดือนต่อเดือน สิ่งเหล่านี้ คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูงสุดในสถานการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น

การนำคอมพิวเตอร์เครื่องช่วยเข้ามาใช้ในองค์กรของบริษัท แปลน พับลิชซิ่ง จำกัด เป็นทั้งนโยบายของผู้บริหาร และเป็นเรื่องการแข่งขันทางการตลาดที่จะต้องมีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่วยเข้ามาช่วยการทำงานภายในองค์กรแล้ว

อย่างไรก็ตาม ยังให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กรเป็นอันดับแรก และมากกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่วย เพราะมองว่าเครื่องมือเครื่องใช้เป็นเรื่องที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า หาก

ไม่พอใจรุ่นไหนก็ซื้อมาทดแทนได้ แต่คนไม่สามารถทดแทนกันได้ในทันทีทันใด ต้องมีการพัฒนาให้เกิดการรับรู้ การเรียนรู้มากขึ้น แพลนจึงให้ความสำคัญกับคนมากกว่า

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือ ระบบ แลน (LAN) จะมีเซิร์ฟเวอร์ (SERVER) ที่เป็นศูนย์กลางของข้อมูล และมีสายเคเบิลเชื่อมโยงกับคอมพิวเตอร์ตัวอื่นๆ ในเครือข่าย (NETWORK) การเชื่อมต่อสายสัญญาณเข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อกันอยู่ และในเครื่องคอมพิวเตอร์พี.ซี. (PERSONAL COMPUTER : PC) แต่ละเครื่องจะมีการติดตั้งที่เรียกว่า การ์ดแลน ใช้ซอฟต์แวร์ในการเชื่อม คือ โนเวลล์ เน็ตแวร์ (NOVELL 'NETWARE) มาเป็นตัวเชื่อมเครือข่าย ก็สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ ข้อมูลจากบุคคลหนึ่งที่ต้องการจะติดต่อบุคคลอีกคนหนึ่งก็สามารถติดต่อผ่านเครือข่ายที่เชื่อมกันได้ และข้อมูลทั้งหมดที่สำคัญๆ จะอยู่ภายในเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมด มีการกำหนดสิทธิ์ว่าใครจะเป็นผู้มีสิทธิ์อะไรได้บ้าง เช่น รู้เรื่องบัญชี รู้เรื่องบุคคลได้ เป็นการผ่านข้อมูลโดยใช้ ล็อก อิน เซิร์ฟเวอร์ (LOG IN SERVER) และมีพาส เวิร์ด (PASS WORD)

สำหรับระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ในปัจจุบันแพลน เป็นสมาชิกอินเทอร์เน็ต แต่ยังไม่ใช้เอง ใช้ประโยชน์ในลักษณะเพื่อการค้นหาข้อมูล

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

เริ่มนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2536 หรือ 2537 ปัจจุบันอยู่ในขั้นยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายแล้ว เนื่องจากผ่านขั้นตอนการแนะนำ (INTRODUCE) มีการฝึกอบรม จึงอยู่ในขั้นการยอมรับในตัวระบบ เห็นคุณค่า แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้อีกมาก

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จำนวนคอมพิวเตอร์ มีประมาณ 100 เครื่อง

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ มีทั้ง เครื่องคอมพิวเตอร์แบบ พี.ซี. (PC) และแบบแมคอินทอช (MACINTOSH : MAC)

พนักงานที่ใช้เครื่อง มีทั้งในลักษณะประจำเครื่อง และไม่ประจำเครื่อง ขึ้นอยู่กับลักษณะงาน

พนักงานประจำกองบรรณาธิการ แต่ละกอง มีจำนวนประมาณ 5-8 คน

โปรแกรมที่ใช้ในส่วนของระบบ (SYSTEM) ที่เป็นระบบปฏิบัติการ (OPERATING SYSTEM) มีทั้งระบบดอส (DOS) และระบบวินโดวส์ 3.11 ฟอว์ เวอร์กกรุป (WINDOWS 3.11 FOR WORKGROUPS) สำหรับโปรแกรมที่ใช้ในเครือข่ายของแลน (LAN) คือ NOVELL NETWARE และสำหรับเครื่อง MAC ก็จะมีระบบปฏิบัติการ (OPERATING SYSTEM : OS) ของ MAC อยู่ เหล่านี้คือโปรแกรมที่ทำให้เครื่องสามารถปฏิบัติการได้

โปรแกรมในการทำงาน มีอยู่ 4-5 กลุ่ม เช่น กลุ่ม DATABASE เป็นเรื่องการเก็บข้อมูลจำนวนมาก ซึ่ง มีซอฟต์แวร์ให้เลือกใช้หลายตัว เช่น FOXPRO, DEBASE สำหรับระบบ DOS

แต่ถ้าเป็นบนระบบ WINDOWS จะใช้ MICROSOFT ACCESS

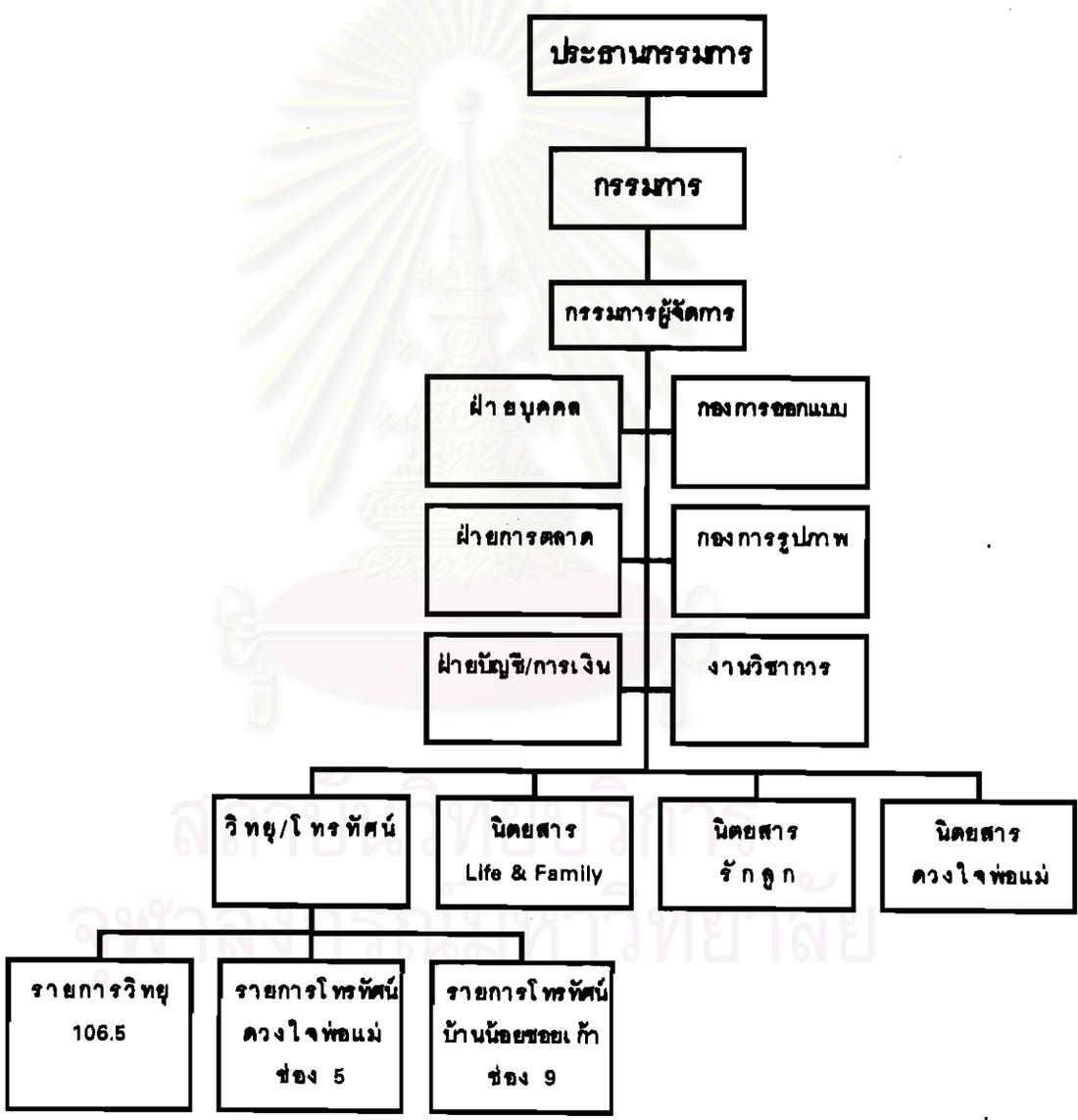
ต่อมาก็คืองานการนำเสนอ (PRESENTATION) ก็มีโปรแกรม POWER POINT

นอกนั้นก็ยังมีซอฟต์แวร์ ในกลุ่ม SPREAD SHEET มีโปรแกรม EXCEL และ MICROSOFT WORD

ในส่วนงานของกองบรรณาธิการ จะใช้โปรแกรมง่ายๆ เช่น STANDARD WORD และ CU WORD เพราะไม่ต้องการความซับซ้อนในการปฏิบัติงาน คือ ไม่ได้พิมพ์งานเพื่อจะได้เอกสารที่สวยงาม แต่เป็นการพิมพ์เพื่อเก็บข้อมูลเท่านั้น และจะนำข้อมูลไปแปลง (CONVERT) ในรูปของระบบ MAC อีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องการความซับซ้อนของตัวโปรแกรม และทางด้านดีไซน์หรือฝ่ายออกแบบจะนำข้อมูลตรงนี้ไปใส่ในส่วนที่มีการออกแบบไว้แล้ว รวมทั้งมีการปรับแต่งต่อไป

นอกจากนี้ก็มีซอฟต์แวร์ทางการสื่อสาร เช่น ETHERNET, NETSCAPE, EXPLORER

ลักษณะการทำงาน :

นักเขียนของนิตยสารแต่ละปก มีทั้งลักษณะประจำในกองบรรณาธิการ และไม่ประจำอยู่ภายนอกบริษัทที่เรียกว่า ฟรีแลนซ์ (FREELANCE)

ลักษณะการส่งต้นฉบับของนักเขียนยังใช้วิธีเดิม คือ ส่งเป็นแผ่นดิสเกตต์ แฟกซ์ และลายมือเขียน การส่งต้นฉบับโดยใช้ระบบเครือข่ายประเภท โปรเซสย้อีเล็กทรอนิกส์ (E-MAIL) ยังมีน้อยมาก นักเขียนยังไม่มีความคิดเห็นทางด้านนี้

ในการทำงานจะใช้เครือข่าย LAN อยู่ 2 วง วงแรกสำหรับงานทางด้านการบริหาร และ LAN วงที่สองสำหรับงานทางด้านกระบวนการผลิตนิตยสาร ใช้งานเฉพาะด้านกราฟฟิคดีไซน์ จะมีรูปภาพ และสามารถดึงข้อมูลทางด้านเนื้อหา (CONTENT) จากกองบรรณาธิการมาประกอบกับภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นการทำงานในลักษณะที่คนหนึ่งสามารถดึงภาพกราฟฟิคจากอีกคนหนึ่งได้ โดยใช้เครือข่าย LAN เป็นตัวเชื่อม ซึ่ง LAN สำหรับกระบวนการผลิตนี้จะไม่ได้อัดเชื่อมกับ LAN ทางด้านการบริหารไม่เกี่ยวข้องกัน การทำงานภายในองค์กรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ระหว่างหน่วยงานที่อยู่บนเครือข่าย แต่ระหว่างองค์กรกับองค์กรยังไม่มีมีการเชื่อมโยงระบบเครือข่าย

ทางด้านการจัดจำหน่าย แพลนไม่มีการจัดจำหน่ายเอง จะมีผู้จัดจำหน่าย (DISTRIBUTOR) ภายนอกองค์กรมาทำหน้าที่ต่างหาก ในการนำนิตยสารไปจัดส่งให้ตามแผง ทางแพลนให้ความเห็นว่า นิตยสารในเมืองไทยมีน้อยรายมากที่จะทำการจัดจำหน่ายเอง ส่วนมากสำนักพิมพ์ใหญ่ๆ เท่านั้น จึงจะดำเนินการจัดจำหน่ายเอง ในส่วนนี้ระหว่างแพลนและผู้จัดจำหน่าย ยังไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเชื่อมโยงกัน

ด้านโรงพิมพ์ในเครือของกลุ่มบริษัทแพลน ยังไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย และการทำงานระหว่างโรงพิมพ์กับแพลนก็ยังไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ทางแพลนจะบันทึกข้อมูลทั้งหมดลงบนแผ่นดิสเกตต์ เพื่อส่งให้โรงพิมพ์ทำเพลทแยกสีอีกครั้ง และเข้าสู่กระบวนการผลิตของโรงพิมพ์ต่อไป

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในองค์กร ได้มีการวางระบบให้ผู้บริหารสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เรียกหรือดึงข้อมูลมาใช้ในการทำงานได้ แต่ผู้บริหารจะไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานจริง จะไปในลักษณะการใช้ผ่านผู้ปฏิบัติงานอีกชั้นหนึ่ง ยกตัวอย่าง หากต้องการจะตัดสินใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด จะให้ผู้ปฏิบัติงานทำการประมวลผลผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และจัดทำเป็นรายงานนำเสนอ ดังนั้นพฤติกรรมของผู้บริหารจึงยังคงเป็นการทำงาน และใช้การตัดสินใจตามรายงานกระดาษ ผู้บริหารยังไม่ชินกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานหรือตัดสินใจ

ทางด้านพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติการ ส่วนมากเป็นพนักงานที่ทำงานมานาน ต้องมาเรียนรู้การทำงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เมื่อเริ่มมีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ จะมีความรู้เฉพาะงานในส่วนหน้าที่ของตนเอง ไม่มีความเข้าใจระบบการทำงานที่แท้จริงของคอมพิวเตอร์ เนื่องจากไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มาก่อน อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมเป็นไปในลักษณะมีความพยายามต่อการใช้เครื่องมือ แม้ว่ายังมีปัญหาทางด้านนี้อยู่จากความไม่เข้าใจ ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะผู้ปฏิบัติการเป็น 3 ลักษณะเมื่อเกิดปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย คือ

1. กลุ่มคนที่มีความกระตือรือร้น (ACTIVE) เมื่อเห็นความเปลี่ยนแปลงก็เกิดความกระตือรือร้นอยากทำ หรือเรียกว่า “พวกรีบเร็ว”
2. กลุ่มคนที่ปฏิเสธไว้ก่อน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจะเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน
3. กลุ่มคนที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงตามเสียงส่วนมาก หรือเรียกว่า “พวกมากลากไป” กลุ่มไหนมีมากกว่าในสังคมก็ยอมรับตามกลุ่มที่มีกำลังเข้มแข็งกว่า

กลุ่มคน 2 ลักษณะแรกมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มคนในลักษณะที่ 3 สำหรับระดับการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในปัจจุบัน บุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกคนใช้ในระดับ 100% เพราะการทำงานอยู่บนระบบเครือข่าย

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ในด้านประสิทธิภาพของตัวระบบเอง ใช้ได้ดีตรงตามความต้องการขององค์กร สามารถสรุปได้ว่า ตัวระบบมีประสิทธิภาพ แต่การใช้ระบบเครือข่ายโดยผู้ปฏิบัติการยังไม่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าในปัจจุบันยังประสบปัญหาการออกหนังสือล่าช้า แต่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความไม่มีประสิทธิภาพของระบบเครือข่าย โดยมากมักจะเป็นปัญหาจากปัจจัยภายนอก เช่น นักเขียนลักษณะไม่ประจำที่อยู่ภายนอกองค์กรส่งต้นฉบับช้า หรือปัญหานักเขียนภายในองค์กรเองใช้เวลาานกว่าจะคิดเรื่องที่จะเขียนขึ้นมาได้ เหล่านี้เป็นปัจจัยทางด้านการสร้างสรรค์ (CREATIVE) ของบุคคลมากกว่าระบบเครือข่าย (CREATIVE) ของบุคคลมากกว่า

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร แล้วมีส่วนทำให้โครงสร้างขององค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ในลักษณะนี้ยังไม่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เนื่องจากความก้าวหน้าของซอฟต์แวร์ที่ใช้ก็ดี หรือของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ก็ดี ยังไม่ล้ำยุคมาจนถึงขั้นสามารถทำงานแทนมนุษย์ได้หมด คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายยังเป็นเพียงเครื่องมือในการมาช่วยเก็บข้อมูล การทำรายงาน การนำเสนอและกระบวนการทำงานทางด้านบัญชีเป็นส่วนใหญ่

ผู้บริหารของแปลนให้ความเห็นว่า ในกรณีการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ และมีผลทำให้โครงสร้างการทำงานเปลี่ยน น่าจะเป็นกรณีอย่างเช่น การรี-เอนจิเนียริง (RE-ENGINEERING) ระบบการทำงานของธนาคาร ซึ่งจะเห็นชัดเจนมากกว่า

โดยสรุปแล้ว การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมของบุคลากร แต่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กร

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี

ธุรกิจสิ่งพิมพ์ของแปลนเป็นองค์กรแบบเดิม การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ เพื่อประโยชน์ต่อการทำงานของบุคลากร เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับผลที่เกิดขึ้นต่อประสิทธิภาพการทำงาน ทำให้คุณภาพของงานดีขึ้น

เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาช่วยในด้านการชะลอการเพิ่มบุคลากรในการทำงาน แทนที่จะต้องเพิ่มจำนวนของบุคลากรตามการขยายตัวของธุรกิจ ก็ช่วยให้สามารถลดกำลังคนในการทำงานได้ หรือทำให้จำนวนของบุคลากรเท่าเดิม แต่ขณะเดียวกันขนาดของธุรกิจเติบโตขึ้น ใหญ่ขึ้น

ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับองค์กร แปลนในปัจจุบันสามารถกล่าวได้ว่า ถ้าไม่มีคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายก็จะไม่สามารถทำงานได้ กลายเป็นความยุ่งยาก ความลำบาก เหมือนคนเข้าไปอยู่ในป่า

ส่วนประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับบุคลากรที่ใช้ ก็คือ ทำให้บุคลากรได้เรียนรู้ กระบวนการ (PROCESS) ในการทำงานโดยใช้เครื่อง ทำให้คนได้มีโอกาสสัมผัสกับเทคโนโลยีมากขึ้น และมีแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะศึกษาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ อาทิเช่น การหาซื้อหนังสือมาอ่าน ความตื่นตัวที่จะพูดคุย ชักถาม และฝึกในเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายมากขึ้น

นอกจากนี้ ผลงานที่เกิดขึ้นจากการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ก็มีลักษณะพัฒนาปรับปรุง (IMPROVE) ให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาที่เกิดขึ้น มีทั้งปัญหาที่เกิดจากบุคลากรและปัญหาจากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย แต่ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ โดยส่วนมากจะมีวิธีการแก้ไข ขึ้นอยู่กับการจัดการ สำหรับแนวทางในการจัดการ โดยส่วนมาก แพลนจะจัดบุคลากร เพื่อดูแลระบบส่วนกลางไว้ ที่เรียกว่า ส่วนการบริหารระบบ (SYSTEM ADMINISTRATION) มีหน้าที่ดูแลระบบ LAN ทั้งระบบ คว้าผู้ปฏิบัติการหรือผู้ใช้ (USER) หน่วยงานหรือแผนกงานด้านไหนมีปัญหา ทางด้านการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ก็จะมีบุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านนี้ไปดูแล โดยส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับแพลน ก็คือ ปัญหาทางด้านบุคลากร นอกจากนี้ ยังมีปัญหาทางด้านการขาดหน่วยงานกลางที่จะมาดูแลจัดเจนทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ในการที่จะมาวิเคราะห์ระบบ หรือพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น ให้ระบบเป็นไปตรงตามลักษณะงาน และความต้องการของบุคลากรผู้ใช้ ที่ต้องการให้ระบบสามารถตอบสนองการทำงานมากมาย แต่บุคลากรเองยังไม่มีใจความเข้าใจดีพอ

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

1. ปัญหาการพัฒนาบุคลากรให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยี
2. ปัญหาความเข้าใจของบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจระบบทั้งระบบ มีความเข้าใจเฉพาะงานบางส่วน หรือเข้าใจในชั้นใดชั้นหนึ่งเท่านั้นของกระบวนการทำงานทั้งหมด เป็นเรื่องความไม่รู้ว่างานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับระบบรวมอย่างไร เกี่ยวข้องกับฮาร์ดแวร์อย่างไร เกี่ยวข้องกับระบบปฏิบัติการ (OPERATION SYSTEM) อย่างไร
3. ปัญหาการจัดหน่วยงาน เพื่อการดูแลระบบทั้งระบบ การกำหนดสิทธิ์ในการใช้ข้อมูล การดูแลซอฟต์แวร์ส่วนกลาง เป็นต้น

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ปัญหาเครื่องขัดข้องหรือแฮงค์ (HANG) ยังพอมืออยู่บ้าง ในกรณีที่เป็นเครื่องรุ่นเก่า กับระบบความปลอดภัย (SECURITY) ของระบบ การแบคอัพ (BACK UP) ข้อมูล มีปัญหาบ้างบางครั้งข้อมูลที่เสียหาย เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์ (SERVER) มีปัญหา

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

เรื่องความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยี บุคลากรปรับเปลี่ยนได้ไม่ทัน

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ในกรณีเครื่องมีปัญหาเกี่ยวกับระบบ แก้ปัญหาด้วยวิธีการจ้างผู้รับเหมารายย่อย (SUB CONTRACTOR) มาดูแล

สำหรับกรณีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยี แพลนใช้นโยบายการใช้ซอฟต์แวร์ที่เป็นมาตรฐาน (STANDARD) ไม่ถ้าสมัย จะมีซอฟต์แวร์ที่คลาสสิกอยู่จำนวนหนึ่ง เช่น กลุ่ม DATABASE จะเป็นพวก MICROSOFT ACCESS, FOXPRO หรือกลุ่ม SPREAD SHEET จะเป็นพวก EXCEL ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ยังใช้ได้กินเวลาค่อนข้างยาว สำหรับพวกฮาร์ดแวร์ก็มีนโยบายการซื้อของที่ราคาไม่แพงมาก เพื่อจะตัดสินใจเปลี่ยนได้ง่ายเมื่อเวลา

เทคโนโลยีเปลี่ยน อย่างเช่น การซื้อคอมพิวเตอร์ PC ไม่จำเป็นต้องซื้อยี่ห้อที่มีราคาแพง หรืออาจจะซื้อการ์ดมาประกอบเองก็ได้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางในการทำธุรกิจของแปลน :

ในอนาคตจะมีการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการสร้างโฮมเพจ (HOME PAGE) ของตัวเอง เพื่อเน้นทางด้านกาเผยแพร่ นิตยสารทั้ง 3 ปก (ในลักษณะนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์) ให้สามารถอ่านได้เลยเป็นคอลัมน์ คาดว่าจะเริ่มดำเนินการภายในปี พ.ศ. 2540 มองกลุ่มเป้าหมายที่เป็นลูกค้าในต่างประเทศด้วย เช่น คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งมองว่า เป็นการพัฒนาไปเรื่อยๆ ต้องโปรโมท (PROMOTE) ให้ลูกค้าได้รู้จัก ถ้าเริ่มต้นช้า การพัฒนา ก็จะช้าตามไปด้วย อย่างเช่น จะต้องมีการชักจูงหรือสร้างแรงกระตุ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ถ้าในนิตยสารของแปลนทุกฉบับพูดถึงอินเทอร์เน็ต คนอ่านก็จะอยากรู้แล้วว่าเป็นอย่างไร โดยจะใช้ทีมงานจากข้างนอกมารับหน้าที่ในการดำเนินการครั้งนี้ (เป็นลักษณะผู้รับเหมารายย่อย SUB CONTRACT)

ในเรื่องการสั่งซื้อของทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC MAIL ORDER) ทางแปลนยังรอคุณภาพสถานการณ์ด้วย ว่าสภาพสังคมไทยโดยทั่วไป มีเครื่อง PC หรือมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากน้อยแค่ไหน ต้องดูความคุ้มค่าของการลงทุนด้วย และข้อจำกัดอีกอย่างก็คือ กลุ่มเป้าหมายของแปลนเองก็ไม่ใช่ผู้ที่เล่นอินเทอร์เน็ต (ผู้ที่เล่นอินเทอร์เน็ตส่วนมากจะเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มนักศึกษา กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มอาจารย์ที่มีความก้าวหน้าส่วนตัวในเรื่องการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีการสื่อสาร) สำหรับเรื่องนี้โดยหลักแล้วสามารถทำได้ เพราะไม่ได้ลงทุนอะไรมากมายในส่วนของแปลน แต่การใช้ประโยชน์จากระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต นี้อาจจะไม่เกิดมากเท่าไร หากกลุ่มคุณแม่วัยปัจจุบันอายุ 22 ที่เพิ่งจบจากมหาลัย หรือนักศึกษาปี 3 ปี 4 ซึ่งจะเป็นกลุ่มเป้าหมายในอนาคตต่อไป ที่ทางแปลนได้คาดคะเนไว้ ก็อาจไม่ใช่ผู้ที่จะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ทุกคน อาจรู้บ้างไม่รู้บ้าง

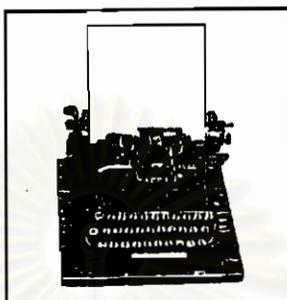
แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

ผู้บริหารของแปลนมองธุรกิจหนังสือว่า คงจะต้องเป็นธุรกิจที่เคียงคู่กับมนุษย์ไปอีกนาน เพราะมนุษย์ระหว่างรุ่นต่อรุ่น คนต่อคน กลุ่มต่อกัน ถ่ายเทกันด้วยตัวหนังสือ ถ่ายเทกันด้วยภาษา และต้องใช้สื่อ ซึ่งช่องว่างระหว่างตรงนั้นถึงตรงนี้ใช้เวลาเป็นหลายร้อยปี ระหว่างเวลานั้นถูกถ่ายทอดด้วยหนังสือ ถ่ายทอดด้วยการบันทึก ที่ส่งต่อกันเป็นรุ่นๆ นอกจากนี้ ยังมีความคิดว่า ธุรกิจหนังสือต่อไปนั้นจะไม่ใช้มีหน้าที่ในการบันทึกประวัติศาสตร์ หรือบันทึกผลงานเท่านั้น แต่จะมีหน้าที่ในการทำให้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาการต่างๆ ของเด็ก จนกระทั่งถึงผู้ใหญ่ จะเป็นเครื่องมือในการทำให้มีการผ่อนคลายอารมณ์ผ่านหนังสือ เช่น หนังสือบันเทิง (ENTERTAINMENT) นวนิยาย หรือหนังสือภาพรูปแบบต่างๆ กิตติ และหนังสือยังเป็นเครื่องมือในเชิงพาณิชย์ จะมีแรงจูงใจให้คนประกอบธุรกิจด้านนี้ต่อไป ในแง่ของผู้ประกอบการยังได้ผลตอบแทนจากการทำธุรกิจหนังสือในระดับที่ใช้ได้มาตลอด ในด้านผู้เสพหรือผู้รับสื่อ ก็ยังต้องการหนังสือต่อไป ธุรกิจหนังสือจะเติบโตมากกว่าอัตราการเติบโตของประชากร หรือพูดได้ว่า ความต้องการบริโภคหนังสือจะโตกว่าอัตราการเติบโตของประชากร เพราะความต้องการบริโภคหนังสือจะมาจากกระบวนการศึกษาที่ขยายไป ขยายจาก 6 ปี เป็น 9 ปี เป็น 12 ปี ทำให้ความต้องการในการอ่านหนังสือมีเพิ่มขึ้น การแข่งขันในการรับสมัครงานกิตติ หรือ

ความต้องการจะเลื่อนชั้นในสังคมก็ดี จะต้องผ่านการอ่าน การค้นคว้า เพราะฉะนั้นธุรกิจหนังสือจะส่งเสริมในเรื่องเหล่านี้ จะสังเกตเห็นว่า ขณะนี้ เรื่อง IT มาแรง หนังสือทางด้าน IT จะมีเต็มไปหมด ถ้าอยู่ในช่วงธุรกิจมาแรง หนังสือเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจก็จะมีมากมาย สิ่งเหล่านี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ (DEMAND) ของสังคม และตัวชี้วางหนังสือในร้านก็ดี หรือหัวหนังสือที่วางตามแผงก็ดี นั่นก็เป็นตัวบ่งชี้ (INDICATOR) ว่าสังคมไปทางไหนได้ ความต้องการทางการศึกษาการหาความรู้จะทำให้เพิ่มขนาดไปเรื่อยๆ จำนวนคนที่จะเข้าสู่การศึกษา ในระบบที่ต้องกันไปเรื่อยๆ ก็จะมีมาก ในแง่นี้ก็ทำให้ความต้องการหนังสือมากขึ้น เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า ตลาดหนังสือมีความเจริญเติบโต ในแง่ผู้ประกอบการก็ยังพอใจอยู่กับผลตอบแทนที่ดี คิดว่าธุรกิจหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ยังสามารถไปได้อีกไกล

ในด้านการเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารและหนังสือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในอนาคตนั้น แพลนมองว่า ความเป็นไปได้ก็มี แต่จะไปทดแทนกันได้น้อยมาก เพราะรสชาติในการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์กับการอ่านจากหนังสือโดยตรงนั้นคนละรสชาติกัน ข้อมูลที่ผ่านอินเทอร์เน็ตจะเป็นกลุ่มในเชิงการศึกษาค้นคว้า การค้นหาข้อมูลเกิดขึ้นจากเพื่อจะใช้ในการทำวิจัย หรือจะใช้ในการบันเทิง (ENTERTAIN) มากกว่าจะมีการมานั่งอ่านนวนิยายผ่านอินเทอร์เน็ต จินตนาการไม่เกิดขึ้นจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ การอ่านข้อความเกี่ยวกับเรื่องพระเอกนางเอก หรือเรื่องต่างๆ นั้นนึกไม่ออก บทโรแมนติกจะเป็นอย่างไรเวลาผ่านหน้าจอแคบๆ หมายถึงรสชาติในการอ่านของคน คงไม่อ่านผ่านอินเทอร์เน็ต แล้วการใช้โทรศัพท์เพื่อเชื่อมต่อสัญญาณกับเครือข่าย ก็ยังมีปัญหาการใช้เวลานานกว่าจะติด สำหรับอีกข้อก็คือ เครื่องมือคอมพิวเตอร์ไม่สามารถพกติดตัวไปได้ในขณะปัจจุบันนี้ ถึงแม้จะมีโน้ตบุ๊ก แต่ยังต้องใช้ผ่านโทรศัพท์มือถือที่คิดเวลาค่าใช้จ่ายบริการเป็นนาที ไม่เหมือนโทรศัพท์ที่บ้านที่ใช้เวลานานเท่าไรก็ได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

สัมภาษณ์ : 1. คุณสุทธิพงศ์ ผลเสวก
ผู้จัดการกองงานระบบคอมพิวเตอร์
2. คุณสรกมล อุดยานนท์
ผู้จัดการสำนักพิมพ์

วันที่ : 22 มกราคม 2540
3 กุมภาพันธ์ 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

มติชนก่อตั้งขึ้นมาจาก เดิมทำหนังสือพิมพ์มาก่อน และมีโรงพิมพ์อยู่ด้วย คือ โรงพิมพ์พิมพ์เนศ ซึ่งเกี่ยวข้องกันอยู่ในเรื่องของการพิมพ์

หนังสือเล่มที่ผลิตในเครือของมติชน มีดังนี้

นิตยสารรายปักษ์ (ราย 15 วัน) และรายเดือน คือ

- เทคโนโลยีชาวบ้าน เป็นหนังสือรายปักษ์เกี่ยวกับเกษตรกร ผู้ประกอบอาชีพทำสวน เลี้ยงสัตว์
- ศิลปวัฒนธรรม เป็นหนังสือรายเดือนรูปเล่มสวยงาม เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม โบราณคดี ประเพณี (เป็นการซื้อหัวเรื่องที่มีมาแต่เดิม)

- เส้นทางเศรษฐกิจ เป็นหนังสือรายปักษ์สำหรับชาวบ้านทั่วไป ที่จะมาเปิดร้านหรือทำกิจการของตัวเอง

- มติชนวิทยาศาสตร์ เป็นหนังสือรายเดือน

- มติชนสุดสัปดาห์ เป็นรายสัปดาห์

ในส่วนของสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือเล่มก็จะมีการผลิตทุกเดือนเฉลี่ยเดือนละ 3-4 เล่ม แนวของเนื้อหาหลากหลาย

สำนักพิมพ์เกิดขึ้นใกล้ๆ กับการเกิดหนังสือพิมพ์ แต่หนังสือที่ผลิตในช่วงแรกจะเป็นในลักษณะหนังสือเฉพาะกิจ อย่างเช่น หนังสือเหตุการณ์ ที่จะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับข่าวเป็นส่วนใหญ่ และอีกลักษณะหนึ่งก็คือ ออกตามวาระความพอใจ ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอนว่าจะผลิตต่อเดือนเป็นจำนวนเท่าใด มาเริ่มดำเนินการอย่างจริงจังเมื่อประมาณ 3-4 ปีที่ผ่านมาที่เริ่มดำเนินการเป็นสำนักพิมพ์มติชนที่มีการผลิตพ็อกเก็ตบุ๊กมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อ 2-3 ปีหลังสุด เริ่มออกพ็อกเก็ตบุ๊กประมาณเดือนละ 10 เล่ม มีทั้งเฉพาะกิจและลักษณะต่างๆ หลากหลายรูปแบบ (สำนักพิมพ์จะผลิตแต่พ็อกเก็ตบุ๊กอย่างเดียว) แนวหนังสือที่ผลิตจะมีทั้ง นวนิยาย นวนิยายชุด (ใช้ชื่อว่า แนวประชาธิปไตย) แนวเทคโนโลยีชาวบ้าน แนวศิลปวัฒนธรรม เป็นแนวหลักๆ นอกจากนั้นก็จะเป็นนวนิยาย นวนิยายชุด

สำนักพิมพ์แยกเป็นอีกบริษัทหนึ่งและมีนักเขียนอยู่ในสังกัด เริ่มมีบทความต่างๆ ที่สามารถรวบรวมจัดพิมพ์เป็นเล่มได้ ก็เริ่มรวมเล่มพิมพ์ออกมา ในเรื่องการทำนิตยสารอื่นๆ เป้าหมายก็เพื่อขยายฐานเพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น โดยหลักๆ แล้วก็ยังคงขายชื่อตีตรามติชนอยู่ เป็นการขาย IMAGE ของมติชนด้วยว่า หนังสือพวกนี้เป็นหนังสือในเครือมติชน ทำให้ดูน่าเชื่อถือได้ เป็นการขาย LOGO มติชนไป โดยการสร้าง PRODUCT อื่นเพื่อกินตลาดอื่นด้วย เนื่องจากระดับกลุ่มเป้าหมายของเราจะเป็นผู้ที่มีการศึกษาดั้งเดิม. 6 ขึ้นไป นักศึกษามหาวิทยาลัย คนทำงาน ตลาดอื่นๆ ยังมีช่องว่าง และตลาดตรงนี้ค่อนข้างจะคงที่ (หมายถึงมติชนอย่างเดียว คือ จะโตมากไม่ได้ เพราะพอเข้าตลาดหลักทรัพย์ TARGET ก็ถือครองอยู่แล้ว) จึงทำให้เป็นเหตุผลในการมองตลาดอื่นด้วย ไม่สามารถจะอยู่แค่การทำหนังสือพิมพ์ เพราะบริษัทโตขึ้น พนักงานมากขึ้น คู่แข่งขึ้นก็มากขึ้น จึงผลิต PRODUCT ออกมาซึ่งเห็นว่าเป็นช่องว่างของตลาดอยู่ เป็นหนังสือที่มานำเสนออาชีพว่า ให้ไปเขียนเสื้อผ้า ทำบาร์บีคิว ฯลฯ เพราะมันไม่มีหนังสือประเภทนี้อยู่ในตลาดมากนัก หรือมีก็อยู่นาน จึงทำให้ผลิตหนังสือประเภทนี้ออกมา

ปัจจุบันดำเนินการธุรกิจครบวงจร คือ ผลิตหนังสือ คือ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) จัดจำหน่าย คือ บริษัท งานดี จำกัด และโรงพิมพ์ คือ บริษัท พิมพ์เนศ จำกัด แต่ละบริษัทจะเป็นบริษัทในเครือของบริษัทแม่คือ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

มองความสำคัญและให้ความสำคัญกับบุคลากรมากกว่าเครื่องมือหรือเทคโนโลยี

มองว่าเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่เอามาใช้ในการทำงาน อำนาจความสะดวกในการทำงานให้รวดเร็วขึ้น ดีขึ้นในเรื่องคุณภาพงาน แต่ยังคงมีความเชื่อว่า งานที่ต้องการความพิถีพิถัน บุคลากรจะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด บรรณาธิการสำนักพิมพ์ยังเชื่อว่า การ PROOF ที่ดีที่สุดก็คือ การ PROOF จากกระดาษ

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

เนื่องจากต้องการให้เครื่องเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเสริมในการทำงานเพื่อให้ธุรกิจโตขึ้น เป็นนโยบายของผู้บริหารที่ต้องการลดขั้นตอนการทำงาน ประหยัดเวลา แรงงานการทำงาน และลดต้นทุนการผลิต จึงนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้

สำหรับในเรื่องความรวดเร็วและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทางฝ่ายผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านนี้ยอมรับว่า จะต้องติดตามความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาเพื่อทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เนื่องจากจะเกิดความสูญเสียโอกาส ถ้าไม่ตามความเคลื่อนไหวหรือข้อมูลที่เกิดขึ้น แต่ในการเลือกนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือรูปแบบใดเข้ามาใช้ จะต้องคัดเลือกให้เหมาะสมและคุ้มค่ากับการทำงานขององค์กร ช่วยให้การงานได้จริง มีผลชัดเจน ก็จะพิจารณานำมาใช้กับองค์กร

สำหรับในเรื่องการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร เป็นเรื่องที่ถูกนำเสนอจากผู้บริหารระดับกลาง ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง เนื่องจากผู้บริหารระดับสูงจะเป็นผู้ให้โจทย์ว่า ต้องการให้งานเป็นอย่างไรและให้ผู้บริหารระดับกลางที่เป็นทั้งผู้ปฏิบัติงานด้วยไปหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาการทำงานในองค์กรมาเสนอ

การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร เป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ในปัจจุบันและอนาคต มีแนวความคิดว่าในการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในองค์กรที่จะก่อให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุดจะต้องใช้ในลักษณะเป็นเครือข่าย เพราะการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องเดี่ยวๆ แล้วคือข้อมูลลงไปในปัจจุบันกลายเป็นเรื่องไร้สาระไปแล้ว ถ้าไม่ทำเรื่องระบบเครือข่าย ไม่ทำฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ก็ไม่มีประโยชน์อะไร และการนำเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ก็จะต้องเป็นไปในลักษณะที่ต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบในการใช้งาน ทุกอย่างต้องถูกคำนวณ ต้องถูกคิด นำมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการปฏิบัติการใช้เครื่องอย่างเป็นระบบ ต้องมีการสัมภาษณ์บุคลากรว่าต้องการอะไร

สำหรับนโยบายของรัฐบาล สภาพทางเศรษฐกิจ และการแข่งขันทางการตลาด มีผลต่อนโยบายการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร จะมีผลบางส่วนเช่น นโยบายการลดภาษีเครื่องมือเทคโนโลยี

ข้อมูลสถานการณ์ภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบเครือข่าย LAN และ INTERNET

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ :

เริ่มติดตั้งระบบเครือข่ายเมื่อปีพ.ศ. 2535 อยู่ในช่วงหลังการเข้าตลาดหลักทรัพย์ เป็นช่วงที่ค่อนข้างมีกำไรเยอะ มติชนยังไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์มากนักในช่วงเวลาที่ผ่านมา ในระยะเวลา 3 ปีแรกที่ผ่านมา จะดำเนินการในเรื่องของการทำระบบ ในกระบวนการทำหนังสือกันอย่างเดียว ในส่วนอื่นยังทำเพียงในเรื่องการวางโครงสร้าง และการวางแนวคิดให้ผู้บริหารไว้ว่าควรจะเป็นไปแบบนี้ แต่ปัจจุบันในส่วนของเทคโนโลยีการทำหนังสือจบไประดับหนึ่งแล้ว ทำให้ยังสามารถคงที่ตรงนี้ได้อีกประมาณ 2-3 ปีโดยอาจจะไม่ต้องปรับเปลี่ยนอะไรเลย

สรุปได้ว่า ในปัจจุบันเครือข่ายที่สมบูรณ์ในการใช้ประโยชน์มากที่สุดก็คือ เครือข่ายในการผลิตหนังสือ

บุคลากรอยู่ในขั้นยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายแล้ว เครื่องมือเสีย ทำให้ทำงานไม่ได้เลย

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

มี SERVER อยู่ 6 เครื่อง แต่ละเครื่องจะมีหน้าที่ต่างๆ กันออกไป เช่น SERVER ตัวหนึ่งจะเก็บภาพ อีกตัวจะเก็บข่าว อีกตัวจะควบคุมระบบพิมพ์ อีกตัวจะเก็บข้อมูลเฉพาะของสำนักพิมพ์ เป็นการแยกหน้าที่กันไป องค์การมีศูนย์ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงานกลางอยู่ในฝ่ายผลิตที่ควบคุมระบบคอมพิวเตอร์ขององค์การ

จำนวนคอมพิวเตอร์ประมาณ 300 เครื่อง โดยรวมทั้งหมดภายในองค์การ เน้นหนักไปที่การทำงานผลิตหนังสือของแต่ละกองบรรณาธิการ โดยแบ่งคร่าวๆ เป็น

กองบรรณาธิการ มติชนสุดสัปดาห์มีประมาณ 5-6 เครื่อง

กองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์มติชน ข่าวสด ประชาชาติ กองละประมาณ 40-50 เครื่อง

ฝ่ายผลิตที่เป็นศูนย์คอมพิวเตอร์จะมีประมาณ 10 เครื่อง

ฝ่ายบัญชีประมาณ 10 เครื่อง

ฝ่ายจัดจำหน่ายประมาณ 10 เครื่อง

พนักงานทั้งหมดประมาณ 1,900 คน

ลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายจะเป็นในลักษณะไม่ประจำเครื่องจะเป็นการเฉลี่ยกันใช้เครื่อง บุคลากร 3 คนต่อเครื่อง 1 ตัว ทั้งที่เป็นลักษณะพนักงานทั่วไปและนักข่าว

โปรแกรมที่ใช้ส่วนมากในกองบรรณาธิการมติชน, ข่าวสด และประชาชาติ เป็นซอฟต์แวร์เฉพาะชื่อ ISCO PAGINATION (โปรแกรมจัดหน้า) กับ ISCO NEWSWRITER (โปรแกรมพิมพ์ข่าว) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ซื้อมาใช้เฉพาะงานหนังสือพิมพ์

โปรแกรมที่ใช้ส่วนมากในกองบรรณาธิการมติชนสุดสัปดาห์จะเป็นโปรแกรม MICROSOFT WORD และ QUARK XPRESS (โปรแกรมจัดหน้า)

โปรแกรมที่ใช้ส่วนมากในกองบรรณาธิการของสำนักพิมพ์และฝ่ายผลิตจะใช้ PAGE MAKER, ILLUSTRATOR, PHOTO SHOP

โปรแกรมระบบปฏิบัติการเครือข่ายที่ใช้ในส่วนของกาพิมพ์จะใช้ APPLE SHARE ซึ่งเป็น SYSTEM ของ APPLE ทุกเครื่องอยู่แล้ว พอเอาเครื่องมาตั้งต่อสาย NETWORK ก็จะเป็น NETWORK แล้ว สำหรับในส่วนอื่น ๆ จะเป็นโปรแกรมระบบปฏิบัติการ NETWARE ส่วนที่ใช้ในการผลิตของกองการระบบคอมพิวเตอร์จะใช้ระบบ WINDOW NT SERVER

เครื่องที่ใช้ในส่วนของกาทำหนังสือใช้เครื่อง MACINTOSH ทั้งหมด

ในส่วนของสำนักพิมพ์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 10 เครื่อง พนักงานประมาณ 30 คน ลักษณะการใช้เป็นแบบไม่ประจำเครื่อง ในส่วนที่เป็นหลัก และประจำเครื่อง โดยส่วนมากจะเป็นแผนกคอมพิวเตอร์ที่จะมีคอมพิวเตอร์ครบตามจำนวนคน ส่วนคนอื่นๆ ที่อยู่ในกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์ งานส่วนใหญ่จะเริ่มที่กระดาษ (ไม่ว่าจะเป็นการตรวจแก้ การวรรคตอนต่างๆ จะลงมือในกระดาษก่อน จึงส่งไปยังคอมพิวเตอร์)

ลักษณะการทำงาน :

ในส่วนของสำนักพิมพ์:

กระบวนการจัดการของสำนักพิมพ์ จะเริ่มต้นที่ต้นฉบับมืออยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ต้นฉบับที่เห็นว่าน่าจะพิมพ์ จะมีการไปติดต่อกับนักเขียนเอง ซึ่งต้นฉบับลักษณะนี้จะมีแยกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งคือเป็นต้นฉบับที่ลงในมดิสจนสุดสัปดาห์ ศิลปวัฒนธรรม คือ ลงในหนังสือในเครือของมดิสที่มีอยู่แล้ว และเห็นว่าน่าจะรวมเล่มพิมพ์ ก็จะติดต่อกับนักเขียนซึ่งตรงนี้จะง่ายเพราะอยู่ภายในเครือกันเอง หรืออาจเป็นนักเขียนข้างนอกก็จะมีติดต่อกันอยู่แล้ว อีกส่วนก็คือต้นฉบับจากภายนอก อย่างเช่นอาจไปเห็นเรื่องทีลงตามหนังสือต่างๆ ที่เห็นว่าดี ก็จะติดต่อกับนักเขียนว่าขอต้นฉบับมาพิมพ์รวมเล่ม

2. นักเขียนส่งต้นฉบับเข้ามาเอง ทางสำนักพิมพ์ก็จะมีคณะกรรมการดูว่าต้นฉบับใช้ได้หรือไม่ ถ้าใช้ได้ก็ตกลงรับพิมพ์ให้

นักเขียนประจำสำนักพิมพ์จึงไม่มี และไม่มีนักเขียนคนไทยส่งต้นฉบับโดยผ่านระบบเครือข่าย E-MAIL เหตุที่ไม่มีนักเขียนส่งต้นฉบับมาในลักษณะใช้เครือข่าย เนื่องจากการส่งด้วยแผ่นดิสเกตต์หรือลายมือสะดวกกว่า และจำนวนหน้ามีปริมาณเยอะมาก การส่งด้วย E-MAIL จึงไม่มีใครทำ (ในกรณีของการส่งต้นฉบับของหนังสือพิมพ์มีความเป็นไปได้มากกว่าเพราะต้องการความรวดเร็ว และจำนวนหน้าไม่มาก) แต่สำหรับงานของสำนักพิมพ์ไม่ต้องการความรวดเร็วขนาดนั้น การใช้พนักงานรับส่งเอกสารเป็นเรื่องที่สะดวกกว่าสำหรับในส่วนของการส่งต้นฉบับที่เป็นลักษณะบทความลงในนิตยสารที่ใช้ปริมาณหน้าจำนวนไม่มาก ก็ไม่มีการส่งผ่าน E-MAIL แต่จะเป็นการส่งเป็นแฟกซ์มากกว่า ส่วนหนึ่งอาจจะเกิดจากตัวนักเขียนยังไม่พัฒนาด้วย และสำหรับสำนักพิมพ์เองก็ไม่มีที่ตั้งระบบตรงนี้ไว้เพื่อรองรับในลักษณะเช่นนี้ แต่ก็มองว่าแนวโน้มในอนาคตอาจจะมีความเป็นไปได้ที่จะมีการส่งด้วย E-MAIL ถ้านักเขียนพัฒนาขึ้น ประกอบกับอุปสรรคการจราจรของเมืองไทยก็จะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการติดต่อในลักษณะเช่นนี้มีความเป็นไปได้เพิ่มขึ้น แต่คิดว่าจะเป็น การเริ่มต้นที่หนังสือพิมพ์รายวันมากกว่าเนื่องจากมีลักษณะของความเร่งด่วนมากกว่า

ลักษณะต้นฉบับจะมีอยู่ใน 2 แบบ คือ เป็นลายมือ และแผ่นดิสเกตต์

ต่อจากนั้นจะเข้ามาสู่กระบวนการผลิต ประกอบด้วยฝ่ายคอมพิวเตอร์ที่จะคีย์ข้อมูลลงไป แต่ถ้ามีแผ่นดิสเกตต์ก็ไม่ได้คีย์ข้อมูลลงไป ต่อมาก็เข้าสู่กระบวนการ PROOF กระบวนการจัดหน้า กระบวนการจัดรูปเล่มและปก ทั้งหมดอยู่ในกระบวนการผลิต จากนั้นเมื่อหนังสือออกมาเป็นเล่มเรียบร้อย ก็เข้าสู่กระบวนการจัดจำหน่าย ซึ่งมีบริษัท งานดี เป็นผู้จัดจำหน่าย และก็มีหน้าที่ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ส่งไปตามที่ต่างๆ หรือไม่ก็ตีพิมพ์ลงโฆษณาในมดิสตนเอง ก็เป็นการดำเนินการที่ครบวงจร ตั้งแต่ผลิตต้นฉบับ สู่ออกพิมพ์ (ในเครือของบริษัท คือ โรงพิมพ์พิเศษ หรืออาจจะมีการส่งไปพิมพ์ที่โรงพิมพ์อื่นก็แล้วแต่ ในกรณีที่ไม่ทัน) มาสู่การจัดจำหน่าย

ในส่วนขององค์กรทั้งระบบ:

กองงานระบบคอมพิวเตอร์ที่ตั้งขึ้นมาดูแลงานระบบคอมพิวเตอร์ จุดประสงค์แรกที่ตั้งกองนี้ขึ้นมา ก็เพื่อทำระบบเตรียมงานก่อนพิมพ์ (PRE-PRESS) คือ งานพิมพ์ข่าวจัดหน้า

ระบบเครือข่าย LAN ในปัจจุบันที่ใช้ในงาน 5 ส่วน คือ

1. งานทางด้านการผลิตหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ หนังสือเล่ม นิตยสาร ทุกส่วนของการผลิตหนังสืออยู่ใน เครือข่ายวงนี้

เน้นการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วน PRE-PRESS ก็คือ ส่วนเตรียมงานก่อนพิมพ์ ตั้งแต่กระดาษเริ่มพิมพ์เข้ามาในระบบจนออกมาเป็นฟิล์ม และในส่วนของการทำหนังสือเล่มก็เช่นเดียวกัน ทั้งหมดจะวางอยู่ในเครือข่ายเดียวกัน แต่จะถูกกันพื้นที่แยกจากกันในแต่ละชนิดของการพิมพ์ งานการผลิตหนังสือจะจบที่การยิงออกมาเป็นฟิล์ม ต่อจากนั้นจะนำไปส่งห้องฟิล์ม ต่อจากนั้นจะนำฟิล์มไปประกอบสี ประกอบโฆษณา แบ่งลักษณะการทำงาน ดังนี้

การทำงานของสำนักพิมพ์กับรายวันมีการทำงานเหมือนกัน

นักเขียนมีทั้งที่เป็นประจำและ FREELANCE เขียนต้นฉบับส่งเข้ามาเป็นแผ่นดิสเกตต์ในกรณีที่เป็นนักเขียนจากภายนอกบริษัท การส่งต้นฉบับโดยส่งผ่านระบบเครือข่ายยังไม่มีเนื่องจากไม่ได้วางระบบไว้และคู่สายโทรศัพท์ยังมีไม่มากพอที่จะทำได้ และมีพิสูจน์อักษรไปตรวจต้นฉบับ

ลักษณะการทำงานของหนังสือพิมพ์คร่าวๆ คือ นักข่าวข้างนอกจะโทรศัพท์รายงานข่าวเข้ามาให้นักข่าวข้างในพิมพ์ หรือเป็นลักษณะนักข่าวออกไปข้างนอกและกลับเข้ามาพิมพ์ข่าวในสำนักงานก็มี ปัจจุบันกำลังออกแบบกระเป่าใช้งานที่ให้ช่างภาพกับนักข่าวออกไปทำข่าวด้วยกัน ประกอบด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ในการทำงาน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องสแกนเนอร์ภาพ เป็นต้น (เครื่องนี้จริง ๆ แล้วเอาไว้ใช้ต่างจังหวัด) ช่างภาพจะถ่ายรูปเสร็จก็ส่งห้องล้างเสร็จก็เอาฟิล์มเสียบเข้าไปในกระเป่าใบนี้ที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับนักข่าวที่จะมีเครื่องสแกนเนอร์ตัวเล็กอ่านภาพส่งเข้ามาคอมพิวเตอร์ และเอาสายโทรศัพท์เสียบข้างๆ ส่งผ่านโทรศัพท์เข้ามาที่สำนักงานใหญ่ อีกประมาณเดือนเมษายนคงจะมีการเริ่มใช้กัน ในปีนี้จะเปิดให้นักข่าวต่างจังหวัดเปิดช่องในการติดต่อเข้ามาได้ง่ายขึ้น แล้วอาจจะมามีคอมพิวเตอร์ไปตั้งตามศูนย์ที่ต่างจังหวัดแล้วก็โทร. เข้ามาหรือว่าเชื่อมโยงกัน 24 ชั่วโมง ต้องดูรายละเอียดก่อนในเรื่องปริมาณงาน สำหรับในส่วนของการผลิตหนังสือจะอยู่กระจายกันอยู่ในหลายชั้นของสำนักงาน จะมี SERVER ที่มีชื่อแตกต่างกันอยู่แล้ว คนทำงานจะรู้ สำหรับงานข่าวไม่สามารถดึงกันได้ เราจะมี DATABASE ของข่าวอยู่ ทุกคนเปิดเครื่องเข้ามาต้องพิมพ์ชื่อและรหัสผ่านเข้าไป จากนั้นจะเห็นแค็ตโตะที่เขารับผิดชอบอยู่ ถ้าอยู่โตะการเมืองจะเห็นแค่ข่าวการเมือง ถ้าอยู่โตะข่าวเศรษฐกิจก็จะเห็นแต่ข่าวเศรษฐกิจ ไม่สามารถจะหยิบข่าวโตะอื่น เช่น โตะบันเทิง โตะการเมือง โตะข่าวต่างประเทศ ฯลฯ มาได้ และไม่สามารถหยิบข่าวของกองบรรณาธิการอื่นมาได้เช่นกัน เช่น มติชนไม่สามารถหยิบข่าวของบรรณาธิการข่าวสดมาได้ เป็นต้น

2. ระบบเครือข่ายในการทำบัญชี

3. ระบบเครือข่ายการจัดจำหน่าย เป็นเรื่องการสรุปยอด ORDER ในแต่ละวัน แล้วก็พิมพ์รายละเอียดว่า วันนี้จะต้องเอาไปส่งที่ไหนบ้าง จำนวนกี่เล่ม เป็นเรื่องของการ DISTRIBUTE

4. ระบบเครือข่ายในการทดลอง เพื่อใช้ในการทดลองโครงการต่างๆ

5. มีอีกรวงคือเครือข่ายของศูนย์ข้อมูลยังไม่ได้ใช้งานจริง แต่ได้มีการติดตั้งและวางระบบไว้สำหรับ INPUT พวก CLIPPING เข้ามา ซึ่งในปัจจุบันยังใช้วิธีตัดปะใส่แฟ้มกระดาษอยู่ กำลังเริ่มสแกนภาพเข้ามาเก็บไว้ในระบบ เป็นภาพที่อยู่ตามหนังสือพิมพ์ต่างๆ เข้ามา ซึ่งกำลังพัฒนาซอฟต์แวร์อยู่ แล้วจะเชื่อมโยงเข้ามาพ่วงกับวงที่ทำหนังสือ เพราะฉะนั้นเครื่องของนักข่าวจะสามารถเข้าไปค้นข้อมูลเก่าๆ จากศูนย์ข้อมูลได้โดยผ่านทางคอมพิวเตอร์ของเขาด้วยวิธีการใช้ KEY WORD ผ่านรหัสเข้าไป

โดยสรุปก็จะมีระบบเครือข่าย LAN อยู่ 5 วง และการใช้เครือข่ายที่รับประโยชน์มากที่สุดคือ เครือข่ายในการผลิตหนังสือ ส่วนเครือข่ายในวงอื่นๆ ตั้งแต่ในช่วงปีพ.ศ. 2539 ที่ผ่านมามีการเริ่มวางโครงสร้างและเริ่มมีการพัฒนาขึ้นมา คิดว่าจะเริ่มใช้กันอย่างจริงจังภายในกลางปีพ.ศ. 2540 ในแต่ละวงจะไม่มีเชื่อมโยงต่อกัน สำหรับในอนาคตจะนำเครือข่ายของฝ่ายบัญชีเชื่อมโยงกับฝ่ายจัดจำหน่าย เพื่อจะได้เป็นยอดข้อมูลรายได้จากการจัดจำหน่าย

ต้องทำความเข้าใจอย่างหนึ่งว่า สำหรับงานการพิมพ์นั้น ต้องแยกเป็น 2 ส่วนคือ การพิมพ์งานหนังสือพิมพ์ และการพิมพ์งานหนังสือเล่มรวมทั้งนิตยสาร จะเป็นการพิมพ์ที่แยกส่วนกัน การพิมพ์งานหนังสือพิมพ์จะพิมพ์โดยใช้แทนพิมพ์ที่อยู่ในฝ่ายการผลิตของบริษัทของตนเอง แต่การพิมพ์หนังสือเล่มและนิตยสารจะเป็นการส่งไปพิมพ์ที่บริษัทในเครือคือ โรงพิมพ์พิมพ์เนศ

สำหรับโรงพิมพ์ยังไม่มีการใช้เครือข่าย ไม่ได้รับทำงานอาร์ตเวิร์ก มีการพิมพ์งานทั้งงานภายในของมิตชนเองและรับพิมพ์งานนอกจากที่อื่นด้วย

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัจจุบันผู้บริหารไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากไม่มีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ มีพฤติกรรมการดูข้อมูลจากรายงานที่จัดทำขึ้นด้วยกระดาษ แต่ผู้บริหารต้องการจะใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียกดูข้อมูล แต่เนื่องจากระบบยังไม่สมบูรณ์ ถ้าผู้บริหารใช้คอมพิวเตอร์ในช่วงนี้อาจจะไม่เป็นผลดี จะยังไม่เป็นประโยชน์ เนื่องจากว่า จะไม่มีการจัดรูปแบบของการนำเสนอข้อมูล บัญชีเขามีวิถีทางในการพิมพ์รายงานของตนเองจากระบบคอมพิวเตอร์ออกมา คือระบบบัญชีที่ทำกันมาเป็นระบบเดิมของเขา ซึ่งเขาทำไว้แล้ว แต่เป็นรูปแบบของความต้องการของบัญชี เพราะฉะนั้นผู้บริหารจะมาดูข้อมูลจากทางบัญชี จะไม่รู้เรื่อง จะเกิดความงง และสับสน ทางบัญชีจะดูข้อมูลทางบัญชีของเขาและจะรายงานให้ผู้บริหารในรูปแบบที่ทำให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจได้ แต่จะเสียเวลา

การที่ผู้บริหารจะได้รับข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ สิ่งที่จะควรจะเป็นก็คือ การวางรูปแบบทั้งหมดเอาไว้แล้วหรือว่าเป็นบางส่วนให้เป็นโครงสร้างขึ้นมาแล้วก็หาจุดเชื่อมต่อของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน ตามหลักการแล้วข้อมูลเกือบทุกหน่วยงานจะมีส่วนที่สัมพันธ์กันอยู่ มี CONNECTION กันอยู่ จะต้องเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานอื่น ไม่มีที่เป็นหน่วยงานเดี่ยวๆ เป็นไปไม่ได้ ซึ่งตรงนี้สำคัญมากที่ว่า การทำ CONNECTION พวกนี้ได้ครบถ้วน จะทำให้ผู้บริหารถ้าอยากได้อะไรก็ได้หมด สามารถจะนำข้อมูลมาเรียงในรูปแบบใหม่ที่ต้องการได้

ปัจจุบันยังเกิดปัญหาภายในหน่วยงานที่ว่า ความรู้สึกว่าจะมีความยุ่งยากเกิดขึ้น เมื่อจะต้องไปเกี่ยวข้องกับฝ่ายอื่นๆ เช่น ความรู้สึกที่ว่า ถ้าต่อคอมพิวเตอร์เข้าไปแล้วทุกอย่างจะหลังไหลถ่ายเทกันได้หมด จะรู้สึกว่ามันอันตรายน มีความรู้สึกหวงข้อมูลของตนเอง

มองว่าคนจะใช้ประโยชน์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ถึง 50% ของประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำงานได้ คนบางคนยังใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพียงแค่พิมพ์งานต้นฉบับอย่างเดียว ทั้งๆที่เครื่องสามารถทำงานได้มากกว่าการพิมพ์งาน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ในส่วนของการทำหนังสือถ้าพูดถึงทางด้านปริมาณได้ตามเป้าหมายแล้ว (มากกว่าที่ตั้งเป้าไว้) คุณภาพยังไม่ได้ หมายถึงทางด้านหนังสือพิมพ์ ต้นเหตุที่เพิ่มขึ้นจริงๆ มาจากยอดของผู้อ่านที่เพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีเป็นสิ่งมาเสริมให้สามารถผลิตได้ตามยอดที่เพิ่มขึ้นของผู้อ่าน และเทคโนโลยีสามารถทำให้ขั้นตอนความซับซ้อนในการทำงานลดลง ประหยัดเวลาในการทำงานทางด้านการผลิต

ถ้าพูดถึงความสามารถในระบบเครือข่ายเองยังต้องปรับปรุงอีก เนื่องจากมีปริมาณงานมากกว่าความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายที่ใช้อยู่

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

อย่างไรก็ดี สำหรับการเจริญเติบโตขององค์กรมองเห็นว่า เป็นผลมาจากวงจรของธุรกิจมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้

การนำระบบคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในการทำงาน มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมการทำงาน และขั้นตอนการทำงาน นอกจากนี้ยังมีผลต่อโครงสร้างขององค์กรด้วย (มีการยุบไป 2 แผนกแล้ว เมื่อนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้) กองบรรณาธิการแต่ละกองบรรณาธิการมีอยู่แต่เดิมแล้ว และมีบางหน่วยงานอยู่ภายในกองบรรณาธิการนั้น เมื่อก่อนจะมีแผนกพิสูจน์อักษร แผนก LAY OUT แผนกคอมพิวเตอร์กราฟฟิก ปัจจุบันถูกยุบไปหมดแล้วเมื่อนำระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ อย่างส่วนแรกในเรื่องของคอมพิวเตอร์กราฟฟิกเมื่อก่อนนักข่าวหรือนักเขียนจะพิมพ์ใส่พิมพ์ดีดแล้วส่งมาทางบรรณาธิการให้ออกแบบหน้าและกำหนดขนาดตัว ส่งมาให้คอมพิวเตอร์กราฟฟิกมาพิมพ์อีกครั้ง แล้ว PRINT ออกมาเป็นกระดาษ แต่ตอนนี้นักข่าวจะไม่พิมพ์ใส่พิมพ์ดีดแล้ว แต่จะพิมพ์ใส่คอมพิวเตอร์ ทาง SUB EDITOR หรือบรรณาธิการจะดึงข้อมูลจากหน้าจอคอมพิวเตอร์มาดูว่า ช่างนี้มีความยาวยาวเท่าไร ก็สั่งแบบตัวอักษรจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้เลย จึงทำให้แผนกคอมพิวเตอร์กราฟฟิกต้องยุบไป เจ้าหน้าที่สำหรับแผนกนี้ก็ยุบไปอยู่กับกองบรรณาธิการ และให้ทำหน้าที่ในการพิมพ์งานจากบทความที่รับมาจากนักเขียนหรือนักวิชาการข้างนอกที่ส่งข้อมูลต้นฉบับมาเป็นแฟกซ์ หรือโอนไปทำหน้าที่เลขฯ อยู่ตามส่วนการทำงานอื่นๆ สำหรับเจ้าหน้าที่พิสูจน์อักษรเมื่อสมัยก่อนเคยเป็นหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง ปัจจุบันก็ย่อให้ไปอยู่ประจำในแต่ละกองบรรณาธิการ และสามารถพิสูจน์อักษรได้จากหน้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้วิธีดึงข้อมูลจาก SUB EDITOR มาตรวจทางหน้าจอคอมพิวเตอร์

การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายทำให้อัตราขั้นตอนการทำงานให้สะดวกขึ้น ประหยัดเวลาการทำงาน พฤติกรรมการทำงานของบุคลากรก็เปลี่ยน จนสามารถเรียกได้ว่าสามารถ RE ENGINEERING ในส่วนการทำงานตรงส่วนนี้ได้เลย

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ขั้นตอนการทำงานลดลง บุคลากรทำงานสบายขึ้น ได้ผลงานมากขึ้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ผลเสีย:

มองทางด้านที่ระบบการทำงานส่วนใหญ่เป็นระบบที่วางอยู่บนการทำงานด้วยระบบเครือข่าย หากเกิดปัญหาขึ้นกับเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาส่งผลโดยรวมต่อองค์กร เป็นปัญหาที่มนุษย์พึ่งพาอยู่กับระบบเทคโนโลยีมากเกินไป จนหากขาดเครื่องมือเหล่านี้ก็จะไม่สามารถทำงานต่อไปได้

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาโดยรวมนั้นก็คือ ปัญหาการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่ายอย่างไม่คุ้มค่ากับประสิทธิภาพที่เครื่องมืออยู่ เช่น นักข่าวมักจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพียงแค่ว่าเป็นเครื่องพิมพ์ดีดเท่านั้น หรือบางทีตัวบุคลากรอาจจะคิดว่าที่ใช้เครื่องนั้นคุ้มค่าแล้วเมื่อเทียบกับผลผลิตที่ออกมาว่าสามารถลดขั้นตอนการทำงานได้แล้ว แต่สำหรับในสายตาของผู้ที่ทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ยังมองว่า ยังเป็นเรื่องสูญเสีย (แม้ว่าทางผู้บริหารจะมอง

ว่าคุ้มค่าแล้วก็ตาม) เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ยังสามารถทำงานต่างๆ ได้อีกเยอะมากกว่าที่บุคลากรใช้กันตอนนี้ แต่ถ้าคิดในเชิงนโยบายแล้วก็มองได้ว่า คุ้มค่าแล้ว
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากบุคลากรและเครื่องมือเทคโนโลยี

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

เนื่องจากพนักงานไม่มีพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์มาก่อน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดในองค์กร เป็นคนที่เคยทำงานในแผนกด้วยระบบเก่าๆ จะไม่มีความเข้าใจหรือเข้าใจผิดๆ ว่าเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถทำอะไรได้ทุกอย่าง เป็นปัญหาภาพพจน์ของคอมพิวเตอร์ที่เราถูกสอนกันมาผิดๆ อาจจะจากหนังสือว่าคอมพิวเตอร์ทำได้ทุกอย่าง ซึ่งไม่จริง

บุคลากรยังไม่รู้คอมพิวเตอร์เท่าทันประสิทธิภาพที่มันมีอยู่ คนยังไม่เรียนรู้โปรแกรมต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

เครื่องแฮงก์ ข้อมูลหาย

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ใช้วิธีการฝึกอบรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในระยะสั้นๆ ที่ให้เกิดความเข้าใจ โดยคัดเลือกกลุ่มคนที่คาดว่าจะมีความเข้าใจได้รวดเร็วกว่าคนกลุ่มอื่น ต่อจากนั้นก็นำกลุ่มอื่นเข้ามาฝึกอบรม บุคลากรกลุ่มแรกที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วก็จะสามารถช่วยสนับสนุนคนในกลุ่มต่อไปได้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

มีความคิดว่าจะทำซีดี-รอมที่เป็นข้อมูลเจาะลึกในประเด็นต่างๆ ที่มีการรวบรวมขึ้นเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลและทำขยายต่อไปในอนาคต

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

ภายในปีนี้จะทำโฮมเพจในอินเทอร์เน็ต เน้นทางด้านให้ข้อมูลข่าวสารกับผู้อ่านในลักษณะข่าวรายวัน เป็นเพียงบางส่วนของข่าวและย่อให้กระชับขึ้น เพราะคิดว่าคงไม่มีใครมานั่งอ่านข่าวในหน้าจอคอมพิวเตอร์โดยละเอียด เป็นการสร้างโฮมเพจขึ้นมาเพื่อเป็นสื่อเสริม

นอกจากนี้ ก็จะทำให้เป็นลักษณะที่ MEETING กันเหมือนเว็บไซต์ในลักษณะให้คนที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่ในกรณีของมติชนจะเป็นในเรื่องเหตุการณ์บ้านเมือง ทำเป็นภาษาไทย การทำโพลทางอินเทอร์เน็ต และจะทำในลักษณะทำเป็นภาพหน้าปกหนังสือ และข้อความจากผู้เขียนหนังสือ เนื้อเรื่องย่อ คำวิจารณ์หนังสือที่ผลิตในเครือมติชนให้สามารถส่งหนังสือได้

เนื่องจากมีแนวคิดว่าการทำโฮมเพจทางอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางส่งเสริมการขายหนังสือและเป็น การสร้างภาพพจน์ ก็จะเน้นตามคุณลักษณะของหนังสือพิมพ์แต่ละเล่มเพราะจะเอาเข้าอินเทอร์เน็ต 3 เล่มใน ช่วงแรก คือ มติชน ข่าวสด ประชาชาติฯ ซึ่งแต่ละเล่มก็จะมีสไตล์ของตัวเองอยู่แล้ว มติชนจะเป็นลักษณะ HARD NEWS สิ่งแวดล้อม สังคม และการเมือง ข่าวสดจะเป็นเรื่องอาชญากรรม ดารา ฯลฯ ส่วนประชาชาติก็จะ เป็นเรื่องธุรกิจ ก็คงจะมีแนวชัดเจนของแต่ละเล่มอยู่แล้ว โดยจะทำทั้ง 3 เล่มพร้อมกัน แต่จะแยกเว็บไซต์กัน ทางด้านหนังสือเล่มคงไม่มีไซต์แน่นอน แต่จะมีพื้นที่เป็นเหมือนพื้นที่โฆษณาของหนังสือในแต่ละเล่มไป (เป็น เหมือนในแต่ละโฮมเพจของหนังสือพิมพ์แต่ละเล่มจะมีเนื้อที่เป็นเนื้อหาโฆษณา การลงโฆษณาหนังสือเล่มใน เครื่องของมติชนก็จะแทรกอยู่ตามพื้นที่ของแต่ละเล่ม)

สำหรับในเรื่องนโยบายที่จะเป็นอุปสรรคต่อการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ อย่างเช่น นโยบายที่มีการนำ เสนอในเรื่อง การเก็บค่าโทรศัพท์ตามระยะเวลาและระยะเวลาที่ใช้ที่ได้มีการเสนอขึ้นมา จะมีผลต่อนโยบาย การนำระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ในองค์กรหรือไม่นั้น มติชนมองว่า สำหรับเรื่องนี้ไม่มีผล เนื่องจากกระแส การใช้อินเทอร์เน็ตจะต้องเป็นไปทางนั้นจริงๆ ปริมาณการใช้จะเพิ่มมากขึ้นและมองว่าธุรกิจนี้จะเป็นธุรกิจที่ อยู่ได้อีกนาน จะมีการโตขึ้นได้อีก สังเกตแนวโน้มได้จากบริษัทต่างๆ ที่มีวิสัยทัศน์จะเริ่มจับธุรกิจนี้ ไม่มีใคร ปฏิเสธได้ มองว่าเป็นธุรกิจที่สามารถขยายตัวได้ และจะเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นกับเด็กรุ่นใหม่ๆ ที่หันมาใช้และ มาเล่นอินเทอร์เน็ต มีสังคมประเภทใหม่เกิดขึ้น ทำให้ทิศทางตลาดทางด้านนี้เติบโตอีกแน่นอน

ปัจจุบันยังอยู่ในช่วงการออกแบบและวางผังการวางระบบเครือข่ายใหม่ภายในองค์กร เพื่อจะน ระบบ INTRANET เข้ามาใช้ภายในองค์กร และมองว่าระบบ MIS น่าจะเป็นระบบที่มีความสำคัญมากกว่าเนื่องจาก เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจมากกว่า ส่วนในเรื่อง INTRANET จะเป็นเรื่องการเน้นทางด้านการศึกษาภายใน องค์กร ซึ่งการศึกษาภายในองค์กรโดยใช้โทรศัพท์น่าจะเป็นสิ่งที่ดีกว่าและเพียงพออยู่แล้ว การใช้ INTRANET จะสอดคล้องกับถ้าบริษัทนั้นๆ มีนโยบายต่อการลดการใช้กระดาษภายในองค์กรให้ได้อย่างรวดเร็วและเป็น รูปธรรมอย่างชัดเจน แต่สำหรับมติชนยังไม่มียุทธศาสตร์การลดการใช้กระดาษอย่างชัดเจน เป็นเพียงแค่ว่าเป็น คำเตือนให้พนักงานประหยัดกระดาษลง ด้วยการนำกระดาษใช้แล้วมาพิมพ์งานหรือนำกลับมาใช้อีกภายใน องค์กรเท่านั้น ทำให้เรื่อง INTRANET เป็นเรื่องที่ยังเก็บไว้ก่อน สิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงเป็นเรื่อง MIS ระบบการให้ ข้อมูลหรือว่า ระบบที่จะรองรับความต้องการของผู้บริหารที่ว่า ผู้บริหารจะได้รับข้อมูลต่างๆ จากหน่วยงาน ไหนให้มันเร็ว เพราะตรงนั้นคือ เราสามารถจะวางและปรับแผนกลยุทธ์ในทางธุรกิจได้ทัน ไม่เช่นนั้นจะไม่ทัน กับธุรกิจการแข่งขัน ทำให้คิดไม่ทัน วางแผนไม่ทัน เห็นภาพไม่ทัน ในส่วนของระบบ MIS ได้มีการวางแผนเป็น โครงร่างไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ยังเหลือในส่วนของการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่จะนำเข้ามาใช้โดยจะเขียนโปรแกรม การใช้งานขึ้นมาเอง (ใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางการเขียนโปรแกรมของมติชนเอง)

คาดว่า ในอนาคตจะนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วนของการบริหารงานขององค์กรมากขึ้น ให้ทุกส่วน ของหน่วยงานได้มีการเชื่อมโยงกันได้มากขึ้น เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันถึงกัน สามารถแลกเปลี่ยน ข้อมูล สรุปข้อมูลที่มีคุณค่าต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องกันเพื่อการวิเคราะห์และวางแผนงาน ซึ่งจะทำให้เป็นเครือ ข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพต่อการใช้งานได้อย่างเต็มที่

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

สำหรับแนวความคิดในเรื่องการใช้สื่อเสริมกันหลายๆ สื่อ เช่น ใช้ทั้งสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ทางมติชนคิดว่าจะไม่เข้าไปทำในสื่อชนิดอื่น เนื่องจากไม่มีบุคลากรมากพอ และไม่มีความรู้ในสายงานอื่น แต่จะเป็นในแง่ JOINT กันในแง่การให้ข้อมูลกับสื่อวิทยุและโทรทัศน์ การขยายธุรกิจจะเป็นไปในแนวการทำสื่อสิ่งพิมพ์ที่ตนเอง ถนัดมากกว่า เพราะหากขยายไปสู่การทำธุรกิจโทรทัศน์หรือวิทยุก็จะเป็นเหมือนการเดินทางเข้าไปในกับดัก

แนวโน้มธุรกิจนิตยสารและหนังสือ มองว่า แดงหนังสือยังโตอีกเรื่อยๆ เนื่องจากคนรุ่นใหม่ๆ อ่าน หนังสือกันเยอะขึ้น ธุรกิจหนังสือเล็กๆ จะอยู่ไม่นาน เกิดง่ายไปเร็ว แต่สิ่งที่เห็นก็คือ หนังสือมีความหลากหลาย

หลายมากขึ้น มีหนังสือเกี่ยวกับครอบครัว กีฬา จักรยาน ตกปลา วัยน้ำ วิทยุ ฯลฯ คือเริ่มจำกัดตัวเองเข้ามา ซึ่งทิศทางเหล่านี้เป็นรูปแบบที่ถูกต้องแล้ว ในต่างประเทศก็เป็นเช่นนี้มานานแล้ว เมื่อก่อนเมืองไทยจะเป็นหนังสือในลักษณะที่ว่าในหนังสือหนึ่งเล่มมีทุกเรื่อง แต่หนังสือเฉพาะอย่างเฉพาะสิ่งที่คนสนใจจะไม่มีแต่ปัจจุบันเริ่มมีทิศทางในการผลิตหนังสือเฉพาะแนว อันจะเป็นโอกาสให้ธุรกิจการทำหนังสือดีขึ้น สามารถจับกลุ่มคนที่สนใจได้ค่อนข้างชัดเจน หนังสือหนึ่งก็คือคนที่ชอบดูหนังอ่าน หนังสือฟุตบอล หนังสือปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ทำให้กลุ่มคนอ่านแคบลงและสนใจเฉพาะเรื่อง

สำหรับแนวความคิดว่า ธุรกิจหนังสือจะสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างกัน มีการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในลักษณะครบทั้งวงจร เช่น จากนักเขียนเชื่อมโยงกับสำนักพิมพ์ สำนักพิมพ์เชื่อมโยงกับโรงพิมพ์ และส่วนจัดจำหน่าย ทั้ง 3 องค์การสามารถนำเครือข่ายเข้ามาได้อย่างได้ประโยชน์สูงสุด สำหรับในเมืองไทยมีแนวโน้มความเป็นไปได้ นั้น มองว่า ยังอีกไกล แต่ในจุดที่พอจะเป็นไปได้ก็คือ ในส่วนของนักเขียนเชื่อมโยงกับสำนักพิมพ์ด้วยการส่งต้นฉบับทาง E-MAIL หรือโดยผ่านสายโทรศัพท์เข้าโมเด็ม คาดว่าปีหน้าจะมีการใช้ระบบเช่นนี้มากขึ้น เนื่องจากแนวโน้มเป็นไปทางนี้ค่อนข้างสูง

ประเด็นนี้ ผู้จัดการสำนักพิมพ์ มีความคิดเห็นสอดคล้อง โดยมองว่า ยังอีกไกล เพราะไม่มีความจำเป็นที่เมืองไทยจะต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าบอกว่ากระบวนการผลิตที่นักเขียนจะเริ่มส่งผ่าน E-MAIL ตรงส่วนนี้มีความเป็นไปได้ โดยอาจจะเริ่มที่นิตยสารก่อน ความเป็นไปได้อันนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเติบโตของการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของบ้านเรา นอกจากนี้ ยังมองว่าตลาดอินเทอร์เน็ตในบ้านเรายังสามารถโตได้อีกมาก แต่จะไม่รวดเร็วอย่างที่ทุกคนคาดคิด ยกตัวอย่างกรณีการให้บริการของศูนย์ข้อมูลมติชน ที่สามารถส่งผ่านข้อมูลทางแฟกซ์หรือทาง ON LINE แต่สิ่งที่คนนิยมมากที่สุดกลับเป็นการส่งโดย MESSENGER นั่นคือ มันเป็นเรื่องความเคยชินของคน การเรียนรู้กระบวนการของคน คนรุ่นใหม่ถ้าจบมหาวิทยาลัยนับตั้งแต่เมื่อ 2 ปีก่อน คนกลุ่มนี้เขาต้องสะสมขึ้นมาพอสมควร พอที่จะมีหน้าที่การงาน มีเงินมาเสพสิ่งเหล่านี้ได้ ซึ่งยังมองว่าต้องใช้เวลาอีกอีกราว 5 ปี จึงจะเกิดพฤติกรรมต่างๆ การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมากมาย ช่วงนี้เป็นช่วงการเรียนรู้สิ่งใหม่ ต้นทุนการเป็นสมาชิกอินเทอร์เน็ตก็แพงซึ่งจะเป็นข้อจำกัด แล้วก็ความจำเป็นก็ยังไม่จำเป็นมาก แม้จะดูว่าการทำในสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย

ในเรื่องการตั้งโรงพิมพ์กระจายอยู่ตามจุดใหญ่ๆ ของเมืองไทยที่เป็นศูนย์กลางของแต่ละภาคและใช้วิธีใช้ระบบเครือข่ายผ่านสัญญาณดาวเทียมเพื่อส่งโรงพิมพ์ให้พิมพ์พร้อมๆ กัน ความเป็นไปได้น้อยมาก เนื่องจาก ความต้องการการอ่านของคนไทยยังกระจุกตัวอยู่เพียงกรุงเทพฯ การลงทุนไม่คุ้มค่า

แนวความคิดของหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในอนาคตสำหรับเมืองไทยที่ผู้อ่านจะนั่งอ่านหนังสือบนหน้าจอคอมพิวเตอร์แทนการอ่านจากหนังสือเล่ม มองว่าเป็นไปไม่ได้ที่คนจะมีพฤติกรรมเช่นนั้น เนื่องจากการเสพความสุขจากหนังสือเล่มและจากหน้าจอคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน เป็นเรื่องความสุขในการดำเนินชีวิตที่ไม่อยากเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี เพราะธรรมชาติในเบื้องลึกของมนุษย์เป็นเช่นนั้น แม้แต่ปัจจุบันที่ทีวีเข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน แต่ถ้าให้เลือกว่าตอนเช้าจะดูข่าวจากหน้าจอโทรทัศน์หรืออ่านจากหนังสือพิมพ์ คนก็จะเลือกที่จะอ่านจากหนังสือพิมพ์มากกว่า เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นปัจจุบันก็ไม่มีธุรกิจหนังสือพิมพ์แล้ว คอมพิวเตอร์ก็เช่นกันในขณะที่ยังไม่สามารถมาแทนที่ทีวีได้เลย ดังนั้นก็เป็นเรื่องยากที่จะเข้ามาแทนที่หนังสือ แล้วทีวีเองก็ยังไม่สามารถมาแทนที่หนังสือไม่ได้ด้วยเช่นกัน

มองตลาดหนังสือที่ก่อให้เกิดบุคลิกยังสามารถขยายตัวได้อีกมาก เป็นตลาดหนังสือตลาดเดียวที่ขยายตัวในช่วงที่ผ่านมาเรื่อยๆ เพราะจริงๆ แล้วไม่มีใครเล่นเต็มที่กับหนังสือแนวนี้ หมายถึงกลยุทธ์ทางการตลาดยังไม่มีการเล่นเต็มที่เลย ถ้านั่งนึกดูดีๆ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร VOLUME มันสูงจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ มีกลยุทธ์ทางการตลาดที่ใส่เข้าไปอยู่ ไม่ว่าจะเป็นโฆษณาประชาสัมพันธ์ แต่หนังสือเล่มยังมีคนใช้กลยุทธ์ทางการตลาดกับหนังสือเล่มเหล่านี้ค่อนข้างน้อย ฉะนั้นจึงมองว่าอนาคตสำหรับธุรกิจหนังสือเล่มจึงยังมีอยู่อีกเยอะมาก แต่ในมุมกลับก็จะมี การสวนการแข่งขันกับหนังสือเสียง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะเข้ามาแย่งตลาดพอสมควร เพราะหนังสือที่ก่อให้เกิดบุคลิกก็พูดได้ว่า ยังเป็นหนังสือที่มีความจำเป็นน้อยเมื่อเทียบกับหนังสืออื่นๆ

เทียบกับหนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์ธุรกิจแล้ว ความสำคัญต่างกันเยอะ และยืนยันว่า สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือจะไม่มีอะไรมาแทนที่ได้ ธรรมชาติการเสพต่างกัน สื่ออิเล็กทรอนิกส์อาจจะมีการมองว่าจะทำให้รวดเร็วต่อการรับข่าวสาร แต่สื่อประเภทกระดาษจะไม่มีวันหายไปไหน อาจจะมีการปรับรูปแบบให้เป็นรูปอื่น แต่ก็ยังเป็นกระดาษ อาจมีเครื่องมือที่ตกลงกลายเป็นหนังสือพิมพ์ที่ส่งมาอย่างรวดเร็วคล้ายๆ การส่งแฟกซ์ แต่จะเป็นกระดาษเพราะธรรมชาติการเสพกระดาษที่สามารถพลิกไปมาได้ ได้รูปภาพที่สวยงามจากเนื้อกระดาษ การเสพวรรณกรรมทางภาษาตัวอักษร ที่เทียบไม่ได้และมีความแตกต่างกันระหว่างการอ่านจากหน้าจอคอมพิวเตอร์และจากกระดาษ ไม่ได้อารมณ์ โดยสรุปมองว่าหนังสือเล่มยังคงดำเนินต่อไปเรื่อยๆ แต่จะมีการนำกลยุทธ์ทางการตลาดแบบเต็มรูปแบบเข้ามาใช้เพิ่มขึ้น เพื่อให้เกิดวิถีในการทำอย่างไรให้สามารถขายหนังสือได้เหมือนขายเทปได้เป็นแสนเป็นล้านตลับ นอกจากนี้ ถ้ามองในสื่ออื่นๆ ที่เป็นคู่แข่งทางอ้อม เช่น สื่อหนังสือเสียง อย่างเช่น สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่คิดตอนนี้ก็คือ ตีตัวดูความคืบหน้าและนั่นจะนำไปสู่จุดของการตัดสินใจว่า มติชนจะไปในทิศทางไหน ขนาดไหน เมื่อเวลานั้นมาถึง แต่ก็ยังคิดว่าอีกนาน

ลักษณะสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นในลักษณะเพื่อความรวดเร็ว และการค้นหาข้อมูลรายละเอียดมากกว่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

- สัมภาษณ์ :**
- 1. คุณรัตนา เลิศผดุงธรรม**
ผู้จัดการสำนักงานขาย
 - 2. คุณสุรินทร์ ธีระวงศ์ไพศาล**
เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์
 - 3. คุณวุฒิ กุศลวัฒน์**
เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์

วันที่ : 22 มกราคม 2540

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ก่อตั้งมาประมาณ 80 ปีแล้ว โรงพิมพ์ตั้งอยู่ที่ปทุมวัน ดำเนินธุรกิจแบบครบวงจร สำหรับการดำเนินธุรกิจทางการบริหารระหว่างสำนักพิมพ์และโรงพิมพ์ ต่างฝ่ายต่างดูแลและแยกส่วนกัน

จะเน้นการผลิตหนังสือและตำราเรียนเป็นส่วนใหญ่ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา และมีหนังสือของเยาวชนและโครงการห้องสมุดด้วย ปัจจุบันไม่มีหนังสือรายสัปดาห์แล้ว

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

นโยบายในการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานรับผิดชอบดูแลทางด้านคอมพิวเตอร์ พยายามคัดเลือกคนที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านนี้มาทำงาน

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

พนักงานปฏิบัติงานให้ความเห็นว่า ในการนำเครือข่ายเข้ามาใช้จะทำให้ระบบการทำงานดีขึ้น และประหยัดเวลาในการทำงานได้มากขึ้น ความผิดพลาดในการทำงานน้อยลง คุณภาพก็ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อนโยบายในการนำเครือข่ายเข้ามาใช้ คิดว่าน่าจะนำเข้ามาใช้ได้มากกว่านี้ ต้องการให้โปรแกรมเมอร์มาดูแลระบบให้สมบูรณ์มากกว่านี้ เพราะเท่าที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ก็คือปัญหาของระบบซอฟต์แวร์ ต้องการให้มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาประจำในบริษัท เพื่อแก้ปัญหาความไม่รู้ในการใช้เครื่อง หรือรับพนักงานที่มีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาทำงาน จะได้ไม่มีปัญหาในการสอนงานกันหรือสามารถพูดคุยกันให้เกิดความเข้าใจกันได้มากขึ้น

การนำเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร เนื่องจากเหตุผลใน 2 ลักษณะคือ

1. ผู้บริหารเป็นผู้เสนอนโยบายให้นำเข้ามาใช้
2. เกิดจากลักษณะการแข่งขันทางการตลาด

สำหรับช่วงแรกๆ ที่มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ พนักงานหรือบุคลากรจะไม่ยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์เลย จะนัดการทำงานด้วยมือมากกว่า อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบเครือข่ายในองค์กรเป็นอย่างดี

ผู้บริหารมีความคิดว่าการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ ให้เกิดประโยชน์กับลูกค้าทางด้านการบริการที่รวดเร็วขึ้น สามารถแจ้งลูกค้าได้ว่าหนังสือมีหรือไม่มีในสต็อกจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้ทันที (คาดว่าระบบจะสมบูรณ์แบบภายในปีพ.ศ. 2540 และสามารถบริการได้ในลักษณะนี้) ซึ่งในสมัยก่อนต้องใช้วิธีโทรศัพท์สอบถามจากในคลังสินค้า ต้องใช้เวลาานกว่าจะได้คำตอบ ทำให้เสียเวลามาก

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบ LAN ทั้งที่สำนักพิมพ์ (อยู่บนถนนโมตรีจิต) และโรงพิมพ์ (อยู่บนถนนปทุมวัน) แต่ยังไม่มีการเชื่อมโยงระหว่างสำนักพิมพ์และโรงพิมพ์ จึงยังอยู่ในช่วงเรียนรู้เกี่ยวกับระบบกันอยู่

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ :

นำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้อย่างจริงจังประมาณ 1 ปี แต่ระบบยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

มี SERVER ตัวแม่ข่ายอยู่ 1 ตัว เมื่อก่อนใช้ระบบวง แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้ระบบแต่ละเครื่องมีลักษณะเป็นอิสระต่อกันเครื่องใครเครื่องมันไปเลย เป็น sub ของแต่ละอันไป คือ เวลาเครื่องลูกข่ายเครื่องไหนมีปัญหาสามารถไปดูที่ตัวแม่ข่ายได้เลย ว่าเครื่องนี้มีผิดพลาดตรงนี้ เพราะปัญหาที่ใช้ระบบวงเวลาเครื่องไหนเกิด HANG หรือ ERROR จะเป็นปัญหาใช้ไม่ได้ทั้งระบบ ถ้าใช้เป็นแบบ sub ของแต่ละตัวก็จะดีขึ้น เป็นการแก้ปัญหาการใช้ระบบวงที่เคยใช้อยู่เดิม

สำนักงานชายจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบเครือข่ายอยู่ 4 เครื่อง

ฝ่ายสต็อกจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 2 เครื่อง เป็นระบบเครื่อง PC และในฝ่ายอื่นๆ โดยรวมแล้วจะมีประมาณ 18 เครื่อง

กองบรรณาธิการ จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ MACINTOSH ประมาณ 15 เครื่อง (ฝ่ายศิลป์จะขึ้นกับกองวิชาการ) ฝ่ายศิลป์จะมีอยู่ในแต่ละแผนกเฉพาะของฝ่ายนั้นๆ แต่ฝ่ายศิลป์โดยส่วนมากจะอยู่ที่กองวิชาการเป็นหลัก

โปรแกรมที่ใช้ เช่น PAGE MAKER, FREE HAND, PHOTO SHOP สำหรับงานพิมพ์ก็จะเป็น MICROSOFT WORDS ส่วนฝ่ายบัญชีจะเป็นเครื่อง PC และใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเองเฉพาะการใช้งาน

ลักษณะการใช้เป็นแบบประจำเครื่อง

พนักงานที่ใช้เครื่องในระบบเครือข่ายประมาณ 40 คน

ขนาดของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนมากจะเป็น MICROCOMPUTER

ปัจจุบันยังจ้างบริษัทโปรแกรมเมอร์ข้างนอกเข้ามาดูแลเรื่องคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันทางด้านบัญชีและสำนักงานชายใช้โปรแกรมการใช้งานในระบบเครือข่าย ด้วยการเขียนโปรแกรมให้เหมาะสมกับงาน แต่อนาคต (คาดว่าภายในปีพ.ศ. 2540) จะสั่งซื้อโปรแกรมสำเร็จรูปเข้ามา

ลักษณะการทำงาน :

ในส่วนของสำนักพิมพ์จะแบ่งลักษณะการทำงานอย่างคร่าวๆ ดังนี้
งานการบริหารแบ่งเป็น

1. ผู้อำนวยการฝ่ายขาย

- สำนักงานกรุงเทพฯ
- สำนักงานส่วนภูมิภาค

2. ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์

- ฝ่ายวิชาการ จะทำหน้าที่ในการดูแลด้านเนื้อหาวิชาการ หนังสือตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึง

อุดมศึกษา

- ฝ่ายโครงการห้องสมุดและหนังสืออนุบาล จะทำหน้าที่ดูแลหนังสืออนุบาลกับหนังสือประเภทเข้าโครงการห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ ประเภทกศน. ประเภทหนังสือนิทานภาพ

- ฝ่ายหนังสือเยาวชน ทำหน้าที่ประเภทอ่านเล่นโดยทั่วไป เป็นประเภทวรรณกรรมวรรณคดี และหนังสือแปล

- คลังสินค้า
 - CHECKER
 - จัดส่งและยานยนต์
3. ผู้อำนวยการติดต่อราชการ
 4. ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์
 - ฝ่ายบัญชี
 - ฝ่ายบุคคล

ระบบเครือข่ายที่นำมาใช้ในปัจจุบันจะใช้กับงานทางด้านสต็อก และในส่วนของสำนักงานชาย ในอนาคตจะนำมาเชื่อมโยงกับทางฝ่ายบัญชี เพื่อให้ฝ่ายบัญชีทำการตรวจสอบอีกครั้ง กล่าวได้ว่าระบบยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

สำหรับการใช้ระบบเครือข่ายในการผลิตหนังสือ จะมีผู้แต่งหนังสืออนุบาลที่ทำงานประจำที่บริษัท ส่วนทางหนังสืออื่นๆ จะมีนักเขียน อย่างหนังสือวิชาการจะมีอาจารย์ระดับอุดมศึกษาเขียนให้ จะส่งต้นฉบับมาให้เป็นที่ปรึกษาให้พนักงานมาพิมพ์ใส่เครื่องอีกครั้ง ในกรณีพิมพ์ใส่แผ่นดิสเกตต์ส่งมาให้ต้องมาแปลงจากโปรแกรมเครื่อง PC มาใส่ในเครื่อง MACINTOSH อีกครั้งหนึ่งเพราะเครื่องที่ใช้ในบริษัทจะเป็นระบบเครื่อง MACINTOSH ต่อจากนั้นก็มาจัดหน้าบนเครื่อง MACINTOSH (เนื่องจากหนังสือส่วนมากเป็นหนังสืออนุบาลที่จะต้องมีการพิมพ์ประกอบ ทำให้ต้นฉบับจะเป็นการเขียนด้วยมือใส่บนกระดาษ) ที่สามารถดึงข้อมูลกันได้ทางด้าน การพิมพ์ต้นฉบับและการทำงานด้านกราฟฟิก

นอกจากนั้นก็จะมีการใช้ระบบเครือข่าย LAN ในส่วนของงานบัญชีที่เป็นระบบของเขาเอง ที่มีการติดตั้งไว้นานแล้ว แต่เพิ่งเริ่มมีการใช้จริงๆ เมื่อปีที่แล้ว ซึ่งยังไม่สมบูรณ์นัก

โดยสรุปก็คือระบบเครือข่ายที่นำมาใช้นั้นหนักทางด้านงานการผลิตหนังสือ และงานชาย

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัจจุบันผู้บริหารระดับสูงยังไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย เป็นโครงการในอนาคตที่ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

พนักงานโดยรวมยอมรับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ ยังมีปัญหาความเร็วของเครื่องที่ไม่เท่ากันในแต่ละจุดของส่วนการทำงาน เนื่องจากใช้ทั้งเครื่องที่เป็นระบบเก่าและระบบใหม่

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่า หนังสือเล่มนี้ผลิตหรือยัง ทำให้สะดวกขึ้นในการค้นหา คุณภาพของงานที่ออกมาก็ดูดีกว่าเดิม และการนำมา REPRINT ใหม่ก็สามารถนำมาแก้ไขได้ไม่ยุ่งยากเหมือนสมัยก่อน

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ทำให้รวดเร็วขึ้น และสามารถนำข้อมูลตรงจุดนั้นมาศึกษาได้ คว้า หนังสือที่อยู่ในสต็อกใกล้จะหมด แล้วทำให้รู้ว่าจะต้องมีการพิมพ์ขึ้นใหม่ได้ และสะดวกต่อทางบัญชี ถ้าในอนาคตสามารถเชื่อมโยงระหว่างฝ่ายบัญชีกับฝ่ายสต็อก จะเป็นประโยชน์ทำให้รู้ว่าหนังสือเล่มไหนขายดี

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ในช่วงแรกๆ ที่นำระบบเข้ามาใช้ปัญหามักเกิดจากทางด้านบุคลากร แต่ในช่วงหลังปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวซอฟต์แวร์ที่ใช้ (เนื่องจากในขณะที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่กำลังเปลี่ยนแปลงและติดตั้งระบบใหม่ด้วย) ปัญหาที่เกิดขึ้นปัจจุบันจึงเป็นปัญหาเครื่องแองก์บ้อย เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่คาดว่าในอนาคตจะทำงานได้ดีกว่านี้

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

ปัญหาความรู้ของบุคลากรในการทำงาน ความพึงพอใจในการคีย์ข้อมูล ไม่มีพื้นฐานในเรื่องคอมพิวเตอร์มาก่อน สำหรับปัญหาทางด้านบุคลากรนี้ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงแรกๆ ที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ แต่ปัจจุบันบุคลากรพัฒนาขึ้นมาก เพราะในช่วงแรกจะมีความกดดันในการเขียนด้วยมือเป็นส่วนใหญ่

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ปัญหาเรื่องโปรแกรมไม่สมบูรณ์ (ส่วนมากเป็นเรื่องซอฟต์แวร์) ส่วนในเรื่องฮาร์ดแวร์จะมีปัญหาเครื่องทำงานช้า มักจะเกิดปัญหาบ่อย ในเรื่องการ ERROR เรื่องการแองก์ของเครื่อง ปัจจุบันปัญหาเรื่องเครื่องยังเกิดขึ้นอยู่ เนื่องจากระบบยังไม่สมบูรณ์ต้องพัฒนาอีกระยะหนึ่ง

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ไม่มีโปรแกรมเมอร์ประจำบริษัท เมื่อเกิดปัญหาทำให้เสียเวลามาก ทำงานไม่ได้

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ต้องการซอฟต์แวร์ที่ดีขึ้นกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน และต้องการให้ทางบริษัทที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลระบบมาคอยหมั่นดูแล และให้มีโปรแกรมเมอร์ประจำบริษัท

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิคมสาร และหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

มีโครงการจะทำซีดี-รอม เน้นทางด้านดิจิทัลขั้นเนอร์

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

เหตุที่เริ่มนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร เพื่องานทางด้านสต็อกและสำนักงานขาย เนื่องจากจุดประสงค์ในการตรวจนับหนังสือ และตัดสต็อกเมื่อมีการดึงหนังสือไปเพื่อจะขายปลีกและขายส่ง สำนักงานขายจะเป็นฝ่ายที่คีย์ข้อมูลและดึงข้อมูลจากสต็อกตัดไปว่าจะขายตามจำนวนที่ต้องการ และตรวจว่ามีหนังสืออยู่ในสต็อกหรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท สำนักพิมพ์ แม็ค จำกัด

- สัมภาษณ์ :**
- 1. หม่อมหลวงจตุรพิช ชมพูนุท
ผู้จัดการระบบข้อมูล**
 - 2. พนักงานปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์
จำนวน 2 ท่าน**

วันที่ : 23 มกราคม 2540

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ผลิตสื่อเพื่อการศึกษาที่มีมาตรฐานและความเป็นเลิศ สำหรับสถาบันที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทหนังสือเรียน

- หนังสือเข้าชั้นเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล-มัธยมปีที่ 6 และหนังสือสาขาวิชาชีพ
- หนังสือคู่มือสำหรับนักเรียน เช่น หนังสือคู่มือการสอบ คู่มือการสอบแต่ละสาขาวิชา
- หนังสือคู่มือสำหรับครูผู้สอน

2. ประเภทวารสาร รายเดือนที่ผลิตอยู่มี 5 ฉบับ คือ

- วารสารแม่คประถมต้น (ป.3-ป.4)
- วารสารแม่คประถมปลาย (ป.5-ป.6)
- วารสารแม่ค.ต้น
- วารสารแม่ค ม.ปลายสายวิทย์
- วารสารแม่ค ม.ปลายสายศิลป์

ผลิตวารสารแต่ละฉบับประมาณ 10 เล่มต่อปี

* ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการดำเนินการทางธุรกิจ เช่น มีลักษณะไม่หยุดนิ่ง เพื่อผลิตหนังสือให้ได้มาตรฐานมีการใช้เทคโนโลยี INTERNET เพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติมใหม่ๆ ตลอดเวลา เป็นต้น

* ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนการศึกษา เช่น จัดให้มีการสอบแข่งขันชิงรางวัลทุนการศึกษาทั่วประเทศ “แม่ค สกอจารย์” (MAC SCHOLARSHIPS)

* ให้มีสถาบันกวดวิชาในลักษณะสาขาแฟรนไชส์ (การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าและระบบจัดการ “แม่ค” ปัจจุบันมีอยู่ทั่วประเทศประมาณ 26 จังหวัด จะมีเกือบครบทุกจังหวัดในปีพ.ศ. 2541 โดยเริ่มดำเนินการเป็นปีแรก เมื่อปี พ.ศ. 2539 ทางแม่คจะทำหน้าที่ในการ SUPPORT เรื่อง หลักสูตร หนังสือ และคู่มือครูให้ มีการจัดสอบและประเมินผลให้ด้วย ส่วนสถาบันกวดวิชาของแม่คเองมี 3 แห่ง ในเขตกรุงเทพฯ

* การใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการเขียนหรือแปลตำรา หนังสือ แบบเรียน ให้ได้มาตรฐานตรงตามหลักสูตร และเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือยกย่องในวงการการศึกษา

* การใช้ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่แข็งแกร่ง เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ ทำให้ครองส่วนแบ่งทางการตลาดสำหรับหนังสือเรียน 30% และวารสาร 70% และการดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมั่นคง

เป็นสำนักพิมพ์ที่มีรากฐานมาจากโรงเรียนกวดวิชา จึงทำให้วัตถุประสงค์ในการทำธุรกิจอยู่บนพื้นฐานของการผลิตหนังสือและตำราเพื่อการศึกษา เนื่องจากมีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สั่งสมทางด้านนี้อยู่แล้ว และมองช่องทางการตลาดหนังสือแนวนี้นี้ เป็นตลาดหนังสือปิด มีอยู่เพียงไม่กี่สำนักพิมพ์ที่ทำหนังสือทางด้านนี้

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรของผู้บริหาร :

ผู้บริหารของแม่คมีแนวความคิด ทศนคติในเชิงบวกต่อการใช้ระบบเครือข่าย มองว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินการทางธุรกิจ ผู้บริหารของแม่คมีความรู้ความเข้าใจ และใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานด้านการตัดสินใจ การจัดการบริหาร เป็นผู้ให้นโยบาย สนับสนุน และส่งเสริมต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร จุดประสงค์ของการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้เพื่อเป็นการใช้ข้อมูลร่วมกัน

แต่ก็ยังคงเห็นว่า คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเป็นเพียงเครื่องมือในการใช้งานสำหรับมนุษย์เท่านั้น บุคลากรที่ปฏิบัติงาน ยังคงเป็นผู้มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการทำงานขององค์กร

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

แม่ข่ายอยู่ 2 ระบบ คือ ระบบ LAN และ INTERNET

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

แม่ข่ายได้เริ่มนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อปี พ.ศ. 2537 ติดตั้งในฝ่ายการตลาดเป็นหน่วยงานแรก ต่อมามีการพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีอยู่ ในปี พ.ศ. 2539 ปัจจุบันกำลังดำเนินการติดตั้งระบบเครือข่ายหลักที่ถือได้ว่าเป็นครั้งที่สำคัญของการพัฒนาระบบเครือข่ายของบริษัท ใช้ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ และระบบจัดการฐานข้อมูล ORACLE ซึ่งได้เริ่มดำเนินการไปแล้วบางส่วน โดยโครงการนี้จะเสร็จสมบูรณ์ภายในปีนี้ (พ.ศ. 2540) ปัจจุบันบุคลากรของแม่ข่ายอยู่ในช่วงระยะของการยอมรับการใช้งานด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ไม่มีการต่อต้าน

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ระบบปฏิบัติการเครือข่ายของ LAN ที่ใช้อยู่ คือ NOVELL NETWARE และภายในปีนี้จะใช้ผลิตภัณฑ์ของยูนิกซ์เป็นคอมพิวเตอร์เครือข่ายหลัก ส่วนของการตลาดและบัญชี และผลิตภัณฑ์ของ WINDOW NT เป็นเครือข่ายหลักส่วนใหญ่ของการผลิต ปัจจุบันเครือข่ายทำงานโดยมีเครื่องเซิร์ฟเวอร์อยู่ 2 เครื่อง จำนวนเครื่องในระบบเครือข่ายโดยประมาณ 20 เครื่อง

โปรแกรมในการทำงาน เช่น CU WORD, MICROSOFT WORD, EXCEL, MACINTOSH, PAGE MAKER, ILLUSTRATOR เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นแบบ MICRO COMPUTER มีทั้งเครื่อง PC และ MACINTOSH

บุคลากรที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะประจำเครื่องจะอยู่ในส่วนการผลิต สำหรับลักษณะการใช้แบบไม่ประจำเครื่องมีการ SHARE เครื่องกันใช้จะอยู่ในส่วนตลาดจัดส่งและส่วนของสมาชิกและบัญชี

ลักษณะการทำงาน :

คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย LAN จะใช้ในส่วนการบริหารการจำหน่าย ทางด้านตลาดจัดส่ง ส่วนของสมาชิก และส่วนของสต็อกที่มีหน้าที่รับ/จ่ายหนังสือกับการบัญชีและการเงิน สามารถแยกขอบเขตงานได้ดังต่อไปนี้

1. งานระบบสต็อกหนังสือ
2. งานระบบบัญชีลูกหนี้
3. งานระบบ SALES ORDER
4. งานระบบออกบิลขาย เกี่ยวกับลูกค้าเครดิต และลูกค้าสมาชิก

5. งานระบบวิเคราะห์
6. งานระบบเช็ค รับ-จ่าย
7. งานระบบบัญชี
8. งานการผลิต

ขั้นตอน 1.

มีจะใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในการจัดการสมาชิกที่เป็นสมาชิกโรงเรียนต่างๆ สร้างฐานข้อมูลสมาชิก เรื่องการรับ/จ่ายหนังสือ เรื่องการรับ/จ่ายเงิน ซึ่งจะอยู่ในแผนกการทำงานส่วนที่ 1 คู่มือการทำงานเมื่อทราบจำนวนความต้องการหนังสือของสมาชิกแล้ว ก็จะไปสู่ขั้นตอนที่ 2.

ขั้นตอน 2.

ในขั้นตอนนี้เรียกได้ว่า ทำหน้าที่ในการผลิตหนังสือ มีการจัดเตรียมอาจารย์ผู้เขียนหนังสือ ตำราแบบเรียน (จะมีทั้งอาจารย์ผู้เขียนประจำและไม่ประจำสำนักพิมพ์) โดยจะใช้การบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเกตต์ส่งไปยังฝ่ายผลิตที่จะต้องแปลงข้อมูลในแผ่นดิสเกตต์ หากเป็นโปรแกรมที่ไม่เหมือนกับที่ทางฝ่ายผลิตใช้อยู่ และทำการจัดหน้า เรียงหน้า ฝ่ายศิลป์ การทำงานในส่วนนี้จะมีการใช้ระบบเครือข่าย INTERNET ในลักษณะ E-MAIL เพื่อติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์หนังสือมาแปลในประเทศ เพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการ เพื่อค้นหาหนังสือของต่างประเทศ เป็นต้น

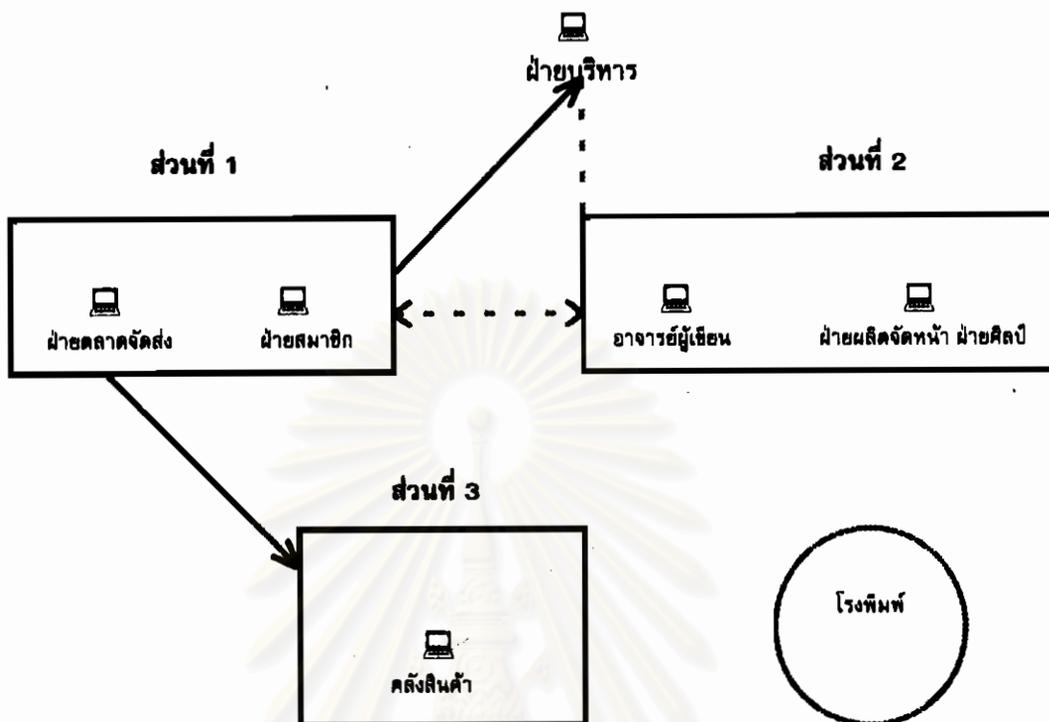
ขั้นตอน 3.

ต่อจากนั้นจะมีการส่งข้อมูลไปยังโรงพิมพ์ที่อื่น ในลักษณะเป็นกระดาษและดิสเกตต์ มีบางครั้ง (แต่เป็นส่วนน้อย) ที่ใช้วิธีส่งเป็นฮาร์ดดิสก์แบบสามารถเคลื่อนย้ายได้ เหตุที่ยังใช้ระบบการส่งแบบนี้เป็นส่วนน้อยเพราะราคาของฮาร์ดดิสก์แบบถอดได้เคลื่อนย้ายได้นี้เพิ่งมีราคาถูกลง และปัญหาเทคโนโลยีทางการผลิตไม่สามารถสื่อสารเชื่อมโยงกับโรงพิมพ์ได้ เพราะเครื่องจักรส่วนใหญ่ของโรงพิมพ์ในเมืองไทยจะมีอายุการใช้งานเกินกว่า 5 ปีแล้วเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นผลให้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่สำนักพิมพ์ใช้อยู่ไม่สามารถสื่อสารกับเครื่องจักรเหล่านั้นได้ งานส่วนใหญ่จึงต้องใช้วิธีการส่งผ่านดิสเกตต์

ขั้นตอน 4.

คลังสินค้า (ตั้งอยู่ในส่วนการทำงานที่ 3 คู่มือการทำงาน) จะทำหน้าที่รับหนังสือที่พิมพ์เป็นรูปเล่มสำเร็จแล้วจากโรงพิมพ์มาเก็บไว้ ต่อจากนั้นฝ่ายตลาดจัดส่ง (อยู่ในส่วนการทำงานที่ 1) จะออกอินวอยซ์ (INVOICE) รายการหนังสือที่ต้องการมายังคลังสินค้า โดยใช้ซอฟต์แวร์ควบคุมระยะไกล (REMOTE CONTROL SOFTWARE) โทรศัพท์เข้าหาระบบเครือข่าย LAN ที่ต่อเชื่อมกับโมเด็ม แต่มีลักษณะแบบ OFF LINE คือ เป็นการโทร.ในช่วงเวลาหนึ่งแล้วจึงทรานส์เฟอร์ (TRANSFER) ไฟล์ไปครั้งหนึ่ง การใช้วิธีนี้ทำให้ข้อมูลต่างๆ จะปรากฏที่คลังสินค้า ต่อจากนั้นคลังสินค้า จะทำหน้าที่จ่ายหนังสือตามรายการข้อมูลที่ได้รับให้ทางฝ่ายตลาดจัดส่ง

สามารถเขียนเป็นผังการทำงานได้คร่าวๆ ดังนี้

- - - - เป็นโครงการที่จะติดตั้งภายในปี 2540 ——— เป็นโครงการที่ติดตั้งอยู่แล้ว

สรุปการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในการทำงานได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

- การใช้เครือข่าย LAN จะมีการใช้ทั้งภายในระยะใกล้และระยะไกล ในส่วนของการใช้ LAN ระยะใกล้ ก็คือ ในส่วนการทำงานที่ 1 ระหว่างฝ่ายสมาชิกและตลาดจัดส่ง ซึ่งตั้งอยู่ในสถานที่ทำงานเดียวกัน และ การใช้ LAN ระยะไกลผ่านสายโทรศัพท์ด้วยวิธี REMOTE CONTROL ในส่วนการทำงานที่ 1 และ 3 ที่มีสถานที่ทำงานอยู่คนละสถานที่ แต่การทำงานของส่วนการทำงานที่ 3 จะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้รับข้อมูลอย่างเดียว ไม่สามารถเรียกข้อมูลจากส่วนที่ 1 มาดูหรือแก้ไขได้
- การใช้เครือข่าย INTERNET จะมีการใช้ในส่วนการทำงานที่ 2 เท่านั้น เน้นหนักการใช้งานทางด้านค้นหาข้อมูล

ภายในปี 2540 ที่จะมีการติดตั้งระบบเครือข่ายเพิ่มเติม จะเป็นการติดตั้งเครือข่าย LAN ระหว่างในส่วนการทำงานที่ 1 (ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แบบ PC) และ 2 (ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ MACINTOSH) เข้าด้วยกัน

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ผู้บริหารของเรามีความเห็นว่า บุคลากรใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในระดับ 100% เพราะงานทุกอย่างถูกวางไว้อยู่ในระบบเครือข่าย

สำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานยอมรับว่า ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นส่วนมากเนื่องมาจากความพลั้งเผลอของตนเองในระหว่างการทำงาน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ความสามารถของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในการทำงานอยู่ในขั้นดี เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ด้านองค์กร

มีการทำปรับผังองค์กรใหม่ ภายในเดือนเมษายน ปีพ.ศ. 2540 นี้ เพื่อลดการทำงานซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพของงาน แต่ยังไม่เห็นผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างที่มีอยู่ เพราะจำนวนบุคลากรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ

บุคลากร

มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากร เนื่องจากลดปริมาณการทำงานที่เคยซ้ำซ้อนกันอยู่ ทำให้บุคลากรไม่ต้องทำงานล่วงเวลาเหมือนเมื่อก่อน และมีเวลาพอที่จะบริหาร/ควบคุมคุณภาพงานให้ดีขึ้น

ผลิตภัณฑ์

แม้คิดว่า เนื้อหาและคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจาก การสร้างสรรค์ของสมองมนุษย์ เป็นงานครีเอทีฟ (CREATIVE) คอมพิวเตอร์เป็นเพียงเครื่องมือมาช่วยให้งานเร็วขึ้น ประณีต สวยงามมากขึ้น

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

1. ลักษณะการทำงานที่ทดแทนกันได้ ในกรณีที่พนักงานคนหนึ่งคนใดหยุดทำงาน พนักงานคนอื่นสามารถเข้ามาปฏิบัติงานแทนโดยไม่ทำให้งานหยุดชะงัก เนื่องจากมีข้อมูลบันทึกการทำงานอยู่ที่ส่วนกลางว่าได้มีการปฏิบัติงานอยู่ในขั้นไหน ถือว่าเป็นระบบที่มีประโยชน์ต่อองค์กร
2. ลักษณะความปลอดภัยและป้องกันการลักลอบนำข้อมูลของบริษัทออกไปเผยแพร่ เนื่องจากเป็นระบบที่ไม่อนุญาตให้ทำงานบันทึกข้อมูลลงในแผ่นดิสเกตต์เฉพาะบุคคล แต่จะเป็นการบันทึกข้อมูลไว้ที่ไฟล์เซิร์ฟเวอร์ (FILE SERVER) เพื่อประโยชน์ต่อการใช้ข้อมูลร่วมกันภายในบริษัท
3. ทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการทำงานมากขึ้น ในกรณีลดปริมาณการทำงานที่เคยซ้ำซ้อนกันอยู่

“ยกตัวอย่างเช่น เรื่องการรับจ่ายสินค้าของคลัง จะต้องมีการลงสต็อกเป็นฐานข้อมูล (DATABASE) ชุดหนึ่ง ทางด้านตลาดจัดส่งหรือฝ่ายสมาชิกก็ต้องลงฐานข้อมูลอีกชุดหนึ่ง ซึ่งซ้ำซ้อนกันอยู่ ต่างคนต่างทำแล้วมาสอบทานกัน แล้วบัญชีก็ต้องมาลงเองอีกชุดหนึ่ง เพราะอยู่กันคนละที่ แต่พอมาเป็นเครือข่ายแล้ว ฐานข้อมูลสามารถลงในที่ที่เดียวได้ ต้องมีการตัดสินใจว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่นี้ก็ให้ตลาดฯ รับผิดชอบ”

4. สามารถตรวจสอบความผิดพลาดการทำงานได้ เนื่องจากระบบเครือข่ายจะมีการบันทึกการทำงานต่างๆ ของตัวเครื่องแต่ละเครื่องที่อยู่ในระบบ ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นสามารถค้นหาสาเหตุเพื่อแก้ปัญหาได้ว่าเป็นจากอะไร

ผลเสีย:

พฤติกรรมการทำงานที่ยึดติดกับอุปกรณ์เทคโนโลยี หากเกิดปัญหาขึ้นกับเครื่องมืออุปกรณ์ในกรณีที่เครื่องหยุดทำงาน ไม่สามารถทำงานได้ เช่น ไฟฟ้าดับ เครื่องเก็บรักษาข้อมูลส่วนกลางเสียหาย เป็นต้น ทำให้บุคลากรต้องหยุดทำงานไปด้วย เนื่องจากพฤติกรรมการทำงานของคนผูกติดกับเครื่องมืออุปกรณ์และวิธีการทำงานแบบสังคมคอมพิวเตอร์ไปแล้ว ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อองค์กรทั้งทางด้านค่าใช้จ่าย แรงงาน และเวลาที่เสียไป

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

- ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงแรกที่มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ บุคลากรไม่เข้าใจ มีความรู้สึกหงุดหงิด ไม่แน่ใจกับประสิทธิภาพการทำงานในระบบใหม่ ไม่คุ้นเคย ยกตัวอย่างเช่น การบันทึกข้อมูล (SAVE) ในระบบเดิมพนักงานจะมีความมั่นใจว่า ข้อมูลได้ถูกบันทึกไว้แล้วที่แผ่นดิสเกตต์ของตนเอง แต่สำหรับการทำงานด้วยระบบใหม่ที่ข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำไปเก็บไว้ที่ส่วนกลางเมื่อเวลาที่มีการบันทึกข้อมูลนั้น ทำให้พนักงานไม่แน่ใจว่าข้อมูลดังกล่าวถูกเก็บไว้จริงหรือไม่ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มองไม่เห็น ไม่เหมือนแผ่นดิสเกตต์ที่ทำให้เกิดความมั่นใจว่า ข้อมูลถูกบันทึกเอาไว้ในแผ่นเรียบร้อยแล้ว สามารถจับต้องได้

- ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อบุคลากรมีความเข้าใจ และมีความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือ อุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ จนเกิดความเคยชินต่อการใช้เครื่องมือ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับอุปกรณ์หรือเครื่องมือเหล่านี้ ทำให้ไม่สามารถทำงานต่อไปได้

- ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในใจของผู้ปฏิบัติงาน เมื่อระบบเครือข่ายเข้ามาลดปริมาณงานที่เคยเข้าช้อนทำให้รายได้ที่เคยได้ลดลง เช่น ค่าล่วงเวลา เงินพิเศษต่างๆ เป็นต้น

กล่าวโดยรวมปัญหาทางด้านบุคลากร เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความรู้สึกความเข้าใจของคนที่มักคิดว่า คอมพิวเตอร์สามารถทำได้ทุกอย่าง กดปุ่มแล้วจะได้รับคำตอบในทันที ซึ่งเป็นอิทธิพลที่รับมาจากนิยายวิทยาศาสตร์ที่สร้างภาพให้คนคิดเช่นนั้น แต่ความเป็นจริงคอมพิวเตอร์จะต้องใช้เวลาในการค้นหาข้อมูล ทำให้คนมักเกิดความรู้สึกว่า คอมพิวเตอร์ทำงานช้าและยังเป็นการทำงานบนคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกช้ากว่าการทำงานบนคอมพิวเตอร์แบบชนิดไม่ได้เข้าระบบเครือข่าย (STAND ALONE)

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ปัจจุบันแม้จะไม่ประสบปัญหาทางด้านความบกพร่องของระบบ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายบ่อยนัก อาจเคยมีปัญหาบ้างในช่วงต้นๆ ที่นำระบบเข้ามาใช้ เป็นต้นว่า เครื่องแฮงก์ (HANG) ปัญหาเวลาในการ QUERY ข้อมูล แต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาได้

ฝ่ายผู้บริหารของเอ็มค ให้ทัศนะเกี่ยวกับบุคลากรว่า เป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ หากว่าบุคลากรผู้รับผิดชอบทางด้าน MIS จะต้องทำหน้าที่ดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานโครงการดำเนินไปได้ตามปกติ หากว่าบุคลากรทางด้านนี้ไม่อยู่ต่อเนื่อง มีการผลิตเปลี่ยนแปลงและรื้อระบบงานทุกครั้งที่คนเก่าออกไปจะเป็นผลเสียต่อองค์กรทั้งทางด้านเงินลงทุนและเวลาที่เสียไป

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

พนักงานที่ใช้งานต้องรู้ว่า ตนกำลังทำงานร่วมกับคนอื่นเป็นทีม การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ จะมีผลกระทบต่อคนอื่นๆ ไม่เหมือนกับการใช้ COMPUTER แบบ STAND ALONE ที่คุ้นเคย บางครั้งการประมวลผลจะช้ากว่าการใช้ STAND ALONE COMPUTER หรือการยกเลิกเอกสารต้องผ่าน AUTHORIZE แทนที่จะกด DELETE ด้วยตนเอง หรือ SERVER มีปัญหา ทุกคนต้องหยุดทำงานกันหมด ซึ่งเรื่องนี้ต้องอธิบายให้พนักงานเข้าใจ ความสะดวกสบายแบบ STAND ALONE จะหายไป ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายทำให้เงินรายได้ที่เคยได้ลดลง ก็จะใช้วิธีให้ผู้มีหน้าที่ในระดับหัวหน้างาน หัวหน้าแผนก สร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น จะต้องมีหน้าที่ในการสร้างสรรค์งานใหม่ขึ้นๆ เพื่อให้บริษัทเจริญเติบโตต่อไป

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายขององค์กร :

แม้คิดว่า คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในองค์กรในทุกธุรกิจ เพราะราคาถูกลงและการจัดการมีรูปแบบที่ง่ายขึ้น ไม่จำเป็นต้องใช้โปรแกรมเมอร์แมน (PROGRAMMER MAN) ก็ได้สำหรับในอนาคต เพราะผู้ที่เป็นยูสเซอร์ (USER) สามารถจัดการได้ จึงเป็นโอกาสที่จะผลักดันให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในทุกบริษัท แต่การขยายตัวในลักษณะระบบเครือข่าย LAN จะยังไม่รวดเร็วเหมือนการขยายตัวในลักษณะระบบเครือข่าย INTERNET

ด้านการศึกษา

ปัจจุบันแม้ที่อยู่ในช่วงกำลังศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางด้านกฎหมาย ภาชีอากร เรื่องวิธีการสร้างโฮมเพจ เพื่อจะใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย INTERNET และ INTRANET และมีทีมที่ทำการศึกษาค้นคว้าต่างๆ ซึ่งยังอยู่ในขั้นทดลองใช้งานเพียงเฉพาะภายในขององค์กรเท่านั้น (INTRANET)

โครงการในอนาคตที่แม้คิดว่า มีแนวโน้มจะดำเนินการผลิตสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษาอยู่ 2 ส่วน คือ

1. ส่วนที่หนึ่งจะอยู่บน INTERNET เนื่องจากมองเห็นช่องทางจากนโยบายของรัฐบาลที่มีการเห็นสัญญาทำความตกลงกับสหรัฐฯ ในเรื่องเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีด้านนี้ถูกลง เป็นโอกาสที่จะทำให้คนไทยสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการสื่อสารมากขึ้น

“เพราะว่า ถ้าราคาของคอมพิวเตอร์ INTERNET (NC) มีราคาเท่าๆ กับการซื้อโทรศัพท์บวกรับเครื่องแฟกซ์ เราก็จะทำตรงนั้น เพราะว่าเด็กต้องสามารถใช้ได้ รากแก้วของเรา

คือเรื่องของการศึกษา เพราะฉะนั้นเป้าหมายของเราก็คือ โรงเรียนกับเด็ก และเด็ก เป็นหัวใจสำคัญของเรา เวลาที่มองว่าสินค้าตัวนี้ขายได้มีชัย ก็ต้องมองอำนาจซื้อของเด็ก คือ คอมพิวเตอร์ซื้อไปแล้วเด็กต้องใช้ เพราะถ้าผู้ใหญ่ใช้ INTERNET ผู้ใหญ่จะไม่ใช้ เปิดเรื่องการศึกษาสักเท่าไร”

สำหรับรูปแบบในการนำเสนอใน INTERNET นั้น จะทำในลักษณะ

- วารสารอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งวารสารกวดวิชาและวารสารรายเดือนที่ผลิตเป็นหนังสือเล่มในปัจจุบัน

- การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เช่น ใช้ประกาศผลการสอบแข่งขันที่แม่จันสอบขึ้น ฯลฯ

2. ส่วนที่สองจะอยู่ในเรื่องของโทรศัพท์ หรือที่เรียกกันว่า “เทลการ์ด” จะมีโครงการทำ เทลการ์ดเพื่อการศึกษา เป็นลักษณะตอบปัญหา เฉลยปัญหาทางการศึกษา

หรือทำเป็นวารสารทางอากาศส่วนหนึ่ง จะมีลักษณะเหมือนเป็น ดี.เจ. วิทยุ แต่ว่าไม่ได้กระจายเสียงเป็นแบบสาธารณะ จะเป็นการกระจายเฉพาะกลุ่มที่เป็นสมาชิกที่สนใจเท่านั้น

“เทลการ์ด เป็นสื่อที่เกิดขึ้นมาในลักษณะเดียวกันกับ เทเลแบงก์กิ้ง ที่ธนาคารทำขึ้นมาเพื่อให้ลูกค้าสอบถามยอดเงินในบัญชี ซึ่งไม่ประสบความสำเร็จ เพราะว่า การถามยอดเงินอย่างเดียว คนไทยไม่ชอบเสียเวลาถาม ทางแบงก์ก็เลยคิดกลยุทธ์ให้สามารถถามยอดเงินได้ ถามสลากออมสินได้ ถามพยากรณ์ชีวิตได้ พอทำในเชิงการค้าได้ ชินวัตรก็มาทำเทลการ์ด พอเด็กทั่วไปเริ่มรู้จัก เราถึงจะมาจับต่อได้เป็นเรื่องของการศึกษา”

อย่างไรก็ดี โครงการต่างๆ เหล่านี้จะสามารถดำเนินการให้เป็นไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่ยังจะต้องดูแนวโน้ม ทิศทาง และปัจจัยหลายๆ อย่าง เพราะธรรมชาติของสื่อหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานั้น มักจะมีลักษณะที่ไม่น่าสนใจอยู่แล้ว การลงทุนทางด้านนี้จึงต้องดูกระแสว่ากำลังอยู่ในทิศทางใดด้วย ยกตัวอย่างเช่น กรณีของเทลการ์ด หากไม่มีผู้บุกเบิกหรือผู้นำทำให้สื่อชนิดนี้เกิดความนิยมเป็นที่รู้จักอยู่ก่อน คงจะเป็นเรื่องยากและไม่ประสบความสำเร็จ หากจะนำสื่อเทลการ์ดมาใช้ในการศึกษา

เรื่องการพัฒนาของเทคโนโลยีด้วย เมื่อก่อน INTERNET มีลักษณะไม่น่าสนใจ แต่เมื่อไม่นานมานี้ อินเทอร์เน็ตเริ่มมีลูกเล่นมากขึ้น มีแอนิเมชัน (ANIMATION) มีเสียง มีการพัฒนาให้เป็นภาษาไทย ทำให้เด็กเริ่มให้ความสนใจเข้าไปเล่น การพัฒนาของ INTERNET นี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ดึงดูดใจสำหรับเด็กได้ ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะจูงใจเด็ก และเมื่อเด็กสามารถใช้เครื่องได้ เล่นเครื่องได้ ตรงนี้การศึกษาจึงจะเข้าไปถึงเด็กได้ ช่วงนี้จึงเป็นช่วงที่แม่จันกำลังทำโครงการทดลองรอเอาไว้ แต่ยังไม่นำเสนอในเชิงพาณิชย์จริงได้ เพราะเทคโนโลยี INTERNET ยังมีปัญหาอยู่หลายด้าน เช่น การเปิดเรียกสัญญาณช้า ปัญหาโปรแกรมยังไม่สมบูรณ์

ด้านธุรกิจ

- แม่จันมีแนวโน้มในการนำระบบ INTRANET เข้ามาใช้กับสาขาแฟรนไชส์ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยจะใช้ระบบเครือข่าย INTRANET เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร

- จากการเห็นความสำคัญของระบบเครือข่าย โครงการการติดตั้งระบบเครือข่ายจึงได้รับการอนุมัติให้ติดตั้งแล้วภายในปีพ.ศ. 2540 ซึ่งจะเป็นระบบมากขึ้นคือ จะมีระบบเครือข่ายหลักส่วนกลาง ที่เชื่อมต่อส่วนการทำงานที่สำคัญๆ ขององค์กรเข้าด้วยกัน และบังคับให้ผู้บริหารของแม่จันทุกคนต้องใช้คอมพิวเตอร์

(แต่เดิมมีผู้บริหารเพียง 2 ท่านที่ใช้คอมพิวเตอร์ แต่ถ้าโครงการเสร็จผู้บริหารที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์จะมี 6 ท่าน) จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะมีอยู่ในระบบเครือข่ายหลังจากติดตั้งระบบใหม่ตามโครงการประมาณ 50 เครื่อง

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

แม้ผมมองว่าธุรกิจการผลิตหนังสือ จะมีการขยายตัวไปผลิตสื่ออุปกรณ์รูปแบบอื่นๆ ด้วย เช่น สื่อมัลติมีเดีย วีดีโอ ซีดีรอม ฯลฯ ซึ่งจะเป็นสื่อที่นำมาใช้เพื่อการสนับสนุนสื่อหนังสือประกอบกันไป โดยเฉพาะในแวดวงหนังสือเพื่อการศึกษา แนวโน้มบริษัทที่ทำธุรกิจหนังสือประเภทนี้ จะมีการผลิตสื่อการศึกษาผสมผสานความบันเทิงที่เรียกกันว่า “เอ็ดดูเทนเมนท์” (EDUTAINMENT) มากขึ้น แต่ในส่วนของผมคนนั้น ยังขอศึกษาตลาดเพื่ออุตสาหกรรมก่อน และขอเป็นเพียงผู้ตามมากกว่าที่จะเป็นผู้นำทางการตลาดทางด้านนี้

ลักษณะที่นักเขียนจะใช้ระบบเครือข่ายในการส่งต้นฉบับไปยังสำนักพิมพ์ คาดว่ามีความเป็นไปได้สูงภายในระยะเวลาอีก 2 ปีข้างหน้า ในส่วนของสำนักพิมพ์กับส่วนของจัดจำหน่าย ก็มีความเป็นไปได้สูงมากเนื่องจากตัวผลิตภัณฑ์คือ หนังสือ นั้น ในปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นมากเพื่อเตรียมการณั้ไว้รองรับการพัฒนาความก้าวหน้าและการใช้ระบบเครือข่ายในอนาคตอยู่แล้ว คือ ระบบบาร์โค้ด ระบบรหัสประจำหนังสือ อุปกรณ์ของ pos การขายส่วนหน้าที่ร้านค้าปลีกที่มีราคาถูกลง ซอฟต์แวร์ก็มีราคาถูกลง ฯลฯ แต่สำหรับในส่วนของสำนักพิมพ์กับโรงพิมพ์ความเป็นไปได้ที่จะใช้ระบบเครือข่ายมีน้อยกว่า เนื่องจาก โรงพิมพ์ใช้เครื่องจักรที่มีการลงทุนสูงกว่ามากเมื่อเทียบกับการลงทุนนักเขียนที่เพียงแต่ซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่อาจจะค่อยๆซื้อทีละส่วนได้ แต่สำหรับเครื่องจักรที่โรงพิมพ์ลงทุนซื้อมานั้นจะต้องใช้เวลากว่าจะใช้ให้ถึงจุดคุ้มทุนที่เสียไป ประกอบกับลักษณะโรงพิมพ์ในเมืองไทยเป็นโรงพิมพ์ที่มีมานานแล้ว และใช้เทคโนโลยีแบบเดิมเป็นส่วนใหญ่ หาน้อยมากที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หรือแบบที่ใช้เครือข่าย

นอกจากนี้ ผู้บริหารของแม็คยังให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการผูกขาดของหน่วยงานของรัฐต่อการใช้ระบบเครือข่าย INTERNET ว่า

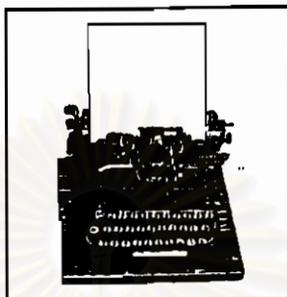
“กระแสของโลก คุณต้านทานมันไม่ได้ คุณจะไปหยุดมันหรือไม่สนใจมัน จะอยู่ของคุณแค่นี้ มันเป็นไปไม่ได้ . . . ใครจะไปหยุดกงล้อประวัติศาสตร์ไม่ได้ เพราะหากคุณลงทุนอะไรก็ตามโดยใช้คุณภาพต่ำ คนก็จะไม่ซื้อ คนมีทางเลือกอื่น ถ้ามีการผูกขาดโดยใช้การเก็บค่าใช้จ่ายตามระยะทางหรือตามเวลา ก็จะมีทางเลือกอื่นให้คนเลือก ยกตัวอย่าง อินเทอร์เน็ตสาย ลีส ไลน์ (LEASED LINE) ของเราแพง โดยเฉพาะที่จะไปต่างประเทศยิ่งแพงใหญ่ บริษัทที่ทำ INTERNET ในเมืองไทยก็ไปซื้อ WEB ในอเมริกา ซึ่งราคาถูกกว่ากันมาก เขาก็ไปทางนั้น ในที่สุดมันก็แย่งลง หรือหากสมมติว่า ถ้ามีการเก็บค่าบริการแบบนับเวลา (TIME METERING) จริง เวลาที่ดาวเทียมอีรีเดียมขึ้นทั่วโลก ถ้าราคาถูกกว่า คนเขาก็หนี . . . ถ้าลาวมีอะไรที่ดีกว่า เราริ่งไปลาวแล้วย้อนกลับมาเมืองไทย มันก็อาจจะดีกว่า ในที่สุดเมืองไทยจะทำแบบผูกขาดก็ทำไม่ได้หรอกในโลกปัจจุบัน เพราะถ้าคุณไม่ทำ คนอื่นเขาก็ทำ แล้วคุณจะไปห้ามคนอื่นไม่ให้ทำไม่ได้”

ไม่ว่าจะเป็นนโยบายของรัฐบาล หรือกระแสเศรษฐกิจโลกก็ตาม ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการพัฒนาทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรมหนังสือให้ก้าวหน้าต่อไป

“ในอีก 4 ปีจะมีเอฟต้า (AFTA) ภาษีทั้งหมดในเขตภูมิภาคเอเชียจะต้องเป็นศูนย์ คุณจะ
ต้องไปแข่งขันกันเรื่องสนับสนุนให้บริษัทในประเทศส่งออกมากขึ้น ไม่ใช่สนับสนุน
ด้วยการตั้งกำแพงภาษี ก็ดกกันไม่ให้คนอื่นส่งสินค้าเข้ามา รัฐบาลก็รู้ดีว่านโยบายจะ
ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องสินค้าอินฟอร์เมชัน (INFORMATION) ต่างๆ
มันถูกลง และโอกาสที่ทุกคนจะต้องใช้ก็มีมากขึ้น”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท บุรพาสาน จำกัด

สัมภาษณ์ : 1. คุณอัญชญา คัมภีรปรกรณ์
ผู้ช่วยผู้จัดการด้านการเงิน

วันที่ : 23 มกราคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ก่อตั้งมาปีนี้เป็นปีที่ ๑ ไม่ได้จัดจำหน่ายทั่วประเทศ ดำเนินการเพียงบางจุด เนื่องจากพนักงานไม่พอ แต่ไม่ได้เป็นสายส่งหลักโดยตรง หนังสือที่ดำเนินการผลิต ส่วนใหญ่เป็นหนังสือนวนิยาย หนังสือวิชาการ และหนังสือนอกเวลา ปริมาณการผลิตต่อปีประมาณหลายหมื่น เนื่องจากเป็นหนังสือนอกเวลา ถ้าเป็นหนังสือประเภทอื่นก็จะพิมพ์แค่ 2,000 เล่มต่อเรื่อง ผู้ริเริ่มก่อตั้งคือ คุณชวดี ศิลปดีเลิศกุล

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

ในการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรเนื่องจากเคยประสบปัญหาว่า ช่วงที่ขายหนังสือดีมักจะออกใบส่งของไม่ทัน เนื่องจากต้องมานั่งเขียนหนังสือ ทำให้ไม่สะดวกทั้งต่อบุคลากรและลูกค้า จึงนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ให้สามารถทำงานได้สะดวกขึ้น ลดความน่าเบื่อหน่ายของงาน และเป็นประโยชน์ ทำให้ข้อมูลถูกต้อง ชัดเจน และรวดเร็วขึ้น

แต่ก็ยังให้ความสำคัญกับการทำงานของบุคลากรมากกว่าเครื่องมือ

การนำเครือข่ายเข้ามาใช้เป็นนโยบายของผู้บริหาร เรื่องการแข่งขันทางการตลาด และมีความคิดว่าการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายจะมีส่วนช่วยในการทำงานให้ดีขึ้น

ในความคิดเห็นของผู้บริหาร เห็นประโยชน์ของเครือข่าย อย่างเช่น ถ้ามีหนังสือเข้ามาในร้านแล้วไม่ทำเป็นระบบเครือข่าย พนักงานจะต้องทำงาน 2 ครั้ง คือ ตั้งรหัสสินค้าทั้ง 2 จุด เพื่อให้เครื่องรับข้อมูลเข้าไป และมีการแสดงว่า ได้มีรหัสของสินค้านี้อยู่แล้ว และก็สามารถตัดสต็อกและคำนวณเงินต่างๆ ได้ ถ้าหากเราเชื่อมต่อระบบเครือข่าย LAN ไม่ว่าทำงานที่จุดไหนก็จะเหมือนกันเพราะใช้ฐานข้อมูลเดียวจากไฟล์ SERVER ทำให้ประหยัดเวลาในการทำงานมากขึ้นด้วย แล้วถ้าใช้คอมพิวเตอร์เป็นแบบ STAND ALONE ในแต่ละจุด รหัสของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันในแต่ละเครื่อง ลำดับที่ก็ไม่เหมือนกัน ก่อให้เกิดปัญหาตามมา

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบเครือข่าย LAN ในงานด้านการขาย คือ การขายหน้าร้านและการขายส่งด้านหลังร้าน เป็นระบบที่ติดตั้งและจ้างบริษัทที่ปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์จากข้างนอกมาเขียนโปรแกรมให้

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

เริ่มใช้ระบบเครือข่ายมาประมาณ 2 ปีที่แล้ว และมีการพัฒนาโปรแกรมขึ้นมาตามลำดับเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่ายรวมทั้งเครื่อง SERVER ด้วย มีจำนวน 4 เครื่อง
พนักงานที่ใช้มีอยู่ 3 คน เป็นการใช้ในลักษณะประจำเครื่อง

โปรแกรมที่ใช้ในการพิมพ์ก็เช่น PAGE MAKER, MICROSOFT WORDS, EXCEL แต่ไม่ได้อยู่ในระบบเครือข่าย

โปรแกรมที่ใช้อยู่ในระบบเครือข่าย เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเอง

เครื่องที่ใช้เป็นเครื่อง PC

ลักษณะการทำงาน :

จะมีไฟล์ SERVER ที่เก็บข้อมูลสต็อกหนังสือทั้งหมด และตัวลูกไม่ว่าจะเป็นจุดขายหน้าร้านหรือจุดขาย
ส่ง จะเป็นเครื่องที่ดึงข้อมูลจากไฟล์ SERVER มาใช้ร่วมกัน ในส่วนของฝ่ายบัญชียังไม่ได้ติดตั้ง

ยังไม่มีกองบรรณาธิการโดยชัดเจน ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานทางด้านสต็อกที่คุมหนังสือนวนิยาย
จะช่วยดูเรื่องให้ เพราะสามารถจะรู้ว่าเรื่องแนวไหนขายได้ ถ้าเป็นเรื่องวิชาการก็จะให้ทางฝ่ายวิชาการดูให้ แต่
ไม่ได้เป็นกองบรรณาธิการโดยตรง เป็นพนักงานที่ทำหน้าที่ด้านนี้ ที่มีความรู้ทางด้านตลาด รู้ข้อมูลตลาด

แผนกที่ใช้เครือข่าย LAN ก็คือ แผนกแคชเชียร์ที่อยู่หน้าร้าน และฝ่ายเสมียนที่ทำหน้าที่ออกไปส่งของ
และพนักงานที่รับของเข้า

การใช้ระบบเครือข่ายในเรื่องระบบสต็อก ยังไม่สามารถตรวจสอบได้ทั้งหมดทีเดียว เนื่องจากนำ
เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ภายหลัง ข้อมูลที่บันทึกลงในเครื่องจะมีบางส่วน และก็ยังมีส่วนที่ใช้
วิธีเดิมอยู่ ในเรื่องสต็อก จึงยังใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายไม่เต็มที่ นำเครือข่ายมาใช้หลักๆ ในเรื่องการ
ออกไปส่งของ เมื่อก่อนใช้พนักงานเขียนด้วยมือ หลังจากนั้นนำเครือข่ายเข้ามาใช้ ก็เริ่มเป็นระบบมากขึ้นด้วยการ
ตั้งรหัสสินค้าและมีการติดสติ๊กเกอร์ไว้ข้างหลังหนังสือ และใช้เครื่องอ่านบาร์โค้ด

นอกจากนี้ ยังมีพิมพ์หนังสือเองด้วยนิดหน่อยโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ PC จัดหน้าหนังสือและส่งทำ
เพลท จ้างโรงพิมพ์ พิมพ์ออกมา

ทางด้านนักเขียนที่ส่งต้นฉบับมาก็ส่งมาเป็นแผ่นดิสเกตต์ ต่อจากนั้นทางบรรณารักษณ์จึงมาใช้
โปรแกรม PAGE MAKER จัดหน้า โดยในการทำงานขั้นตอนนี้ไม่ได้ใช้เครือข่าย

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ผู้บริหารไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มากนัก และลักษณะโปรแกรมยังไม่ได้ตั้งระบบป้องกันข้อมูลแบบ
PASS WORD เอาไว้ ข้อมูลส่วนมากไม่ใช้ข้อมูลความลับ จึงยังไม่ได้ใช้ระบบป้องกันข้อมูลไว้ ผู้บริหารยอมรับว่า
ยังมีส่วนบกพร่องของการแบ่งแยกหน้าที่การทำงานของบุคลากรในการให้รับผิดชอบบันทึกข้อมูล (ซึ่งควรจะ
เป็นบุคคลคนเดียว แต่ปัจจุบันใช้ 2 คน)

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

เนื่องจากพนักงานที่เคยทำงานด้วยระบบมือ (ใช้มือเขียน) ออกจากงานไปก่อนที่ระบบเครือข่ายเข้า
มา จึงไม่แน่ใจว่า พนักงานจะรู้สึกหรือมีทัศนคติอย่างไรต่อการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ พนักงานใน
ปัจจุบันเป็นพนักงานที่จ้างเข้ามาใหม่และเริ่มใช้เครื่องด้วยการบอกขั้นตอนการทำงาน จึงไม่เกิดความรู้สึกว่า
ยุ่งยากต่อการทำงานอย่างไร

ผลที่ได้จากการทำงานดีขึ้น แต่ก็อาจจะยังไม่ถูกต้อง 100% เพราะขึ้นอยู่กับบุคลากรที่ทำงานด้วย แต่โดยรวมแล้ว ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการบวกเลขมีน้อยลง
ไม่มีผลต่อตัวพนักงาน เนื่องจากเป็นงานซ้ำๆ ไม่ได้พัฒนาความรู้อะไรต่อตัวพนักงาน

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกรู้ว่าเป็นคนทันสมัย อย่างน้อยก็สามารถทำคอมพิวเตอร์ได้ในการทำงาน แม้ว่าจะเป็นการใช้งานแบบง่ายๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

ไม่มีปัญหาเนื่องจากเป็นระบบที่เขียนขึ้นมาเพื่อให้ผู้ใช้เกิดความสะดวก และมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก สะดวกต่อการใช้งาน วิธีการใช้งานเป็นภาษาไทย ให้ผู้ใช้เป็นเพียงผู้กดปุ่มตามขั้นตอนการทำงาน
มีปัญหาเกิดขึ้นบ้างเล็กน้อย เช่น การกรอกรหัสผิด หรือการป้อนข้อมูลหลักเข้าไปในตอนแรกถ้าป้อนรหัสผิด ก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดแต่แรก จะมาเจอก็ต่อเมื่อภายหลัง

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ตัวเครื่องเสียหรือมีปัญหา

ปัญหาการพัฒนาโปรแกรมขึ้นใหม่ บางครั้งนำความเสียหายและผิดพลาดกับข้อมูลเดิมที่เคยใช้กับโปรแกรมที่ใช้เก่า เนื่องจากโปรแกรมเมอร์หรือบริษัทที่ปรึกษาการเขียนโปรแกรมให้บริษัทบกพร่อง

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

เป็นโปรแกรมที่เขียนขึ้นเพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้งาน ไม่ให้เกิดความยุ่งยากในการทำงาน จึงทำให้เวลาต้องการทำงานด้านอื่นๆ ไม่สามารถทำได้ เพราะโปรแกรมถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ทำงานทางด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

สำหรับกรณีถ้าข้อมูลเกิดการเสียหาย ก็มีวิธีการป้องกันโดยใช้วิธี BACK UP ข้อมูลไว้ และมีเครื่องสำรองไฟฟ้า (UPS) ไว้ที่เครื่องตัวแม่ตลอด

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

สำหรับแนวทางการดำเนินธุรกิจที่ว่า ทางบูรพาสาสน์จะใช้วิธีการผลิตเป็นข้อมูลบันทึกลงแผ่นดิสเกตต์หรือไม่นั้น ในเรื่องนี้ยังไม่เคยทำการศึกษาในเรื่องต้นทุนการผลิตด้วยแผ่นดิสเกตต์ เนื่องจากมีความคิดว่าการผลิตหนังสือก็ค่อนข้างมีราคาสูงอยู่แล้วในปัจจุบัน และในกรณีของคนอ่านก็อาจจะชอบหนังสือที่สามารถพกพาไปไหนได้สะดวก แต่ถ้าเป็นข้อมูลในแผ่นดิสเกตต์จะเกิดปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นในการที่จะต้องซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์หรือมีไนต์บูคเพื่อจะใช้ได้สะดวกในทุกที่

ปัจจุบันบูรพาสาสน์ยังไม่ทราบว่า แนวโน้มของผู้อื่นเป็นอย่างไร และทางบูรพาสาสน์ก็ยังไม่มีความเห็นที่ชัดเจนสำหรับเรื่องเหล่านี้ เป็นเรื่องในอนาคตที่รอดูทิศทางต่อไป

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

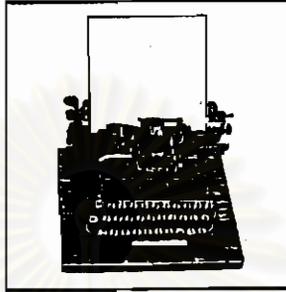
มีโครงการขยายการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายในส่วนของการทำงานบัญชี เจ้าหนี้ ลูกหนี้ บัญชีแยกประเภท และทางบูรพาสาสน์ไม่ทราบมาก่อนว่าในส่วนการผลิตในการพิมพ์ต้นฉบับสามารถนำเครือข่ายเข้ามาช่วยในการทำงานได้ด้วย เนื่องจากงานในส่วนนี้ของบริษัทยังเป็นจำนวนน้อย

สำหรับแนวทางการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มในการใช้เป็นเรื่องส่วนบุคคลมากกว่าที่จะนำมาใช้กับองค์กร เพราะไม่ทราบว่าจะนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างไร

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

คิดว่าความเป็นไปได้ในอนาคต ที่อาจจะไม่มีการพิมพ์หรือผลิตหนังสือนั้น มีความเป็นไปได้ อาจจะเป็นในลักษณะพิมพ์เป็นข้อมูลใส่แผ่นดิสเกตต์เวลาจะอ่านก็เปิดอ่านจากแผ่นดิสเกตต์ ซึ่งในปัจจุบันก็เห็นมีคนทำกันบ้างแล้ว แต่คงต้องใช้เวลาอีกหลายปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท นานมี บุ๊คส์ จำกัด

- สัมภาษณ์** : 1. คุณสุชาดา งามวัฒนจินดา
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
2. คุณสุนันท์ เพชรราว
พนักงานปฏิบัติงานคีย์ข้อมูล

วันที่ : 24 มกราคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ผลิตหนังสือเพื่อครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม คือ เด็กเล็กๆ นอกจากนี้ ยังผลิตสิ่งพิมพ์ประเภท การ์ด ภาพโปสเตอร์ต่างๆ สื่อในการเรียน ในส่วนของกลุ่มเป้าหมายผู้ใหญ่จะผลิตหนังสือที่เกี่ยวกับ สุขภาพ อาหาร หรือกลุ่มนักธุรกิจก็เช่น หนังสือคลื่นลูกที่สาม เน้นหนักการทำหนังสือเพื่อการศึกษา

แต่แรกผลิตหนังสือเน้นเพื่อผู้ใหญ่ นับแต่ปี พ.ศ. 2535 เริ่มเน้นหนักไปที่หนังสือเด็ก เนื่องจากผู้บริหารไปต่างประเทศ และเห็นหนังสือเด็กที่มีคุณภาพดี ๆ จึงมีความเห็นว่าที่เมืองไทยไม่ค่อยมีหนังสือลักษณะนี้เลย จึงซื้อลิขสิทธิ์หนังสือเด็กมาทำ ประกอบกับเริ่มทำนิตยสารเด็กด้วย ข้อมูลหนังสือเล่มจึงมีส่วนในการ SERVE นิตยสารด้วย ทำให้ช่วงที่ผ่านมาจึงมีแต่หนังสือเด็กเป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับในปีพ.ศ. 2540 นี้ จะเป็นปีที่เน้นไปทางหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ด้วย

มีการขายให้กับโรงเรียน หน่วยงานราชการ ร้านค้า เปิดบูธตามโรงเรียน บูธตามห้างสรรพสินค้า สำนักงานใหญ่ๆ และยังมีการใช้วิธีการขายแบบ DIRECT MAIL

สำหรับสำนักพิมพ์นานมี บุ๊คส์ เพิ่งแยกตัวออกมาจากบริษัทนานมี ที่เป็นบริษัทแม่ เมื่อปี พ.ศ. 2535 แต่เดิมบริษัทแม่ คือ บริษัท นานมี ก่อตั้งมานานประมาณ 47 ปีแล้ว ผลงานโดยส่วนมากในระยะเริ่มแรกจะเป็นหนังสือแปลจากภาษาจีน และผลิตนิตยสารอยู่ 2 ปก คือ "GO GENIUS" และ "DISNEY KIDS" เป็นนิตยสารเด็กออกรายเดือน และผลิตหนังสือเล่ม ผลิตเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10 เล่ม

ลักษณะของธุรกิจจะดำเนินใน 2 ลักษณะ คือ สำนักพิมพ์ผู้ผลิตสิ่งพิมพ์ และจัดจำหน่าย

มีร้านขายหนังสืออยู่ 2 แห่ง คือ ที่เยาวราช (แต่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์) และร้านขายหนังสือที่เซ็นทรัล บางนา เป็นร้านหนังสือเด็กโดยเฉพาะ ซึ่งใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย แบบ POINT OF SALES : POS

มีโชว์รูมหนังสือที่สุขุมวิท แต่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์เครือข่าย

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

ให้ความสำคัญในระดับที่ต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งบุคลากร และเครื่องมืออุปกรณ์ ยกตัวอย่างว่า ถ้ามีบุคลากรที่มีความสามารถแต่ไม่มีความรับผิดชอบต่องาน ถึงแม้จะให้เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานอย่างดี ก็ไม่มีประโยชน์ จะต้องเป็นการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

เนื่องจากในปัจจุบัน การลงทุนยังเน้นหนักไปในด้านการนำไปซื้อลิขสิทธิ์มาก จึงทำให้การชะลอทางด้านการลงทุนทางเทคโนโลยีเป็นช่วงที่ชะลอไว้ก่อน งบประมาณต่องานพัฒนางานทางด้าน MACINTOSH จึงมีน้อยมาก

ในอนาคตได้วางแผนจะทำซีดี-รอมด้วย โดยจะส่งบุคลากรไปอบรมโปรแกรมการทำซีดี-รอม และจะมีการลงทุนในการซื้อเครื่องทางด้านนี้ด้วย

ปัจจุบันการทำธุรกิจยังมีข้อจำกัดและขาดปัจจัยหลายด้าน เช่น เงินทุน บุคลากร (โดยส่วนมากจะเป็นบุคลากรที่จบใหม่ ๆ)

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร มองว่าอยู่ที่คนเป็นหลัก ส่วนเทคโนโลยีเป็นเรื่องรอง เพราะหากเครื่องมือดีอย่างไร คนไม่ยอมรับก็ใช้อะไรไม่ได้

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

สำหรับแนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร ผู้บริหารเห็นว่า เป็นหลักการที่จะมีประโยชน์มาก

และนโยบายในการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กรก็เป็นนโยบายจากผู้บริหาร

ในเรื่องสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ การแข่งขันทางการตลาด หรือนโยบายของรัฐ ไม่มีผลต่อการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร อาจจะมีบ้างในแง่ที่ว่า ตอนนี้กระทรวงศึกษา เริ่มมีนโยบายให้โรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ทำให้นานมีเริ่มวางแผนต้องมองไกลกว่านี้ จะต้องมีการทำสื่อประเภทซีดี-รอม ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถสู้กับคู่แข่งที่อื่นได้ ส่วนทางด้าน INTERNET ยังไม่มีข้อมูลทางด้านนี้ที่ชัดเจนนัก โดยสรุปแล้ว นโยบายทางด้านการศึกษาของรัฐมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีหรือนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ภายในองค์กร

ในด้านสภาพเศรษฐกิจมีผลอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากหนังสือของนานมีไม่ได้เน้นทางด้านนวนิยายที่เป็นหนังสือขายได้ง่าย หนังสือโดยส่วนใหญ่ของนานมีจะต้องเป็นคนอ่านที่มีความรักหนังสือจริงจึงจะซื้อหนังสือของนานมี ช่วงที่ผ่านมายอดขายไม่ค่อยน่าพอใจนัก เนื่องจากสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ มีปัญหาโยงมาถึงยอดการชำระหนี้ที่ติดค้าง ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ไม่เห็นคุณค่าทางการศึกษา ไม่ได้เห็นความสำคัญในการส่งเสริมการทำธุรกิจสิ่งพิมพ์ ไม่มีการลดภาษีกระดาษที่นำเข้า

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบเครือข่าย LAN

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ :

คิดว่าอยู่ในช่วงการยอมรับในเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่เนื่องจากพฤติกรรมและทัศนคติของบุคลากร มีพฤติกรรมเพิกเฉยต่อเทคโนโลยี ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สร้างการเรียนรู้ ไม่กระตือรือร้น ยังชินกับการทำงานตามใจตนเองมากกว่า ไม่มีนิสัยการทำงานเป็นทีม ที่จะทำงานให้เข้าระบบรวม ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงกำลังพัฒนาองค์กรอยู่

นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อประมาณปีพ.ศ. 2536

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำงานโดยส่วนมาก คือ เครื่อง PC

ประเภทงานที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จะเน้นหนักไปที่ การออกแบบ กราฟฟิก ในส่วนของสำนักพิมพ์ เป็นการพิมพ์ต้นฉบับ และในส่วนของธุรการชายใช้ในส่วนของเขา เช่น ออกบิล งานสต็อก ฯลฯ สำหรับงานชายที่ร้านหนังสือของนานมีที่เซ็นทรัลบางนา จะมีการใช้คอมพิวเตอร์ประมวลผลว่า หนังสือเล่มไหนขายดี

โปรแกรมที่ใช้ เช่น PAGE MAKER, PHOTO SHOP, ELLUSTRATOR, FREE HAND

โปรแกรมที่ใช้ในฝ่ายธุรการชายจะเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเองเพื่อให้ใช้กับงานขององค์กร

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน ๘ เครื่อง เป็นเครื่อง MACINTOSH และมีต่างหากอีก 1 เครื่องคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ PC พนักงานประจำเครื่อง 4 คน (ที่เหลือ 2 เครื่องสำหรับผู้จัดการสำนักพิมพ์หรือฝ่าย ศิลป์ไปใช้บ้าง) สำหรับฝ่ายสำนักพิมพ์ จำนวน 3 เครื่อง

สำหรับฝ่ายธุรการชาย มีจำนวน 3 เครื่อง(ทำหน้าที่ในการจัดจำหน่าย)

สำหรับฝ่ายสมาชิกจำนวน 3 เครื่อง

ลักษณะการทำงานเป็นแบบประจำเครื่อง

ลักษณะการทำงาน :

ในการทำงานจะมีตั้งแต่ระดับสูงสุด คือ กรรมการผู้จัดการ และแยกเป็น ผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการฝ่ายโครงการพิเศษ ผู้จัดการสำนักพิมพ์ หัวหน้าธุรการชาย ฝ่ายสตรี ฝ่ายบัญชี ฝ่ายบุคคล ฝ่ายทั่วไป และฝ่ายสมาชิก ระบบ LAN จะอยู่ใน 3 ส่วนขององค์กร คือ

1. ฝ่ายสำนักพิมพ์ ที่ใช้เครื่อง MACINTOSH

2. ฝ่ายธุรการชายที่จะใช้ LAN ในด้านการออกบิล

3. ฝ่ายสมาชิกก็จะใช้ LAN ที่ใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเอง แต่ยังไม่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างแผนกแต่ละแผนกหรือฝ่ายแต่ละฝ่ายกัน

การทำงานของฝ่ายสำนักพิมพ์ มีการดึงข้อมูลกันได้หมด ไม่มีการใช้ระบบป้องกันข้อมูล เพราะงานไม่มีความลับอะไร ลักษณะการทำงานสามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ

ถ้าเป็นกองบรรณาธิการของนิตยสาร จะมีนักเขียนที่เขียนเรื่องเอง หรือนักเขียนที่เป็นอาจารย์จากข้างนอกเป็นผู้เขียนเรื่องส่งมา แต่ถ้าเป็นงานผลิตหนังสือเล่ม ก็จะมีเพียงกองบรรณาธิการ ที่จะทำหน้าที่ในการ EDIT เนื้อเรื่อง งานหนังสือเล่มส่วนใหญ่จะเป็นงานแปลจากภาษาอังกฤษ เกาหลี เยอรมัน ฝรั่งเศส ซึ่งเป็นนักแปลที่เป็น FREELANCE ข้างนอกในลักษณะประจำ มีทั้งที่เป็นอาจารย์และนิสิต จะมีการส่งต้นฉบับเข้ามาทั้ง 2 ลักษณะ คือ ลายมือ และแผ่นดิสเกตต์ ปัจจุบันพยายามจะให้เป็นการส่งแผ่นดิสเกตต์

ในการผลิตทางด้านนิตยสาร เมื่อผู้เขียนส่งเรื่องมาก็จะนำไป EDIT เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ส่งไป LAY OUT (ฝ่ายศิลป์) เป็นการทำด้วยมือ เพราะไม่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ และจะส่งไปให้พนักงานที่ทำหน้าที่ทางเครื่อง MACINTOSH มาจัดหน้า (เนื่องจากพนักงาน MACINTOSH จะไม่ชำนาญทางศิลป์ จะเป็นผู้ที่เติบโตหรือเรียนรู้การใช้เครื่อง PC มาก่อนและได้เข้ามาทำเครื่อง MACINTOSH ในขณะที่ฝ่ายศิลป์จบทางด้านศิลป์มาแต่ใช้เครื่องไม่เป็น) เมื่อจัดหน้าตาม LAY OUT เสร็จ ก็มา PROOF ประมาณ 3 ครั้ง หลังจากนั้นจะ PRINT ออกมาเป็นกระดาษอาร์ต หรือส่งเป็นแผ่นดิสเกตต์ไปให้ร้านเพลทเลย งานปิดเล่มจึงมีทั้ง 2 ลักษณะ คือ แยกส่งเป็นดิสเกตต์และส่งเป็นอาร์ตเวิร์กให้ร้านเพลท แล้วร้านเพลทก็จะ PROOF มาให้ดู ถ้ามีแก้ไขก็บอกแก่ร้านเพลท หลังจากนั้นจึงส่งต่อไปยังโรงพิมพ์ แล้วจึงส่งกลับมาเป็นรูปเล่มหนังสือให้

ในกรณีของหนังสือเล่ม ก็จะส่งเนื้อเรื่องที่จะแปลให้คนแปล หลังจากนั้นจะส่งกลับมายังมีเป็นทั้งแบบลายมือหรือแผ่นดิสเกตต์ ถ้าเป็นลายมือก็ต้องมาคีย์ข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์ก่อน แล้วก็ส่งไป LAY OUT (ถ้าเป็นหนังสือที่ซื้อลิขสิทธิ์มาก็จะจัดหน้าตามหนังสือลิขสิทธิ์เลย) ถ้าไม่ใช่หนังสือที่ซื้อลิขสิทธิ์ก็ต้องมีการมา LAY OUT ก่อน กองบรรณาธิการ จะทำงานร่วมกับฝ่ายศิลป์ในการมาเลือก FONT เลือก POINT เพื่อจะวาง LAY OUT ต่อจากนั้นก็จะมีการจัดหน้าและสแกนภาพ แล้วจึงส่งไปยัง PROOF ประมาณ 3 ครั้ง ต่อจากนั้นก็ปิดเล่มส่วนใหญ่จะเป็นงานอาร์ตเวิร์กไม่เป็นดิสเกตต์ ขั้นตอนต่อจากนี้จะเหมือนกับงานนิตยสารที่ส่งไปร้านเพลทและโรงพิมพ์ตามลำดับ

การใช้ประโยชน์จากระบบเครือข่ายในกรณีพนักงานลา ไม่มาทำงานใช้วิธีดึงข้อมูลจากเครื่องที่พนักงานไม่มาทำงานเท่านั้น แต่ในกระบวนการทำงานไม่ได้ใช้ประโยชน์ของระบบเครือข่ายที่ได้มีการวางระบบไว้แต่อย่างใด เนื่องจากในส่วนของการทำงานการพิมพ์ต้นฉบับด้วยเครื่อง PC พนักงานฝ่ายเครื่อง

MACINTOSH ควรจะใช้การดึงข้อมูลจากเครื่องด้วยระบบเครือข่าย แต่ในทางปฏิบัติกลับใช้วิธีการบันทึกใส่แผ่นดิสเกตต์แล้วนำมาแปลงข้อมูลในเครื่อง MACINTOSH ด้วยวิธีการจากแผ่นโมไซจากการดึงข้อมูลจากระบบเครือข่าย ซึ่งมีการวางระบบอยู่แล้ว ซึ่งนับว่าเป็นจุดเสียเปล่าและสูญเสียมาก

หนังสือแปลส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อลิขสิทธิ์หนังสือจากเมืองนอก มีนักเขียนประจำบ้างแต่ไม่มาก

ในการคีย์ข้อมูล จัดหน้า ก็จะมีการดึงข้อมูลกันได้ แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ดึงข้อมูล เป็นลักษณะงานของใครของมัน

งานการผลิตหนังสือจะจบลงที่การปิดเล่ม ต่อจากนั้นก็ส่งต่อไปยังร้านเพลทเพื่อแยกสี และจ้างโรงพิมพ์ประจำประมาณ 5 แห่ง

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

บุคลากรยังใช้คอมพิวเตอร์ไม่เต็มประสิทธิภาพของเครื่อง ยังไม่มีการพัฒนาอย่างเช่น เมื่อจะทำงานเชื่อมโยงกันบางครั้งเมื่อเจอปัญหาที่ไม่พยายามค้นหาคำตอบว่าทำไมจึงทำไม่ได้ อะไรเป็นอุปสรรค ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาเอาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาการทำงาน เนื่องจากบุคลากรเป็นคนสมัยเก่าไม่เคยชินกับเทคโนโลยี

แม้จะมีการวางระบบเครือข่ายไว้ให้ใช้ แต่พนักงานผู้ปฏิบัติงานไม่ได้ใช้ประโยชน์จากระบบ จะเป็นในลักษณะงานใครงานมันไม่ยุ่งเกี่ยวกับ

ผู้บริหารไม่ได้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการทำงาน และยังไม่สามารถเชื่อมโยงกับส่วนอื่นได้ ใช้การตัดสินใจการบริหารงานจากกระดาษ

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ระบบของเครื่องคอมพิวเตอร์ยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากยังติดขัดปัญหาใช้งานได้ยังไม่สมบูรณ์แบบและยังไม่ได้ต่อเชื่อมอย่างสมบูรณ์

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ไม่มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งต่อองค์กรและพนักงาน และผลิตภัณฑ์

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

สามารถทำให้งานรวดเร็วขึ้น ประหยัดกระดาษ ต้นทุน ถ้ามีการ LAN ได้อย่างเต็มที่จะสามารถควบคุมขั้นตอนการทำงานได้อย่างสมบูรณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากทั้งตัวบุคลากรที่ทำงาน ปัญหาจากเครื่องคอมพิวเตอร์เอง และยังประสบกับบริษัทที่ปรึกษาที่มีข้อจำกัดในการติดตั้งระบบให้เรียบร้อยสมบูรณ์

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

บุคลากรยังไม่ค่อยรับอะไรใหม่ๆ ไม่ชอบแสวงหาความรู้ ไม่ชอบเทคโนโลยี เป็นคนรุ่นเก่ายังอิงกับวัฒนธรรมแบบเดิมๆ

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

เครื่องคอมพิวเตอร์มีปัญหา ระบบเครื่อง HANG ช่างที่มาแก้ไขวิธี INSTALL โปรแกรมการใช้งานลงไปใหม่ ปัญหาเรื่องลักษณะตัวอักษร เนื่องจากระบบเครื่อง

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ต้องใช้ความพยายามในการเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรที่ทำงานอยู่ แต่นับเป็นสิ่งที่ยากมาก ในระดับปฏิบัติการได้มีข้อเสนอแนะต่อนโยบายการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ว่า มีความต้องการใช้เครื่องมือที่ค่อนข้างมีคุณภาพ เนื่องจากมีความเชื่อว่า เครื่องที่ซื้อมาจากช่วงโปรโมชัน เป็นเครื่องที่ไม่ดี ไม่มีคุณภาพ เพราะได้รับการบอกกล่าวมาจากพนักงานขายเครื่องว่า เครื่องที่อยู่ในช่วงโปรโมชันคือเครื่องที่ไม่ดี เป็นรุ่นที่ไม่ดี เป็นรุ่นที่ถูกที่สุด เป็นเครื่องที่มีปัญหาถึงนำมาอยู่ในช่วงโปรโมชัน พนักงานจึงอยากให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่จะนำมาใช้งานได้สืบหรือค้นหาข้อมูลในการซื้อทั้งทางด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพของเครื่องด้วยว่า เป็นอย่างไร ก่อนที่จะตัดสินใจซื้อเข้ามาใช้ในองค์กร ไม่ใช่พิจารณาแต่ทางด้านราคาเป็นหลัก เพราะปัญหาการใช้เครื่องจะตามมาเมื่อนำมาใช้งานจริง ต้องการเครื่องที่มีหน่วยความจำในการทำงานมากพอต่อปริมาณการทำงาน และปัญหาการเลือกบริษัทที่ปรึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์ ควรเลือกบริษัทที่ให้บริการที่ดี ไม่ปล่อยปละละเลยลูกค้า

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิคมอุตสาหกรรม และหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

กำลังอยู่ในช่วงสำรวจตลาดซีดี-รอม กำลังศึกษาหาข้อมูล เก็บข้อมูลอยู่ จะเน้นการผลิตหนังสือและสื่อเพื่อการศึกษา ให้ความรู้

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

ได้มีการวางแผนจะให้กองบรรณาธิการ ได้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายกับระบบจัดหน้าด้วยเครื่อง MACINTOSH ไว้ประมาณ 2 ปีแล้ว แต่ว่าจะต้องดูความพร้อมทางด้านเงินทุน ทางฝ่ายผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ไกล

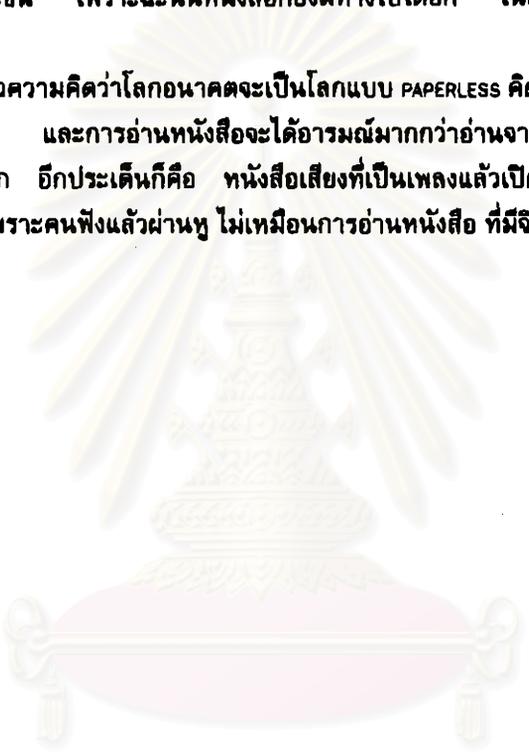
มากได้วางแผนไว้แล้ว แต่ยังติดขัดเรื่องเงินทุน เครือข่ายที่วางแผนไว้ก็คือ เครือข่ายระหว่างสต็อกกับงานขายระหว่างกองบรรณาธิการ กับเครื่อง MAC และจะต้องเชื่อมโยงกันทุกฝ่าย

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

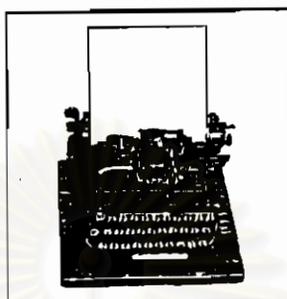
แนวโน้มคงจะเป็นในเรื่องการใช้ INTERNET แต่จากข้อมูลที่เคยได้รับ เชื่อว่า INTERNET มีทั้งผลดีและผลเสีย เนื่องจากใน INTERNET จะมีข้อมูลมากมาย การใช้ประโยชน์ทาง INTERNET เพื่อการโฆษณาอาจไม่คุ้มเกิดการสูญเปล่า นำผลเสียมาให้ เนื่องจากเหมือนทะเลโยมเพง ถ้าไม่มีคนดึงมาดูก็จะอยู่อย่างนั้น

อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถจะขยายได้ ปีที่ผ่านมาและปีต่อๆ ไป สังเกตเห็นว่าร้านหนังสือเปิดเยอะขึ้น เพราะฉะนั้นหนังสือก็ยังมีทางไปได้อีก เนื่องจากแต่ละที่ก็เปิดมีการขยายธุรกิจออกไป

สำหรับแนวความคิดว่าโลกอนาคตจะเป็นโลกแบบ PAPERLESS คิดว่า เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าหนังสือยังอยู่ต่อไปได้อีกนาน และการอ่านหนังสือจะได้อารมณ์มากกว่าอ่านจากจออิเล็กทรอนิกส์ หนังสือยังมีลักษณะพกพาสะดวก อีกประเด็นก็คือ หนังสือเสียงที่เป็นเพลงแล้วเปิดฟังในรถ ตรงนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ คนไม่นิยม เพราะคนฟังแล้วผ่านหู ไม่เหมือนการอ่านหนังสือ ที่มีจินตนาการของการอ่านหนังสือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท วิริยะธุรกิจ จำกัด

- สัมภาษณ์** : 1. คุณจ่านงค์ ศรีนวล
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลปกรรม/ผลิต
2. คุณสุวัฒน์ อัสวไชยชาญ
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
3. คุณธนา วาสิกศิริ
หัวหน้าฝ่ายผลิต

วันที่ : 28 มกราคม 2540
12 กุมภาพันธ์ 2540

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

เริ่มก่อตั้งมา 22 ปีแล้ว ผู้ริเริ่มก่อตั้งคือ คุณสุพร ทองเขียว เป็นการทำงานหนังสือที่เริ่มจากคนกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 10-15 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กองบรรณาธิการ
2. ข้อมูลวิชาการ
3. ฝ่ายศิลป์และฝ่ายการผลิต

เริ่มแรกจากการผลิตหนังสือ วารสาร เมืองโบราณ แล้วจึงมาผลิตหนังสือนิตยสาร สารคดี (ปีนี้เป็นปีที่ 13) และแยกมาทำฝ่ายวิชาการ จากฝ่ายวิชาตรงนี้ก็แยกมาทำเป็นสำนักพิมพ์สารคดี ที่จะมาผลิตเป็นฟ็อกเก็ตบุ๊กหรือหนังสือเล่ม และมีแนวโน้มที่จะทำสำนักพิมพ์ขึ้นอีก 2-3 สำนักพิมพ์

ดำเนินการผลิตสิ่งพิมพ์และจัดจำหน่าย (สำหรับหน่วยงานการจัดจำหน่ายเป็นหน่วยงานที่เพิ่งเริ่มดำเนินการมาเมื่อประมาณ 2 ปีที่ผ่านมา) แต่ไม่ได้มีโรงพิมพ์ของตัวเอง

การผลิตหนังสือทุกเล่มของบริษัท วิริยะธุรกิจ ก็คือ เน้นการผลิตงานที่เป็นคุณภาพทางด้านการจัดพิมพ์ คุณภาพของเนื้อหา คุณภาพของภาพถ่าย

การทำหนังสือเน้นเนื้อหาเชิงสารคดี เป็นการเน้นการให้ความรู้ แต่รูปแบบในการให้ความรู้จะไม่เน้นไปทางหนังสือวิชาการ เพราะว่าจะอ่านยาก อยากให้หนังสือสามารถเผยแพร่สู่คนอ่านได้ง่าย เป็นการเน้นการให้ความรู้ ความจริง ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และทำให้เกิดความน่าสนใจ

นโยบาย คือ ผลิตหนังสือดี ที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย เป็นแนวคิดให้กับสังคม ไม่ได้คิดถึงในแง่การตลาดมาก จะคิดในแง่การทำหนังสือดีให้กับสังคมเท่านั้น จะมีแนวโบราณคดี แนววัฒนธรรม แนวสังคม แนวอนุรักษ์

สำหรับนิตยสารใช้กลยุทธ์ที่ตัวผลิตภัณฑ์หรือตัวสิ่งพิมพ์ ทางด้าน

1. เนื้อหา ประเด็นที่จับ วิธีการเขียน
2. เรื่องของภาพถ่าย
3. การจัดวางรูปเล่ม

แต่ 3 แนวนี้จะถูกร้อยเรียงกันด้วยแนวความคิดของสิ่งพิมพ์นั่นเอง

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

เนื่องจากเป็นบริษัทที่ไม่ต้องการขยายหรือเติบโตเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ สิ่งที่ค่อนข้างเน้นหนักในการทำธุรกิจผลิตสิ่งพิมพ์ให้มีคุณภาพที่ดี และเผยแพร่ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ได้เน้นเป็นองค์กรธุรกิจที่ต้องการกำไรมากมายมหาศาล แต่จะเป็นในแนวสามารถให้องค์กรสามารถอยู่ได้ พนักงานในองค์กรอยู่ได้ สามารถทำงานดี ๆ ต่อไปได้ ให้องค์กรอยู่ต่อไปได้เรื่อย ๆ สิ่งที่จะพัฒนาจะเป็นเรื่องเนื้อหาในสิ่งพิมพ์มากกว่าที่จะเป็นตัวองค์กร รายได้ของนิตยสารส่วนหนึ่งได้มาจากการโฆษณาในหนังสือ อีกส่วนหนึ่งได้จากการขายตัวนิตยสารจริงๆ ถ้าเทียบกับนิตยสารอื่นๆ ที่จะอยู่ได้ด้วยโฆษณาอย่างเดียวและอาจจะมียอดพิมพ์น้อย แต่สำหรับนิตยสารสารคดีมียอดพิมพ์ค่อนข้างสูง

คุณจ่านงค์ ศรีนวล ได้ให้แนวคิดว่า

“สิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาองค์กร ก็คือ การพัฒนาบุคลากร ให้มีทัศนคติต่องานที่ดี ให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างในการทำงานแม้จะทำงานอยู่ในองค์กรเล็กๆ เป็นเรื่องการให้ความสำคัญกับสมองของมนุษย์ ให้มีมุมมองและแง่คิดในการทำงาน แต่สามารถมีมุมมองที่ไกลและชัดเจนต่อสภาพสังคมที่ดำรงอยู่ แม้โดยพื้นฐานจริงๆ จะไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายมากนัก แต่ให้รู้ว่าเรากำลังอยู่ในยุคอิเล็กทรอนิกส์ และอะไรจะมากกระทบต่อเรา ฉะนั้นเราคือผู้ที่จะต้องผลิตสิ่งพิมพ์ไปสู่ผู้บริโภคในยุคไฮเทค เราต้องมีความเข้าใจ . . .

. . . นอกจากนี้ยังพัฒนาบุคลากรในการนำงานให้บุคลากรได้ทำ ได้เรียนรู้โลกภายนอกด้วยการส่งไป อบรม และทำงานที่แตกต่างจากงานทำหนังสือที่ทำประจำอยู่ เช่น หน่วยงานประเภทอื่นอย่าง ปฏิทิน โบรชัวร์ ฯลฯ งานกราฟฟิกต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรไปในตัว . . .

. . . จึงให้ความสำคัญกับบุคลากรมากกว่าให้ความสำคัญกับเครื่องมือในการทำงาน”

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

ทางผู้บริหารของนิตยสารสารคดีมีแนวความคิดว่า เครื่องมือคอมพิวเตอร์หรือระบบเทคโนโลยีต่างๆ เป็นเพียงแค่อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่สามารถนำมาช่วยในการทำงานได้มากขึ้น ในการที่องค์กรเริ่มมีการขยายตัว จำนวนคนเพิ่ม มีปริมาณงานเพิ่ม ต้องการงานออกมาให้มากขึ้น การมีระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามา ส่วนหนึ่งทำให้การทำงานสามารถทำงานได้รวดเร็วขึ้น และสามารถสร้างงานที่มีคุณภาพได้มากขึ้น ในลักษณะตัวคอมพิวเตอร์เครือข่าย (ซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์เครือข่ายก็ได้ เพราะคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำงานโดยตัวของมันเองทางการออกแบบบนหน้าจอ การเอารูปเข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะทำให้การผลิตหนังสือในโลกยุคใหม่มีคุณภาพมากขึ้น แต่ก็ยังมองว่า ไม่ใช่เรื่องของเครือข่าย) แต่ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ก็คือ การเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความสะดวกขึ้นเท่านั้นเอง ก็มีการพัฒนากัน แต่คนที่จะนำมาใช้ก็ต้องมีการเรียนรู้ไปได้ เพราะหากมีแต่เครื่องแล้วไม่มีคนทำงานก็ไม่ได้เน้นความสำคัญระหว่างบุคลากรและเครื่องมือเหล่านี้ต้องควบคู่ไปด้วยกัน ซาคอยอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ถ้ามีคนที่เขาต้องการพัฒนา แต่ถ้าไม่มีเครื่องให้เขาก็ทำให้เขาไม่สามารถทำงานอยู่ในองค์กรได้ จะออกไปทำที่อื่นเพื่อมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้มากกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวสนับสนุนการสร้างหนังสือที่มีคุณภาพขึ้นได้ ซึ่งตรงนี้เป็นจุดสำคัญมากกว่า คือ ทำอย่างไรให้หนังสือมีคุณภาพขึ้นเรื่อยๆ ในเชิงการออกแบบ คุณภาพของตัวรูปเล่ม ในเชิงการจัดทำต้นฉบับ

แต่สำหรับเครือข่ายinternet ที่จะเป็นช่องทางในการรับรู้ข้อมูลเข้ามามากขึ้นเท่านั้นเอง

เนื่องจากการทำงานของนิตยสารสารคดี จะขึ้นตรงต่อหัวหน้าส่วนแต่ละส่วนมากกว่าตัวผู้บริหารระดับสูง การนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจาก นโยบายจากผู้บริหารในระดับหัวหน้าส่วนแต่ละส่วนเสนอขึ้นไปยังผู้บริหารระดับสูง (เป็นเพราะธรรมชาติขององค์กรที่ผู้บริหารระดับสูงไม่ได้นั่งประจำการทำงานอยู่ที่สำนักงาน จึงทำให้เป็นเรื่องนโยบายและแนวความคิดจากส่วนของผู้บริหารหัวหน้าส่วนต่างๆ)

จุดประสงค์เริ่มแรก ที่มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วนของกองบรรณาธิการ และฝ่ายศิลป์/ฝ่ายผลิต เนื่องมาจากค่าใช้จ่ายทางด้านคอมพิวเตอร์สูง การนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้จะช่วยลดต้นทุนค่าคอมพิวเตอร์ (ซึ่งจ้างบริษัทภายนอกทำคอมพิวเตอร์) ต่อจากนั้นทำให้สามารถจัดเรียงงานพิมพ์ของเราเองได้ เรื่องการพัฒนาของบุคลากรที่ทำหน้าที่ออกแบบ ให้สามารถทำบนเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ในปัจจุบันเริ่มเข้าไปสู่ขั้นตอนของการทำเพลท คือ เดิมพอถึงขั้นนี้ตรงที่มีการจัดวาง ยังส่งอาร์ตเวิร์กเป็นแผ่น

แล้วให้ช่างทำเพลทนำไปทำเพลทอีกต่อหนึ่งไปยังฟิล์มแล้วทำเพลทออกมา แต่ปัจจุบันนี้ตัดเข้าสู่ขั้นที่พัฒนาขึ้นมาอีก ตรงที่จะควบคุมขั้นตอนตรงการทำเพลทเองด้วย คือ ทุกอย่างจะทำอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์หมด สามารถส่งไฟล์ตัวหนังสือเป็นดิจิทัลไปแล้วให้ไปยังฟิล์มได้เลย ไม่ต้องไปอาศัยช่างเพลทที่เขาจะมาเอาชิ้นส่วนใดชิ้นส่วนหนึ่งมาตัดประกอบเป็นฟิล์มอีกที ตรงนี้จะทำให้เราสามารถมั่นใจในคุณภาพด้วยว่า เราสามารถควบคุมสิ่งที่เราต้องการในการออกแบบหนังสือหรือว่ารูปภาพต่างๆ ว่าให้ออกมาอย่างนี้ โดยไม่ต้องไปกังวลว่าช่างทำเพลทจะทำตามคำสั่งที่อยู่บนอาร์ตเวิร์กหรือไม่ (ขั้นตอนทุกอย่างหรือไฟล์ทุกอย่างอยู่บนดิจิทัลเป็นคอมพิวเตอร์หมด)

ในส่วนของการคิดเห็นของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กร มองว่า คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเป็นเครื่องมือที่จะต้องนำมาใช้ เพราะว่า องค์กรซับซ้อนขึ้น มีจำนวนบุคลากร จำนวนข่าวสาร หรือมีข้อมูลในลักษณะทางการบริหารต่างๆ ที่จะต้องมีการใช้เพิ่มมากขึ้น การใช้ระบบเดิมในการทำงาน (MANUAL) เป็นสิ่งที่เกินไปไม่ได้อีกแล้ว การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เป็นที่จำเป็น แต่ไม่เน้นหนักไปที่จะต้องเป็นเครือข่าย ยังไม่ให้ความสำคัญกับการเป็นเครือข่ายมาก เพราะเครือข่ายให้ความสะดวกในด้านการดึงข้อมูลเท่านั้น จะบอกว่ามีคามเห็นอย่างไรต่อระบบเครือข่าย ก็คงต้องดูธรรมชาติของงานที่ทำด้วย

แต่ก็ยังมีความเห็นและทัศนคติว่า การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในองค์กรจะมีประโยชน์มากกว่าโทษคือ

ในเชิงการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล มีประโยชน์แน่นอน เพราะสามารถทำงานได้รวดเร็วกว่าที่คนทำงาน เป็นประโยชน์โดยตรง

และการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ ลักษณะเป็นเครื่องมือเสริมในการทำงาน

ถ้าในกรณีการมองของสังคมแล้ว การนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายมาใช้เป็นที่จำเป็นแล้ว เนื่องจากสังคมในปัจจุบันนี้มีปัญหาการจราจร ระบบเครือข่ายจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาธุรกิจ แต่สำหรับการผลิตนิตยสารสารคดีเอง ยังคิดว่าไม่มีความจำเป็นมากนัก เนื่องจากยังเป็นหนังสือที่มีกระบวนการผลิตในเชิงอนุรักษ์นิยมอยู่ ยังคุ้นเคยและชอบกับการทำงานแบบเดิมๆ เพราะนิตยสารสารคดียังไม่ทำงานเป็นระบบทั้งหมด (การทำงานให้ได้ประสิทธิภาพเต็มที่ เมื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานก็ต้องใช้เทคโนโลยีในการทำงานเต็มรูปแบบทั้งองค์กรไม่ใช่เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์กรเท่านั้น) และลักษณะรูปแบบของหนังสือยังมีลักษณะแยกย่อยการทำงานอยู่ เช่น กระดาษส่วนนี้ใช้กระดาษอาร์ต กระดาษส่วนนี้ใช้กระดาษปอนด์ วิธีเก็บเล่มต้องใช้มือคนสอดปลิว ฉะนั้นถ้าไปใช้เวลาในการหมกมุ่นในการคิดระบบการใช้เครือข่าย จะทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาทางนี้ได้ เพราะว่าระบบของการพิมพ์ที่มีลักษณะมาจากการพิมพ์ระบบอุตสาหกรรมอย่างนั้นต้องเป็นการทำทั้งระบบ ยอดจำหน่ายต้องได้ เปิดแทนต้องได้ 50,000 หรือ 30,000 เล่ม อะไรก็แล้วแต่รวมถึงภาคการเขียนหนังสือ การส่งภาพ ต้องสัมพันธ์กันหมด แต่ถ้าถามตอนนี้สำหรับสารคดี หน่วยของการทำธุรกิจหนังสือ มันมีหน่วยหลายประเภทแยกย่อย แต่มองเห็นแล้วว่า ไม่จำเป็นสำหรับการทำหนังสือขนาดเล็กอย่างสารคดี แต่จะเป็นเรื่องการลงทุนเปลี่ยนแปลงทางเวลามากกว่าในเรื่องไม่ต้องเดินทาง ลดระยะเวลาลงไป

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ ระบบ LAN ในลักษณะแบบ ETHERNET

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

เครือข่ายระบบ LAN ติดตั้งมาได้ประมาณ ๑-7 ปีแล้ว แต่เครือข่ายระบบ INTERNET เพิ่งติดตั้งเมื่อปลายปี พ.ศ. 2539

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มีทั้งหมดประมาณ 10 เครื่อง เป็นของสำนักพิมพ์สารคดี 3 เครื่อง (แต่ไม่เป็นระบบเครือข่าย) ของนิตยสารสารคดี (ฝ่ายกองบรรณาธิการ) มีประมาณ 3 เครื่อง ของฝ่ายศิลปมีประมาณ ๑ เครื่อง

พนักงานที่ใช้จะมีอยู่ประมาณ 8 คนสำหรับนิตยสารสารคดี และของสำนักพิมพ์มีประมาณ 10 คน ฝ่ายศิลปประมาณ ๑ คน

เป็นการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายในลักษณะแชร์เครื่องกันใช้

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเครือข่ายจะเป็นเครื่อง MACINTOSH ทั้งหมด

คอมพิวเตอร์เครือข่ายใน 2 ระบบ คือ ระบบ LOCAL TALK เป็นระบบเครือข่ายย่อย เป็นการใช้ในระยะแรกที่น่าระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ ความเร็วในการส่งถ่ายข้อมูลด้วยกันจะช้ามากในกรณีเช่น การโอนงานจากอีกเครื่องไปอีกเครื่องหนึ่ง และระบบใหม่ que เพิ่งนำมาใช้ คือแบบ ETHERNET เป็นเครือข่ายที่มีลักษณะเป็นอิสระต่อกัน ไม่มีเครื่อง SERVER เก็บข้อมูลกลาง มีลักษณะเป็น PEER-TO-PEER มากกว่าเป็นไฟล์ SERVER ระบบนี้จะอ่านข้อมูลได้เร็วกว่า เป็น 10 เท่าของระบบเก่า เป็นการใช้ในลักษณะภาพกราฟฟิก ไม่ใช่มองเฉพาะการใช้ในเรื่องตัวหนังสืออย่างเดียว (เพราะการส่งถ่ายข้อมูลในลักษณะแบบอินทราเน็ตจะไม่ค่อยมีภาพเท่าไร แต่ของสารคดีจะเน้นไปที่การใช้ภาพถ่ายค่อนข้างมาก จำนวนความจุจึงมีค่อนข้างมาก)

โปรแกรมที่ใช้ เช่น MICROSOFT WORDS ของ MACINTOSH เป็นหลักสำหรับกลุ่มนักเขียน และ PAGE MAKER, PHOTO SHOP, ILLUSTRATOR, FREE HAND สำหรับกลุ่มฝ่ายศิลป/ฝ่ายผลิต นอกจากนี้จะมีเครื่องสแกนเนอร์ภาพจำนวน 1 ตัว

ต้องจ้างบริษัททางด้านคอมพิวเตอร์ หรือที่ปรึกษาการวางระบบคอมพิวเตอร์มาติดตั้งระบบ

ลักษณะการทำงาน :

บริษัท วิริยะธุรกิจจะมีการแยกส่วนการทำงาน ดังนี้

1. สำนักพิมพ์เมืองโบราณ มีหน้าที่ผลิตหนังสือเล่มประเภทประวัติศาสตร์ โบราณคดี
2. นิตยสารสารคดี มีหน้าที่ในการผลิตนิตยสารรายเดือน ประเภทงานสารคดี ให้ความรู้เชิงวิชาการที่อ่านง่าย น่าสนใจ และเน้นในเรื่องภาพถ่ายด้วย ประเด็นของเรื่องจะเป็นการหยิบยกคุณค่าต่างๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ผู้คน
3. สำนักพิมพ์สารคดี มีหน้าที่ผลิตหนังสือเล่ม จะผลิตงานคล้ายๆ กับนิตยสารสารคดี ดึงปัจจัยและดึงเอาเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องสารคดี ไม่ทำนิตยสารหรือบทกวี เน้นงานสารคดีเชิงความรู้
4. ศูนย์ข้อมูลเมืองโบราณ มีหน้าที่ในการผลิตวารสารเมืองโบราณราย 3 เดือน ส่วนการทำงานที่มีลักษณะเป็นหน่วยงานทำงานกลาง
5. ฝ่ายภาพ
6. ฝ่ายจัดจำหน่าย/การตลาด/การประชาสัมพันธ์

7. ฝ่ายศิลป์/ผลิต
8. ฝ่ายสมาชิก
9. ฝ่ายบัญชี/การเงิน

ใช้ระบบเครือข่ายในส่วนของการผลิต ฝ่ายศิลป์/ฝ่ายผลิต และตัวนิตยสารกับหนังสือเล่ม เป็นเครือข่ายในการผลิตต้นฉบับ ตัวหนังสือ อย่างทำนิตยสารส่วนใหญ่คนที่ใช้ก็คือ นักเขียน ใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำต้นฉบับ ซึ่งจะอยู่คนละชั้นกับทางฝ่ายศิลป์ ฝ่ายศิลป์จะใช้ระบบในเรื่องการจัดวางหน้า (LAYOUT) การออกแบบต่างๆ ก็จะต้องข้อมูลหรือต้นฉบับจากทางนิตยสาร ไปเรียงหน้าทางฝ่ายศิลป์ แต่เนื่องจากใช้เครื่อง MACINTOSH เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องง่าย มีการต่อแบบ LOCAL TALK ของเครื่องอยู่แล้ว เป็นระบบแล้วเสียบปลั๊กเดินสายต่อได้เลย อาจจะเรียกได้ว่า เป็น LAN ของทางเครื่อง MAC เอง แต่ระบบ WAN ไม่ได้ใช้เพราะพื้นที่อยู่แค่บริเวณภายในตึกเดียวกัน เริ่มแรกที่มีการติดตั้ง ก็คือว่า ฝ่ายแต่ละฝ่ายอยู่ระหว่างชั้น 2 และชั้น 3 ทางฝ่ายศิลป์จะอยู่ชั้น 3 ทางนิตยสารจะอยู่ชั้น 2 ก็โยงสายคอมพิวเตอร์ต่อเชื่อมกัน

สำหรับ INTERNET เพิ่งเริ่มติดตั้งเมื่อปลายปี พ.ศ. 2539 แต่ใช้ INTERNET ให้ฝ่ายศิลป์ไปค้นหาข้อมูล แต่เดิมการผลิตนิตยสารสารคดีใช้วิธีการทำงานด้วยระบบเดิม คือ MANUAL แต่เมื่อนำเครื่อง MACINTOSH เข้ามาใช้ และมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน จากนักเขียนที่พิมพ์งานต้นฉบับลงบนเครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง MACINTOSH) ในระบบการผลิตตัวหนังสือสารคดีใช้เครื่อง MAC ทั้งหมด ในส่วนของกองบรรณาธิการ สำนักพิมพ์ และวารสาร เมืองโบราณ กับสำนักพิมพ์ สารคดี จะอยู่แยกกันคนละสถานที่ แต่ไม่มีการเชื่อมโยงกัน

สำหรับการใช้คอมพิวเตอร์ในส่วนอื่นๆ จะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ในแบบ STAND ALONE เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ PC

มีนักเขียนทั้งแบบประจำและนักเขียนอิสระ เป็นนักเขียนประจำกองบรรณาธิการในสัดส่วน 80% ของนักเขียนทั้งหมด นักเขียนของนิตยสารประมาณ 5 คน นักเขียนของสำนักพิมพ์ไม่มีประจำ จะทำหน้าที่ในลักษณะเหมือนกองบรรณาธิการมากกว่า คือ ทำหน้าที่พิสูจน์อักษรแล้วก็หาต้นฉบับจากภายนอกเข้ามา ซึ่งจะต่างกับประเภทนิตยสาร (นักเขียนอาจติดต่อเข้ามาเอง หรือเป็นนักเขียนหรือนักวิชาการที่อยู่ในแวดวงงานเขียนหนังสือในแต่ละแนว)

การทำงานของนักเขียนประจำกองบรรณาธิการจะมีใน 2 ลักษณะ คือ พวกแรกจะเป็นพวกที่ถนัดกับการเขียนงานต้นฉบับบนกระดาษ หรือแบบพิมพ์ดีด แล้วค่อยมาพิมพ์เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ พวกที่สองจะเริ่มพัฒนาขึ้น มีการเขียนต้นฉบับบนหน้าจอเนื่องจากสามารถติดต่อ โยกย้ายข้อความได้สะดวกที่จะทำบนเครื่องพิมพ์ดีด และนักเขียนส่วนใหญ่จะพิมพ์ต้นฉบับด้วยตัวของเขาเอง ยกเว้นในกรณีที่เป็นนักเขียนจากข้างนอก ที่สารคดีจะต้องพิมพ์ให้เขา พิมพ์เข้าเครื่องของสารคดีเอง

ในกองบรรณาธิการของนิตยสารสารคดี จะมีกองพิสูจน์อักษรหรือว่าหัวหน้ากองบรรณาธิการที่จะทำหน้าที่ในการตรวจตรงนี้ จะเป็นการตรวจและแก้ไขบนกระดาษ ไม่ใช่ตรวจบนหน้าจอ เนื่องจากลำบากและดูยากสำหรับพนักงานพิสูจน์อักษร เพราะแสงในการมองจากหน้าจอจะทำให้ปวดตามากกว่า และเครื่องที่มีค้อนข้างจำกัด ทำให้ไม่สามารถที่จะใช้เวลามากในการนั่งดูตรงนั้นได้ เวลาที่ใช้ส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องของการพิมพ์บันทึกลงไปเครื่องมากกว่า ยกเว้นหลังจากตรวจแล้ว จึงนำกลับมาแก้บนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ฝ่ายนั้นๆ (ตรงนี้จะเป็นการแก้บนเครื่องและไฟล์ที่นักเขียนบันทึกข้อมูลไว้ จึงทำให้เกิดการ SHARE เครื่องกันใช้ ในจุดนี้ด้วย ระหว่างนักเขียนและพนักงานพิสูจน์อักษร) งานในส่วนนี้เป็นงานในส่วนของกองบรรณาธิการ ซึ่งอยู่ในชั้นที่ 2 ของอาคารสำนักงาน

หลังจากนั้นจะมีการส่งต้นฉบับที่เป็นกระดาษไปให้ทางฝ่ายศิลป์ (อยู่ชั้น 3) เพราะว่าต้นฉบับที่เป็นกระดาษยังเป็นส่วนสำคัญในการทำงานระหว่างกองบรรณาธิการนิตยสารและฝ่ายศิลป์ จะมีการให้เครื่องหมายของการเชื่อมโยง เรื่องการเว้นวรรค การตรวจตัวอักษร ซึ่งเหล่านี้เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์จาก

ทางพิสูจน์อักษรหรือหัวหน้ากองบรรณาธิการที่ได้แก้ไข ทางฝ่ายศิลป์ก็จะมากำหนดว่าตัวอักษรเหล่านี้ใช้ลักษณะ ขนาดและแบบตัวอักษร ขนาดคอลัมน์เท่าไร ซึ่งตรงนี้ไม่ว่าจะไปสั่งได้บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ เพราะคนที่ทำหน้าที่ออกแบบก็เป็นอีกคนหนึ่ง ทำงานบนกระดาษไม่ได้ทำงานบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ จากนั้นจึงจะส่งต่อไปให้คนที่ทำหน้าที่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป ที่จะทำหน้าที่ในการจัดรูปแบบโดยใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งจะ เป็นพนักงานอีกส่วนหนึ่ง

ในกรณีของสำนักพิมพ์ก็จะมีการพิมพ์งานของนักเขียนบนเครื่องคอมพิวเตอร์ เมื่อพิมพ์ออกมาเป็นกระดาษก็จะส่งให้แผนกพิสูจน์อักษรตรวจแก้ตัวอักษร และส่งย้อนกลับไปแก้ที่เครื่องด้วย ซึ่งงานที่แก้ไขแล้วตามเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ในกระดาษจะถูกบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และส่งกระดาษที่มีเครื่องหมายและสัญลักษณ์การแก้ไขต่างๆ ไปที่ฝ่ายศิลป์เพื่อเป็นหลักฐาน

ลักษณะการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายของนิตยสารสารคดี เป็นการใช้งานในระบบง่ายๆ ต่อระหว่างเครื่องต่อเครื่อง แล้วมีการโยกกันไปโยกกันมา การใช้งานไม่ซับซ้อน โดยส่วนมากเป็นการใช้งานแบบเครื่อง STAND ALONE แต่เป็นการ SHARE ไฟล์กันทำงาน

กระบวนการทำงานของฝ่ายศิลป์หรือฝ่ายผลิต หลังจากที่มีการส่งเป็นต้นฉบับมาแล้ว จะเอามาจัดหน้า ลักษณะการทำงานก็คือว่า เอาคอมพิวเตอร์มาทำ LAY OUT แทนอาร์ตเวิร์กสมัยก่อนที่เป็นการปะด้วยมือ ก็จะมาเป็นการจัดหน้าด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรงจากกองบรรณาธิการ แล้วเอาตัวหนังสือขึ้นมา แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์ตามสภาพที่ควรจะเป็น ก็คือว่า ถ้าฝ่ายศิลป์โตเต็มที่ในภาพที่มองเห็น ก็คือสามารถเอาสไลด์จากฝ่ายภาพที่จะจัดเป็นหนังสือสแกน แล้วส่งเข้ามาโดยทางฝ่ายศิลป์จะเป็นคนจัดหน้า และการดูแลควบคุมมันจะง่ายและมองเห็นภาพรวมทั้งเล่มได้ ซึ่งอันนี้ไม่ได้หมายถึงนิตยสารสารคดีอย่างเดียว หมายถึงสำนักพิมพ์สารคดี สำนักพิมพ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นด้วยในอนาคต ซึ่งขณะนี้กำลังทดลองทำกัน แต่ติดปัญหาที่บุคลากรมีน้อย และเวลาในการทำงานต้องมีการประสานกับหลายๆ ฝ่าย บางครั้งต้นฉบับมาช้า ไม่สามารถทำงานที่บริการให้กับนิตยสารรายเดือนที่เราดูแลอยู่ เช่น วารสารเมืองโบราณ หรือนิตยสารสารคดีที่ออกเป็นรายเดือนได้ เพราะว่า ถ้าหากมีปัญหาเรื่องบุคลากรลาออกหรือว่าเครื่องมือไม่พร้อม การทำงานสะดุดตรงไหน จะทำให้มีปัญหาในเรื่องกำหนดเวลาการออกหนังสือ เราจึงทำเพียงแค่ขั้นตอนการทำหนังสือเท่านั้น จึงต้องเอาภาพสไลด์ไปสแกนข้างนอก และนำมาจัดหน้าขึ้นโดยพัฒนาบุคลากรให้เริ่มรับรู้ว่าเขาจะมีหน้าที่ในการทำให้เสร็จสมบูรณ์ทั้งเล่ม ไม่ใช่เฉพาะว่าแค่ตัวเรียงคอลัมน์เฉยๆ นี่คือ โครงคร่าวๆ ของการทำงาน

จะเป็นการดึงข้อมูลจากเครื่องหนึ่งมาไว้ที่เครื่องอีกเครื่องหนึ่ง แล้วจะมีการสำเนาจากเครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่ง เพื่อที่จะเอามาทำงาน จะไม่ใช่วิธีดึงข้อมูลแล้วทำงานผ่านตามสายเพราะจะทำให้ช้ามาก จะใช้วิธีก๊อปปี้งานทั้งหมดมาทำงานให้สำเร็จก่อนแล้วค่อยก๊อปปี้งานกลับไป การทำงานตรงนี้ส่วนมากเน้นไปที่ PAGE MAKER หรือการทำงานทางด้านฝ่ายผลิต/ฝ่ายศิลป์ การทำงานของสารคดีจะใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเน้นมากตรงฝ่ายศิลป์และฝ่ายผลิตเท่านั้นในส่วนนี้ แผนกอื่นนอกนั้นจะเป็นการบันทึกข้อมูล และพิมพ์เป็นตัวหนังสือมาให้ฝ่ายศิลป์

เนื่องจากการจัดการองค์กรในลักษณะว่า ดีไซน์เนอร์ในธุรกิจสิ่งพิมพ์ต้องโยงความคิดหลายอย่าง เช่น ด้านการตัดกระดาษ ด้านการตลาด เพราะฉะนั้นดีไซน์เนอร์ต้องนั่งทำงานทางด้านความคิดก่อนไม่ใช่ทำงานบนเครื่อง (บางองค์กรอาจจะให้ผู้ทำงานด้านดีไซน์ทำงานบนเครื่องเลขก็ได้) แต่การทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์จะเป็นในขั้นตอนต่อจากงานที่สร้างสรรค์ของดีไซน์เนอร์แล้ว งานของดีไซน์เนอร์จึงต้องมีการพูดคุยกันว่า จะทำปก จะออกแบบเล่มอย่างไร คิดอะไรอยู่ ได้ข้อมูลจากฝ่ายตลาด ฝ่ายโฆษณาที่ BRIEF มาให้อย่างไร แล้วก็ไปสู่การผลิต เช่น การตัดกระดาษ เจียนกระดาษ การพับกระดาษเป็นอย่างไร ตรงนี้เป็นการทำงานของดีไซน์เนอร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถทำบนเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ จะต้องมีการมาลองนั่งพับกระดาษดูให้เห็น ในบางแห่งอาจจะมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปในแต่ละส่วน มีการกำหนดคอลัมน์การจัดวางหน้าไว้แล้ว งานของดีไซน์เนอร์จึงไม่มีความยุ่งยากมาก แต่สำหรับสารคดี ดีไซน์เนอร์จะต้องเป็นผู้ที่นำความรู้จาก

ความเป็นไปรอบตัวมาผสมผสานกับงานที่จะสร้างสรรค์ขึ้นมา ตรงนี้เป็นปรัชญาการทำงานที่แตกต่างจากการทำงานขององค์กรทำสื่อสิ่งพิมพ์อื่น

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ผู้บริหารไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงาน จะใช้ในเชิงการเป็นนักเขียนในการตกแต่งต้นฉบับ ในการผลิตหนังสือ แต่คาดว่าภายใน 2 เดือน (ประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน ปีพ.ศ. 2540) จะมีการ IMPLEMENT คอมพิวเตอร์สำหรับผู้บริหารเข้ามาทดลองการใช้งาน แต่เป็นการเชื่อมโยงทางด้านระบบบัญชีและการจัดจำหน่าย แต่ส่วนข้อมูลในลักษณะกระดาษก็ยังคงใช้อยู่ให้ผู้บริหารระดับสูงดูรายงานด้วยกระดาษ เนื่องจากผู้บริหารไม่ได้นั่งประจำที่สำนักพิมพ์

สำหรับระบบเครือข่ายของฝ่ายผลิตนั้น มีการวางระบบให้สามารถดึงข้อมูลมาใช้ร่วมกันได้ แต่พฤติกรรมในทางปฏิบัติ ระหว่างนักเขียนกับนักเขียนจะเป็นลักษณะงานของใครของมัน ไม่เรียกมาใช้ร่วมกัน เนื่องจากลักษณะของงานเขียนไม่เหมือนงานเขียนของหนังสือพิมพ์ นักเขียนจะเขียนงานเฉพาะในส่วนของตนเองเป็นเรื่อง ๆ ไป สำหรับลักษณะในการเรียกดูข้อมูลมาดู จะเป็นในระดับหัวหน้ากองบรรณาธิการเรียกข้อมูลจากไฟล์ของนักเขียนมาตรวจแก้ไขต้นฉบับ หรือการเรียกดูจากการที่พนักงานพิสูจน์อักษรเรียกข้อมูลจากไฟล์ของนักเขียนขึ้นมาแก้ไข ในส่วนของฝ่ายศิลป์กับฝ่ายผลิตก็จะมีการดึงข้อมูลระหว่างกัน เช่น เครื่องหนึ่งอาจจะเก็บไฟล์รูปภาพไว้ เครื่องหนึ่งอาจจะเก็บไฟล์อื่น ๆ ก็จะมีการดึงข้อมูลระหว่างกันไปมา

ยังใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายไม่เต็มความสามารถของระบบ เป็นการใช้ในลักษณะเครื่อง STAND ALONE มากกว่า

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์จะชัดเจน คือ ในส่วนกองบรรณาธิการ จะทำหน้าที่ในการป้อนข้อมูลต่าง ๆ ในการเขียนเรื่องเข้าไปไว้ในคอมพิวเตอร์ เดิมทีใช้เฉพาะเขียนต้นฉบับเท่านั้น เนื่องจากเมื่อออกภาคสนามแล้วมาเขียนต้นฉบับเข้าไปในเครื่อง จะมีส่วนหนึ่งที่เป็นภาคข้อมูลเยอะมาก ก่อนที่จะมาสรุปเข้ามาสู่การเขียนเพียง 10 หน้าเท่านั้น (มีทั้งสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูลต่างๆจากเอกสาร จากห้องสมุด) ตรงนี้จะมีข้อมูลดิบ จะเหลือมากเลยเป็นตั้ง ก็จะเกิดแตกเป็นข้อมูลวิชาการจะเก็บส่วนนี้เข้าไปทั้งแบบเป็นกระดาษและเก็บไว้ในข้อมูลในไฟล์คอมพิวเตอร์ (ถ้ามีกำลังคนในการทำงานตรงจุดนี้) ความเจริญเติบโตเป็นไปตามสภาพความเป็นไป ไม่ได้วางแผนอะไรใหญ่โตเหมือนกับสำนักงานใหญ่ๆ ที่มีการวางแผนการลงทุนเป็นสิบๆ ล้านแล้วต้องมีแผนกันนั้น เป็นสำนักพิมพ์ที่มันโยนบายในการพัฒนาตามสภาพความจำเป็นของงานไปเรื่อยๆ เมื่อเกิดเป็นข้อมูลวิชาการแล้ว ฝ่ายศิลป์และฝ่ายผลิตจะมีบทบาทในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ค่อนข้างมากกว่าฝ่ายอื่น

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามา ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร เพราะคอมพิวเตอร์ที่นำเข้ามาใช้มีลักษณะเหมือนเครื่องมือแบบใหม่ที่น่าเข้ามาใช้ในการทำงาน จึงไม่กระทบต่อโครงสร้างของการทำงาน เพราะฝ่ายศิลป์ก็ยังเป็นโครงสร้างของฝ่ายศิลป์ แต่สำหรับวิธีการทำงานก็คิดว่ามีการเปลี่ยนแปลง เช่น ตัวนักเขียนก็ต้องมีการปรับตัวในการใช้เครื่อง เช่น แต่ก่อนเคยพิมพ์ด้วยพิมพ์ดีดก็ต้องมาเรียนรู้ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวม พฤติกรรมของคนทำงานยังไม่มีเปลี่ยนแปลงเต็มที่ เพราะยังปล่อยการทำงานให้ทำอย่างลอยตัวอยู่

แต่มีผลและวัดกันที่งานที่เอาเข้ามาใช้ที่ขยายเพิ่มขึ้น อย่างเช่น ถ้าพูดกันถึงเชิงการออกแบบ สามารถทำอะไรที่ซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นได้ในการใช้คอมพิวเตอร์ ถ้าเทียบกับเมื่อใช้เวลาที่เคยทำด้วยมือในเวลาเท่าเดิม

ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งพิมพ์ที่เกิดขึ้น ที่มีคุณภาพของนิตยสารสารคดี ไม่ใช่ผลที่เกิดขึ้นจากเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายหรือเทคโนโลยี แต่เป็นผลมาจากสมองที่สร้างสรรค์ของมนุษย์มากกว่า เพราะหนังสือที่มีคุณภาพหรือหนังสือรูปแบบสวยๆ ที่เห็น ไม่ว่าจะใช้มือหรืออยู่ในยุคใดสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในทุกยุค

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

เนื่องจากนักเขียนโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เรียนมาทางศิลป จึงมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก จึงเกิดเป็นปัญหาต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ก็อาศัยการปรับตัวและการฝึกการใช้มาเรื่อยๆ ปัจจุบันปัญหาก็ค่อยๆ หดไปในส่วนนี้ ปัญหาการปรับตัวของบุคลากรในการใช้เครื่องเกิดขึ้นในช่วงแรกที่น่าเครื่องเข้ามาใช้

ปัญหาความไม่รู้วิธีการใช้งานของบุคลากร

ข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ คุณจำนงค์ กล่าวว่า

“ปัญหาการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ เกิดทัศนคติต่อการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ เนื่องจากมีหลายแนวคิดสำหรับฝ่ายศิลป/ฝ่ายคอมพิวเตอร์ การที่จะทำคอมพิวเตอร์ทางด้านศิลปจะมี PAGE MAKER ต้องพูดถึงการทำคอมพิวเตอร์ทางด้านสิ่งพิมพ์โดยตรง ก็คือคนที่จะเรียนรู้ตรงนี้ หนึ่ง ต้องมีพื้นศิลปะมา เช่น จบเพาะช่าง ช่างศิลป บุคลากรตรงนี้ต้องมีพื้นศิลปะ สอง ก็คือ อาจจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบวกกับคอมพิวเตอร์ที่หลัง หรือว่า เอาคอมพิวเตอร์มาก่อนแล้ว มาบวกศิลปะที่หลัง ที่นี้ลักษณะการทำงานก็ขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์กรเหมือนกัน ต้องรู้ว่า บุคลากรในจุดนี้ว่า เดิมที่เขาใช้ฝ่ายศิลปเหมือนกับคนที่ปะขาว (ใช้วิธีทำด้วยมือแบบเดิม) วิธี MANUAL มาก่อนมาบวกคอมพิวเตอร์ที่หลัง บางที่เขาหนีเลย เขาไม่ชิน รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยังคับจินตนาการของเขา ถ้าคนที่มีอะไรฟุ้งๆ ในใจพร้อมที่จะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจะทำให้ไม่ค่อยถนัดนัก นี่พูดกันถึงธรรมชาติของคนที่เรียนหรือมีความถนัดทางด้านศิลปเป็นส่วนมาก จะมีปัญหาตรงนี้ ซึ่งมันก็เป็นเรื่องน่าแปลกเหมือนกันตรงที่ถ้าเอาคนที่จบเครื่องคอมพิวเตอร์มาโดยตรง วิธีการที่จะ COPING รูปอะไรต่างๆ เขาก็จะไม่มีพื้นทำความเข้าใจได้เลยที่จะตัดส่วนรูปยังไง แต่ถ้าคนที่เรียนศิลปะเขาจะรู้ว่า รูปคุณเอียงแล้วนะ รูปอย่างนี้ PERSPECTIVE มันถ่ายด้วยเลนส์ WIDE ANGLE นะ วิธีมองก็เป็นเรื่องการใช้ VISUAL มอง อย่างมองเหมือนการตีตารางมอง ใช้ความรู้สึกมองเอานะ ตรงนี้ผู้ที่เรียนทางด้านศิลปะมาจะเข้าใจ ถ้าคนไม่มีพื้นก็จะทำให้งงเหมือนกันในภาคของการทำหนังสือจริงๆ เพราะว่ามีหลายบทบาท ก็เลยทำให้มี 2 หลักการ ว่า จะเอาคนที่จบทางด้านศิลปะมาบวกคอมฯ ที่หลัง กับเอาคนที่มีความรู้ทางด้านคอมฯ แล้วมาบวกความรู้ศิลปะที่หลัง มี 2 กลุ่มที่ทำงานร่วมกันอยู่ตอนนี้ มองว่าปัญหาหลักไม่ใช่เครื่องคอมพิวเตอร์ ปัญหาหลักคือ เรื่องทัศนคติในการทำงาน ปรัชญาในการทำงาน ความเป็นเลิศในด้าน VISUAL COMMUNICATION ประกอบกับ ปัญหาถ้าไม่ใช้บ่อยๆ ก็จะมีการลืม ขาดความชำนาญ”

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

มีปัญหาเครื่องแฮงค์ เมื่อเวลาเรียกข้อมูลพร้อมๆ กัน หรือการใช้ไฟล์ร่วมกัน แต่ปัจจุบันไม่ค่อยเกิดขึ้นแล้ว

มองว่าปัญหาของการพัฒนาโปรแกรมไปเร็วมาก ตามไม่ค่อยทัน

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ประเภทของงานในสารคดีทำให้การใช้งานทางด้านคอมพิวเตอร์ไม่ขยายตัวเต็มที่ เนื่องจากงานจะมีลักษณะเป็นภาพถ่าย PHOTOGRAPHY เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการใช้ภาพจะเป็นเฟรมสี่เหลี่ยม นีคือหลัก ต้องดูว่าธรรมชาติของงานแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ทางด้านศิลปะอย่างเต็มที่ตามขีดความสามารถของทุกโปรแกรมของคอมพิวเตอร์ แต่ของทางสารคดีเนื่องด้วยประเภทของงาน ลักษณะของงานทำให้ต้องใช้การทำงานด้วยคอมพิวเตอร์แบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ในเรื่องปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่ชินกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ต้องมีการฝึกอบรม ให้ความรู้ และฝึกฝนบ่อยๆ ให้เกิดความชำนาญมากขึ้น ส่วนใหญ่เน้นการฝึกอบรมให้เกิดความเข้าใจในการใช้งาน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่จะต้องเจอ

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

นิตยสารสารคดียังไม่มีแนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากเครือข่าย INTERNET หรือทำนิตยสารทาง INTERNET มีแนวคิดว่า ยังไม่ถึงเวลาในการทำตรงนี้ เพราะว่า การใช้ INTERNET เป็นเพียงคนกลุ่มหนึ่ง แล้วก็มีจำนวนไม่มากนักในส่วนของตลาดภายในประเทศ ยังอยู่ในช่วงรอดูการเจริญเติบโตของสื่อประเภทนี้ก่อน ว่ามีแนวโน้มมากพอในการที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์จากตรงนั้น แต่จะไม่เป็นผู้นำที่จะเข้าไปบุกเบิกตลาดในสื่อประเภทนี้

อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีความสนใจที่จะไปทำในจุดนี้ ยังคงมีจุดยืนหรือนโยบายว่า หนังสือยังคงเป็นสื่อที่ดีที่สุดในการเผยแพร่ความรู้ ยังเน้นการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรในการผลิตหนังสือ เน้นการผลิตหนังสือที่มีคุณภาพ ไม่ได้วางตัวว่าเป็น ผู้ผลิตสื่อที่มีคุณภาพ แต่เป็นผู้ผลิตหนังสือที่มีคุณภาพ โดยนโยบายยังเป็นการเน้นการผลิตหนังสือ

แต่มีแนวโน้มในการติดตั้งคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในส่วนของบัญชีและจัดจำหน่าย คลังสินค้า คาดว่าจะซื้อโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้

ปัจจัยที่ทำให้หนังสือและนิตยสารของบริษัท วิริยะธุรกิจ ดำรงอยู่ได้ เป็นเรื่องของ การยอมรับในเรื่องคุณภาพของหนังสือ เนื้อเรื่องที่น่าสนใจประกอบกับความน่าสนใจด้วย ในเรื่องการสะท้อนสิ่งที่ดี ที่มีอยู่ในเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณี อะไรต่างๆ ซึ่งเป็นคุณค่าที่สามารถเข้าถึงทุกคนได้ รูปแบบที่ใช้ เช่น ภาพถ่าย แนวการเขียนที่อ่านง่าย การวางรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ใน

สมัยก่อนยังไม่มีใครทำ จนปัจจุบันคนก็เริ่มหันมาสนใจงานสารคดีมากขึ้น หนังสือที่เป็นแนวสารคดีมากขึ้น ตลาดสารคดีดูเหมือนจะโตขึ้นเรื่อยๆ และสภาพของสังคมที่ต้องการสิ่งเหล่านี้ คือ ต้องการความคิดที่ต้องการให้คุณค่าของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ให้คุณค่าของความดีงามของมนุษย์ วัฒนธรรมประเพณีของสังคมเราเอง สังคมต้องการงานที่มีคุณภาพเรื่องของภาพถ่าย เรื่องของงานเขียน เรื่องการออกแบบรูปเล่มที่สวยงาม คือ สิ่งที่ทำให้เราเป็นสิ่งพิมพ์ที่สามารถอยู่ได้

นอกจากนี้ ยังมองว่าการพัฒนาขององค์กรในอนาคตจะเป็นในรูปแบบไม่ขนาดองค์กรให้มีขนาดใหญ่ แต่จะเป็นในลักษณะแตกออกไปทำ รับผิดชอบในส่วนของแต่ละคนไป ไม่ยุ่งเกี่ยวกันแต่เป็นสิ่งพิมพ์ในเครือเดียวกัน แต่ทีมงานคนละทีม เช่น ทีมงานวารสารเมืองโบราณ ก็เป็นคนละส่วนกับทีมงานนิตยสารสารคดี อยู่กันคนละที่ ไม่ยุ่งเกี่ยวกันในเรื่องการบริหารการจัดการ และการทำงานก็ไม่เกี่ยวพันกัน ไม่คิดจะรวมให้เป็นองค์กรใหญ่ ในแต่ละหน่วยสามารถจัดการบริหารได้ด้วยตัวเองได้ แต่ต้องมีปรัชญาในการทำงานที่มองภาพรวมแล้วเห็นด้วยกัน

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

เริ่มมีการวางแผนนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในการบริหารส่วนอื่นๆ เช่น ระบบบัญชี ระบบการจัดจำหน่าย เรื่องสต็อกสินค้า เนื่องจากเริ่มมีการขยายธุรกิจจากเดิมที่ผลิตนิตยสารสารคดีอย่างเดียว แต่ปัจจุบันได้มีการขยายไปสู่การทำหนังสือเล่ม และเริ่มธุรกิจในส่วนการจัดจำหน่ายเอง คือ ออกไปวางตามร้านค้าเอง เพราะฉะนั้นความยุ่งยากในการติดตามข้อมูลว่า ตอนนี้อยอดขายเป็นอย่างไร เหลือหนังสือในคลังสินค้าเป็นจำนวนเท่าไร ซึ่งจะต้องรายงานให้ผู้บริหารทราบสถานการณ์ของบริษัทเป็นอย่างไร ปัจจุบันค่อนข้างยุ่งยากในระบบที่ใช้คนลงบัญชีและจดเลขๆ จึงคิดว่าจะต้องมีระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามา เพราะในการทำงานคงต้องมีบุคลากรหลายคนที่จะต้องใส่ข้อมูลเข้าไปพร้อมๆ กัน ก็คงจะต้องมีระบบคอมพิวเตอร์ที่จะเข้ามารองรับข้อมูลทางด้านการบริหาร และการใช้งานในหน่วยงานที่เป็นส่วนของการจัดจำหน่ายและบัญชี หรือระบบบัญชีเงินเดือนต่างๆ

สถานการณ์ภายนอก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐ ไม่มีผลต่อหรือปัจจัยหลักต่อการตัดสินใจนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญ คือ ปัจจัยภายในขององค์กร ในเรื่องความพร้อมทางด้านเงินทุน

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงลักษณะของสื่อจากสิ่งพิมพ์เป็นสื่อรูปแบบอื่น เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นอย่างไรนั้น

ยังมองว่า ต้องดูปัจจัยหลายอย่าง แต่อย่างไรก็ดีธุรกิจสิ่งพิมพ์จะยังเป็นธุรกิจที่จะสามารถขยายต่อไปได้อีกเรื่อยๆ เพราะยังมีคนที่สนใจอ่านหนังสือกันอยู่ แต่จะอ่านประเภทไหน และคนกลุ่มไหนที่อ่านอะไรอย่างที่มีการวิเคราะห์กันว่า ร้านค้าในต่างจังหวัดเพิ่มขึ้น ก็เป็นดัชนีชี้ว่า คนเมืองในต่างจังหวัดมีการขยายตัวขึ้น จะมีคนที่สามารถอ่านหนังสือประเภทต่างๆ อย่างพอกเกิดบูค หนังสือพิมพ์ ต่างๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะมีปัจจัยในเรื่องจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นด้วยก็ได้ แต่ก็เป็นสิ่งแสดงว่า การบริโภคหนังสือมีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ขยายมากหรือน้อยเมื่อเทียบกับอัตราการเพิ่มของประชากร หรือว่าเมื่อเทียบกับฐานของคนที่มีการศึกษาเพิ่มขึ้น ก็เป็นสิ่งที่เราไม่รู้

คนทั่วไปเติบโตกันมาด้วย หนังสือ เพราะฉะนั้นหนังสือก็จะเป็นสิ่งที่ทุกคนยังจะต้องอ่านกันอยู่ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของสังคมด้วยว่า ดิตโทรทัศน์กันมากน้อยแค่ไหน หรือทิศทางของการอ่านหนังสือที่เป็นหนังสือเฉพาะทางมากขึ้น คือ คนจะไม่อ่านหนังสือที่เป็นเกร็ดความรู้ทั่วไป แต่จะไปอ่านหนังสือที่เป็นวิชาชีพ

ของเขามากขึ้น หรือเป็นหนังสือขายดีมากขึ้นเพราะชีวิตมันเครียด เหล่านี้เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ทั้งนั้น มันมีช่องทางมากมายที่จะต้องมาดูมาวิเคราะห์

ยังมีความเชื่อว่า ธุรกิจหนังสือที่จะเติบโตและสามารถอยู่รอดได้ ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลัก คือ เรื่องคุณภาพ แต่ไม่ใช่ปัจจัยเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่นด้วย

ผู้บริหารของสารคดียังมีทัศนคติต่อคำว่า หนังสือ ในลักษณะว่า เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับคนที่จะหยิบจับสามารถสัมผัสได้ (TOUCH) คิดว่า ก็ยังมีคนกลุ่มหนึ่งที่อาจจะชื่นชอบกับชีวิตสำเร็จรูปที่มีการป้อนให้อย่างสะดวกสบาย แต่ก็จะมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่พอใจกับสุนทรียภาพที่จะได้รับจากหนังสือ ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มที่เล็กหรือใหญ่ก็ตาม อย่างมองหนังสืออย่างมิติที่เป็นรูปเล่ม เป็นแผ่นกระดาษเปิดหน้า เพราะว่ามီးอะไรที่ลึกซึ้งกว่านั้นสำหรับหนังสือ รูปแบบของหนังสือปัจจุบันอาจจะเอาคอมพิวเตอร์มาช่วยการผลิตงานให้ดีขึ้น แล้วก็พัฒนา รูปแบบไปมาก แล้วก็แยกกลุ่มมากขึ้น แต่พฤติกรรมการอ่านของคนก็เปลี่ยนไป แต่ก็ยังรับใช้ได้ ในการทำหนังสืออาจมีข้อมูลเพียงข้อมูลเดียว แต่สามารถทำหนังสือได้หลาย VERSION

แนวโน้มอุตสาหกรรมการผลิตหนังสือต่อไป จะเป็นในลักษณะดูหนังสือเพื่อเห็น ย่านเพื่อที่จะรู้ คือ ดูแล้วก็เห็นเพียงคำอธิบายสั้นๆ แต่ถ้าเกิดความอยากรู้ต้องอ่านเพิ่มขึ้น จะมีการแบ่ง CATEGORIES ของหนังสือมากขึ้น

สถานการณ์ของนิตยสารรายเดือน รายปักษ์ หรือหนังสือพิมพ์ จะเป็นไปในลักษณะของธุรกิจมากขึ้น เพื่อให้หนังสืออยู่ได้ แต่สำหรับสถานการณ์ของหนังสือเล่มจะผลิตเพื่อไปวางตามร้านหนังสือประเภทบู๊คสโตร์ ถ้าร้านหนังสือประเภทนี้ไม่เกิดมากขึ้น ก็ทำให้เกิดผลกระทบต่อช่องทางการผลิตหนังสือเล่มด้วย แล้วสถานการณ์การเกิดร้านหนังสือในปัจจุบันจะเกิดขึ้นตามศูนย์การค้าซึ่งแตกต่างจากสมัยก่อนที่จะเป็นการเปิดร้านหนังสือเฉพาะ ตรงนี้ทำให้พฤติกรรมของคนอ่านหนังสือเปลี่ยนไปด้วย อาจจะดีขึ้นเพราะเป็นการเปิดร้านหนังสือให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ชอบไปเดินห้างสรรพสินค้าที่มีทุกอย่างรวมไว้

ทางผู้บริหารของสารคดี ได้เสนอความคิดว่า

“ในอนาคตสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นสิ่งที่มาแทนสื่อสิ่งพิมพ์นั้น คิดว่า เป็นไปไม่ได้ นิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะเป็นเพียงแค่ภาคขยายหรือสื่อเสริมเท่านั้น เพราะว่า สิ่งที่จะเกิดคอมพิวเตอร์ได้ จะมี 2 ภาค คือ ภาคของข่าวสาร และภาคของความรู้ และต้องบวก คำว่าพฤติกรรมหรือวัฒนธรรมเข้าไป ข่าวสารต้องเร็ว แต่ความรู้ก็ต้องเป็นการค้นคว้าบางครั้ง อาจใช้เวลา 5 ปี 3 ปี 1 ปี อะไรก็แล้วแต่ ต้องใช้ความจุมหาศาล ถ้าเกิดตอนนี่สิ่งที่ทุกคนวิ่งหา สารคดี ฐานความรู้ตรงนี้ ทุกคนมาซื้อสไลด์ ชื่อข้อมูลต่างๆ ถามว่า คอมพิวเตอร์กำลังสุดอะไร ตรงนี้ที่ผู้บริหารก็คือ จะบริหารข้อมูลอย่างไร พยายามให้คนใช้แล้วเป็นในลักษณะไม่ใช่ ใช้แล้ว แยกไป หายไป คือทุกคนมาถามว่า อยากรู้อะไรในประเทศไทย คอมพิวเตอร์ผลิตเองได้หรือไม่ ก็เปล่า ไม่จริง มันจะต้องมีฐานข้อมูลตรงนี้สารคดี ทำหน้าที่เหมือนฐานความรู้ ข้อมูล คอมพิวเตอร์ต้องวิ่งมาหาเรา ก็คือ หนังสือ . . . หนังสือก็คือ ความรู้ตรงนั้น เนื่องจากผู้บริหารของสารคดีจะมีความเป็นศิลปินอยู่มาก มีแนวความคิดว่า ในเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายINTERNETในลักษณะการสร้างโฮมเพจ จะให้บริษัทอื่นรับไปทำ ให้จะไม่ทำเอง เนื่องจากเป็นเรื่องยุ่งยาก และยังคงใช้เงินทุนด้วย”

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

เริ่มต้นจากหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายเดือน หลังจากนั้นจะมีการออกหนังสือเล่มเป็นโปรเจกต์พิเศษ ต่อจากนั้น จึงมาทำเป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รายวัน หนังสือ และนิตยสารต่างๆ

นโยบายการทำหนังสือจะแตกต่างกันไปตามลักษณะหนังสือ อย่างเช่น หนังสือพิมพ์รายวัน ต้องการให้เป็นหนังสือพิมพ์ที่เป็นข้อมูลหรือฐานความรู้ต่อผู้อ่าน ไม่เสนอเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นข้อคิดเห็นที่เป็นการเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด (BIAS) ด้วยเห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์กับผู้อ่าน พยายามเป็นสื่อกลางทางข้อมูล เพื่อให้คนนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป การดำเนินงานส่วนใหญ่จะเน้นที่หนังสือพิมพ์รายวัน สำหรับสิ่งพิมพ์ในเครือของบริษัท มีดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน
2. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์
3. หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายเดือน
4. หนังสือพิมพ์ MANAGER ฉบับภาษาอังกฤษรายเดือน (มีทีมทำงานเป็นชาวต่างประเทศ)
5. หนังสือพิมพ์ ASIA TIMES เป็นหนังสือพิมพ์ "ORIGINAL NEWSPAPER" พิมพ์พร้อมกับที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ยองกง และประเทศไทย โดยใช้เครือข่ายดาวเทียม เป็นหนังสือพิมพ์ภูมิภาค จะมีนักข่าวอยู่ทั่วไปตามประเทศต่างๆ ที่เป็นกองบรรณาธิการ

6. นิตยสาร โอปิค
7. นิตยสาร IT SOFT WINDOWS ไอที วินโดวส์
8. นิตยสาร LOOKS
9. นิตยสาร ชีวิตต้องสู้ รายสัปดาห์
10. นิตยสาร ASIA, INC. พิมพ์ที่ประเทศฮ่องกง
11. หนังสือ BOZZ ของลอสแอนเจลิส เป็นการลงทุนร่วมกับชาวต่างประเทศในลักษณะไปซื้อหุ้นไว้ หนังสือที่ผลิตหลักๆ จึงมีลักษณะทั้งหนังสือภาษาไทยและหนังสือภาษาอังกฤษ

มีโรงพิมพ์อยู่ที่ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ มีกองบรรณาธิการหนังสือหลายแห่ง เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน และนิตยสาร IT SOFT WINDOWS ที่ถนนวิภาวดี สำหรับการเชื่อมโยงระหว่างกองบรรณาธิการสำนักพิมพ์แต่ละเล่มกับโรงพิมพ์ใช้การเชื่อมโยงเครือข่ายดาวเทียม นอกจากนี้ ยังมีเครือข่าย MANAGER PUBLICATION อยู่ที่สิงคโปร์พิมพ์หนังสือต่างๆ เป็นหนังสือเล่มเล็ก

สำหรับในส่วนของสำนักพิมพ์ ที่จะออกหนังสือเป็นเล่มๆ มาเริ่มดำเนินการตอนหลัง มีการตั้งสำนักพิมพ์ขึ้นมาเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว เพื่อที่จะดำเนินงานหนังสือที่เป็นเล่มๆ หนังสือที่ผลิตจะเน้นไปที่กลุ่มคนอ่านหลัก คือ นักธุรกิจและนักบริหาร แบ่งหนังสือออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

- หนังสือโครงการ
- หนังสือ COFFEE TABLE BOOK
- หนังสือ LIFE STYLE
- หนังสือ DIRECTORY คือ หนังสือที่เกี่ยวกับคู่มือต่างๆ
- หนังสือที่ซื้อลิขสิทธิ์แปลจากต่างประเทศ

แต่เดิมหนังสืองานแปลจากต่างประเทศ บริษัทสำนักพิมพ์ใหญ่ๆ จะไม่ค่อยสนใจ เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายลิขสิทธิ์เข้ามาควบคุม เพราะหากมีการแปลซ้อนหรือซ้ำกับบริษัทหรือบุคคลใด การคาดการณ์ทางการตลาดจะไม่สามารถเป็นไปได้เลย ประกอบกับพัฒนาการอ่านของคนเริ่มเปลี่ยน ระบบการแข่งขันในแวดวงและสังคมปัจจุบันสูงขึ้น ทำให้คนที่มีการรับรู้เรื่องต่างๆ ได้เร็ว จะมีสถานภาพที่ดีกว่า จึงทำให้สมัยหนึ่ง

หนังสือประเภท ฮาว์ ทู (How To) ได้รับความนิยมมาก หนังสือประเภทเหล่านี้ได้รับความนิยมมากในตลาดต่างประเทศ นักเขียนต่างประเทศทางด้านนี้มีมากกว่าในบ้านเรา จึงต้องนำความคิดของเขามาใช้ เป็นสาเหตุให้เกิดหนังสือแปลทางด้านนี้มาก แม้ว่าตอนหลังจะพบว่าเทคนิคต่างๆ นั้นอาจจะไม่สอดคล้องหรือไม่ใช้ไม่ได้กับบ้านเรา เพราะเป็นเทคนิคกับคนของเขาในต่างประเทศ แต่มีส่วนส่งผลให้ตลาดหนังสือโตขึ้น ทางด้านส่วนแบ่งการตลาด (SEGMENT) ความหลากหลายมีมากขึ้น การแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้น รูปแบบการแข่งขันในตลาดและธุรกิจหนังสือ จึงเป็นการแข่งขันกันเรื่องชื่อลิขสิทธิ์หนังสือจากเมืองนอก หากใครสามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วกว่า ก็จะทำให้มีโอกาสทางการตลาดมากกว่า ลักษณะที่เติบโตของตลาดหนังสือแปลในปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น มีสำนักพิมพ์หรือชาวต่างประเทศตั้งตัวแทนในประเทศไทย เพื่อดำเนินงานทางด้านลิขสิทธิ์หนังสือ บริษัทสำนักพิมพ์ใหญ่ๆ ใช้ชื่อของตัวเองที่มีอยู่หลากหลายในการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์หนังสือ ทำให้ประหยัดในเรื่องงบประมาณการลงทุนทางด้านนี้ ทางบริษัท แมเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด ก็เช่นเดียวกัน ใช้วิธีการลงโฆษณาหนังสือเล่มในสื่อหนังสือพิมพ์ผู้จัดการทั่วต่างๆ ซึ่งในความเป็นจริงจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายทางด้านนี้สูงมาก แต่เมื่อลงให้หนังสือในเครือเดียวกันงบประมาณทางด้านนี้ก็ไม่ต้องเสีย เมื่อเปรียบเทียบกับ ในสมัยก่อนหนังสือเล่มต่างๆ จะไม่มีการลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เนื่องจากกำไรจากการผลิตหนังสือมีน้อยมาก เมื่อไม่มีการโฆษณา ความสามารถในการกระตุ้นให้เกิดการอ่านหนังสือก็ไม่มี ธุรกิจหนังสือที่ผ่านมาจึงเป็นไปในลักษณะเรื่อยๆ แต่เอาหนังสือไปวางไว้ในร้านขายหนังสือ ไม่มีการทำโปรโมท (PROMOTE) หนังสือ แต่ปัจจุบันได้มีการใช้วิธีการทางการตลาดเข้ามาใช้อย่างเต็มรูปแบบในธุรกิจหนังสือ ทำให้เกิดการกระตุ้นให้คนสนใจ คนอ่านเกิดการรับรู้ข่าวสารและอยากจะซื้อหนังสือ

สำหรับหนังสือประเภท COFFEE TABLE BOOK และ LIFE STYLE นั้น จะเป็นหนังสือที่มีลักษณะรูปเล่มสวยงาม เช่น หนังสือทำอาหาร หนังสือเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก เป็นต้น เป็นหนังสือที่เน้นการมีภาพสีประกอบ ในต่างประเทศหนังสือประเภทนี้จะได้รับความนิยมและสนใจมาก เพราะพัฒนาการอ่านของคนต่างประเทศมีมาก มีการซื้อหนังสือรูปเล่มสวยงามเก็บไว้ที่บ้าน แต่ในเมืองไทยยังไม่ถึงจุดนั้น

หนังสือประเภทต่างๆ ที่กล่าวมา ต้องใช้ความรู้การจัดการ (KNOW HOW) ค่อนข้างสูง เพราะว่าการจะทำหนังสือให้สวย ให้ดี จะต้องมีความรู้เทคนิคในการทำหนังสือมากมาย และทำยากกว่าปกติ ขึ้นอยู่กับกระบวนการพัฒนาทางการผลิต เช่น การทำทางการผลิต (PRODUCTION) การแยกสี ซึ่งปัจจุบันในบ้านเรากระบวนการตรงนี้มีพัฒนาขึ้นมาก มีการนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในด้านการเรียงพิมพ์ ใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิก พัฒนามาเป็นเครื่องระบบแมคอินทอช (MACINTOSH) ด้านของกระบวนการแยกสีแทนที่ในสมัยก่อนที่ใช้การแยกสีด้วยมือ ต่อมาใช้เครื่องสแกน (SCAN) เครื่องก็จะอ่านค่าของสีออกมา และแยกเป็นฟิล์มออกมา ปัจจุบันพัฒนาขึ้นมาจนสามารถที่จะบรรจุข้อมูลต่างๆ ลงบนแผ่นดิสเกตต์ และนำข้อมูลเหล่านั้นออกมาจากแผ่นดิสก์หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีการสั่งสีไว้จากในเครื่อง ยกตัวอย่างเช่น การสั่งค่าของสีไว้ที่ระดับ 11.5% ตรงนี้เครื่องสั่งค่าได้ แต่มีคนสั่งค่าไม่ได้ ทำให้สามารถแยกสีในเครื่องพิมพ์ได้เลยโดยไม่ต้องใช้มือคนแยก กระบวนการตรงนี้ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้อง ทำให้คุณภาพงานพิมพ์คุณภาพของสีดีขึ้นตามไปด้วย เช่นเดียวกับโรงพิมพ์ที่มีการพัฒนาแทนพิมพ์ขึ้นมา ใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมแทนพิมพ์ ควบคุมระบบพิมพ์ต่างๆ ปัจจุบันโรงพิมพ์ใหญ่ๆ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดกลางอาจมีการใช้คอมพิวเตอร์ ในลักษณะกึ่งมือคน (MANUAL) กึ่งคอมพิวเตอร์ สำหรับผู้จัดการมีโรงพิมพ์ตะวันออกของตนเองที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ควบคุม

โรงพิมพ์ตะวันออกของผู้จัดการเป็นโรงพิมพ์ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ มีการพิมพ์งานของต่างประเทศด้วย เช่น นิตยสาร ASIA, INC. หนังสือที่ออกในฮ่องกงส่งพิมพ์ที่ประเทศไทย โดยส่งการจัดหน้าเป็นข้อมูลมาแบบ ON LINE เข้ามาให้โรงพิมพ์ในเมืองไทย เนื่องจากว่า ต้นทุนการผลิตของไทยต่ำกว่า และระบบการพิมพ์ที่ทันสมัยกว่า (ในเอเชียระบบการพิมพ์ที่ทันสมัยจะมีอยู่ 2 แห่ง คือ ที่สิงคโปร์และประเทศไทย)

ในสมัยก่อนที่ต่างจังหวัดจะมีชาวของส่วนของจังหวัดนั้น หรือภูมิภาคนั้นแทรกอยู่ในหนังสือพิมพ์ของผู้จัดการ แต่ปัจจุบันขบวนการดำเนินการส่วนนี้ไปแล้ว

เรียกได้ว่า ผู้จัดการดำเนินกิจการครบวงจร เป็นทั้ง ผู้ผลิต จัดจำหน่าย และมีโรงพิมพ์
 ในส่วนการผลิตและโรงพิมพ์ใช้เครือข่ายเชื่อมโยงถึงกันผ่านสัญญาณดาวเทียม แต่ในส่วนของการจัด
 จำหน่าย ไม่ได้ใช้เครือข่ายมากนัก จะใช้ระบบของเขาเอง

เนื่องจากความพร้อมต่างๆ ทั้งทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ ทุน ข้อมูล และกำลังคน ประกอบกับ
 สถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดในปัจจุบัน ทางบริษัทจึงได้มีนโยบายจัดตั้งสำนักพิมพ์ขึ้นมา เพื่อผลิต
 หนังสือเล่มในลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

เป็นเรื่องการพัฒนาธุรกิจให้ครบวงจรทุกอย่าง เนื่องจาก วิสัยทัศน์ของผู้บริหารค่อนข้างจะมีลักษณะ
 อุดมคติ ยกตัวอย่างกรณี การลงทุนเพื่อทำโรงพิมพ์ที่ต่างจังหวัด เพราะต้องการให้คนชนบทได้รับข่าวสาร
 พร้อมกับคนในกรุงเทพฯ ให้พิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันฉบับเดียวกัน เดือน ปี วันที่เดียวกัน และพิมพ์พร้อมกัน
 ที่ภูมิภาคต่างๆ โดยมีโรงพิมพ์ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ขอนแก่น) ภาคเหนือ (เชียงใหม่) และภาคใต้
 (หาดใหญ่) เพราะไม่ต้องการให้คนเกิดการเสียเปรียบได้เปรียบกันระหว่างภูมิภาคและส่วนกลาง (ปัจจุบัน
 ขณะทำการวิจัย ธุรกิจโรงพิมพ์ในส่วนภูมิภาคหยุดดำเนินกิจการแล้ว) อย่างไรก็ตาม สำหรับในส่วนของ
 หนังสือเล่มยังไม่มีความจำเป็นในส่วนนี้

แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่า โรงพิมพ์จะใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตหนังสือพิมพ์ในกรณีโรงพิมพ์ในส่วน
 ภูมิภาค ก็ยังประสบปัญหาและพบข้อจำกัด ความไม่คุ้ม แต่ก็ยังมีอุดมการณ์ที่จะทำให้โครงการสำเร็จ บางครั้ง
 ยังได้รับผลตอบแทนที่ยังมีผลขาดในหลายแห่ง ในการผลิตงานที่มีคุณภาพก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มี
 ปัญหาทางด้านงบประมาณ แต่มีความพยายามจะพัฒนาต่อ อย่างในกรณีของ ASIA TIME จำเป็นที่จะต้องใช้วิธีนี้
 เพราะไม่สามารถขายหนังสือพิมพ์ในอเมริกาพร้อมกับที่ในเอเชียได้ ถ้าไม่ใช่เครือข่าย เพราะจะไม่สามารถสูง
 กับค่าขนส่งที่แพงได้ และถ้าขนส่งข้ามวันก็จะไม่ใคร่ซื้อแล้ว (เป็นเรื่องความประหยัดและความรวดเร็ว)

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

ในทัศนะของบรรณาธิการบริหารของสำนักพิมพ์ มีความคิดว่า ถ้าองค์กรมีความพร้อมอยู่เองแล้ว
 โดยไม่ต้องมีการลงทุนเพิ่ม การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วนของสำนักพิมพ์ ซึ่ง
 เป็นเพียง แคลส่วนประกอบในการใช้ ก็คิดว่าไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าไปตั้งสำนักพิมพ์เพื่อผลิตหนังสือของตนเอง
 คิดว่าระบบเครือข่าย ON LINE ต่างๆ ไม่มีความจำเป็นต่อองค์กรที่จะตั้งขึ้น ความจำเป็นต่อการใช้ระบบ
 เครือข่ายจะเกิดขึ้นในกรณีถ้าประเทศของเรากว้างใหญ่ไพศาลมาก การติดต่อระหว่างกันเป็นเรื่องต้องใช้เวลา
 นาน และจะมีผลต่อตลาดหนังสือที่อาจจะถูกตัดขาดแยกจากกันโดยเด็ดขาด ในลักษณะนี้กระบวนการการใช้
 เครือข่ายจะมีประโยชน์ แต่เนื่องจากประเทศเราไม่มีขนาดใหญ่ การใช้หรือไม่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย
 ก็แค่เร็วกว่ากันไม่มาก คำถามอยู่ที่ว่า เร็วกว่ากันแล้วผู้บริหารโกลบอลต้องการหรือไม่ หมายถึงในชนบทหรือ
 คนต่างจังหวัดว่า เขาต้องการหรือเปล่า ซึ่งเขาอาจจะไม่ต้องการก็ได้ สิ่งการลงทุนไปจะต้องพิจารณาในเรื่อง
 ความคุ้มค่าด้วย

โดยภาพรวม การใช้การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเรื่องกระแส
 ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระบวนการตามระบบที่จะต้องเป็นไป ในอีกแห่งหนึ่งยังเป็นการนำเสนอตัวเอง
 ของผู้ใช้ด้วยว่า เป็นคนทันสมัย การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ เนื่องจากเทคโนโลยีมีราคาถูกลง
 และเป็นกระบวนการที่มีความจำเป็นต่อองค์กร ถือเป็นนโยบายของผู้บริหารด้วย ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ทั้ง
 จากการไปดูงานในต่างประเทศที่มีการดำเนินธุรกิจสิ่งพิมพ์มานานกว่าในบ้าน มีการใช้กระบวนการทำงาน
 การไหลของข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้การทำงานแบบเก่าไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประกอบกับ

เมื่อนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้เข้ามาใช้ในขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดแล้ว ก็ต้องใช้อิเล็กทรอนิกส์ตลอด ตั้งแต่ต้นจนจบ ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าใช้คอมพิวเตอร์ในงานอาร์ตเวิร์ก แต่กระบวนการแยกสีไม่เปลี่ยน กระบวนการพิมพ์ไม่เปลี่ยนก็ไม่เกิดประโยชน์ เนื่องจากงานพิมพ์จะรับช่วงกันมาตลอด ทุกอย่างถ้าเปลี่ยนก็ต้องเปลี่ยนให้หมด

อย่างไรก็ดี ในส่วนของสำนักพิมพ์ ผู้จัดการ ถ้าพูดถึงการผลิตซึ่งก็มีเครื่องช่ายอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่องการใช้เครื่องมือให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แต่ความจำเป็นในการลงทุนในส่วนนั้น เนื่องจากหนังสือหรือนิตยสารเล่มไม่ต้องการความรีบเร่งในการผลิตมาก ปริมาณการ FLOW ของงานต่ำ มีวิธีในการทำงานที่สะดวกกว่า เช่น การส่งแฟกซ์ การใช้โทรศัพท์ การเดินมาส่งต้นฉบับ (จากนักเขียนมายังบรรณาธิการ) การใช้เครื่องช่ายในส่วนของนิตยสารและหนังสือเล่ม จึงไม่คิดว่าจะจะเป็น POINT หรือ INTERACTION ที่เหมาะสมที่จะต้องไปพัฒนาหรือทุ่มเทเทคโนโลยีมากมายในจุดนี้ จะทำให้สูญเปล่า เพราะเครื่องช่ายในความหมายของผู้จัดการเพื่อความรวดเร็ว เพื่อการสื่อสารติดต่อกันทันทีทันใดเพื่อการผลิต ลักษณะธุรกิจหนังสือและนิตยสารของเมืองไทยยังไม่ใหญ่โตพอที่จะทำเครื่องช่ายอย่างในต่างประเทศ ประกอบกับยอดขายหนังสือเล่มและนิตยสารยังไม่อยู่ในปริมาณมากพอที่จะลงทุนทางด้านนี้ ไม่ใช่ธุรกิจที่ใหญ่โต และเป็นธุรกิจที่ไม่ได้กำไรมากมายนัก และตลาดหนังสือก็เป็นตลาดที่มียักษ์ใหญ่ประจำในส่วนอยู่แล้ว เช่น ตำราหนังสือตำราเรียน ก็จะมีบริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด ดังนี้ เป็นต้น ประเทศไทยไม่ได้เป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีหรือประเทศมหาอำนาจที่จะเป็นผู้นำทางการพัฒนา และเราก็ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการสื่อสาร และการนำเครื่องมือเหล่านี้มาใช้ จึงต้องใช้อย่างมีความเข้าใจ ไม่ตกเป็นทาสของสิ่งเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นปัญหา เช่น ให้เครื่องมาคิดกรอบความคิด หนังสือในระยะหลังบางเล่มจะมี CONCEPT หรือ IDEA การทำหนังสือคล้ายๆ กัน เพราะว่าเครื่องเป็นตัวทำไม่ใช่คนเป็นคนทำ หรือมีปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น ปัญหาค่ากระโดด การสะกดคำ หรือการแบ่งแยกคำ ตัวอักษรในภาษาไทย เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว จึงไม่ใช่เป็นเพียงแต่นโยบายของผู้บริหารประการเดียว เป็นเรื่องของความพร้อมขององค์กรด้วย ประกอบกันหลายกรณี ทั้งในเรื่องต้นทุนทางด้านเทคโนโลยีที่ต่ำลง และเทคโนโลยีมีความสมบูรณ์ในการใช้งานในระดับที่สามารถทำงานได้

จากยุคแรกที่มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่ายเข้ามาใช้จนถึงปัจจุบัน มีการพัฒนาระบบมาตลอด เพื่อพัฒนาและขยายให้ทันกับปริมาณงานที่เกิดขึ้น และความเร็ว ของเทคโนโลยีที่มีการนำมาใช้มากขึ้น

สำหรับในเรื่องความก้าวหน้าที่เป็นไปอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อนโยบายการนำเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่ายมาใช้ในองค์กรหรือไม่ ทางคุณกฤษฎา ราชเสถ สหพันธ์ศูนย์คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ กล่าวว่า

“เราติดตามโลกว่ามีอะไรใหม่ มันไม่มีอะไรเกินไป เป็นเรื่องที่เราทำตามความเหมาะสมกับงานของเราในหน้าที่เรา ส่วนที่พัฒนาเขาก็มีการพัฒนาอะไรใหม่ๆ ก็มี งานหลักก็คือ การทำ CONTENT ไม่ใช่เป็นเรื่องเทคโนโลยี สำหรับการศึกษาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อกระบวนการทำงาน ก็จะมีการศึกษาเพื่อดูความเหมาะสม วิเคราะห์ต้นทุน ดูความสามารถ ดูความคุ้ม ดูสถานะการเงิน หลากๆ อย่าง ประกอบกับผู้บริหารให้อำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบกับผู้ทำงานในแต่ละด้านที่จะตัดสินใจได้ ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องทำหรือคิดในสิ่งที่เหมาะสมด้วย ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ต่อคอมพิวเตอร์ระบบเครื่องช่ายค่อนข้างสูง คิดว่า เป็นหัวใจของกระบวนการทำงาน พุดง่ายๆ ว่า ถ้ายังทำงานในวงการนี้อยู่ เครื่องมือนี้จะเป็นหัวใจในการที่จะช่วยเสริมการทำงาน ทำให้เกิดผลงาน จริงๆ แล้วสาระที่สำคัญคือ CONTENT หมายถึง เนื้อหาที่มาจากสมองของคนทำงาน เป็นผลิตผลของมนุษย์ แต่การที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพ แล้วก็มีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเกิดประโยชน์สูงสุดต้องใช้เทคโนโลยี”

อย่างไรก็ดี แนวความคิดต่อการใช้ระบบเครือข่ายสำหรับในองค์กร ก็เพื่อประโยชน์ในแง่ความรวดเร็ว และนำมาใช้เน้นหนักทางด้านการผลิตหนังสือพิมพ์ การพิมพ์หนังสือพิมพ์ เนื่องจากเป็นองค์กรที่เน้นหนักการทำงานทางด้านนี้ ส่วนในด้านหนังสือเล่มหรือนิตยสารยังมองว่า ไม่มีความจำเป็นต่อการลงทุนทางด้านนี้

โดยสรุป ผู้จัดการเป็นองค์กรที่ไม่ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายทางด้านนิตยสารและหนังสือเล่ม เน้นทางหนังสือพิมพ์มากกว่า

จากทัศนะของคุณกฤษฎา ราชเส

มองว่า “ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเปลืองมาก ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่เท่าที่ควร ที่ใช้กันเต็มที่ก็คือ ธนาคาร ตู้เอทีเอ็ม บัตรวีซ่าผ่านสายโทรศัพท์ ส่วน NETWORK ที่อยู่ในองค์กร ที่จะมีประโยชน์ ที่เหมาะสมและควรจะได้มีการพัฒนาก็คือ เครือข่ายในระดับครบวงจร เช่น เครือข่ายของระบบสมาชิก (ที่ปัจจุบันก็มีเครือข่ายอยู่ แต่ยังไม่ได้เชื่อมกันกับส่วนอื่นๆ) ยังคงเป็นระบบที่แยกกันอยู่ ยังไม่ได้รวมกัน ระบบบริหารภายในองค์กรยังไม่ได้รวมกัน ตรงนี้ต้องดูธรรมชาติของแต่ละองค์กรด้วย เนื่องจากถ้าองค์กรเป็นสำนักพิมพ์ การผลิตของร้านค้าหนังสือที่มีลักษณะเป็นคนขาย มีร้าน มีสาขา ในการขายก็ต้องมีเครือข่ายในการติดต่อระหว่างกัน ในส่วนของผู้จัดการเองเครือข่ายทางด้านจัดจำหน่ายยังไม่ได้ทำเป็นระบบชัดเจน มีบริษัทจัดจำหน่ายอยู่แต่ไม่ใช่ในลักษณะเป็นร้านค้า สำนักพิมพ์ของผู้จัดการที่มีการผลิตหนังสือเล่มต่างๆ ยังมีจำนวนการผลิตน้อย และไม่เน้นที่การผลิตในส่วนนี้ ลักษณะขององค์กรผู้จัดการไม่ได้ครบวงจรในลักษณะว่า เป็นหน่วยงานเดียวและมีสาขา แต่ทำในลักษณะเป็นบริษัทแยกออกไปตั้งขึ้นมาใหม่ การบริหารก็แยกออกไปเป็นคนละบริษัท แต่ทำหน้าที่จัดจำหน่ายให้ คาดว่าจะมีการเชื่อมโยงข้อมูลด้วยเช่นกัน แต่กำลังรอความพร้อมของแต่ละส่วนการทำงาน (ปัจจุบันก็มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในบางส่วนแล้ว เช่น ยอดขาย) คำว่า เชื่อมข้อมูลจะต้องมีจุดประสงค์ มีระบบที่เป็นนามธรรม เราไปตกอยู่กับเทคโนโลยี ถูกฝรั่งหลอกขายเครื่องมือ ข่าย NETWORK เงินไหลออกประเทศหมด แล้วไม่รู้ว่าจะทำอยู่คุ้มคุ้มค่าหรือเหมาะสมขนาดไหน ถ้าคุณบอกว่า คุณต้องการข้อมูล เราก็กทำรายงานส่งมาทุกอาทิตย์ก็ได้ โทรศัพท์ก็ได้ ซึ่งไม่ต้องลงทุนอะไรตรงนี้ แต่ว่าถ้าจะทำตรงนี้คุณก็ต้องคิดละเอียดว่า คุณจะทำเพื่ออะไร ได้เปรียบอย่างไร ข้อมูลนี้ต้องต่อ ON LINE เพื่ออะไร การลงทุนคุ้มค่าหรือไม่ จะต้องมีความคิดในหลายมิติด้วย”

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

- ระบบ LAN คือว่า ใช้ในบริเวณตึก บริเวณ CAMPUS ที่ใช้สาย NETWORK เชื่อมกัน ไม่ได้ใช้ช่องทางการคมนาคมสื่อสารผ่าน
- ระบบ WAN ใช้ COMMUNICATION MEDIA เป็นตัวขวางอยู่ คือ ไม่ได้ใช้ต่อกันตรงๆ ต้องต่อผ่านการสื่อสาร ใช้ดาวเทียม ใช้สาย FIBER ข้ามประเทศ ซึ่งผ่านเครือข่ายของการสื่อสารจะเรียกว่า WAN เช่น การต่อ WAN ไปยังโรงพิมพ์ ที่ศูนย์ข่าวภูมิภาคมี 3 ศูนย์ คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น และหาดใหญ่ (ปัจจุบันไม่ใช่แล้ว คงใช้แค่เครือข่าย WAN ผ่านเครือข่ายดาวเทียมกับต่างประเทศ)
- ระบบ INTERNET

หมายเหตุ: การใช้ LAN และ WAN เป็นศัพท์ทาง PHYSICAL การต่อเชื่อมโดยเอาสายมาต่อเข้าด้วยกัน เอาคอมพิวเตอร์มาต่อกัน แต่ไม่ได้เป็น APPLICATION หรือเป็น APPLICATION บนนั้นอีกที แต่สำหรับ INTERNET ถือเป็น APPLICATION หนึ่งอยู่บน TCP/IP ในขณะที่ APPLE TALK เป็น APPLICATION อีกระบบหนึ่งซึ่งใช้ส่งไฟล์ส่งข้อมูล มีหลายหน้าที่ บน LAN หรือ WAN เดียวกันจะมีหลายโปรโตคอล หลายแบบ หลายโปรแกรมที่ทำงานได้

- ระบบ INTRANET เป็นชื่อสัญญาบัตรโปรโตคอลที่วิ่งในระบบเครือข่าย INTRANET เป็นเทคโนโลยีแบบ INTERNET แต่ว่านำมาใช้ภายในองค์กร

สำหรับที่โรงพิมพ์ใช้ระบบเครือข่าย เรียกว่า เทเลเพรส สำหรับการส่งพิมพ์โดยเฉพาะ เป็นระบบที่ใช้กันทั่วโลก

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

นำเข้ามาใช้เมื่อประมาณ 5 ปีที่แล้ว ในช่วงแรกระบบยังไม่ค่อยมีระเบียบมากนัก เป็นการติดตั้งจากการจ้างบริษัทภายนอกให้เข้ามาติดตั้ง ปัจจุบันมีศูนย์กลางคอมพิวเตอร์เองทำให้การทำงานของระบบเครือข่ายเป็นระเบียบมากขึ้น

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ในส่วนของสำนักพิมพ์:

เครื่องคอมพิวเตอร์ แมคอินทอช (MACINTOSH : MAC)

จำนวนคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานศิลปกรรมของสำนักพิมพ์มีประมาณ 5 เครื่อง (ใช้งานในลักษณะการจัดหน้าและออกแบบ) เครื่องพิมพ์ (PRINTER) จำนวน 2 ตัว

โปรแกรมที่ใช้ คือ โปรแกรม MACINTOSH

พนักงานที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 12 คน

ใช้เครื่องในลักษณะ SHARE เครื่อง แต่ส่วนใหญ่คนที่ใช้ประจำจะเป็นคนที่ชำนาญเครื่อง

ในส่วนขององค์กรทั้งระบบ:

โปรแกรมที่ใช้ในการทำงานทั่วไป ใช้โปรแกรมย่อยๆ ทั่วไปที่มีการใช้กัน (PAGE MAKER, ILLUSTRATOR คือ พวกนี้เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปอยู่แล้ว ถ้ามาพัฒนาเองก็ไม่ไหว เลยซื้อมาใช้เลย)

ส่วนโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเองมีส่วนระบบควบคุมหรือบริหารงานขาย

ระบบเครือข่ายที่ใช้มี SERVER แบ่งเป็น DISTRIBUTION เป็นศูนย์กลางแยกตามหน่วยงาน มี SERVER หลายหน้าที่

เครื่องคอมพิวเตอร์ของทั้งองค์กรมีไม่ต่ำกว่า 300 เครื่อง พนักงานที่ใช้มีประมาณมากกว่า 300 คน ลักษณะการใช้เครื่องทั้งองค์กรมีลักษณะแบบผสมกัน คือ ทั้ง SHARE เครื่องและประจำเครื่อง นักข่าวบางคนก็ใช้โน้ตบุ๊ก (โน้ตบุ๊กมีประมาณ 20-30 เครื่อง) ในการทำงานใช้การเชื่อมโยงโดยต่อโทรศัพท์เข้ามา

ลักษณะการทำงาน :

ในส่วนของสำนักพิมพ์:

สำหรับการทำงานในลักษณะงานของสำนักพิมพ์ ผู้จัดการ แทบจะไม่ได้ใช้ระบบเครือข่ายเลย แต่จะใช้ในด้านติดต่อสื่อสารโดยใช้ E-MAIL เนื่องจากลักษณะงานไม่ใช่เรื่องที่เน้นหนักทางด้านข่าวสารจึงไม่ต้องการความรวดเร็วเท่ากับงานข่าว ลักษณะงานของสำนักพิมพ์ไม่มีความจำเป็นมากในการใช้การ

เชื่อมโยงเครือข่าย แต่จะเน้นหนักที่ความละเอียดมากกว่า งานของสำนักพิมพ์ที่ต้องการความรวดเร็วที่สุด จะใช้เครื่องมือประเภทแฟกซ์

การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายจะใช้ในหน่วยงานศิลปกรรม คือ จัดหน้าโดยใช้เครื่อง MACINTOSH และในหน่วยงานซื่อลิขสิทธิ์ ซึ่งจะใช้ INTERNET แต่ก็ไม่บ่อยนัก โดยมากจะใช้การติดต่อโดยใช้แฟกซ์

นักเขียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเขียนจากภายนอก ส่งข้อมูลต้นฉบับเป็นแผ่นดิสเกตต์ ส่วนนักเขียนในสำนักงานจะมีลักษณะเป็นบรรณาธิการของแต่ละเล่มมีหน้าที่ตรวจแก้ไขต้นฉบับที่มีการส่งเข้ามาจากข้างนอก มีนักเขียนเพียงส่วนน้อยที่ส่งต้นฉบับด้วย E-MAIL คิดเป็นร้อยละเพียงแค่ 10%

ในส่วนขององค์กรทั้งระบบ:

นักเขียนมีหลายลักษณะ มีทั้งคอถนัดนี้สดีที่เชิญมาเป็นพิเศษไม่ประจำ ส่วนใหญ่จะเขียนหรือพิมพ์แล้วส่งแฟกซ์มา เพราะนักเขียนไม่ได้ใช้ระบบหรือเครื่องมือคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย และเมื่อส่งแฟกซ์มาที่ผู้จัดการก็จะมีคนพิมพ์เข้าไปในคอมพิวเตอร์อีกทีหนึ่ง

ในระบบของผู้จัดการ ได้มีการวางระบบการเชื่อมโยงให้นักเขียนสามารถส่งต้นฉบับเป็น E-MAIL แต่นักเขียนโดยส่วนมากไม่ใช้วิธีการดังกล่าว และสำหรับนักข่าวของผู้จัดการเองก็มีระบบนี้อยู่แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้ใช้ ผู้ที่ใช้ส่วนมากมักจะเป็นชาวต่างประเทศที่ส่ง E-MAIL เข้ามา อาจกล่าวได้ว่า แล้วแต่พื้นฐาน (BACKGROUND) ของแต่ละคน มีคนเพียงจำนวนน้อยที่สนใจเรื่องเหล่านี้ ที่มีการใช้เพราะเป็นข้อบังคับสำหรับนักข่าว เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

การใช้ INTERNET ไม่ได้ใช้เป็นหลักโดยตรง จะใช้ในลักษณะของการค้นหาข้อมูล และใช้ส่ง E-MAIL ข้ามประเทศ และปัจจุบันมีการทำโฮมเพจ (HOME PAGE) การทำหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โครงการกระทะข้อมูล มีหน่วยงานที่ทำอยู่ตรงนี้ภายในองค์กร เน้นหนักไปทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นการแสดงให้เห็นว่า มีหนังสือพิมพ์ฉบับไหนบ้าง มี E-MAIL รับสมัครสมาชิก มีราคา มีรายละเอียด นอกจากนี้มีการทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เปิดพลิกอ่าน ซึ่งมีการทำวันต่อวัน ใช้ระบบอัตโนมัติ เครือข่ายมีระบบส่งข่าว ระบบเก็บข้อมูล มีฐานข้อมูลหนังสือพิมพ์ จะผลิตสื่อ 2 สื่อ ในขณะเดียวกัน คือ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์จะถูกส่งไปทำ INTERNET และบริษัทในเครือ คือ MIS ก็ทำ ON LINE SERVICE อยู่ ในลักษณะเป็นข้อมูลในเครือสำหรับส่งไปขาย

ทางด้านโรงพิมพ์ มักจะใช้ระบบเครือข่ายในการพิมพ์เน้นหนักไปทางการผลิตหนังสือพิมพ์รายวัน เนื่องจากการผลิตนิตยสารและหนังสือเล่มยังไม่มีความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีขั้นนี้

ลักษณะการทำงานเมื่อเสร็จขั้นตอนจากกองบก. งานจะถูกส่งร้านแยกสีที่เป็นบริษัทในเครือ ต่อจากนั้นจะส่งไปที่โรงพิมพ์ซึ่งก็เป็นโรงพิมพ์ในเครือ ในทางระบบสามารถใช้เครือข่ายในการส่งข้อมูลได้ แต่ในทางปฏิบัติจะทำการไปส่งงานเองด้วยมือ เพื่ออธิบายรายละเอียดเพราะหนังสือที่ทำอยู่นั้นไม่ใช่งานประจำ มันจะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน ใช้เป็นแผ่นดิสเกตต์

ใช้เครือข่ายที่เน้นหนักทางด้านกระบวนการผลิตข้อมูล ไม่เน้นทางด้านการบริหารการจัดการ

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

การทำงานของผู้บริหารระดับบรรณาธิการบริหาร ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน พนักงานก็ยังมีพฤติกรรมไม่ใช้คอมพิวเตอร์ถึง 100%

นักเขียนยังมีพฤติกรรมในการส่งต้นฉบับด้วยแผ่นดิสเกตต์หรือส่งเป็นแฟกซ์ ไม่ใช้เครือข่ายเนื่องจากสะดวกกว่าและไม่ต้องการลงทุนอะไรมาก

ส่วนใหญ่บุคลากรยอมรับในเรื่องการใช้เทคโนโลยี

และมีแนวความคิดว่า เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่ง ที่จะช่วยให้กระบวนการทำงานบางอย่างดีขึ้น ประสิทธิภาพในการทำงานจะอยู่ที่ซอฟต์แวร์หรือระบบว่าจะทำอะไรกับเครื่องมือเหล่านี้

ผู้บริหารของผู้จัดการจะใช้ระบบเครือข่าย INTERNET ในแง่ข้อมูล และแลกเปลี่ยนข้อมูล E-MAIL แต่ไม่ได้ใช้เครือข่ายในแง่การตัดสินใจ งานบริหาร จะใช้ในลักษณะการดูรายงานจากกระดาษอยู่

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ในส่วนของสำนักพิมพ์ ไม่มีความเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าในแง่ของบริษัทโดยรวม ในอนาคต ในแง่ของยุทธศาสตร์ การแข่งขันในตลาดโลก ในขอบเขตของงานพิมพ์ทั้งระบบ แบบธุรกิจ จะต้องมองยุทธศาสตร์ขนาดใหญ่ จะมีรายวัน รายเดือน เข้ามาเกี่ยวข้อง มีการแข่งขันในตลาดที่สูงมาก

พฤติกรรมของบุคลากรเปลี่ยน เนื่องจากสมัยก่อนคนพิมพ์ดีดแล้วเปลี่ยนมาเป็นคอมพิวเตอร์

ส่วนในเรื่องของคุณภาพจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรง จะเกี่ยวข้องในเรื่องของความเร็วและความสะดวกในการทำงาน ความสวยงาม ความถูกผิด มีรูปภาพฟิกสวยงามมีรูปประกอบ เทคโนโลยีใหม่ทำให้รูปเล่มสวยงามขึ้น ทำงานได้รวดเร็ว นี่คือนวัตกรรมในส่วนของการออกแบบ คอมพิวเตอร์ช่วยได้ แต่สำหรับในเรื่องเนื้อหาเป็นเรื่องของคน อยู่ที่สมองของคน ส่วนเนื้อหาจะพัฒนาได้ก็ต่อเมื่อกระบวนการผลิตมีความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งตรงนี้ขึ้นอยู่กับตัวของบรรณาธิการเอง เพราะว่าเขาจะมีระบบของเขาเอง ถ้าคนในกระบวนการผลิตมีระเบียบวินัยในการทำงาน ใช้เทคโนโลยีให้เกิดผลได้ดี

คอมพิวเตอร์เครือข่ายช่วยลดความซ้ำซ้อนของการทำงาน แต่ไม่ได้เพิ่มยอดการผลิต เพราะยอดการผลิตจะอยู่ที่ตลาดหนังสือ การขายหนังสือไม่ใช่เรื่องการพิมพ์เยอะแล้วจะขายได้เยอะ ตลาดจะเป็นตัวกำหนดยอดการขาย ไม่ใช่กระบวนการผลิตเป็นตัวคุมยอดการขาย ใช้การเพิ่มยอดขายด้วยการควบคุมคุณภาพหรือให้มีสิ่งจูงใจ

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ในแง่ทำให้เกิดความรวดเร็วในการติดต่อ เช่น การส่งข้อผิดพลาดทาง E-MAIL

ทางด้านข้อมูลไม่ว่าจะเป็น ทางด้านภาพ เสียง เป็นตัวหนังสือ กราฟฟิก วิดีโอ สมัยนี้จะต้องอยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ฟอร์ม เมื่ออยู่ในรูปนี้จะทำให้การบริหารการจัดเก็บ และค้นคว้าได้ง่าย หนังสือที่เป็นกระดาษมีแต่จะผูกพันไป ต้องไปค้นในห้องสมุด ในขณะที่ถ้าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หากมีการเก็บรักษา (MAINTAIN) ดี ก็ยังคงอยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์ สะดวก

เพราะฉะนั้นอุตสาหกรรมทางด้านข้อมูลต่างๆ ที่เป็น CONTENT ก็จะต้องมีการพัฒนาตัวเองให้อยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ให้หมด เพื่อประโยชน์สูงสุด และข้อมูลที่เก็บไว้ก็ยังสามารถนำมา RECYCLE มาปรับปรุงแต่ไม่ใช่ หมายถึงว่า จะเป็นการไม่ใช้กระดาษ หมายถึงสิ่งที่ทำจะเหมาะสมต่อการเก็บข้อมูล ต่อการใช้ต่างๆ

ผลเสีย:

เทคโนโลยีเป็นเรื่องสิ้นเปลือง ถ้าไม่รู้จักใช้ ทำให้บางครั้งก็ไม่ประสบความสำเร็จถ้าคนไม่ยอมรับ ต้องใช้งบประมาณ ต้องมีการลงทุน บางครั้งเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่ลงทุนไปก็กลายเป็นสิ่งไม่มีค่าในเวลาไม่นาน

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

บุคลากรที่ใช้งานจะใช้ในลักษณะไม่มีพื้นความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเมื่อตอนที่นำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ บุคลากรไม่ใช่เป็นบุคลากรที่โตมาจากคอมพิวเตอร์ เป็นบุคลากรที่ทำงานฝ่ายศิลป์ด้วยมือมาก่อน พอเปลี่ยนมาใช้เครื่องต้องมาเรียนรู้ในแบบที่สอนน้อง สอนกันเอง สอนต่อๆ กันมาโดยไม่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ที่แท้จริงเป็นเพียงการบอกต่อๆ กันมา

แม้ว่าบุคลากรโดยส่วนใหญ่จะมีการยอมรับในการใช้เทคโนโลยี แต่ในทางปฏิบัติในเรื่องการผลิตก็มีรายละเอียดหลายอย่างที่เป็นการขัดขวาง

ปัญหาการที่บุคลากรส่วนหนึ่งยังไม่ชินกับการใช้เครื่องมือ เมื่อเครื่องมีปัญหาทำให้ทำอะไรไม่ถูก หรือผิดพลาดกับคอมพิวเตอร์ว่าทำให้ยุ่งยาก ปัญหาความกลมกลืนกับเทคโนโลยียังอยู่ในขีดจำกัด ความกลมกลืนของเทคโนโลยี ก็คือ ยกตัวอย่างกรณี เมื่อก่อนที่คนยังไม่เคยใช้เอทีเอ็ม จะรู้สึกแปลกๆ ว่าจะเชื่อได้อย่างไรว่าเงินจะไม่หลุด ไม่หาย ปัจจุบันคนใช้เอทีเอ็มเหมือนเป็นชีวิตประจำวัน เพราะจำเป็นต้องใช้เงิน และเป็นวิธีที่สะดวกในการไปเอาเงินมาใช้ นั่นคือความกลมกลืน เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต แต่ความกลมกลืนไม่เกิดขึ้นกับทุกกรณี อย่างเช่นค้นคว้าข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ได้มากแค่ไหน มีความคิดที่จะใช้ประโยชน์จากเครื่องได้มากน้อยแค่ไหน

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

- เมื่อเครื่องขัดข้องแล้วซ่อมไม่เป็น แก้ปัญหาไม่ได้ ต้องรอรุ่นคอมพิวเตอร์ของผู้จัดการมาซ่อม
- ปัญหาเครือข่าย WAN ไม่ค่อยน่าเชื่อถือ การ OPERATION ยังไม่ค่อยดี เช่นว่า เครือข่ายดาวเทียมที่สัญญาณขาดบ้าง หลุดบ้าง ดาวเทียมในส่วนที่เชื่อมต่อสัญญาณกัน บางครั้งต้องคอยแก้ตรงจุดนี้อยู่เรื่อยๆ จากประสบการณ์ของผู้จัดการศูนย์คอมพิวเตอร์ คิดว่า ยังมีประสิทธิภาพไม่ครบ 100% สิ่งที่น่าจะเหมาะสมก็คือ LAN LINE หมายถึง สายที่วางไปตามพื้น เป็น FIBER เหล่านี้จะดีกว่า

ข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ยังมีขีดจำกัดทั้งทางด้านโปรแกรมเมอร์ ทางด้านทำความเข้าใจกับการเขียนโปรแกรมต่างๆ และขีดจำกัดด้านตลาด ในด้านการจะขยายตลาดในการผลิตสื่อใหม่ต่างๆ ที่จะนำมาใช้กับคอมพิวเตอร์

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

มีการสร้างระบบเครือข่ายทางโทรศัพท์ สามารถต่อโทรศัพท์เข้ามาดูข่าวว่านักข่าวส่งข่าวอะไรเข้ามาบ้าง ได้สร้างระบบไว้รองรับแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการยอมรับในการนำไปใช้มากนักในปัจจุบัน

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ต่อการพัฒนาองค์กร :

สำหรับบริษัทผู้จัดการนั้นได้มีการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เชื่อมโยงกันอย่างเต็มรูปแบบแล้ว แต่อยู่ในช่วงชะลอตัว เพราะเทคโนโลยีที่นำมาใช้เร็วเกินไป เนื่องจาก คนอ่านยังโตไม่ทันตาม และเสรีภาพทางข่าวสารที่คิดว่าคนอยากรู้ นั้น อยากรู้ไม่เหมือนกัน หนังสือหลายเล่มมียอดขายเฉพาะในเมืองใหญ่ จึงขึ้นอยู่กับฐานของคนอ่าน トラบไคที่บ้านเรายังอ่านหนังสือกัน ยังโตในสัดส่วนที่ไม่มากนัก และโดยเฉพาะเมืองใหญ่ก็แค่ขายในเมืองใหญ่ให้ได้ จัดระบบจัดจำหน่าย (DISTRIBUTE) ในเมืองใหญ่ให้ดี ก็ไม่ต้องไปใช้ระบบเครือข่าย คือ ต้องดูฐานจากคนอ่าน

แต่ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นเช่นนั้นได้ ต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง เพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์ในบ้านเรามีคนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันไม่เกิน 200,000 เครื่อง และก็จะมีคนเพียงไม่กี่คนที่จะมาดูนิตยสารหรือหนังสือทาง INTERNET

สำหรับสำนักพิมพ์ผู้จัดการ ได้มีการพัฒนาตัวเองไปทำทางด้านมัลติมีเดียด้วย ต่อไปในอนาคตจะเปิดแผนกซีดี-รอม คือ เอาจากหนังสือไปทำซีดี-รอม

ประกอบกับปัจจุบันหนังสือยังมีปัญหาอยู่ในเรื่องของราคา เพราะอะไรก็ตามที่อิงกับธรรมชาติจะแพงขึ้น เนื่องจากของพวกนี้จะมีน้อยลง ราคา ก็จะสูงขึ้น นับวันหนังสือแพงขึ้น ไม่มีวันที่หนังสือจะถูกลง แต่ต้นทุนซีดี-รอมจะถูกลงเรื่อยๆ ถ้าฐานกว้างขึ้น เพราะว่าไม่ได้อิงกับธรรมชาติ อิงอยู่กับเทคนิค และเมื่อซีดี-รอมมีราคาถูกมาก จะทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ถูกลง ต่อไปคนอาจจะมีความสบายใจที่จะซื้อเครื่องให้ถูกลงเพื่อที่คนซื้อแผ่นซีดี-รอม ต้องมีอะไรหลายอย่างเข้ามาเพื่อผลทางธุรกิจ ระบบทางการตลาดจะเข้ามาช่วยสนับสนุน บรรณาธิการบริหารให้ความเห็นว่า

“ต่อไปหนังสืออาจจะกลายเป็นสิ่งคลาสสิก จะไม่มีวันตาย เพราะบางอย่างซีดี-รอมทำไม่ได้ การเก็บรักษา อายุการใช้งาน คุณภาพของหนังสือจะดีกว่า ในอนาคตอาจจะกลายเป็น SPECIALIST PRODUCT เนื่องในโอกาสพิเศษ แต่ตรงนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของคนรุ่นต่อไปด้วย อาจ จะเห็นความเปลี่ยนแปลงได้จากรุ่นลูกๆ หลานๆ เพราะเด็กปัจจุบันถูกฝึกให้เล่นคอมพิวเตอร์แล้ว อาจจะทำให้มีพฤติกรรมในการอ่าน การรับรู้ข่าวสารผ่านจอคอมพิวเตอร์แล้วก็ได้ เหมือนอย่างพนักงานฝ่ายศิลปดอนนี้ถ้าให้เขากลับไปปะกาวด้วยมือ ทำด้วยมือเหมือนสมัยก่อนเขาก็รู้สึกไม่อยากทำแล้ว นี่แหละคือพฤติกรรมมันเปลี่ยน เป็นไปได้ที่จะเป็นเช่นนี้ในอนาคต”

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

มองในแง่ผู้ซื้อ ยังไม่โต ยังโตไม่พอ ยังขัดแย้งกับสภาพเศรษฐกิจ

สำหรับแนวโน้มอุตสาหกรรมหนังสือในฐานะผู้ผลิต จะมองว่าคนซื้อมีความตื่นตัวในการที่จะซื้อหนังสืออย่างไร บรรณาธิการบริหารกล่าวว่า

“อย่างทีขณะนี้กำลังจะทำโครงการร่วมกับททท. ทำหนังสือ PICTORIAL BOOK เป็นหนังสือสวยงาม เล่มละ 1,800 บาท ใช้ 50 ช่างภาพที่มีฝีมือของเมืองไทยออกไปถ่ายรูปเมืองไทยทั่วประเทศ ในขั้นตอนแรกเราก็ต้องมาคิดกันว่า คนจะซื้อไหมหนังสือเล่มละ 1,800 บาท แต่ปรากฏว่าเท่าที่ทำมาก็มีคนจองมาให้ความสนใจค่อนข้างเยอะ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรม คือลักษณะหนังสือแบบนี้ในเมืองนอกทำกันมาเยอะ ตอนที่เราเพิ่งมาเริ่มทำ เริ่มจับตรงนี้ เราก็ดูตลาดตรงนี้ว่ารับได้ขนาดไหน ก็มีกลุ่มคนที่ต้องการที่จะซื้อหนังสือพวกนี้มาเอาไปไว้ที่บ้าน เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่กับ ฐานะเศรษฐกิจ ความสนใจ และอะไรต่างๆ ที่เป็นตัวประกอบที่จะดูว่าเขาจะตัดสินใจใน

การซื้อหนังสือ หรือเลือกอะไรขนาดไหน แต่ผมเชื่อว่ามันโต เพราะว่าร้านหนังสือ ลงทุนเยอะ คุณดูร้านหนังสือทั้งหมด ร้านหนังสือมันลงทุนมากมายมหาศาลที่เปิดตามห้าง ค่าเช่าร้าน ต่อวันจะต้องขายให้ได้เท่าไร มาร์จิ้นหนังสือประมาณ 20% ของราคาปก ซื้อหนังสือราคา 100 บาท ร้านจะได้ประมาณ 20 บาทต่อเล่ม แล้วกำไรตรงนี้ก็เป็นค่าแอร์ ค่าพนักงาน ค่าอะไรต่อมิอะไรที่เขาต้องจ่ายถ้าประมาณค่าใช้จ่ายวันละ 30,000 บาท คิดดูซิว่าต้องขายหนังสือให้ได้กี่เล่มเพื่อให้คุ้มกับมาร์จิ้น 30,000 บาท แล้วเขาต้องทำให้เกินจากนั้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่เร่งเร้าให้คนเข้าร้าน โดยทำโปรโมชั่น ทำอะไรต่างๆ ที่ดึงให้คนเข้าร้าน หนังสือพิมพ์ก็ช่วยโปรโมทดึงให้คนรักการอ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะไปด้วยกัน คือ ทรานสปอร์ตคนชั้นกลาง คนที่มีรายได้พอเพียง คนที่มีการศึกษาพอเพียงมีมากขึ้น คนในชนบทได้เรียนในระดับปริญญามากขึ้น มีมหาวิทยาลัยเปิดมากขึ้น พวกนี้จะไปเสริม แต่ถ้าการศึกษาไปดีกรอบจะมีปัญหาเลย เพราะเขาไม่สามารถจะไปซื้อหนังสือที่เขาอ่านไม่ออกหรือว่าเขาไม่สนใจ”

หนังสือเป็นงานสิ่งเดียวที่มีลักษณะของการเป็นศาสตร์และศิลปะ ไม่ใช่งานศาสตร์ล้วนๆ มีความเป็นศิลปะอยู่ในตัวเอง งานหนังสือเหมือนการจะเขียนหนังสืออย่างไรให้คนอ่านแล้วรู้สึกว่าจะอยากอ่าน เขียนแล้วภาษาสละสลวย พวกนี้เป็นงานศิลปะ เครื่องมือมาแทนตรงนี้ไม่ได้ ในสมัยก่อนงานเขียนหนังสือจะถูกเน้นในเรื่องภาษามาก เดี่ยวนี้ลดลงไปมาก ไปเน้นที่เทคโนโลยีมากเกินไป หนังสือต้องขายसानวน ขายภาษา ภาษาสำคัญ ต้องรักษาการใช้ภาษา ปัจจุบันจะไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญ ยิ่งนิตยสารรุ่นใหม่ๆ จะขาดการให้ความสำคัญในเรื่องนี้ บรรณาธิการสำนักพิมพ์บางแห่งเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญเนื่องจากไม่ถูกสอน ผิดกับคนที่ทำหนังสือรุ่นเก่าๆ ที่จะต้องสอนในเรื่องของการใช้ภาษา ภาษามันมีอารมณ์ คำพูดของตัวเองว่าจะใช้น้ำหนักของคำคำนี้ได้หรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของข้อความ ของบริบททั้งหมด ไม่ใช่หมายความว่า จะใช้อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน คนที่จะเขียนหนังสือสละสลวย อ่านสบายๆ จะมีน้อยลง อย่างไรก็ตาม บรรณาธิการบริหารสำนักพิมพ์ ยังคงให้ความสำคัญในส่วนนี้อยู่ โดยกล่าวว่า

“หนังสือแปล ยังเน้นคุณภาพของการแปล (ทั้งทางด้านเนื้อหาและรูปเล่ม) ดังนั้น หนังสือจึงอยู่ที่คนไม่ได้อยู่ที่เครื่อง เครื่องมือจะเป็นเพียงแค่อุปกรณ์ สมัยก่อนใช้มือ ใช้คัตเตอร์ สมัยนี้ใช้เครื่อง แต่ถามว่า เครื่องพวกนี้ทำอะไรไม่ได้ คนต้องใส่เข้าไป ใส่จินตนาการ และยังถือว่า จินตนาการของคนสำคัญกว่าเครื่อง ถ้าเครื่องทำไม่ได้เราก็ใช้วิธีอื่น ใช้เทคนิคอื่น ปัจจุบันเราถูกตีกรอบด้วยเครื่อง ผมพยายามจะบอกคนที่ทำงานฝ่ายศิลป์เสมอว่า อย่าให้เครื่องมาตีกรอบเรา เพราะคนเป็นคนสร้างเครื่อง เสร็จแล้วทำไปทำมาเครื่องมาตีกรอบสมองเรา เพราะเครื่องมันทำได้แค่นั้น โปรแกรมมันมีแค่นี้ก็ทำได้แค่นี้ เพราะเครื่องบอกแค่นี้ แต่จริงแล้วไม่ใช่ จินตนาการเรามีมากกว่า หนังสือมันมีจินตนาการ มีวิญญาณ เพราะฉะนั้นหนังสือทุกเล่มคนทำจะใส่ตรงนี้ลงไปไม่จั้นมันจะไม่เป็นหนังสือ ทั้งภาษา สำนวน รูปแบบ การออกแบบทุกอย่างจะต้องความกลมกลืน เพราะงานที่บอกว่า หนังสือสวย หนังสือดี จุดนี้เป็นจุดที่คนทำหนังสือจะต้องมองตลอด มันจะต่างจากหนังสือรายวัน รายต่างๆ ที่เขาไม่ได้เห็นอะไร เน้นแค่ความเร็วของเขา ซึ่งจะคนละอย่างกัน”

กระบวนการผลิตหนังสือเนื่องจากว่า มีการเติบโตเร็วมาก พอหนังสือโตเร็วมากความต้องการบุคลากรก็สูง คนทำหนังสือปัจจุบันขาดแคลน เพราะว่าธุรกิจโตแต่คนไม่มี เหตุที่ธุรกิจโตเพราะว่าการจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ ตลาดทุนเข้ามามีบทบาท ธุรกิจตรงนี้จึงสามารถเอาเงินทุนเข้ามาลงทุนได้ แต่ว่าในขณะที่ลงทุนได้มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องมือ แต่คนไม่มี

ในส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารหัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ เรื่องแนวโน้มหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มี
แนวความคิดว่า

“หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในโลกเรานั้นยังไม่มีใครทำเงินได้เลย แม้ว่าจะเป็นในต่างประเทศ เพราะ INTERNET ทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบสำหรับการขาย ตรงนี้ไม่ใช่จุดหาเงิน เป็นแค่ช่วยโฆษณา บางคนก็ขาดทุน เพราะลงทุนสูงสำหรับเรื่องนี้ ...

...ปัญหาที่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าที่จะให้เป็นไปก็คือ การที่บ้านเรามีความพร้อมแต่ทางเครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยี แต่ไม่มีการวางรากฐานของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านนี้ เนื่องจากบ้านเรามักจะรับเอาเทคโนโลยีหรืออุปกรณ์จากต่างประเทศเข้ามาใช้ โดยไม่ทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของประเทศเราเอง คนเมืองนอกเขาอยู่ได้ เพราะอุตสาหกรรมจากประเทศอื่นๆ ที่ต่อยกว่า เราทำเครื่องมือคอมพิวเตอร์เครื่องใหญ่ๆ ไม่ได้ ไม่มีเทคโนโลยี ไม่มีระบบ NETWORK เขาก็ทำมาขายเรา เราก็ซื้ออย่างเดียว ปัจจุบันเศรษฐกิจเขาดีขึ้นๆ เพราะเราขาดหลายอย่าง ทั้งระบบการศึกษา และอีกอย่างบ้านเราไม่ใช่ประเทศอุตสาหกรรม ไม่ได้เป็นประเทศอุตสาหกรรมทำให้ไกลกับเทคโนโลยี ปัญหาอีกอย่างก็คือ MARKET SIZE ก็ต่ำสำหรับบ้านเรา แค่ว่าต้องให้ตัวเองอยู่รอดก็แทบว่ายังมีปัญหาแล้ว เนื่องจากว่ากลไกการทำงานในบ้านเราไม่เหมือนเมืองนอก การลงทุนหรือการพัฒนาเทคโนโลยีก็ยังมีขีดจำกัดอยู่ สามารถทำได้ระดับหนึ่ง อย่างระบบ EDITORIAL SYSTEM สมัยเมื่อ 2-3 ปี ยังราคาสูงอยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันเราสร้างขึ้น เพราะรู้ว่าจะมีประโยชน์มากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคตเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เครือข่ายจะมีบทบาทมากขึ้นอยู่แล้วตามธรรมชาติของมันเอง เพราะเป็นสิ่งจำเป็นมากขึ้น อย่างเช่นเครือข่ายก็คือศูนย์รวมให้สามารถรู้ข้อมูลต่างๆ ได้ รู้ข้อมูลการขาย ระบบเครือข่ายที่มีประโยชน์มากในปัจจุบันก็คือ ระบบเครือข่าย การทำงานของแม็คโคร”

อย่างไรก็ดี ระบบเครือข่ายของผู้จัดการไม่ได้เน้นทางด้านการบริหารจัดการ

“ยอมรับและเห็นด้วย ในส่วนที่จะมีการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาเป็นสื่อเสริมแต่สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์เองก็ยังมีอยู่ได้อีกนาน คือ เทคโนโลยีในปัจจุบันมีความเป็นไปได้ในหลายรูปแบบ แต่ว่าต้องดู COST ความเหมาะสม อย่างเช่นกรณีที่ว่า อยากจะอ่านหนังสือพิมพ์ ถ้าไม่ใช่กระดาษจะอ่านด้วยวิธีไหน สามารถพัฒนาไปได้อยู่แล้ว แต่ปัจจุบันเรายังทำเทคโนโลยีที่ให้ผลลัพธ์ใกล้เคียงและราคาถูกยังไม่ได้ อนาคตอาจจะเป็นไปได้ แต่ว่าตอนนี้ยังทำไม่ได้ สิ่งที่เราควรคำนึงถึงสำหรับแนวโน้มและทิศทางของธุรกิจหนังสือก็คือ ปัจจุบันนี้บ้านเราใช้คอมพิวเตอร์ขนาดไหน เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรเป็นอย่างไร แล้วมีความคล่องตัวกับชีวิตประจำวันของเขาหรือยัง เราจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องซื้อคอมพิวเตอร์เพื่อจะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกคน แล้วมีความคุ้มค่ามากแค่ไหน เราสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่เป็นไปได้ในเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจริง ก็คือ โทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ครอบครัวคนได้จริง เป็นผลสำเร็จแล้ว เพราะคนไม่ว่าจะเป็นชาวบ้าน ชาวนา ก็จะมีโทรทัศน์ ดูโทรทัศน์ แล้วนี่ก็คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สำเร็จแล้ว จึงเป็นไปได้ที่หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์จะกลายเป็นแบบโทรทัศน์ แต่ว่าปัจจุบันยังเป็นไปไม่ได้ อย่างโทรทัศน์ก็ยังเป็นเพียง BROADCAST ไม่ใช่ NETWORK ไม่มี INTERACTIVE”

...ปัจจุบันผู้จัดการก็ทำอินเทอร์เน็ตทางด้าน MARKETING RESEARCH...

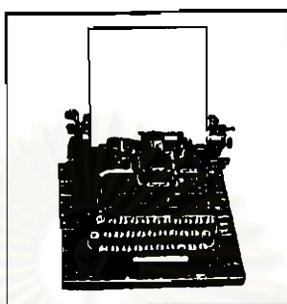
...ปัจจุบันหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีอยู่ก็ยังไม่ WORK เลย ค่า INTERNET ที่สมัครก็ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากนโยบายของรัฐฯ การสื่อสาร โทรคมนาคม ระบบของเมืองไทยยังไม่ดีเท่าที่ควร ราคาแพง ไม่ส่งเสริมให้คนใช้บริการ เป็นเรื่องนโยบายของรัฐที่ไม่สนับสนุนธุรกิจ INTERNET ปัจจุบันเกิดปัญหาในการทำธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตไม่ได้ เนื่องจากเป็นการลงทุน

ที่ไม่ได้ผลลัพธ์ เป็นการเสริมเฉยๆ อินเทอร์เน็ตที่ใช้กันมากอยู่แต่ในเฉพาะของวงการศึกษา เท่านั้น นักศึกษามี ACCOUNT อินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยเป็นคนตั้ง SERVER มี GATEWAY ผ่านเข้าไป หลายตัวมีการต่อไปยังเมืองนอก แต่ประโยชน์ก็มีอยู่แค่การค้นหาข้อมูลส่วนใหญ่ แต่ที่เมืองนอกเขาใช้อินเทอร์เน็ตขายของด้วย ปัจจุบันนี้ถ้าสมัครอินเทอร์เน็ตต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นพันกว่าบาทต่อเดือน นอกจากจะแพงกว่าในเมืองนอกแล้วก็ยังไม่ค่อยมีอะไรมากมายในการใช้ บางคนก็ไม่ชำนาญ ไม่ชอบ บางคนก็ไม่รู้เรื่อง ไม่อยากเล่น เพราะไม่รู้เรื่อง เพราะที่เมืองนอกคนส่วนใหญ่เขาก็จะเล่นอินเทอร์เน็ตได้ ใช้เป็นช่องทางในการหาประสบการณ์ต่างๆ แล้วอีกอย่างบ้านเราไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร เพราะถ้าใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เราอาจจะเข้าไปมากกว่านี้ . . .

. . . การลงทุนทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันเป็นการลงทุนที่ OVER SIZE เกินไปในบ้านเรา เป็นหลัก ยกตัวอย่างเช่น ความจำเป็นในกระบวนการผลิต (PROCESS) คุณสามารถวิเคราะห์ได้ในทางเศรษฐกิจ แต่สำหรับวงการหนังสือยังมองไม่ได้ เทคโนโลยีจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อมีเหตุผลของมัน มี SIZE ขนาดของมัน คุณทำหนังสืออยู่ที่บ้านมีพนักงานอยู่ 10 คน แล้วพิมพ์หนังสือเล่มละเดือน คุณไม่จำเป็นต้องมีเครือข่ายจริงๆ แล้วทุกอย่างอยู่ที่ BUSSINESS EVENT”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

- สัมภาษณ์ :**
- 1. คุณชีวพัฒน์ ณ ถลาง**
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
 - 2. พนักงานฝ่ายศิลปกรรม**
จำนวน 2 ท่าน

วันที่ : 31 มกราคม 2540
14 มีนาคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กฤษฎี และวัตถุประสงค์ :

อมรินทร์ฯ ดำเนินธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ครบวงจร ตั้งแต่สำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ และการจัดจำหน่ายทั้งชายปลีกและชายส่ง เพื่อเป็นผู้นำทางการตลาดในธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์นิตยสารและหนังสือเล่ม โดยมีแนวทางการดำเนินธุรกิจ ดังนี้

1. มีการลงทุนทั้งทางด้านบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยี
2. เน้นการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีคุณภาพสูง
3. ขยายช่องทางการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการคิดค้นและสร้างสรรค์รูปแบบของธุรกิจและผลิตภัณฑ์ใหม่
4. ให้การสนับสนุนธุรกิจหนังสือขนาดเล็ก เพื่อให้ธุรกิจอุตสาหกรรมหนังสือเกิดการพัฒนาและเจริญเติบโตในลักษณะทั้งระบบ

แบ่งการดำเนินธุรกิจเป็น 3 ลักษณะ

- ส่วนของสำนักพิมพ์จะผลิตนิตยสาร 5 ปก และพ็อกเก็ตบุ๊กทั่วไป
- ส่วนของโรงพิมพ์ เป็นโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ที่พิมพ์งานทั้งของอมรินทร์ฯ เอง และรับจ้างพิมพ์งานทั่วไปทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ
- ส่วนของการจัดจำหน่าย ธุรกิจชายปลีก ก็คือ ร้านหนังสือนายอินทร์ (ปัจจุบันมี 4 สาขา และจะมีการขยายต่อไปในอนาคต) นอกจากจะขายหนังสือแล้ว ยังจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ เช่น จัดเสวนาสภาการแพร่หว่างนักอ่านและนักเขียน ให้ได้พบปะพูดคุย เป็นกลยุทธ์ที่กระตุ้นให้คนเข้าร้านหนังสือโดยใช้กิจกรรมการมีส่วนร่วม สำหรับธุรกิจชายส่ง จะมีร้านหนังสือทั่วประเทศเป็นลูกค้าของอมรินทร์ฯ นอกจากนี้ ยังรับจัดจำหน่ายหนังสือให้กับสำนักพิมพ์ต่างๆ ด้วย

การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

เนื่องจากเป็นนโยบายของผู้บริหารที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร (IT) และมีความเชื่อมั่นว่า ธุรกิจในทศวรรษหน้าจะแข่งขันกันที่ความแข็งแกร่งของระบบ IT ธุรกิจที่มีพื้นฐานที่ดีทางด้าน IT จะมีข้อได้เปรียบและมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า ด้วยเหตุนี้จึงผลักดันให้มีการนำ IT ทุกชนิดเข้ามาใช้ในกิจการของอมรินทร์ฯ และให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านนี้อย่างเต็มที่ทางด้านการลงทุนอย่างครบวงจร คือ ระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย และระบบ WIDE AREA ที่สมบูรณ์ คุณชีพพัฒน์ให้ทัศนะต่อการใช้คอมพิวเตอร์ว่า :

“คอมพิวเตอร์ต้องเป็นเครือข่าย การทำงานต้องทำงานเป็นที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคอมพิวเตอร์ในลักษณะ แสตนด์ ออลน (STAND ALONE) ไม่มีประโยชน์ . . . กลายเป็นแค่เครื่องคิดเลขกับเครื่องพิมพ์ดีด ไม่ใช่เครื่อง พีซี (PERSONAL COMPUTER-PC) แต่ละเครื่องจะแอสตนด์ ออลน ต่างคนต่างทำงานไป . . . เราจะมีการส่งเมล (MAIL) ถึงกันได้แลกเปลี่ยนข้อมูล และทำงานใน APPLICATION ชนิด CLIENT/SERVER เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกตัวจะอยู่ในเน็ตเวิร์ก (NETWORK) ทั้งหมด และเน็ตเวิร์กทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ของการผลิตหรือคอมพิวเตอร์ของการทำงานสำนักงาน ก็มีการเชื่อมโยงด้วยกัน และมีการต่อกับอินเตอร์เน็ต (INTERNET) เพราะฉะนั้นทุกคนก็จะสามารถใช้อี-เมล (E-MAIL) ได้ หรือเมลถึงกันได้ . . .”

นอกจากการลงทุนทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการทำงานแล้ว ทางอมรินทร์ฯ ยังมีหน่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีกอบรมพนักงานในเรื่องการนำระบบ IT มาช่วยในการทำงาน เพื่อสนับสนุนงานพัฒนาความรู้ทางด้าน IT และผลักดันบุคลากรให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการทำงานภายใต้ระบบเครือข่าย นอกจากนี้ยังมีทีมงานเฉพาะทางด้าน IT มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนงานด้านนี้ และเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุดจากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ที่จะนำไปสู่การลดต้นทุน และมีประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเต็มที่ หน่วยงานเหล่านี้ เช่น หน่วยซ่อมบำรุง (IT SERVICE) ทำหน้าที่ในการซ่อมบำรุงเครื่อง และประกอบเครื่องเองในบางครั้งบางกรณี หน่วย MIS ทำหน้าที่ทางด้านประมวลผลข้อมูล หน่วยงาน EDP ทำหน้าที่เขียนโปรแกรม และมีหน่วยงานย่อยอีก 2 หน่วยงาน คือ หน่วยงาน DATA COM. และหน่วยงาน INTERNET

อย่างไรก็ตาม ในเรื่องความสำคัญของบุคลากร และเครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยี อมรินทร์ฯ มีแนวคิดที่ว่า ต้องอยู่ในลักษณะควบคู่ไปด้วยกัน ต้องมีวิสัยทัศน์ทางการบริหารจัดการในการลงทุนที่ดี ไม่เสียทั้งคนและเงินลงทุนทางด้าน IT แต่ให้ความสำคัญกับบุคลากรเป็นอันดับแรก ไม่สนับสนุนต่อแนวคิดที่ว่า เครื่องมืออุปกรณ์จะเข้ามาแทนที่มนุษย์

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

มีอยู่ 3 ประเภทหลัก คือ

- WAN จะใช้เชื่อมเครือข่าย LAN ในสถานีหลักๆ 3 แห่ง เข้าด้วยกัน คือ สำนักพิมพ์ที่อุทุมพรริษฏ์ วิทยาลัยที่ตลิ่งชัน สำนักงานบริหารกลางที่เซ็นทรัลพลาซ่า

- LAN เป็นระบบเครือข่ายที่ใช้อยู่ภายในแต่ละสถานีหลักๆ ทั้ง 3 แห่ง

- INTERNET นำมาใช้ประโยชน์ในลักษณะดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์บริษัท

2. สร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ คือ โฆษณาที่ลงในหนังสือ และในอินเทอร์เน็ตด้วย ปัจจุบันอมรินทร์ฯ มีนิตยสารทางอินเทอร์เน็ตที่ออกในเวลาเดียวกันทั้งสี่สิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต คือ แพรว LIFE AND DECOR และ TRENDY MAN เมื่อโฆษณาสามารถออกได้ในเวลาเดียวกันทั้ง 2 สื่อ จะมีผลต่อยอดโฆษณาที่บริษัทสินค้าจะติดต่อเพื่อลงโฆษณาเพิ่มมากขึ้น

3. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบุคลากรในองค์กรได้รู้จักและศึกษาวิธีการใช้ INTERNET และได้ความรู้จากการใช้ INTERNET ในการค้นหาข้อมูลมาใช้ในการทำงานของตนเอง

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อประมาณ 5-6 ปีที่แล้ว ก่อนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในระบบเครือข่าย มีจำนวนประมาณ 300 เครื่อง มีเครื่องที่เป็น SERVER จำนวน 10 กว่าเครื่อง ซึ่งจะมีหน้าที่ในการทำงานต่างๆ กัน เช่น SERVER ทางการผลิตจะมีหน้าที่เก็บภาพ เก็บต้นฉบับ SERVER ทางด้านบัญชีจะเก็บข้อมูลตัวเลข รายงานต่างๆ SERVER ทางด้านอินเทอร์เน็ตจะเป็น GATEWAY เก็บ MAIL เก็บ HOMEPAGE ของบริษัท เป็นต้น

คอมพิวเตอร์ภายในสำนักงานเอง ข้อมูลจะถูกบันทึกไว้ในไฟล์ที่พร้อมส่ง จากนั้นฝ่ายบรรณาธิการจะเรียกไฟล์ ข้อมูลนั้นมาเพื่อแก้ไข เพิ่มเติม ปรับปรุง เมื่อเรียบร้อยแล้วข้อมูลนั้นจะถูกบันทึกลงในไฟล์อีกของหนึ่งซึ่งจะเป็นช่องที่รู้จักกันว่า ผ่านจากบรรณาธิการแล้ว ข้อมูลเหล่านี้จะอยู่ในเซิร์ฟเวอร์ (SERVER) ตัวเดียวกัน แต่แบ่งเก็บไว้คนละช่อง งานทั้งหมดในช่วงนี้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ PC

ต่อจากนั้น เครื่องคอมพิวเตอร์ MACINTOSH จะเริ่มดึงข้อมูลหรือแปลงข้อมูลจากเครื่อง PC มาใช้ในเครื่อง MACINTOSH มีการกำหนดขนาดตัวอักษร การจัดวางเนื้อหา วางรูปภาพ เหล่านี้เป็นหน้าที่ของพนักงาน จัดหน้าให้เป็นไปตาม TEMPLATE ที่ทางฝ่ายดีไซน์ได้มีการดีไซน์ไว้แล้ว ในขั้นนี้ข้อมูลจะถูกบันทึกไว้ในต้นฉบับของทางฝ่ายเครื่อง MACINTOSH แล้ว (๒) ต่อจากนั้นทางฝ่ายเครื่อง MACINTOSH จะบันทึกไฟล์กลับลงมาสู่ขั้นตอนการประกอบรูปภาพ (ส่งมาเป็นสไลด์ ฟิล์ม หรือรูปถ่าย) ที่นักเขียนจะนำมาใช้ประกอบกับบทความนั้นๆ ในขั้นนี้จะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์อีกระบบ คือ คอมพิวเตอร์ควบคุม

นำรูปภาพที่ต้องการลงประกอบบทความไปสแกน (SCAN) ด้วยคอมพิวเตอร์ระบบควบคุมที่โรงงาน ซึ่งจะถูกบันทึกไว้ใน SERVER ที่เก็บภาพ (เรียกว่า IMAGE SERVER มีขนาดใหญ่มาก เป็นยูนิกซ์ SERVER) จะเป็นภาพแบบ HIGH RESOLUTION (เนื่องจากภาพจะต้องใช้ความละเอียดสูงมากในการพิมพ์) จากนั้นจะมี SERVER ตัวเล็กอีกตัวหนึ่งทำหน้าที่ย่อภาพ HIGH RESOLUTION ให้เป็นแบบ LOW RESOLUTION ที่จะจำลองความละเอียดของภาพ อย่างคร่าวๆ เข้ามาอยู่ใน SERVER อีกตัวหนึ่งซึ่งจะส่งภาพตัวนี้ (LOW RESOLUTION) ไปสู่เครื่อง MACINTOSH (๓) ที่มีการบันทึกการจัดหน้า กำหนดตัว และบทความต้นฉบับที่ถูกแก้ไขจากบรรณาธิการเรียบร้อยแล้วนั่นเอง เป็นขั้นตอนที่นำเนื้อเรื่องและรูปภาพมาประกอบเข้าด้วยกัน ต่อจากนั้นจะส่งไปยัง SERVER ตัวใหญ่ที่มีหน้าที่ในการลอกภาพ LOW RESOLUTION ออก และนำภาพจริงไปแทน ประมวลผลระดับสูงและถ่ายออกเป็นฟิล์มต้นฉบับ

ขั้นตอนต่อไป นำฟิล์มต้นฉบับไปทำแม่พิมพ์ ทำเพลท (การทำงานในขั้นนี้เป็นการทำงานโดยไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย) จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ที่โรงพิมพ์ต่อไป

ขั้นตอนการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายในส่วนโรงพิมพ์

งานของอมรินทร์ฯ ที่จะดำเนินการพิมพ์เมื่อต้นฉบับพร้อม มีเลขทะเบียนว่างานเข้าโรงพิมพ์ พร้อมดำเนินการผลิต ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มี SERVER บันทึกข้อมูล จะส่งต่อไปยังสต็อกเพื่อจองวัสดุในการพิมพ์ เช่น กระดาษ หมึก ฯลฯ ในกรณีวัสดุในสต็อกขาดหรือไม่พอ จะมีกระบวนการในการสรุปเป็นรายการในการสั่งของ สั่งวัสดุที่จะต้องใช้ และต้องได้รับของภายในระยะเวลาใด (เป็นการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายเรื่องเกี่ยวกับงานสต็อก) ในกรณีการเบิกวัสดุที่มีการจองเพื่อจะใช้ในการพิมพ์ จะมีพนักงานที่คุมการเบิกทำหน้าที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลที่มีการเบิกวัสดุไปใช้ ว่าใช้ในงานอะไร จำนวนเท่าไร ข้อมูลนี้จะไปตัดยอดกับข้อมูลที่จองวัสดุไว้ในตอนแรก ว่ามีการเบิกใช้แล้ว หากมีการท่ววัสดุเสียหายและมีการเบิกใหม่ แต่เลขทะเบียนเดิมทำให้รู้ว่าแต่ละกระบวนการนั้น วัสดุใช้ไปเท่าไร ต้นทุนจะเป็นเท่าไร เมื่อลงมือปฏิบัติงานแล้วได้กำไรหรือขาดทุน

ในกรณีถ้าเป็นงานของลูกค้าที่มาจ้างให้พิมพ์หนังสือเล่ม ทางอมรินทร์ฯ จะเริ่มจากใช้คอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมคิดราคาว่าจะใช้ต้นทุนในการผลิตเท่าไร จัดพิมพ์เป็นโบเสนอรราคา เมื่อลูกค้าอนุมัติแล้ว จะมีการลงทะเบียนบันทึกข้อมูลว่า งานที่ถูกคิดราคาได้รับการยืนยันให้ดำเนินการผลิตได้ ข้อมูลนี้ก็จะถูกส่งไปจองวัสดุในการพิมพ์ และดำเนินไปตามกระบวนการผลิต

ขั้นตอนการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายในส่วนการจัดจำหน่าย

ในส่วนการขายปลีก (ร้านหนังสือนายอินทร์) จะมีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการยิงบาร์โค้ด ซึ่งมีกระบวนการเมื่อหนังสือออกจะมีการทำสติ๊กเกอร์บาร์โค้ด ในกรณีที่มียุทธศาสตร์ฐานสากลอยู่แล้วก็ไม่ต้องทำบาร์โค้ดที่จุดขาย (POINT OF SALES : POS) เครื่องสแกนเนอร์จะอ่านบาร์โค้ดหรือรหัส แล้วส่งข้อมูลตรวจสอบ

ราคาไปที่ SERVER ของร้านหนังสือที่เก็บข้อมูลราคาหนังสือ ต่อจากนั้นเครื่องจะบันทึกรายการขายหนังสือว่า หนังสืออะไร ขายได้เท่าไรต่อวัน ข้อมูลเหล่านี้จะ ON LINE เข้ามาที่ส่วนกลางว่า ยอดขายแต่ละวันเป็นอย่างไร และขายอะไรบ้าง ต้องเติมสต็อกหนังสืออย่างไร

ในส่วนการขายส่ง ร้านค้าทั่วประเทศจะโทรศัพท์สั่งหนังสือมาที่อมรินทร์ฯ พนักงานจะบันทึกข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่าย และจะมีการสรุป ORDER ในแต่ละวันว่า มีรายการสั่งหนังสืออะไรบ้าง ใครสั่งจำนวนเท่าไร ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเชื่อมโยงไปที่ฝ่ายจัดส่ง และฝ่ายสต็อก ทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ และพิมพ์ใบส่งของออกมาให้ โดยแนบไปกับหนังสือที่จะต้องจัดส่งเพื่อวางบิลและเก็บเงิน

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

แม้ว่าระบบเครือข่ายจะถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อเอื้อต่อการบริหารงาน การจัดการในทุกส่วนขององค์กร ที่ผู้บริหารสามารถเรียกดู หรือค้นหาข้อมูลได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ แต่การใช้กระดาษในการรายงานผล และข้อมูลต่างๆ หรือ PRINT OUT REPORT ยังนับว่ามีความจำเป็นอยู่มาก พฤติกรรมของผู้บริหารจึงมีการใช้สิ่งทั้ง 2 ลักษณะ คือ จะใช้ระบบเครือข่ายในกรณีต้องการดูข้อมูลที่รวดเร็วที่เกิดขึ้น ณ วันนั้น ยกตัวอย่าง ดูยอดถูกหน้าว่ามีรายรับเป็นอย่างไร แต่รายงานสำคัญ ยังคงต้อง PRINT OUT ออกมาเป็นเอกสาร

พฤติกรรมโดยรวมทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย ไม่มีพฤติกรรมต่อต้านคอมพิวเตอร์ ผู้บริหารเป็นผู้ปลูกฝังให้เกิดพฤติกรรมต่อการใช้เทคโนโลยีแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

คอมพิวเตอร์เครือข่ายของอมรินทร์ฯ ทางด้านการผลิต มีความสามารถเต็มประสิทธิภาพเกินกว่าที่ตั้งไว้ การไหลเวียนของข้อมูลบนเครือข่ายก็ยังคงอยู่ในอัตราที่สูงมาก แม้ว่าจะมีการปรับปรุงให้มีความเร็วสูงขึ้นอย่างไร มีการใช้ทั้งแบบที่เป็น FIBER OPTIC, ETHERNET ความเร็วสูง และ ETHERNET ความเร็วปกติ ในเรื่องการบริหารการผลิต เรื่องบัญชี ก็ใช้เครือข่ายเต็มประสิทธิภาพ 100%

สำหรับหน่วยงาน งานทางด้านเลขานุการของผู้บริหาร ยังไม่สามารถใช้ประสิทธิภาพเครือข่ายเต็ม 100% เนื่องจากลักษณะการทำงานที่ไม่มีความจำเป็นในการใช้ฐานข้อมูลกลาง หรือดึงข้อมูลร่วมกันมากนัก เพราะมีระบบ MIS ในการทำข้อมูลกลางและป้อนข้อมูลให้อยู่แล้ว แต่ก็มีมีการวางระบบให้ใช้เครือข่ายเอาไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านกรับ-ส่งข้อมูลประเภท E-MAIL

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ในการนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้าง การทำงานของบุคลากร หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ แต่เป็นภาพที่เกิดขึ้นโดยรวม ในลักษณะความเจริญเติบโตขององค์กรว่า ถ้าปราศจากการทำงานด้วยระบบที่ทันสมัย ผลของการทำงานที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจะไม่เกิดขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายที่มีการวางระบบ การจัดการที่ดีและเหมาะสม เข้ามาใช้เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ธุรกิจเติบโตขึ้น

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผู้บริหารของอมรินทร์ฯ มองว่า การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในบริษัทหรือองค์กร สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ความพร้อมของแต่ละองค์กรนั้น และเมื่อมีความพร้อมแล้วไม่นำ IT เข้ามาใช้ จะมีผลหรือ

เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตขององค์กร ส่วนผลเสีย คือ การลงทุนที่ต้องใช้เงินสูง และใช้ระยะเวลาในการคืนทุนทางอ้อม นอกจากนี้ในแง่ของบุคคล หากบุคคลใดที่อยู่ในยุคของข้อมูลข่าวสารไม่สนใจ IT ก็จะทำให้กลายเป็นคนล้าสมัย ล้าหลัง เพราะการรู้จักและการนำ IT มาใช้เป็นเครื่องมือในธุรกิจการแข่งขัน เปรียบเหมือนเป็นการเปลี่ยนอาวุธที่เคยใช้ แต่เดิมจากมีดหรือดาบมาเป็นปืน ในที่สุดคนก็ต้องเปลี่ยนมาใช้เครื่องมือเหล่านี้ เพราะโลกเปลี่ยน เครื่องมือเปลี่ยน วิธีคิดก็เปลี่ยน สรุปได้ดังนี้

ผลดี:

1. เป็นการลดต้นทุนทางการผลิต ในเรื่องของวัตถุดิบที่ใช้ ระยะเวลาในการทำงาน ทำให้สามารถทำงานได้มากขึ้น โดยใช้บุคลากรเท่าเดิม ทำให้บริษัทเติบโตขึ้น ยอดขายเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับในสมัยก่อนที่มีกระบวนการทำงานที่ซ้ำซ้อน คือ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวม
2. รายได้ที่จะเพิ่มขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากสื่อ INTERNET ในอนาคต เช่น เก็บค่าโฆษณาพิเศษที่มีการแสดงบนจออินเทอร์เน็ต (ปัจจุบันยังไม่มีเรียกเก็บเงิน) ในกรณีที่โฆษณาออกพร้อมกันใน 2 สื่อ คือ สื่อสิ่งพิมพ์นิตยสารและอินเทอร์เน็ต
3. ผลดีที่จะเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้บริโภค ที่สามารถบริโภคสื่อได้ใน 2 ลักษณะ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกิดการสื่อสารรูปแบบใหม่ที่สามารถโต้ตอบกันได้ทันที (INTERACTIVE) ระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

ผลเสีย:

ในขณะที่มีผลดีก็มีผลเสียในด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่ดูทุกอย่างเป็นเรื่องอัตโนมัติไปหมด ส่วนผลเสียในด้านของบริษัท ก็คือ ต้องลงทุนสูงล่วงหน้า และสร้างความท้าทายในการคืนทุนดังกล่าว ถ้าลงทุน IT แล้ว ใช้ประโยชน์ไม่ได้มาก เงินที่ลงไปก็สูญเปล่า กลายเป็นภาระในการแบกค่าใช้จ่าย ดังกล่าวนี

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

แม้ว่าอมรินทร์ฯ จะลงทุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ระบบเครือข่ายให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเอื้อต่อการทำงานของบุคลากรอย่างสมบูรณ์ครบวงจร แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นและนับว่ามีความสำคัญอย่างมาก คือ ปัญหาทางด้านบุคลากร ดังนี้

พฤติกรรม ความรู้สึก ของบุคลากรที่ไม่ชินกับการทำงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น นักเขียน ผู้ที่ทำงานทางด้านศิลปะ หรือผู้ที่ทำงานทางด้านธุรการ ที่ยังเคยชินกับการติดต่อสื่อสารด้วยการใช้โทรศัพท์หรือโทรสารในการนัดหมาย มากกว่าการใช้ระบบเครือข่าย E-MAIL ที่บริษัทติดตั้งให้สามารถใช้ได้อยู่แล้วภายในเครื่องแต่ละเครื่องที่ใช้ประจำ

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ปัญหาทางด้านเครื่องคอมพิวเตอร์หรือระบบเครือข่าย มักเป็นปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ที่สามารถแก้ไขได้ ไม่ถือเป็นปัญหาสำคัญ และเกิดขึ้นไม่บ่อยนักในปัจจุบัน สำหรับความเห็นในเรื่องการพิจารณานำเทคโนโลยีแต่ละชนิดเข้ามาใช้ในองค์กร ท่ามกลางสถานการณ์ความก้าวหน้า ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคข้อมูลข่าวสารนี้ ในฐานะที่เป็นองค์กรที่เห็นความสำคัญและนำ IT มาใช้แทบทุกชนิดว่า อมรินทร์ฯ จะมีการประเมิน

สถานการณ์ การพลิกโฉมหน้าทางด้านซอฟต์แวร์ หากการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่มากกว่า 30-40% และในอัตราดังกล่าว ผลที่เกิดขึ้นทางอภิมรินทร์ฯ ต้องนำมาใช้ได้ ต้องดูด้วยว่าพื้นฐานของอภิมรินทร์ฯ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนไปด้วยหรือไม่อย่างไร ทั้งความพร้อมทางด้านวิถีคิดในการทำงาน ความสามารถฝึกอบรมให้ทันกับซอฟต์แวร์เหล่านั้นหรือไม่ ต้องคิดในเรื่องความคุ้มค่าในการลงทุน การลงทุนทางด้านนี้จึงขึ้นอยู่กับความแม่นยำในการวิเคราะห์ และกำลังในการขับเคลื่อนเอาจริงเอาจังกับเรื่องเหล่านี้ ต้องมีการวิเคราะห์ สนับสนุน บุสเซอร์/พนักงาน ให้ใช้อยู่ตลอดเวลา ต้องไม่ละทิ้งในสิ่งที่ได้ลงทุนไป จะเป็นผลให้สามารถเดินไปบนเส้นทาง IT ได้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางในการทำธุรกิจของอภิมรินทร์ :

อภิมรินทร์ฯ มีโครงการและแนวความคิดการทำธุรกิจในอีกหลายรูปแบบ และหลายผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่อยู่ในระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อขยายออกไปทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ยกตัวอย่าง โครงการต่างๆ

- มีโครงการจะสร้างโรงงานใหม่ที่พุทธมณฑลสาย 5
- มีโครงการเพิ่มและติดตั้งโปรแกรมสำเร็จรูป และโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเองมากขึ้น
- มีโครงการในการใช้ INTERNET ในการสร้างสรรค์งานในโครงการหลายรูปแบบ ช่วงนี้ยังอยู่ในช่วง

ศึกษาตลาด และการลงทุนทางด้านนี้

- มีโครงการส่งหนังสือแบบ "BOOK TO GO" มีลักษณะการส่งคล้ายแบบพีชซ่า ฮัท ในปัจจุบัน ยังอยู่ระหว่างการศึกษาปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น เรื่องโครงสร้างการจ่ายเงินด้วยบัตรเครดิตผ่านทางอินเทอร์เน็ต

- มีโครงการทำธุรกิจขายข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่ทางอภิมรินทร์ฯ มีพื้นความรู้อยู่แล้ว โครงการนี้จะเกิดขึ้นเมื่ออินเทอร์เน็ตได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย

อภิมรินทร์ฯ มีแนวความคิดต่อการขยายตลาดออกไปสู่ต่างประเทศ เพื่อผลต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมทางด้านนี้ ปัจจุบันอภิมรินทร์ฯ อยู่ในสถานภาพการเป็นผู้นำทางการตลาดทางด้านนี้ การมองและแข่งขันเพียงตลาดภายในประเทศ ไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

องค์กรที่ดำเนินการผลิตหนังสือและนิตยสารใหญ่ๆ โดยเฉพาะกลุ่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (INFORMATION TECHNOLOGY-IT) เข้ามาใช้ในการพัฒนาองค์กรเพิ่มมากขึ้นและสูงขึ้น แต่อุปสรรคที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาทางด้านนี้ คือ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน IT ที่สนใจจะเข้ามาทำงานทางด้านหนังสือ เนื่องจากบุคลากรทางด้าน IT ส่วนมากมักจะไปอยู่ในสายงานอื่นที่ไม่ใช่หนังสือ เช่น ธนาคาร โฟแนนซ์ กลุ่มบริษัทที่ขายฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะอัตราค่าจ้างของบุคลากรทางด้าน IT อยู่ในระดับที่สูง เมื่อเทียบกับอัตราค่าจ้างของบุคลากรในระดับเดียวกันที่อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิตหนังสือ และปัญหานี้ไม่ใช่ปัญหาสำหรับองค์กรผลิตหนังสือที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น ยิ่งนับเป็นข้อจำกัดและอุปสรรคทวีคูณต่อสำนักพิมพ์หรือองค์กรที่ผลิต

หนังสือขนาดเล็กๆ ในการที่จะต้องมาเสียเงินลงทุนทั้งอุปกรณ์เครื่องมือเทคโนโลยี และจ้างบุคลากรเฉพาะทางนี้ซึ่งเป็นเรื่องไม่คุ้มทุน

สถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นช่วงที่อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์เพิ่งจะเริ่มได้รับผลกระทบจาก IT ว่า ถ้าธุรกิจที่มีขนาดและความสามารถในระดับที่จะพัฒนาและเติบโตต่อไป ไม่ก้าวเข้ามาสู่เส้นทาง IT จะหาทางไปไม่ได้แล้ว เพราะกระบวนการผลิตในวันข้างหน้าจะไปอยู่บน IT ทั้งหมดแล้ว

ในขณะเดียวกัน คอมพิวเตอร์การผลิตทางด้านนี้จะมีลักษณะเป็นคอมพิวเตอร์ GRAPHIC ซึ่งมีบุคลากรทางด้านนี้น้อย

ในส่วนนโยบายของรัฐที่มีผลต่อการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านนี้ ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญทางด้านนี้มากขึ้น เริ่มมีความพยายามในการลดราคาค่าเช่าของวงจรรีเสอร์ และความพยายามในการที่ ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางของ INTERNET ในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก

อนาคตโดยสรุป ที่สุดแล้วอุตสาหกรรมสื่อ จะรวมตัวกัน ไม่ว่าจะเป็น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ เคเบิลทีวี หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต เหล่านี้จะรวมกัน จุดที่จะสังเกตก็คือ เซกเตอร์ของใครอยู่ตรงไหน ใครทำได้มากน้อยแค่ไหน ทำแล้วไม่เจ็บตัว บนพื้นฐานแห่งความพร้อม ถ้าพร้อมมากก็ทำมาก ซึ่งเป็นเรื่องของธุรกิจ แต่ภาพรวมจะเป็นสิ่งที่พุ่งไปสู่จุดเดียวกัน สถานีวิทยุ โทรทัศน์ มัลติมีเดีย สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และบริษัทที่ทำเกี่ยวกับเรื่องการสื่อสาร เทเลคอมมิวนิเคชั่นธุรกิจ ในที่สุดจะมารวมกับธุรกิจสื่อ เพราะว่าเป็นองค์ประกอบซึ่งกันและกัน เหมือนการสร้างถนนแล้วไม่มีรถวิ่ง (เปรียบธุรกิจเทเลคอมมิวนิเคชั่นเป็นบริษัทสร้างถนน ธุรกิจผลิตสื่อเป็นรถ) หรือการสร้างรถแล้วไม่มีถนน ในที่สุดผู้ที่มีวิสัยทัศน์ก็จะมารวมกัน แต่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานเดิมของแต่ละบริษัท ว่ามีความถนัดอยู่ในส่วนแบ่งของตลาดตรงไหนที่จะทำได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท สามัคคีสาร (ดอกหญ้า) จำกัด (มหาชน)

- สัมภาษณ์ :**
- 1. คุณศรีดี อังประภาพรชัย**
ผู้อำนวยการสายงานตลาดและงานขาย
 - 2. คุณนนุช เนื่อนวลสุวรรณ**
ผู้จัดการฝ่ายการเงิน
 - 3. คุณจิตติ หนูสุข**
บรรณาธิการสำนักพิมพ์ดอกหญ้า

วันที่ : 10 กุมภาพันธ์ 2540
19 กุมภาพันธ์ 2540

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

บริษัท สามัคคีสาร (ดอกหญ้า) จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทแม่ มีหน่วยงาน คือ

1. ร้านหนังสือดอกหญ้า
2. สายส่งสามัคคีสาร เป็นตัวแทนการจัดจำหน่าย
3. สำนักพิมพ์ดอกหญ้า
4. โรงพิมพ์ดอกหญ้า

ทำธุรกิจครบวงจร สำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ และจัดจำหน่าย

เริ่มก่อตั้งมาแล้ว 14 ปี มีสาขาทั้งหมด 50 สาขา ในกรุงเทพฯ 24 สาขา ในต่างจังหวัดเป็นแฟรนไชส์ 24 แห่ง ภายในปี.ศ. 2540 จะเพิ่มเป็น 78 แห่ง และมีสาขาที่อเมริกา 2 สาขา

ยื่นเสนอการจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ เมื่อปีที่แล้ว ปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงการพิจารณาจากตลาดหลักทรัพย์

มีนโยบายทำหนังสือดี มี 2 ด้าน คือ ความคิด (ต้องใช้ความสามารถของ บรรณาธิการ) และทางการตลาด (ต้องใช้ข้อมูลทางการตลาดที่ได้จากคอมพิวเตอร์มาเป็นตัวกำหนด)

นโยบายการทำหนังสือสำหรับสำนักพิมพ์ คือ การทำหนังสือหลายแนวประมาณ 20 แนว เป็นหนังสือทั่วไป สั้นปีจะมีการวางแผนสำหรับปีต่อไปว่า จะทำแนวเดิมในจำนวนอย่างไร ปริมาณเท่าไร สำหรับการหนังสือของสำนักพิมพ์ดอกหญ้า ปัจจุบันส่วนใหญ่เน้นแนววรรณกรรม คือ วรรณกรรมไทยประกอบด้วยเรื่องสั้นและนวนิยายจากนักเขียนหลายรุ่นหลายวัย วรรณกรรมแปลซึ่งไม่มาก วรรณกรรมเยาวชน (วรรณกรรมที่เป็นนวนิยายมีสัดส่วนมากที่สุด คือ 70% โดยประมาณของหนังสือทั้งหมด) สำนักพิมพ์ตั้งขึ้นมาเมื่อประมาณปี.ศ. 2519-2520 เป็นยุคแรกที่พิมพ์หนังสือแนวสังคม-การเมือง แล้วก็ทำสายส่ง ในยุคประมาณปี.ศ. 2527-28 จะพิมพ์หนังสือประเภททริที่มีภาพประกอบสวยๆ หรือเน้นการจัดรูปเล่มแบบสวยๆ เน้นการพิมพ์หนังสือด้วยกระดาษปอนด์ ซึ่งตอนนั้นคนกลุ่มหนึ่งก็ยอมรับ อีกกลุ่มหนึ่งก็ต่อต้านมากกว่า ทำให้หนังสือแพงโดยใช่เหตุ ถัดมาในช่วงประมาณ 3-4 ปีหลังนี้ ก็จะเน้นวรรณกรรมมาก ก่อนหน้านั้นอาจจะเป็นหนังสือแนวธุรกิจการบริหาร HOW-TO การพยากรณ์ ฮวงจุ้ย ลายมือ อัจฉิ หมอคู่ สำหรับปีที่ผ่านมามีวรรณกรรมแปลลดลง เพราะมีปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ฉบับใหม่ ต้องขอลิขสิทธิ์จากทางต่างประเทศ ก็เลยหยุดหนังสือแปล ปีนี้ได้เริ่มมีการขอลิขสิทธิ์ไว้อีก ทำให้คาดการณ์ว่า ปีหน้าจะมีการผลิตหนังสือแปลในปริมาณที่มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการวางแผนผลิตหนังสือในปีต่อไปยังไม่มีวางแผนว่าจะผลิตหนังสืออะไร

สำหรับหนังสือแบบเรียนหรือหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้ จะมีบริษัทในเครืออีกบริษัทหนึ่ง ชื่อ บริษัทดอกหญ้าวิชาการ จำกัด เป็นผู้รับผิดชอบดูแล

ปัจจุบันมีการระดมทุนในการทำธุรกิจ อยู่ในช่วงการขอจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

มีแนวความคิดเพื่อให้องค์กรได้เติบโต โดยการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด ยังมองว่า ธุรกิจในปัจจุบันยังมีการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า (ทั้งในแง่การใช้กำลังงานบุคลากร และเครื่องจักร หรือแม้แต่เรื่องการใช้กระดาษ) ในเรื่องเกี่ยวกับการตลาดต้องเป็นส่วนผสมที่เต็มรูปแบบ การเน้นเพียงแค่ส่วนหนึ่งส่วนใดนั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้แล้วในยุคของข่าวสารข้อมูล คือ ไม่ใช่แค่เพียงขายสินค้า แต่ต้องเน้นเรื่องการขายบริการด้วย (ใช้ 3 s คือ HIGH SPEED, HIGH SAFETY และ HIGH SELL)

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย เนื่องจากมีร้านขายหนังสือในต่างประเทศด้วย ที่อเมริกา (มี 2 สาขา ถนนควีนส์ นิวยอร์ก และไทยแลนด์พลาซ่า ฮอลลีวูด ลอสแอนเจลิส) ใช้เครือข่ายในลักษณะส่งข้อมูลผ่าน E-MAIL ใช้ในลักษณะส่งใบสั่งของหรือส่งข้อความ

อย่างไรก็ดี ยังมีแนวคิดที่ คอมพิวเตอร์ก็ยังเป็นเพียงเครื่องมือในการทำงานเท่านั้น ให้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น แต่ไม่ใช่ก้าวสารพัดนึก

ในปัจจุบัน (ขณะที่ทำการสัมภาษณ์) ระบบเครือข่ายยังไม่ได้มีรูปแบบเนื่องจาก เป็นช่วงที่กำลังติดตั้งระบบเครือข่ายใหม่ ผู้บริหารมองว่า ในอนาคตอันใกล้หากนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เต็มรูปแบบจะทำให้เกิดผลดีต่อองค์กรอย่างมาก เพราะงานจะได้มากกว่า เวลาที่ใช้จะคุ้ม เพราะหากใครสามารถจัดการกับเวลา ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญได้ดีกว่า ก็ถือว่าคนนั้นมีคุณค่าสูงกว่า

นโยบายการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้มาจากผู้บริหารระดับสูง เนื่องจากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลคาดการณ์และวางแผนไว้ล่วงหน้าหลายๆ ปี ผู้บริหารเดินทางต่างประเทศบ่อยครั้ง เห็นลักษณะการทำงานและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าของต่างประเทศ

ปัจจุบันเป็นนโยบายหรือคำสั่งจากผู้บริหารสูงสุดว่า ทุกคนในบริษัทต้องเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ มีการเรียนรู้ในลักษณะค้นคว้าด้วยตนเอง และการฝึกอบรม

นอกจากนี้ ยังมีนโยบายที่จะใช้การเชื่อมเครือข่ายระหว่างสำนักพิมพ์และบริษัทแม่เช่นกัน เพราะสำนักพิมพ์อยากทราบข้อมูลยอดขายของหนังสือประเภทต่างๆ ทั้งหนังสือของสำนักพิมพ์ดอกหญ้าเอง และของสำนักพิมพ์อื่นที่ขายในร้านดอกหญ้า เพื่อเป็นข้อมูลว่า หนังสือแนวนี้มียอดขายดีหรือไม่ ตลาดต้องการอย่างไร ในช่วงนี้หนังสือละคร หนังสือนิยายที่เป็นละคร ช่วงที่เริ่มมีข่าวแต่ละครั้งยังไม่ออก มีการขายเป็นอย่างไร ละครเริ่มไปแล้วนัดหนึ่งการขายเป็นอย่างไร ละครไปถึงกลางเรื่องแล้วการขายเป็นอย่างไร ละครจบแล้วขายเป็นอย่างไร ข้อมูลเหล่านี้ จะมีความสำคัญมากต่อแนวทางการผลิตหนังสือต่อไป แต่ในปัจจุบัน ยังทำไม่ได้

ความคิดเห็นต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร พนักงานโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า ดี และต้องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ LAN และ INTERNET

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

นำระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้เมื่อประมาณ 8-9 ปีที่แล้ว เข้ามาใช้ในระบบสต็อก และการบัญชีก่อน สำหรับเริ่มนำมาใช้ในลักษณะรูปแบบการขายเมื่อประมาณ 6 ปีที่แล้วโดยประมาณ (ระบบ POINT OF SALES : POS)

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

โปรแกรมที่ใช้เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเอง โดยจ้างบริษัทที่ปรึกษาทางคอมพิวเตอร์มาเขียนโปรแกรมให้เหมาะสมกับการใช้งาน

โปรแกรมที่ใช้ในการทำงาน เช่น CU WORD, LOTUS, EXCEL

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นแบบ MICRO COMPUTER มีทั้งเครื่อง PC และ MACINTOSH

บุคลากรที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะประจำเครื่องจะอยู่ในส่วนบัญชี ร้านค้าที่เป็นสาขาและร้านค้าที่เป็นแฟรนไชส์ และส่วนของสต็อก

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 100 เครื่องที่อยู่ในระบบเครือข่าย (รวมสาขาต่างๆ ด้วย)

ลักษณะการทำงาน :

ปัจจุบัน (ในขณะที่ให้สัมภาษณ์) การเชื่อมโยงเครือข่าย ยังไม่เต็มรูปแบบ เป็นการพยายามเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างบริษัทแม่กับร้านหนังสือสาขา แต่ยังไม่ค่อยได้ผลมากนัก เป็นการเชื่อมแบบระบบ POS แต่ในส่วนของสำนักพิมพ์กับบริษัทแม่ ยังไม่มีการเชื่อมเครือข่าย

คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายจะนำมาใช้ในการนำเสนอข้อมูลทางการตลาด ว่าหนังสือเล่มไหนขายดี ทำให้รู้ส่วนแบ่งทางการตลาด ว่าพื้นที่หนังสือหมวดหมู่ไหนจะมีค่าของความนิยมในการขาย ทำให้รู้แนวหนังสือที่ตลาดต้องการ

คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย E-MAIL จะใช้ในการส่งผ่านข้อมูลการขายสินค้าว่า ต้องการหนังสือเล่มนั้นเล่มนี้

ใช้การส่งข้อมูลด้วยวิธีผ่านโมเด็มข้อมูลและดึงข้อมูลกันในระหว่างแผนก ฝ่ายขายจะถูกดึงข้อมูลมากที่สุด

หน่วยงานผลิตที่เรียกว่า สำนักพิมพ์ จะไม่มีการใช้ระบบเครือข่าย เพราะมองว่า ในเมืองไทย นักเขียนยังใช้อารมณ์และจินตนาการในการผลิตอยู่มาก และนักเขียนโดยส่วนมากไม่ชินกับเครื่องคอมพิวเตอร์ยังใช้การทำงานในลักษณะเก่า

ใช้เครือข่ายการส่งผ่านข้อมูลผ่านโมเด็มเฉพาะในสาขากรุงเทพฯ เท่านั้น แต่ถ้าเป็นสาขาในต่างจังหวัดจะใช้การบันทึกข้อมูลลงในแผ่นดิสเกตต์แล้วส่งเข้ามาตรวจสอบประมาณ 3 วันต่อครั้ง

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ผู้ปฏิบัติงานยังใช้เครื่องไม่เต็มประสิทธิภาพ ยังต้องมีการพัฒนาบุคลากรอีก ให้คนสามารถใช้ได้มาก จะเป็นความสำเร็จขององค์กร

กำลังอยู่ในช่วงรณรงค์จากส่วนบนให้ผู้บริหารระดับสูง มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ก่อน เนื่องจากส่วนบนเป็นส่วนที่มีความคิด และวิสัยทัศน์ชัดเจน คงจะส่งผลให้ทั้งองค์กรเคลื่อนตามไปหมด ปัจจุบันในระดับผู้บริหารจะไม่มีพฤติกรรมในการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย และมีเป็นส่วนน้อยที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงาน การใช้เป็นการใช้คอมพิวเตอร์แบบเครื่องเดียวโดดๆ ยังไม่ใช้ในลักษณะเครือข่าย การดูรายงานหรือการบริหารเป็นไปในแบบใช้การรายงานด้วยกระดาษ

อย่างไรก็ดี บุคลากรในองค์กรโดยทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในระดับสูง เช่น ผู้อำนวยการ หรือ บรรณาธิการ สำนักพิมพ์ ยังไม่สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ แต่เห็นความสำคัญและยอมรับว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในองค์กรเป็นเรื่องที่สำคัญและจะก่อให้เกิดประโยชน์มาก และมีความต้องการที่จะใช้เครื่องเป็น

ผู้ปฏิบัติงานยอมรับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อยากให้เพิ่มเครื่องใหม่อีก
สำหรับการเรียนรู้การใช้โปรแกรมหรือเทคนิคใหม่ๆ เป็นการสอนกันเองระหว่างพนักงาน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ยังไม่ถึง 100% เพียงแค่ 80% เท่านั้น เพราะระบบยังไม่ได้ติดตั้งเต็มที่ และหากมีการติดตั้งระบบ
ใหม่ภายในปีนี้ก็อยู่ในระดับ 80% ส่วนที่เหลืออีก 20% สำหรับรองรับเทคโนโลยีใหม่ๆ

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ไม่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กร บุคลากร และผลิตภัณฑ์

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

1. ทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้น ลดความซ้ำซ้อนของงาน ในเรื่องเกี่ยวกับรายงานการขาย สามารถ
ทราบได้ภายในหนึ่งวัน
2. ข้อมูลแม่นยำมากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

โดยส่วนมากปัญหาบุคลากรเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด บุคลากรขาดความเข้าใจและมีความไม่รู้
อย่างถ่องแท้ ทำให้ข้อมูลผันแปรไปตามเหตุที่เกิดขึ้นตรงนั้นมาก และทำให้การหาสาเหตุของปัญหายากและ
กินเวลา บุคลากรลงข้อมูลผิด บุคลากรไม่เคยชินกับเครื่องคอมพิวเตอร์ และไม่ได้ใช้ในวิธีที่ถูกต้อง
ปัญหาจะเกิดขึ้นในช่วงแรกๆ เมื่อนำมาระบบเครือข่ายเข้ามาใช้

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

จากการที่ใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเอง จะมีปัญหาในแง่ต้องทดสอบความสามารถอยู่เรื่อยๆ และ
ปัญหาความต้องการที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาขององค์กร (โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไม่สามารถรองรับความต้องการ
ของผู้ใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ) มีปัญหาเครื่อง HANG เครื่อง DOWN

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ผู้บริหารต้องคอยดูแลเอาใจใส่ผู้ปฏิบัติการ และให้ความใกล้ชิดดูรายละเอียด และถามผู้ปฏิบัติงาน
ว่าต้องการอะไรบ้าง เกิดปัญหาอะไรบ้าง และพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีที่สามารถแก้ไขได้

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้อคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสาร และหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายขององค์กร :

ผู้ที่สัมภาษณ์ไม่แน่ใจว่า ตอนนี้มีโฮมเพจใน INTERNET แล้วหรือยังไม่มี แต่มีส่วนที่กำลังศึกษาในเรื่องนี้อยู่ เพราะมีหลายหน่วยงานที่มีการติดต่อกับสมาคมศิษย์ เพื่อใช้ประโยชน์จาก INTERNET ร่วมกัน แต่เนื่องจากระบบเครือข่ายหลักยังไม่พร้อม (กำลังทำการติดตั้งขณะทำการสัมภาษณ์) จึงทำให้ต้องชะลอทุกโครงการไว้ก่อน แต่ในอนาคตจะมีการใช้ประโยชน์จาก INTERNET แน่แน่นอน เพราะกระแสสังคมไม่ได้ในเรื่องของเทคโนโลยี โครงการจะมีแน่นอนแต่จะช้าหรือเร็วเท่านั้น เพราะกำลังอยู่ในช่วงกำลังศึกษาข้อมูลอยู่ ทั้งทางด้านการศึกษาทำให้เกิดความเข้าใจต่อสื่อ ศักยภาพ ความเข้าใจ วิธีการใช้สื่อ กระทั่งต่อกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นใคร ความน่าจะเป็นมีความเป็นไปได้ขนาดไหน ปัจจุบันมีการทำบริษัทจำลองและใช้บริการเพื่อเป็นโครงการทดลองในการใช้สื่อ INTERNET อยู่ (แต่ไม่ได้ใช้ในนามของดอกหญ้า) เพราะการเลือกสื่อต้องเลือกให้เหมาะสมกับธุรกิจด้วย มีการร่วมมือกับ “ทีวีช็อป” (เป็นรายการทางโทรทัศน์ที่โฆษณาว่ามีสินค้าตัวนั้นตัวนี้เอามาเสนอแล้วให้คนโทรศัพท์เข้าไปสั่งซื้อ) ถ้าผลออกมาชัดเจนว่า สามารถทำงานได้ WORK สมาคมศิษย์ก็ควรวิ่งเข้าหาแน่นอน เหมือนสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ คือ การเลือกสื่อต้องเลือกให้เหมาะสมกับธุรกิจด้วย ตรงนี้ที่มองอยู่ ที่เราได้เตรียมตั้งขึ้นมาแล้ว ตอนนั้นก็เริ่มร่วมมือ กับ “ทีวีช็อป” มีการนำเอาระบบมาเสนอเราลองเป็นช่องทางให้ติดต่อดู นั่นคือออกทางโทรทัศน์ ทำโฆษณาสินค้าตัวนี้ๆ ทำทางโทรทัศน์เมื่อมีคนสนใจก็ CALL เข้ามา ได้เริ่มเข้าไปเรียนรู้ระบบนี้กับเขาเหมือนกัน ซึ่งตรงนี้คงไม่ต่างกัน ถ้าเป็น INTERNET คงพร้อมด้วยภาพออกไป ตรงนี้ก็จะเป็นการเริ่มเรียนรู้แล้วมา APPLY สื่อตรงนั้นเข้ากับตรงนี้จะใกล้เคียงกัน ในรูปของการสื่อสารข่าวสารข้อมูล

ปัจจุบัน สมาคมศิษย์กำลังอยู่ในช่วงพัฒนาระบบการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ ในระหว่างที่สัมภาษณ์ เป็นช่วงที่กำลังติดตั้งระบบเครือข่าย ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ซื้อมาใหม่ และเป็นโปรแกรมที่บริษัทหนังสือใหญ่ทั่วโลกใช้เพื่อเป็นศูนย์กลางการจัดจำหน่าย เรียกว่า ระบบ TSM

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

มีความคิดว่า รูปแบบของนิตยสารและหนังสือจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่คงไม่เร็วมากอย่างที่คิด เนื่องจากในอนาคตมีการคาดการณ์ว่า ทุกบ้านจะมีคอมพิวเตอร์ใช้เหมือนมีโทรทัศน์ รูปแบบสื่อก็อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่รู้ว่าจะเป็นเมื่อไร เพราะในปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ยังมีราคาแพงอยู่ ยกเว้นในกรณีถ้าราคาเครื่องคอมพิวเตอร์ลดลง และถ้าทุกบ้านมีคอมพิวเตอร์ใช้ สิ่งที่น่าคิดก็คือว่า คนจะหันมาอ่านหนังสือบนหน้าจอคอมพิวเตอร์เหมือนอ่านหนังสือเล่มหรือไม่ อาจจะใช้อคอมพิวเตอร์แค่ทำงานอย่างเดียวก็ได้

สำหรับในเรื่องที่จะมีการใช้อคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในรูปแบบที่นักเขียนจะเชื่อมโยงข้อมูลผ่านเครือข่ายไปยังสำนักพิมพ์ งานที่ผลิตจากสำนักพิมพ์จะถูกส่งต่อไปยังโรงพิมพ์ และไปสู่ยังฝ่ายจัดจำหน่ายโดยใช้อคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเชื่อมโยงทุกส่วนเข้าด้วยกัน ยังมองว่าเป็นเรื่องยากและใช้เวลานาน เนื่องจากวิถีชีวิตของคนไทยแตกต่างจากสังคมที่เจริญแล้วในเรื่องการใช้อุปกรณ์ เพราะคนในรุ่นปัจจุบันในเมืองไทยยังติดสภาพความเป็นอยู่ที่อิสรภาพเสรี ไม่ค่อยมีวินัยในการใช้อุปกรณ์ตรงนี้ และความอดทนในการรอขั้นตอนต่างๆ ยังมีความอดทนน้อย เพราะฉะนั้นหลายๆ ส่วนจึงเป็นเหมือนการดูยากไป แต่ถ้าวิถีชีวิตเปลี่ยนไป และการเรียนรู้ของคนมีมากขึ้น สภาพสังคมเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงตรงนี้ จะทำให้ได้ในเรื่องที่ดีกว่า ซึ่งก็ยังมีหวัง

สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนรูปแบบของหนังสือเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ยังมีปัญหาและข้อจำกัดมาก ประสบปัญหาการใช้เวลามากในการเปิดดูรูปภาพฯ หนังสือ ไม่เหมือนการเปิดดูจากหนังสือเร็วกว่ามากนัก นอกจากนี้ในเรื่องรูปแบบของการใช้ INTERNET น่าจะดีกว่าถ้าเป็นเรื่องการส่งข่าวสาร แต่ถ้าเป็นในแง่อ่านเพื่อให้เกิดจินตนาการ ยังเป็นไปไม่ได้

มองแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจหนังสือแล้วยังเติบโตได้อีกเยอะ ดูจากสถิติของการอ่าน การเรียนรู้ของหนังสือแล้ว ประชากรของไทยยังมีการอ่านไม่มาก ถ้าจะเปรียบเทียบแล้วคงบอกได้ว่า ตรงนี้เป็นโอกาสที่สูง คงต้องเติมกันอีกมากทีเดียว แล้วสภาพเศรษฐกิจที่ดูหน้าไปอย่างรวดเร็ว ตรงนี้จะเป็นสิ่งบีบคั้นให้คนต้องใฝ่หาความรู้ เพราะทุกคนจะต้องรู้อย่างเดียวกันว่า ยุคหนึ่งไม่ได้ เพราะถ้ายุคหนึ่งหมายถึงการพ่ายแพ้ ซึ่งจะมีการจัดงาน เพื่อจะปลูกฝังอุปนิสัยคนไทย เรียกว่า “สร้างอุปนิสัยของการเรียนรู้” จะมีการจัดเร็ว ๆ นี้ ชื่อว่า “LEARNING FESTIVAL” คาดหวังให้ ประชากรไทยจะเป็นคนที่มีจิตใจที่รักการศึกษา อยากจะเรียนรู้ แล้ว การเรียนรู้ไม่ใช่ว่าเป็นการเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะอย่างเทคโนโลยีชาวบ้านที่ผลิออกมา เกิดจากการสังเกต แล้วก็สร้างสิ่งที่เหลือเชื่อขึ้นมาได้ คนเหล่านี้บางทีการศึกษาอาจจะแค่ ป.4 แต่เขาสร้างสิ่งแปลกใหม่ ๆ ขึ้นมาจนทุกคนก็คาดไม่ถึง เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เราเรียกว่า มีจิตใจของการเรียนรู้ เรียนรู้จากประสบการณ์ เรียนรู้จากหลายๆ สิ่งหลายๆ อย่าง ถ้าทุกคนเรียนรู้ตรงนี้ได้ ก็จะไม่ยอม และแน่นอน ทุกประเทศที่เจริญเขาจะให้เห็นชัดแล้วว่า หนังสือเป็นตัวสำคัญ

และสำหรับกรณีที่มีการคาดการณ์ในอนาคตว่า โลกจะเป็นยุค PAPERLESS มีความคิดเห็นว่า ยังต้องใช้เวลาอีกนาน หนังสือยังเป็นสิ่งที่จำเป็น อย่างน้อยๆ ก็อีกเป็นสิบปี เพราะในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็คงจะแตกต่าง ตรงนี้จะเป็นสิ่งที่ทดแทนได้หมดเลยมีข้อยกเว้นคือ ยังไม่หมด และจากการที่ได้ไปดูมาหลายๆ ประเทศที่เขาล้ำหน้ากว่าเรา ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น สวิส หรือเยอรมัน ที่เป็นเจ้าแห่งไฮเทค ประเทศเหล่านี้ยังยืนยันถึงการผลิตสื่อหนังสือ แล้วยอดการผลิตไม่มีการตก ตรงนี้ก็กำลังบอกอะไรบางอย่างว่า โลกของหนังสือเป็นโลกแห่งจินตนาการไม่จับ การที่จะเห็นภาพ เห็นอะไรอย่างเดียวกันจะได้รู้แค่เนื้อเรื่อง แต่ถ้าจะบอกให้เข้าใจคงจะต้องมีการ REPLAY กันหลายรอบ กว่าที่จะเข้าใจ ฉะนั้นการเข้าใจมันน่าจะเป็นเรื่องของ ACTING หรือ ACTION อะไรตรงนี้น่าจะเป็นไปได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องของการเข้าใจในเชิงจินตนาการ คิดว่า คงจะเป็นเรื่องลำบาก คือ คนจะคิดไม่เหมือนกันเวลาที่ต่างคนต่างอ่าน เหมือนเราอ่านหนังสือเรื่องหนึ่งเราจะเข้าใจอีกแบบหนึ่ง แต่ถ้าเราดูหนังเราจะมีอารมณ์เหมือนกัน เพราะหนังต้องการสื่อตรงนั้นอยู่แล้ว อย่างเช่น หนังสือเรียสเวลาเราดูเราก็จะเกร็งไปด้วย ตื่นเต้นไปด้วย แต่หนังสือไม่แน่ แล้วแต่มุมมองของคน นานาคความคิด ซึ่งตรงนี้คือเสน่ห์ของหนังสือ

สำหรับแนวความคิดว่า อุตสาหกรรมหนังสือจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้สื่อเสริมหลายๆ สื่อ ตรงนี้ในปัจจุบันสามารถบอกได้ว่า เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว อย่างเช่น มัลติมีเดียก็เข้ามาพร้อมด้วยแล้ว โดยเฉพาะสื่อของการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งชัดเจน และหลายๆ ส่วนจากหนังสือก็จะเป็นซีดี-รอม ซึ่งตรงนี้ก็คงบอกว่า เป็นวิวัฒนาการอีกแบบหนึ่ง แต่ก็คงไม่ได้เหมือนหนังสือที่สามารถพกติดตัวไปไหนๆ ก็ได้

บรรณาธิการสำนักพิมพ์ดอกหญ้า เชื่อว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์จะไม่สามารถเข้ามาแทนที่สื่อหนังสือได้ในอนาคต อาจจะเข้ามาแทนได้เพียงส่วนเดียว เพราะหนังสือมีเสน่ห์ของตัวเองและมีความสะดวกของมัน ซึ่งไม่ต้องไปหาเครื่องอ่าน มีลักษณะเฉพาะกว่ากันเยอะ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทดแทนสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ อาจจะใช้ได้จริงแต่ไม่สะดวกเท่าหนังสือ

ในกรณีการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายที่นักเขียนจะเขียนเรื่องมาลงโดยการส่งข้อมูลต้นฉบับโดยใช้เครือข่ายมายังสำนักพิมพ์ เชื่อว่า มีความเป็นไปได้มาก แต่คิดว่าจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ 10 ปีขึ้นไป เนื่องจากความเคยชินของคน ในอนาคตจะมีคนอยู่ 2 ประเภท คือ ส่วนหนึ่งใช้คอมพิวเตอร์ และอีกส่วนหนึ่งไม่ใช้คอมพิวเตอร์

ในเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายแบบครบวงจรตั้งแต่ สำนักพิมพ์ โรงพิมพ์ และการจัดจำหน่าย ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้หมด คาดหวังว่า บริษัทเล็กๆ จะมีการดำเนินธุรกิจโดยอิงกับบริษัทใหญ่ เหมือนกับที่เมืองนอก บริษัทสำนักพิมพ์ใหญ่ จะมีหน่วยงานลูกหรือว่าสำนักพิมพ์เล็กพิมพ์งาน จัดดำเนินการป้อนงาน

ให้ แต่จะไม่มีการพัฒนาขึ้นมาขึ้นอยู่กับลักษณะเติบโตขึ้นเป็นบริษัทใหญ่และทำธุรกิจได้ครบวงจร ถึงแม้สำนักพิมพ์ใหญ่ก็ตาม ถ้าไม่มีแขนขาของตัวเองก็คงอยู่ลำบาก ถ้าไม่มีจัดจำหน่ายเอง ไม่มีหน้าร้านของตัวเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญ

โรงพิมพ์ของดอกหญ้าเป็นการใช้เครื่องจักรใหญ่ๆ ไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย

แนวโน้มเมืองไทยที่ว่า ธุรกิจสื่อจะเป็นธุรกิจที่มีการใช้สื่อหลายๆ ตัว ปัจจุบันดอกหญ้าก็พยายาม มีการใช้โฆษณาทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ ใช้วิธีสนับสนุนเป็นสปอนเซอร์รายการหรือเป็นโฆษณาทางโทรทัศน์ ช่อง 11, ช่อง 7 และ ช่อง 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท ดวงกมล เชียงใหม่ จำกัด

และ

บริษัท ดี.เค. บุ๊คส์เฮ้าส์ จำกัด

**สัมภาษณ์ : 1. คุณสุขชัย สกุลสุทรวงศ์
กรรมการผู้จัดการ
2. คุณนฤมล เทียนไทย
เจ้าหน้าที่แผนกการเงิน บัญชี และจัดซื้อ**

**วันที่ : 25 กุมภาพันธ์ 2540
17 มีนาคม 2540**

**สถาบันวิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

ต้องการให้บริการกับลูกค้าให้รวดเร็วที่สุด และพยายาม KEEP STOCK ให้น้อยที่สุดโดยอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสั่งซื้อและควบคุมปริมาณสต็อก เน้นการควบคุมสินค้าคงคลัง ลักษณะการดำเนินธุรกิจจะเป็นในลักษณะซื้อมาขายไป ในการทำธุรกิจร้านหนังสือ แม้จะมีสาขามาก แต่การบริหารงานของร้านในแต่ละสาขาต่างเป็นอิสระต่อกัน ไม่ได้เกี่ยวข้องกันทางการบริหาร

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

ในทัศนะของคุณสุชัย สฤตสุทธวงศ์ มองว่า

“การจำหน่ายหนังสือ ก็คือ การบริการลูกค้าให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ มีวิธีการตรวจสอบข้อมูลพัฒนาระบบงานให้เกิดความทันสมัยยิ่งขึ้น”

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

สำหรับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในร้านหนังสือของเมืองไทย คุณสุชัยกล่าวว่า

“เป็นคนแรกที่น่าเข้ามาใช้ และปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยที่สุดในร้านหนังสือก็คือของร้านหนังสือดวงกมล เชียงใหม่ แม้กระทั่งระบบบาร์โค้ด ก็เป็นผู้ริเริ่มนำเข้ามาใช้”

ในส่วนของการบริหารงาน ผู้บริหารของดวงกมลให้ความเห็นว่า คอมพิวเตอร์มีความจำเป็นอย่างมาก เพียงแต่ว่าผู้ที่จะนำมาใช้นั้นสามารถนำมาใช้ได้มากน้อยเพียงใด มีการพัฒนาระบบการทำงานของเครื่องได้มากน้อยแค่ไหน มุมมองที่สำคัญที่สุดในการนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ก็คือ เรื่องการลงทุน และการลงทุนในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในร้านหนังสือ คาดว่า จะอยู่ที่ประมาณ 2-3 ล้านบาท สำหรับร้านหนังสือเล็กๆ ซึ่งความเป็นไปได้ในการลงทุนตรงจุดนี้ค่อนข้างยาก นอกจากจะเป็นร้านหนังสือที่ใหญ่จริงๆ จึงจะสามารถลงทุนได้ ฉะนั้นร้านเล็กๆ ที่มีขนาด 2-3 คูหา จึงคิดว่าค่อนข้างยากที่จะเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ ถ้าทราบใตธุรกิจหนังสือยังเป็นธุรกิจของครอบครัว แต่ถ้าคิดถึงทางด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับในการบริหารงานก็มีความจำเป็น

สำหรับร้านหนังสือ ดวงกมล เชียงใหม่ เห็นประโยชน์ในจุดนี้แน่นอน คิดว่าคอมพิวเตอร์มีประโยชน์อย่างมหาศาล ช่วยลดบุคลากร และเกิดความรวดเร็วในการตัดสินใจ ยกตัวอย่างเช่น หากว่าพนักงานต้องตัดสต็อกด้วยมือ ในวันหนึ่งที่ขายหนังสือได้ 1,000 เล่ม ต้องใช้เวลาในการตัดสต็อกถึง 2-3 วัน ถ้านำคอมพิวเตอร์มาใช้สามารถตัดสต็อกเสร็จภายใน 2 นาที เป็นต้น

การวางระบบคอมพิวเตอร์ของร้านหนังสือดวงกมลเชียงใหม่ ที่วางระบบไว้ก็คือ โปรแกรมที่ใช้ทำงานในองค์กรจะต้องเป็นโปรแกรมที่ง่ายที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด ให้สะดวกทั้งต่อผู้บริหาร และพนักงานที่ทำงานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ประกอบกับไม่ต้องการความยุ่งยากและมีปัญหาในเรื่องการจ้างโปรแกรมเมอร์

สำหรับร้านหนังสือของดวงกมล ยังมีการใช้ระบบเครือข่ายไม่ครบทุกร้าน การบริหารงานหรือการจัดการของแต่ละร้านจะเป็นอิสระ และไม่มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในแต่ละร้านเข้าด้วยกัน

ผู้บริหารเป็นผู้พัฒนาระบบและวางระบบการใช้ให้มีการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในร้านหนังสือ

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารของดวงกมล เชียงใหม่ ยังมองว่า เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเพียงเครื่องมือช่วยในการทำงาน คอมพิวเตอร์สามารถทำงานแทนคน 10 คนได้ แต่ถ้าหากคอมพิวเตอร์ผิดพลาด ก็ต้องใช้คนร้อยคนหาว่าผิดตรงไหนและบางครั้งก็หาไม่เจอ ถ้าไม่รู้วิธีหา การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในองค์กร จะต้องมึระบบที่ชัดเจนจึงจะก่อให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้ยังมีแนวคิดคัดค้านต่อการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพราะโปรแกรมสำเร็จรูปเขียนขึ้นตามความเข้าใจของคนเขียน แต่เมื่อนำไปใช้ในบริษัทแล้ว เทคนิคและวิธีการทำงานของแต่ละบริษัทไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นโปรแกรมสำเร็จรูป (ซึ่งจะมีราคาไม่แพงมากเมื่อเทียบกับการเขียนโปรแกรมหรือการพัฒนาโปรแกรมเอง) จะไม่ work แต่ถ้าให้โปรแกรมเมอร์มาเขียนโปรแกรมให้คุณตรงๆ ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายสูงมาก แต่ก็มึผลเสียต้องพึ่งโปรแกรมเมอร์ไปจนตลอด นี้อาจจุดหนึ่งที่คนไทยยังไม่เข้าใจการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ในกรณีของ สำนักพิมพ์หรือองค์กรบางองค์กรอาจมึการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่ซื้อมาจากเมืองนอก เนื่องจางานการผลิตหนังสือจะมึลักษณะที่คล้ายคลึงกันในการบวนการผลิตจึงสามารถใช้เช่นนั้นได้ แต่สำหรับในธุรกิจร้านหนังสือทำไม่ได้

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบเครือข่าย LAN ของ NOVELL NETWARE โดยนำมาใช้กับร้านหนังสือในสาขาภาคเหนือ คือ ร้านหนังสือดวงกมล เชียงใหม่ ร้านหนังสือดวงกมล เชียงราย มหาวิทยาลัยพายัพ

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ :

ในส่วนระยะเวลาในการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย เข้ามาใช้ในองค์กรนั้น แต่ละสาขามึระยะเวลาแตกต่างกันไป สำหรับร้านหนังสือดวงกมล สาขามาบุญครอง ได้เริ่มมีการนำมาใช้ เมื่อประมาณ 7-8 ปีที่แล้ว และที่สาขาศรีนครินทร์เริ่มมีการนำมาใช้ตั้งแต่เปิดร้านเมื่อ 3 ปีที่แล้ว มึการพัฒนาระบบครั้งล่าสุดเมื่อประมาณ 8 เดือนที่แล้ว (ประมาณเดือนกันยายน ปีพ.ศ. 2539)

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

สาขาเชียงใหม่:

มึคอมพิวเตอร์ประมาณ 18 เครื่อง สำหรับร้านหนังสือที่เชียงใหม่สาขาเดียว
โปรแกรมที่ใช้เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเอง

จำนวนบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายมึประมาณ 8 คน จึงมึเครื่องว่างสำรองอยู่เพื่อให้บุคลากรสามารถเสริมการทำงานได้ทันที

สาขาศรีนครินทร์:

ที่ร้านหนังสือสาขาศรีนครินทร์มึเครื่อง SERVER จำนวน 1 เครื่อง และเครื่องลูกที่อยู่ในระบบเครือข่ายประมาณ 40 เครื่อง

พนักงานในร้านจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่ายได้ทุกคน

โปรแกรมที่ใช้เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเอง ใช้ระบบปฏิบัติการที่เรียกว่า ETHERNET

ลักษณะการทำงาน :

สาขาเชียงใหม่:

การใช้ระบบ LAN ในร้านหนังสือดวงกมล เชียงใหม่ จะมี SERVER ที่เป็นตัวแม่จำนวน 1 เครื่อง และมีเครื่องที่เป็นลูกข่ายที่เรียกว่า WORK STATION ทำงานพร้อมกันหมดโดยมีเครื่องแม่เป็นตัวควบคุม ระบบเครือข่าย จะนำมาใช้ในการควบคุมระบบการเข้า-ออกของสินค้า ระบบบัญชี และระบบสมาชิก

ในระบบเครือข่ายที่ใช้ ไม่มีการตั้งระบบป้องกันข้อมูล เพราะถือว่าไม่มีความจำเป็นและไม่มีประโยชน์

ปัจจุบันดวงกมลเองยังไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ทุกสาขา เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านการลงทุน ในร้านสาขาเล็กๆ การจะลงทุนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นการไม่คุ้มทุน

สาขาศรีนครินทร์:

ทุกส่วนการทำงานอยู่บนระบบ LAN คือ การขายหน้าร้าน (ค้าปลีก) การขายหลังร้าน (ค้าส่ง) และการจัดซื้อ การใช้ประโยชน์จากระบบเครือข่ายเน้นหนักทางด้านสต็อก (ใช้ระบบบาร์โค้ดตัดยอดในสต็อก)

พนักงานใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ เช่น หน้าร้านจะใช้เครือข่ายในระบบสอบถาม เป็นการดูรายการว่ามีรายชื่อหนังสือนี้หรือไม่ จำนวนเหลือกี่เล่ม ส่วนของสำนักงานจะใช้ในส่วนของการทำงาน ส่วนของแคชเชียร์จะใช้ในเรื่องการยิงบาร์โค้ดเพื่อเก็บเงินลูกค้า ในส่วนการทำงานของแผนกบุคคลก็อยู่ในระบบเครือข่ายแต่แยกระบบการทำงานออกไป มีระบบป้องกัน โปรแกรมที่ใช้ก็คือ

1. โปรแกรมสต็อก
2. โปรแกรมลูกหนี้-เจ้าหนี้
3. โปรแกรมบัญชี
4. โปรแกรมบุคคล

จุดเริ่มการทำงานคือ การสร้างแฟ้มเจ้าหนี้-ลูกหนี้ก่อน จะทำที่ AP-AR ถ้าเริ่มมีการรับสินค้าเข้ามาก็จะมาดึงข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหนี้ที่ AP เพื่อนำมาทำสต็อก และในส่วนของขายส่งก็จะไปดึงรายชื่อลูกหนี้ใน AR เพื่อทำข้อมูลการขายออกไป จะดึงข้อมูลออกมาได้ พอทำใน 2 ส่วนนี้เรียบร้อย จุดหน้าร้านก็จะขายไป พอถึงสิ้นวันจะมีการโอนการขายหน้าร้านเข้าสต็อก ส่วนขาย AP กับชื่อ AR มีการคดยอยู่ที่จุดสต็อกแล้ว สิ้นวันในส่วนที่มีการทำชื่อไปเป็นเจ้าหนี้ที่ AP ขายก็จะโอนไปที่ AR กระบวนการนี้คือการโอนข้อมูล แต่ที่ส่วนบุคคลจะไม่เกี่ยวข้องกันส่วนอื่นๆ เลย เพราะเป็นงานเกี่ยวกับบุคคล จะเป็นโปรแกรมต่างหาก พอสิ้นสุดก็จะมีการพิมพ์รายงานออกมา แล้วเอารายการต่างๆ คีย์เข้าบัญชี การทำงานจะเป็นเช่นนี้ (บัญชีกับบุคคลไม่สามารถดึงข้อมูลในส่วนไหนมาได้ ยกเว้นการคีย์ข้อมูลเข้าทางตรง) การทำงานจึงเป็นการดึงข้อมูลระหว่างงานส่วนสต็อกกับงานส่วนลูกหนี้-เจ้าหนี้

ในอนาคต (คาดว่าภายในปี 2540) จะมีการใช้การดึงข้อมูลจากสต็อกและลูกหนี้-เจ้าหนี้มาที่ฝ่ายบัญชีได้

เนื่องจากว่า ธุรกิจของดวงกมล ไม่ได้ใช้ระบบการบริหารงานระหว่างสำนักงานกลางและสาขาแบบ CENTRALIZE การนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เพื่อเชื่อมโยงแต่ละสาขาต่างๆ มายังสำนักงานกลางจึงไม่มีความจำเป็น ปัจจุบันการทำธุรกิจร้านหนังสือของดวงกมลเป็นการดำเนินธุรกิจที่เป็นอิสระต่อกัน ต่างฝ่ายต่างบริหารไม่เกี่ยวข้องกัน เรียกว่าเป็นการบริหารแบบ DECENTRALIZE

ทุกสาขาในกรุงเทพฯเป็นการบริหารแบบ DECENTRALIZE ส่วนสาขาในภาคเหนือเป็นแบบ CENTRALIZE

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

เนื่องจากผู้บริหารของร้านหนังสือดวงกมลเชียงใหม่ เป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านการวิเคราะห์ระบบ (SYSTEM ANALYSIS) จึงวิเคราะห์และวางแผนระบบ การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายภายในองค์กร และมีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรเป็นอย่างดี การนำเครือข่ายเข้ามาใช้จึงเป็นไปเพื่อการบริหารจัดการ ประกอบกับเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการทำงานขององค์กรและระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์เองด้วย จึงเป็นผู้คิดขั้นตอนการทำงานที่ง่ายที่สุด และให้โปรแกรมเมอร์เขียนโปรแกรมตามขั้นตอนการทำงานที่ง่ายที่สุดและให้ผลออกมาได้อย่างละเอียดที่สุด

นอกจากนี้ ผู้บริหารของร้านหนังสือดวงกมลเชียงใหม่ ยังเป็นผู้วางระบบคอมพิวเตอร์เครือข่ายในสาขาต่างๆ ของร้านหนังสือดวงกมลทั้งทางภาคเหนือและบางสาขาในกรุงเทพฯ เช่น สาขาศรีนครินทร์ฯ

อย่างไรก็ดี ผู้บริหารก็ยังมีพฤติกรรมในการตัดสินใจการบริหารด้วยการดูจากรายงานด้วยกระดาษ เนื่องจาก เชื่อว่าในการบริหารงาน การตัดสินใจ จะต้องมีการตรวจสอบการทำงานจากเอกสาร การบันทึกข้อมูลลงไปเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ว่าเรื่องอะไรก็จะต้องมี PRINT OUT ออกมาเป็นเอกสารเพื่อการตรวจสอบทุกครั้ง เชื่อว่าคนไม่สามารถตรวจสอบการทำงานได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้ จะไม่เห็นอะไรชัดเจน เป็นไปไม่ได้ เพราะในการทำงานที่ต้องการจะตรวจสอบเอกสารหรือวิเคราะห์ต้องให้เจ้าหน้าที่ PRINT OUT REPORT มาให้ดูเพื่อตรวจสอบ และไม่สามารถจะเปรียบเทียบตัวเลขกันได้บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์การทำงาน จะต้องเป็นการทำงานในลักษณะดูตัวเลขจากบนกระดาษ และนำมาวิเคราะห์ซึ่งจะให้รายละเอียดมากกว่าการดูจากหน้าจอ

ผู้บริหารของสาขาศรีนครินทร์ฯ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีการติดตั้งระบบที่สามารถดึงข้อมูลมาดูได้ทั้งหมดในระบบ เพื่อใช้ในการตัดสินใจการบริหาร

พนักงานที่ปฏิบัติงานมีหลายระดับในการใช้งานคอมพิวเตอร์ ถ้าเป็นพนักงานที่ใช้เกี่ยวกับการสอบถามก็ใช้เกี่ยวกับงานสอบถามได้อย่างเดียว ซึ่งก็ใช้งานเกี่ยวกับระบบทางด้านนี้เพิ่มเติมที่ แต่ละคนจะมีลักษณะการใช้งานจากเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายได้อย่างเต็มที่ในส่วนการทำงานที่แต่ละคนรับผิดชอบอยู่ แต่ถ้านอกเหนือจากนี้ จะไม่รู้ว่าจะมีวิธีอย่างไร หรือใช้วิธีอย่างไรในการทำงาน

ผลดีและผลเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ผลดี:

ประสิทธิภาพที่ได้รับจากเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายอยู่ในระดับประมาณ 90% ในด้านปริมาณและคุณภาพของงานที่ออกมา มีผลที่น่าเชื่อถือได้

ทำให้สามารถทำงานได้เร็วขึ้น เก็บข้อมูลได้เยอะ การคำนวณที่ถูกต้องแม่นยำมากกว่า เป็นผลดีต่อการบริหารงาน สามารถเช็คสต็อกได้รวดเร็วขึ้น

ผลเสีย:

แต่ผลเสียที่เกิดขึ้นบางครั้งในกรณีเมื่อฮาร์ดดิสก์เต็ม แล้วนำข้อมูลไปถ่ายเก็บไว้ในแผ่น ผลเสียจะเกิดขึ้นในกรณีที่ถ้าแผ่นดิสก์เกิดตื้นนั้นเกิดเสียขึ้นมา ทำให้ข้อมูลหาย

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

สาขาเชียงใหม่:

ปัญหาความไม่รู้จักความเข้าใจของบุคลากรทำให้เกิดปัญหาที่จะต้องมีการตรวจสอบ และทำให้งานเกิดความล่าช้า

สาขาศรีนครินทร์:

สำหรับสถานการณ์ปัญหาบุคลากรที่สาขาศรีนครินทร์ ผู้ปฏิบัติการให้ความเห็นว่า เนื่องจากเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่เขียนขึ้นมาเพื่อใช้ในร้านหนังสือโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นบุคลากรที่ใช้งานแค่พิมพ์ดีดเป็นก็ใช้เครื่องได้แล้ว แล้วโปรแกรมที่ใช้ก็เป็นโปรแกรมภาษาไทยที่ไม่ยาก มีขั้นตอนแสดงอยู่ทุกขั้นตอนจึงง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน พนักงานไม่มีปัญหาต่อการใช้งาน

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

สาขาเชียงใหม่:

ไม่มีปัญหาทางด้านโปรแกรมหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ เพราะสร้างขึ้นมาให้สามารถเกิดความสะดวกและง่ายที่สุดต่อการใช้งาน

สาขาศรีนครินทร์:

ปัญหาเรื่องเครื่องฮาร์ดแวร์ที่มีปัญหา เช่น สายคอมพิวเตอร์ และหน้าจอมีปัญหา ส่วนเรื่องของโปรแกรมตอนนี้ยังไม่เจอปัญหา

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสารและหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางขององค์กร :

ในอนาคตจะมีการเชื่อมโยงระบบระหว่างกรุงเทพฯ กับเชียงใหม่ (คาดว่าประมาณ 3 ปี) แต่จะไม่ใช้ทุกสาขาในกรุงเทพฯ

สำหรับดวงกมลได้มีการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ โดยมีการวางระบบที่ชัดเจน ดังนั้นหากแต่ละองค์กรใหญ่ในธุรกิจนี้จะใช้ระบบอะไรที่มีการติดตั้งระบบเชื่อมโยงกัน ทางดวงกมลสามารถพลิกข้อมูลของตนเองเข้าสู่ระบบใหญ่ๆ เหล่านั้นได้ทันที เพราะได้มีการวางแผนไว้แต่เริ่มแรกหมดแล้ว

สำหรับทิศทางขององค์กร เนื่องจากทางผู้บริหารของดวงกมล เชียงใหม่ เห็นว่า ปัญหาของผู้ค้าหนังสือในอุตสาหกรรมหรือตลาดหนังสือในเมืองไทย ยังมีลักษณะไม่ร่วมมือให้ความช่วยเหลือกัน เป็นไปในลักษณะคนละทิศคนละทาง ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาการตกลงเรื่องรหัสสำนักพิมพ์ในเมืองไทย ยังตกลงกันไม่ได้ ปัญหาเหล่านี้ควรจะได้รับการแก้ไข หากได้มีการรวมตัวกัน การนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เชื่อมโยงระบบของสำนักพิมพ์ต่างๆ ด้วยกัน จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประโยชน์อย่างมากในอุตสาหกรรมประเภทนี้

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

สำหรับแนวคิดเรื่องหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คุณสุขชัย เชื่อว่า เป็นไปไม่ได้ เพราะพฤติกรรมโดยธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อเทียบการอ่านหนังสือบนจอคอมพิวเตอร์ 3 ชั่วโมงกับการอ่านหนังสือเล่มในเวลาเท่ากัน มนุษย์จะเลือกการอ่านจากหนังสือเล่มมากกว่า เป็นความเข้าใจผิดของผู้ที่คิดว่าจะผลิตสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

มองแนวโน้มของอุตสาหกรรมหนังสือว่า จะไม่มีอะไรมาทดแทนหนังสือได้ถ้ามองในแง่ของตัวผลิตภัณฑ์ ส่วนแนวโน้มในแง่ความเป็นไปได้ที่จะมีการใช้เครือข่ายในการเชื่อมโยงในกระบวนการผลิตอย่างครบวงจร ทางด้านส่วนการผลิตหนังสือ เชื่อมโยงไปยังโรงพิมพ์ และส่วนการจัดจำหน่าย โดยใช้เครือข่ายทั้งระบบ ดวงกลมเห็นว่ามีความเป็นไปได้ในแง่นี้ เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน เมื่อเกิดความรวดเร็วผู้อ่านก็จะได้รับข่าวสารที่รวดเร็วจากหนังสือ และคอมพิวเตอร์ทางด้านอินเตอร์เน็ตจะสามารถช่วยได้ในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร พอจะหาข้อมูลได้สามารถ DOWN LOAD และสั่ง PRINT ข้อมูลออกมา (ในลักษณะเป็นกระดาษ) เป็น SUPPLEMENT INFORMATION สำหรับผู้ค้นหาข้อมูล (ยังเป็นการเน้นในเรื่องการอ่านสื่อจากสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ดี) เพื่อเพิ่มเติมความรู้ต่อตัวคนๆ นั้นเอง แต่การมานั่งอ่านเอาจากหน้าจอเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

สำหรับในกิจการที่จะมีความเป็นไปได้ในการใช้เครือข่าย จะมีแนวโน้มความเป็นไปได้เฉพาะกับสิ่งพิมพ์ที่เป็นหนังสือพิมพ์เท่านั้น แต่สำหรับหนังสือเล่มมีความเป็นไปได้ยาก และท้องสมุดสำหรับนักศึกษาเพื่อการค้นคว้าและการวิจัย ตรงนี้มีส่วนช่วยได้มาก แต่ถ้าจะมาแทนหนังสือเล่มหรือแทนนิตยสารเป็นเล่มๆ คิดว่ายาก

อย่างไรก็ดีแม้ว่าจะมีแนวโน้มต่อการนำ INTERNET มาใช้ประโยชน์ แต่การเปิดดู INTERNET จากหน้าจอก็ยังเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นน้อยกว่า เพราะเมื่อมีการเปิดดู INTERNET แล้วก็มีการ PRINT OUT ข้อมูลออกมาอ่านดูด้วยการใช้กระดาษ เนื่องจากการเสียเวลาค้นหาและการอ่านบนหน้าจอ เป็นเรื่องที่จะต้องคิดทั้งในแง่เสียเวลาและค่าใช้จ่าย ในเรื่องการเก็บค่าบริการที่เกิดขึ้นตามระยะเวลา นอกจากจะมีการยกเว้นค่าบริการ INTERNET จึงอาจมีความเป็นไปได้ว่าจะมีพฤติกรรมการอ่านจากหน้าจอ

ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง INTERNET และ INTRANET คุณสุขชัยให้ความเห็นว่า

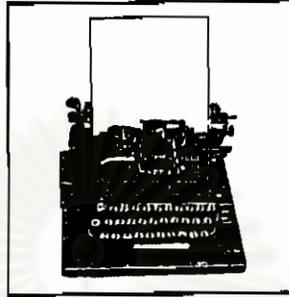
“จะมีคนเป็นจำนวนน้อยที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อระบบทั้ง 2 ระบบนี้ เป็นเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ตามกระแสเพื่อให้ได้ชื่อว่า เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ เป็นการใช้แบบไฟไหม้ฟางโดยที่ไม่เข้าใจแก่นแท้ และภายในชั่วระยะเวลาไม่นานก็จะหายเงียบไป เพราะฉะนั้นเรื่อง INTERNET กับ INTRANET HOME PAGE WEB SITE จึงเป็นเรื่องการเท่เทคโนโลยี เป็นการเสพเทคโนโลยี เมื่อเสพเข้าไปแล้วสิ่งที่ควรจะได้จากตัวนั้นกลับไม่ได้อะไรอย่างแท้จริง ในเรื่องการใช้หรือเข้าไปใน INTERNET ถ้าไม่รู้จักจริงจะเป็นเรื่องการเสียเวลาอย่างมหาศาล เพราะเหมือนการแจวเรือลำหนึ่งออกสู่มหาสมุทรแล้ว คุณก็ไปไม่ถูกแล้ว แล้วกว่าจะหาจุดที่จะไปเจอ ก็หมดไปกับการเสียเวลา เสียเงินทอง อีกประการก็คือเรื่องของภาษาที่ใช้ใน INTERNET ไม่ใช่ภาษาของคนไทย เป็นภาษาอังกฤษ และความแตกต่างในภาษาอังกฤษของคนไทยมีไม่มาก พอมาพูดถึงการขายสินค้าในโฮมเพจ การโฆษณาในโฮมเพจ สิ่งเหล่านี้เป็นเทคโนโลยีที่เมืองนอกใช้กัน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำของเขา และเทคโนโลยีของเมืองนอกเปิดเสรีมาก แต่สำหรับเมืองไทยที่คนไทยกำลังเท่เทคโนโลยี ฉะนั้นจึงมองว่า ตรงนี้จะไม่ประสบความสำเร็จ เพราะผู้ใช้ INTERNET ในเมืองไทยมีไม่กี่คน และเมื่อมาแยกจำแนกลงไปในจำนวนที่มี INTERNET แต่จะมีคนจำนวนเท่าไรที่จะใช้ INTERNET อย่างจริงจัง ปัญหาอีกประการคือ การ UP DATE โฮมเพจของตนเองมากนักน้อยแค่นั้น เพราะถ้าคุณไม่ UP DATE โฮมเพจของคุณเรื่อยๆ ต่อไปก็ไม่มีใครเข้ามาเล่น INTERNET ของคุณแล้ว ก็จะกลายเป็นไฟไหม้ฟางแล้วมอดลงไป คนไทยโดยทั่วไปมี

ลักษณะวิ่งตามเทคโนโลยีอย่างเช่นเครื่องคอมพิวเตอร์ปัจจุบันมีรุ่นใหม่ ๆ ออกมามากมาย แต่รุ่นที่ใช้กันอยู่แต่เดิมๆ ที่มีกันอยู่เช่นรุ่น 486 มีความรู้และใช้กันอย่างเต็มที่อย่างสูงสุดหรือยัง ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผิดพลาดของคนไทย และแม้กระทั่งนโยบายของรัฐบาลที่เอาคอมพิวเตอร์ให้กับทางโรงเรียน แต่ไม่ได้มีการเตรียมบุคลากรของเราให้พร้อม ที่จะรองรับเทคโนโลยีตรงจุดนี้ เหล่านี้เป็นจุดที่ผิดพลาด...

... จึงอาจสรุปได้ว่า เป็นปัญหาทางการศึกษา ที่รัฐจะต้องให้การศึกษาดตรงจุดนี้ก่อนตั้งแต่เด็กเล็กๆ ให้รู้จักใช้คอมพิวเตอร์แบบง่ายๆ ภาษาอังกฤษจะต้องให้รู้จักใช้ เหล่านี้จึงเป็นอุปสรรคต่อการใช้ INTERNET เพราะสภาพสังคม และลักษณะของคนไทยที่ไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เช่น กรณีเวลาไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วเขาถามต้องการโปรแกรมอะไร ก็จะไปบอกคนขายว่า LOAD ทุกอย่างที่มี แต่ในทางปฏิบัติใช้อยู่ไม่เพียงก็โปรแกรม"

หมายเหตุ : เนื่องจากข้อมูลการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารของร้านดวงกมล เชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้บุกเบิก วางระบบและให้คำปรึกษาในการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในร้านหนังสือแต่ละสาขาของดวงกมล แต่เนื่องจากการบริหารงานของแต่ละร้านเป็นอิสระต่อกัน ข้อมูลส่วนใหญ่จึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับร้านหนังสือดวงกมล เชียงใหม่ และดวงกมลที่สาขาศรีนครินทร์ เท่านั้น ไม่ใช่ภาพรวมทั้งหมดของร้านหนังสือดวงกมล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บริษัท ต้นอ้อ แกรมมี่ จำกัด

สัมภาษณ์ : 1. คุณจตุติ เขียมองชัย
ผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์ตลาดและการลงทุน

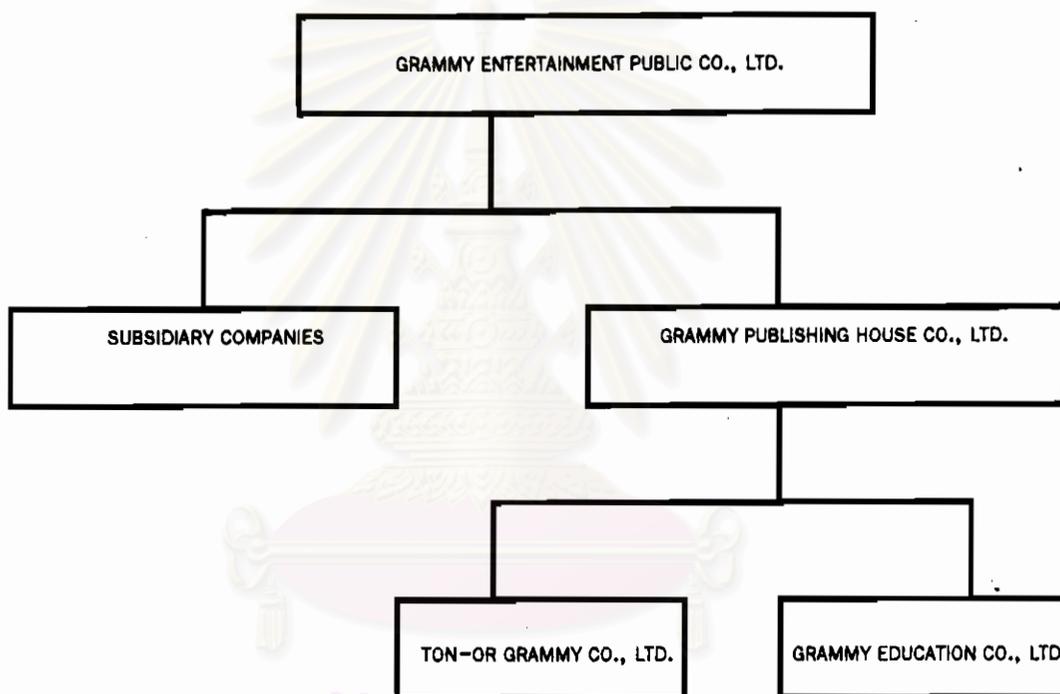
วันที่ : 11 มีนาคม 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและสถานภาพขององค์กร

นโยบาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ :

บริษัท ดันอ้อ แกรมมี่ จำกัด เกิดจากการร่วมทุนระหว่าง บริษัท ดันอ้อ จำกัด ซึ่งเป็นผู้นำในการผลิตและจำหน่ายหนังสือสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ กับ บริษัท แกรมมี่ พับลิชชิ่ง เฮ้าส์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของ แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2538 ด้วยวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมให้คนรักและเห็นคุณค่าของการอ่าน และมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาของคนไทย ด้วยการสร้างสรรค์และผลิตหนังสือ และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ จุดยืนของบริษัท สร้างสรรค์สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อการเรียนการสอนในแนวใหม่ที่ให้ทั้งสาระและความบันเทิงเพื่อส่งเสริมการศึกษา

สำหรับดันอ้อ แกรมมี่ เพิ่งก่อตั้งมาได้ประมาณปีกว่าๆ ในการผลิตหนังสือ แต่เดิมเมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่แล้ว มีเพียงสำนักพิมพ์ดันอ้อ ทำกิจการประเภทผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ต่อมาจึงมาร่วมทุนกับแกรมมี่ ตั้งเป็นบริษัท ดันอ้อ แกรมมี่ จำกัด ส่งผลให้ ฐานของบริษัทที่แข็งแกร่งในแง่ของการเติบโตมีศักยภาพที่สูงขึ้น มีนโยบายในอนาคตที่จะทำธุรกิจครบวงจร ปัจจุบันดันอ้อ แกรมมี่ เป็นผู้ผลิต และจ้างโรงพิมพ์ต่างๆ เป็นผู้พิมพ์ให้ ประมาณ 6-7 โรงพิมพ์ใหญ่ๆ เป็นโรงพิมพ์ประจำ มีนโยบายในอนาคตว่า จะต้องมีการผลิตของตัวเองด้วย แต่ต้องดูแลพิจารณาปัจจัยหลายๆ อย่าง สำหรับลักษณะหนังสือที่ทำอยู่ทุกวันนี้ก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงขยายแนวไปเป็นหนังสือประเภทอื่น ซึ่งจะส่งผลให้การก่อตั้งโรงพิมพ์ของตัวเองมีรากฐานที่มั่นคงขึ้น มีหนังสือ SUPPORT การพิมพ์ได้เพียงพอ ได้มีการทำ FLEXIBILITY STUDY กันแล้วเรื่องการลงทุนครั้งนี้ การทำโรงพิมพ์ ต้องดูความเติบโต ค่าใช้จ่ายต่างๆ ต้องมองว่า ประเภทของงานหรือสินค้าของดันอ้อ แกรมมี่ ทุกวันนี้มีเพียงพอที่จะป้อนให้โรงพิมพ์ได้พิมพ์หรือไม่ นอกจากนี้ ยังต้องมองในเรื่องการเติบโต และการขยายธุรกิจของบริษัทในอนาคตจะเป็นไปในทิศทางไหน เท่าที่คาดไว้ตอนนี้ ในส่วนของโรงพิมพ์คงต้องใช้เวลาอีกประมาณ 2 ปีข้าง

หน้า ให้บริษัทมั่นคงแล้ว จึงขยายกิจการ เหมือนกับบริษัทใหญ่ๆ เมื่อโตถึงจุดหนึ่งก็แตกขยายเป็นบริษัท เล็กๆ ไปเรื่อยๆ

ต้นอ้อ แกรมมี เป็นบริษัทผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่าย คือ มีสายส่ง มีพนักงานจัดส่ง มีพนักงานขาย 50 กว่าคน ในการวิ่งทั่วประเทศ แต่ไม่มีร้านขายหนังสือ

หนังสือที่ผลิตมีแยกตามประเภท ดังนี้

1. หนังสืออ้างอิง หมายถึง หนังสือที่ใช้ตามห้องสมุดต่างๆ เป็นแนววิชาการพอสมควร
2. หนังสือเด็ก คือ หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูนภาพต่างๆ
3. หนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก จะแบ่งเป็นวรรณกรรม วรรณคดี กวี เขียวชน
4. หนังสือแบบเรียน แบ่งย่อยเป็น หนังสือวิชาการต่างๆ เช่น สังคม วิทยาศาสตร์ อังกฤษ ฯลฯ

ซึ่งเป็นประเภทที่เพิ่งเริ่มทำบางส่วน ปัจจุบันเริ่มทำหนังสืออนุบาล เด็กเล็ก ประถม (หนังสือระดับอนุบาล เด็กเล็ก กระทรวงศึกษาฯ ไม่บังคับว่าจะใช้หนังสือประเภทไหน อย่างไร สามารถขายอิสระได้ ใครที่สามารถทำรูปเล่มได้สวยงาม เนื้อหาได้ครบถ้วนดูใจ จะมีโอกาสทางการตลาดมากกว่า ทางต้นอ้อ แกรมมี มีความพร้อมหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้านบรรณาธิการ และนักเขียน แต่ระดับประถมที่ เรียกว่า สปช. ตรงนี้จะมีการบังคับแบบเรียนประถม มัธยม ว่าจะต้องเป็นแบบเรียนที่ได้รับการอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ แล้วว่าถูกต้องตรงตามหลักสูตร)

หนังสือ 3 ประเภทแรกเป็นหนังสือที่ต้นอ้อ แกรมมี ผลิตอยู่ แต่ประเภทที่ 4 เพิ่งเริ่มทำและมีแนวโน้มที่จะผลิตมากขึ้น

ในการดำเนินธุรกิจ จะแบ่งออกเป็น การผลิตหนังสือกับสื่อ ในส่วนของสื่อจะมีการแยกรายละเอียด คือ สื่อการเรียนการสอน แบ่งเป็นสื่อประเภท ซอฟต์แวร์ แยกเป็น วีดีโอ ดิสเกตต์ ซีดี-รอม และอีกประเภท คือ สื่อพวกไม้ ตัวต่อ หุ่น ฤกษ์มือ โฟม เรียกได้ว่า ค่อนข้างเยอะและครบวงจร ส่วนใหญ่ ตลาดเป้าหมาย คือ ตลาดเด็ก ตลาดอนุบาล ตลาดเตรียมพร้อมก่อนประถม หรือว่า ชั้นประถม จะเป็นตลาดส่วนใหญ่ของต้นอ้อ แกรมมี

โดยสรุปวัตถุประสงค์ของการทำหนังสือ เนื่องจากมองว่า 2-3 ปีนี้ แผนพัฒนาคนของประเทศ ทางรัฐบาลมีแผนพัฒนาคน เมื่อต้นอ้อ แกรมมีทำหนังสือ ก็อยากทำหนังสือที่ป้อนและรองรับแผนพัฒนาคนให้ดีขึ้น อีกทั้งผู้บริหารระดับสูงมีวิสัยทัศน์ว่า ประเทศไทยจริงๆ นี้ คนมีความรู้คน รักการอ่านยังมีน้อย เพราะฉะนั้นหนังสือหรือสื่อต่างๆ ที่พยายามทำขึ้นมา ก็คือ ทำด้วยความใจรัก อยากให้คนมีความรู้ อยากให้คนได้เรียนรู้ และผลิตหนังสือขึ้นมาโดยไม่จำกัดว่า จะต้องเป็นพ็อกเก็ตบุ๊ก หรือหนังสือเด็ก ได้มีการผลิตหนังสือประเภทแบบเรียนด้วย ผลิตขึ้นเพื่อรองรับแผนพัฒนาคน จึงเป็นการผลิตสื่อที่ทำเกือบครบวงจร

ยอดการผลิตต่อเล่มแล้วแต่หนังสือต่ำสุดคือ 3,000 เล่มจึงจะคุ้มกับต้นทุนการผลิต จะขายตามร้านหนังสือส่วนหนึ่ง และขายเข้าสู่ประมาณห้องสมุดส่วนหนึ่ง (ติดต่อกับโรงเรียนต่างๆ) ปกติหนังสือขายดีกว่าสื่ออยู่แล้ว แต่ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ของทางกระทรวงศึกษาธิการด้วย ว่าหลักสูตรเป็นอย่างไร หลักสูตรพัฒนาแบบไหน ต้องการหนังสือประเภทใดหรือสื่อประเภทใดในการพัฒนา จึงเป็นการโอบอ้อมในทิศทางตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายหลักของต้นอ้อ แกรมมี คือ เป็นผู้นำตลาดหนังสือและสื่อทั้งหมด และต่อไปในอนาคตจะทำในลักษณะ “เอดดูเทนเมนท์” (EDUTAINMENT) ไม่ใช่เพื่อการศึกษาอย่างเดียว เพราะพฤติกรรมของนักเรียนทุกวันนี้ จะไม่เป็นในลักษณะที่ว่า มาเรียนหนังสืออย่างเดียว หลักสูตรการเรียนการสอนทางวิชาการตามหลักสูตรเคร่งเครียดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นหากเพิ่มความน่าสนใจตรงนั้น บวกกับการให้การศึกษาก็จะทำให้เกิดความสนใจเพิ่มขึ้น พยายามใส่ความบันเทิงลงไปในการศึกษา จึงเรียกว่า “เอดดูเทนเมนท์” ขอยกตัวอย่างเช่น เอาดารานักกร้องมาร้องเพลงเพื่อการศึกษา หรือว่ามาสอนหนังสือ นั่นคือ เป็นการบันเทิงได้ส่วนหนึ่ง สอนแบบสนุก สอนแบบเรียนหนังสือ ซึ่งการเอาดนตรีสนุกๆ มาใช้ ก็เป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาที่มีความสนุกสนานในตัว ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย เหมือนกับการขยายทางการศึกษาที่

กระทรวงศึกษาธิการได้วางไว้ว่า จะมีห้องแล็บ ห้องชาวดีแล็บ ห้องคอมพิวเตอร์ต่างๆ เพื่อให้ได้ใช้ตรงนั้น ในส่วนตรงนี้ต้นอ้อ แกรมมี จึงผลิตซีดี-รอม ผลิตวิดีโอสำหรับคอมพิวเตอร์ เพราะว่าระบบการศึกษาต้องพัฒนาตามไปด้วยเพื่อเด็กเวลาเรียนหนังสือ หรือว่าเมื่อเข้าไปในบทเรียนแล้วไม่เกิดความเบื่อหน่าย นอกจากไม่น่าเบื่อหน่ายแล้ว ยังได้ความรู้ นั่นคือสิ่งที่ต้นอ้อ แกรมมี มองว่า จะสามารถจูงใจให้คนไทยรักการอ่านมากขึ้น เพราะปัจจุบันสามารถกล่าวได้เลยว่า คนไทยไม่รักการอ่านเลย อ่านหนังสือน้อยมาก

ต้นอ้อ แกรมมี มีนโยบายพยายามพัฒนาสื่อ และหนังสือที่มีคุณภาพ ใช้กลยุทธ์ในการนำเสนอทางด้านคุณภาพของสื่อหรือแบบเรียน เนื้อหาจะเป็นสิ่งที่บอกว่า คุณภาพดีหรือไม่ดี ใช้วิธีการที่มีคุณภาพ ความรู้ความสามารถ และมีชื่อเสียงทางด้านนั้นเข้ามาเป็นกองบรรณาธิการให้ต้นอ้อ แกรมมี เขียนหนังสือพิจารณาหนังสือหรือพิจารณาเรื่องต่างๆ สร้างสื่อการเรียนการสอนให้ เป็นการใช้กลยุทธ์ทางด้านมีทีมงานที่ค่อนข้างแข็งและมีความพร้อม นอกจากนั้น ยังมีการซื้อลิขสิทธิ์หนังสือจากเมืองนอก ทั้งรูปเล่มและการนำเสนอ เนื่องจากต้นอ้อ แกรมมี เติบโตมาจากหนังสือห้องสมุด หนังสือเด็ก เพราะฉะนั้นแนวหนังสือต่างๆ ก็ยังไม่เป็นหนังสือแบบเรียนเหมือนกับที่อื่นที่ทำกัน มีการผลิตออกมาจากอาร์ตเวิร์กอันเดียวพิมพ์ที่ แสนเล่มสองแสนเล่ม แต่ของต้นอ้อ แกรมมี จะมีความหลากหลายของหนังสือมาก ไม่ว่าจะเป็นพ็อกเก็ตบุ๊ก หนังสือเด็ก จะหลากหลายมาก เพราะฉะนั้นในแง่การบริหารผลิตภัณฑ์ตรงนี้ จะค่อนข้างซับซ้อน

คุณฐิติ เขียมยงชัย ผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์ตลาดและการลงทุน ให้ข้อคิดว่า

“เราอยากให้ความรู้กับคน การทำหนังสือเหมือนกับว่า ให้โอกาสคนได้เรียนรู้ ได้อะไรต่างๆ ทำให้เขาอ่านหนังสือมากขึ้น คือเขามีความรู้อีกมากขึ้น นั่นคือประโยชน์ก็มองว่า เป็นการทำให้หนังสือเพื่อสังคมส่วนหนึ่ง แต่ว่าขอให้บริษัทอยู่ได้ ดำเนินกิจการต่อไปได้ นั่นคือสิ่งที่เรามองเอาไว้ ไม่ใช่ว่าเอากำไรจากทางนี้เยอะแยะ ร่ำรวยมหาศาล คงไม่ใช่อย่างนั้น เพราะการทำหนังสือได้กำไรน้อยมาก”

แนวความคิดต่อการพัฒนาองค์กร :

นอกจากนี้ ผู้บริหารยังเสนอทัศนะว่า

“ต้องปลูกฝังคนอ่าน ตอนนี้พฤติกรรมคนไทยไม่รักการอ่าน อ่านหนังสือกันน้อย อยากให้มีการณรงค์มากกว่า มองว่า น่าจะมีโครงการรณรงค์ให้คนรักการอ่าน ก็สามารถที่จะทำให้ความรู้หรือพื้นฐานของคนดีขึ้น คุณอ่านหนังสือเล่มหนึ่งคุณได้ความรู้แน่นอนในแง่ไหนก็แล้ว แต่ในชนบทคนไม่มีเงินซื้อหนังสือก็เยอะ ตรงนั้นเราจะไป SERVE เขาได้อย่างไร มองว่า ทิศทางในอนาคต เราก็ต้องทำให้คนรักการอ่านมากขึ้น เมื่อรักการอ่านมากขึ้น หนังสือในแนวต่างๆ ก็จะไปได้ดีขึ้น อย่างในสิงคโปร์ประเทศเขาเล็กกว่าเรา แต่หนังสือของเขาขายดีกว่าเราตั้งเยอะแยะ เพราะคนของเขา รักการอ่าน ตลาดประเภทสิ่งพิมพ์ โรงพิมพ์ต่างๆ ไปตั้งที่สิงคโปร์ทั้งนั้น หนังสือดีๆ ถ้าคุณเรียน TEXT BOOK พิมพ์ที่สิงคโปร์ทั้งนั้น เนื่องจากว่าประเทศเขาขายได้เยอะ คนของเขา มีพฤติกรรมกรอ่านที่เยอะ คนก็มีความรู้ที่ดีขึ้น มันเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกันหมดเลย ถ้ามองก็ต้องเป็นเรื่องการพัฒนาคนให้รักการอ่านมากขึ้นอะไรต่างๆ ก็จะมาเอง”

แนวความคิดต่อการนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ในองค์กร :

มีการวางแผนในการที่จะนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้เพิ่มขึ้นอีกในหลายส่วนของหน่วยงาน เนื่องจากปัจจุบันยังมีความไม่พร้อมหลายอย่าง และเกิดปัญหาข้อมูลบางอย่างยังมีผิดพลาดและไม่สมบูรณ์อยู่มาก ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ เนื่องจากเป็นคนสมัยใหม่ การนำคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ จะเป็นการช่วยประโยชน์ในการทำงานหลายด้าน ในการนำข้อมูลมาใช้ได้สะดวกทางด้าน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ดี จะต้องมีการเก็บข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน

ข้อมูลสถานภาพการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ใช้ระบบ LAN ร่วมกับบริษัท แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่บริษัทน้อง ตอนนี้อยู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ เป็นการใช้ร่วมกัน

(ความแตกต่างระหว่างต้นอ้อ แกรมมี่ และแกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น ก็คือ แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น จะจับงาน และเป็นการร่วมมือกับองค์การคำ ทำศึกษากฎที่มีนิมิต)

ระบบ LAN มีอยู่ 5 วง ทางแกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น จะใช้ค่อนข้างเยอะกว่า เนื่องจากต้องพวก SHOP อย่างไม่รู้คิด ทางต้นอ้อ แกรมมี่ ก็มีการถือหุ้นซึ่งกันและกันกับ แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น ท ต่างๆ จะเดินไปด้วยกัน

ระยะเวลาที่นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

นำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ประมาณปีพ.ศ. 2539

จำนวนคอมพิวเตอร์ โปรแกรม และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

โปรแกรมที่ใช้มีทั้งที่เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเองและสำเร็จรูป

โปรแกรมที่ใช้ในการทำงาน เช่น WINDOWS โดยทั่วไป

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เป็นแบบ MICRO COMPUTER มีทั้งเครื่อง PC และ MACINTOSH

ปัจจุบันมี SERVER 2 ตัว แต่เดิมทาง แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ เป็นศูนย์กลางดูแลให้ แต่ตอนนี้มา ให้ทาง แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น เป็นผู้ดูแล SERVER ตัวหนึ่งเน้นไปทาง SHOP (อยู่ในส่วนของ แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น) และมีบางส่วนที่ต้นอ้อ แกรมมี่ ใช้ได้ ส่วน SERVER อีกตัวหนึ่งก็คือใช้กับต้นอ้อ แกรมมี่ โดยตรง

บุคลากรที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะประจำเครื่องจะอยู่ในส่วนบัญชี และส่วนของสต็อก มี บุคลากร ประมาณ 20 กว่าคน

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 10 เครื่องที่อยู่ในระบบเครือข่าย แต่ถ้ารวมทั้งของแกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่นด้วย ก็ประมาณมากกว่า 20 เครื่อง

มีฝ่ายคอมพิวเตอร์ที่ประจำในส่วนของ แกรมมี่ เอ็ดดูเคชั่น และแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ เป็นผู้ วางระบบและเป็นที่ปรึกษาการวางระบบคอมพิวเตอร์

ลักษณะการทำงาน :

ในการทำงานจะมีฝ่ายบริหารสูงสุด แยกลักษณะงาน ดังนี้

1. ส่วนของบรรณาธิการ
2. แผนกขาย
3. แผนกการตลาด
4. แผนกบัญชีและการเงิน
5. แผนกคลังสินค้า

และในกองบก. จะมีการแบ่งย่อยลงมาอีกในแต่ละกองบรรณาธิการ ดูแลหนังสือประเภทไหน ส่วนฝ่ายศิลป์เป็นแผนกรวมอยู่ในศูนย์กลางไม่ได้แยกว่าเป็นของกองบรรณาธิการไหน เป็นที่ทีมงานเดียว

ทางฝ่ายการขายแยกเป็น เขตกรุงเทพฯ, เขตต่างจังหวัด และหน่วยราชการ

ทางฝ่ายการตลาด แยกเป็นส่วนของ PRODUCT ส่วนของ PROMOTION ส่วนของ PR และส่วนของการพิมพ์ เหตุที่การพิมพ์ต้องมารวมอยู่ในฝ่ายการตลาด เพราะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ในแง่การลงทุนของการพิมพ์ เป็นเรื่องการประสานงานกับโรงพิมพ์ การทำเพลท เป็นการนำงานที่ได้รับจากกองบรรณาธิการ มาจ่ายงานให้โรงพิมพ์แต่ละโรงพิมพ์ไปพิมพ์ให้เสร็จภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ โดยการวางงบประมาณเงินทุนไว้ว่า จะต้องใช้จำนวนเงินเท่าไร ใช้กระดาษในการพิมพ์ชนิดไหน เป็นส่วนที่จะต้องมีการควบคุมกัน

ฝ่ายบัญชี แยกออกเป็นการเงิน และคอมพิวเตอร์

ฝ่ายคลัง จะดูแลในเรื่องการรับหนังสือเข้าและจ่ายออก

ระบบเครือข่ายในปัจจุบันจะเน้นหนักไปที่การใช้ในส่วนของบัญชี การบริหารการขาย และฝ่ายคลัง นอกจากนี้ ยังมีการบริหารการขาย (ส่วนของ ADMIN.) อยู่ในฝ่ายการขาย มีการใช้ LAN อยู่ด้วย คือ ข้อมูลเกี่ยวเนื่องกันหมด เพราะบัญชีเวลาบันทึกข้อมูลเก็บตัวเลขต่างๆ ก็จะเก็บลงไปใน LAN สามารถที่จะมาวิเคราะห์และใช้ได้ ซึ่งในส่วนของการคลังยังมีการใช้ไม่มาก ปัจจุบันกำลังสร้างซอฟต์แวร์เพื่อให้ใช้ได้อย่างเต็มที่

ทางบรรณาธิการ ยังไม่ได้ใช้ LAN ขณะนี้ยังอยู่ในลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะ STAND ALONE มีการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นดิสเกตต์อยู่

การใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย มีทั้งแบบที่ดึงข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อมาวิเคราะห์ การตัดสินใจในการบริหารการขาย อย่างเช่น เรื่องเกี่ยวกับ INVENTORY STOCK เมื่อได้ข้อมูลแล้วก็นำมาวิเคราะห์ว่า สินค้าตัวนี้ อยู่ในสต็อกมานานเท่าไร ก็เดือนแล้ว การกระจายเป็นอย่างไร การขายเป็นอย่างไร การวิ่งของตัวมันเองเป็นอย่างไร ถ้าขายดี การพิมพ์ซ้ำก็ควรจะมีการพิจารณาอย่างไร เป็นการใช้ในแง่ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เป็นส่วนใหญ่ ถ้าเป็นในส่วนของบัญชีมีทั้งที่นำไปใช้เพื่อการวิเคราะห์ส่วนหนึ่งและการควบคุมโครงการต่างๆ ส่วนหนึ่ง

พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ผู้บริหารยังไม่มีพฤติกรรมในการใช้ระบบเครือข่าย แต่มีทัศนคติที่ดี และต้องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้บริหารไม่ชอบการตัดสินใจจากการดูรายงานด้วยกระดาษ ผู้บริหารจะใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะดูยอดขาย เช็คสต็อก วิเคราะห์หรือประเมินข้อมูลต่างๆ สำหรับในอนาคตมีการวางแผนให้ผู้บริหารใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกคนอยู่ในระบบเครือข่าย

คุณฐิติ กล่าวว่า

“จริงๆ แล้วในแง่ของอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ ที่นำเข้ามาใช้ เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าเกิดอุปกรณ์เทคโนโลยีดี ทุกอย่างดีหมด แล้วคนไม่มีความรู้หรือความสามารถถึงที่จะใช้มัน มันก็เหมือนกับกิ่งก้านได้ทอง เอาไปก็ใช้ไม่ได้ ถึงได้แก้ว ถามว่า บุคลากรที่เอาคนมาใช้ตรงนี้ มองว่า ควรให้ความสำคัญพอสมควร การที่เราให้เทคโนโลยีต่างๆ ให้เขาใช้เพื่อให้เกิดการทำงานที่ดีขึ้น ง่ายขึ้น เร็วขึ้น อะไรก็แล้วแต่ เมื่อคุณพัฒนาเครื่อง คนคุณก็ต้องพัฒนาให้เขาใช้กับเครื่องที่คุณพัฒนาได้ นั่นจึงเป็นสิ่งที่จะดีที่สุด”

แต่เดิมบุคลากรที่มาทำงานในส่วนการใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย เป็นบุคลากรที่มีมาแต่เดิมแล้ว บริษัทมาพัฒนาขึ้นใหม่ มาสร้างคนของเราก่อน

ประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ยังไม่เต็มประสิทธิภาพเพราะยังไม่เต็มรูปแบบ เนื่องจากบุคลากรยังไม่มีความพร้อม และในแง่ของซอฟต์แวร์ก็ยังไม่ดีพอ ต้องมีการปรับปรุงอีก การเชื่อมโยงข้อมูลยังไม่ดี ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้น ทั้งตัวองค์กรเอง และการวางแผนงานด้านต่างๆ

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงเมื่อนำคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ :

ไม่มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงในเรื่องโครงสร้าง บุคลากร และผลิตภัณฑ์ ของบริษัท

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย

ปัญหาทางด้านบุคลากร :

เนื่องจากบุคลากรเคยชินกับการทำงานแบบเดิม เป็นบุคลากรที่อยู่ในองค์กรเดิมที่ไม่มีการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เครือข่าย มีลักษณะเปลี่ยนยาก แต่เมื่อย้ายโอนบางส่วนมาทำงานที่ต้นอ้อ แกรมมี ซึ่งมีการวางระบบในการทำงาน บุคลากรยังชินกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในระบบเดิม เช่น LOTUS หรือ CU WORD แต่เมื่อเปลี่ยนให้มาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปใหม่ เช่น WINDOWS' 95 จะไม่ทำ และไม่ใช้เครื่อง หันกลับมาทำด้วยมือ (MANUAL) เหมือนเดิม อย่างนี้เป็นต้น

ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย :

ซอฟต์แวร์ยังต้องมีการปรับปรุงอีก ยังมีปัญหาข้อมูล ERROR และมีปัญหาทางด้านการใช้โปรแกรมทั้งที่พัฒนาขึ้นมาเองและซื้อสำเร็จรูป ทำให้เกิดเป็นปัญหาระบบไม่เข้ากัน มองว่า ถ้าเป็นโปรแกรมที่เขียนขึ้นมาเองทั้งหมด จะทำให้การทำงานดีขึ้น สามารถพัฒนาแก้ไขให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการทำงานได้ แต่สำหรับโปรแกรมสำเร็จรูปไม่สามารถแก้ไขได้ จึงเกิดเป็นปัญหาที่ติดขัดอยู่

ข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหา :

ในเรื่องการไม่เคยชินกับวิธีใหม่ และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนยาก ผู้บริหารใช้วิธีแนะนำให้ลองวิธีใหม่ จูงใจให้เห็นข้อดีของเครื่องมือ และวิธีการใช้เครื่องมือใหม่ มีการส่งไปฝึกอบรม เพื่อให้เห็นข้อดีของโปรแกรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่บริษัทได้กำหนดหรือติดตั้งให้บุคลากรได้ใช้ในองค์กร แต่ไม่ใช้วิธีบังคับ

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตต่อการใช้คอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายในธุรกิจนิตยสาร และหนังสือ

แนวโน้มและทิศทางการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายขององค์กร :

มีแนวโน้มในอนาคตที่จะนำเครือข่ายเข้ามาใช้ในส่วนของฝ่ายการผลิต (กองบรรณาธิการหนังสือ) เพราะมองว่า ระบบต่างๆ จะต้องมีการเติบโต ปัจจุบันยังอยู่ในช่วงการปรับปรุงในส่วนของการใช้คอมพิวเตอร์ จะนำระบบ MIS (MANAGEMENT INFORMATION SYSTEM) หรือระบบ EDP มาใช้ในส่วนต่างๆ ของบริษัทให้มากขึ้น ผู้บริหารกำลังอยู่ในช่วงการศึกษาแนวโน้มหรือทิศทาง ความเป็นไปได้ต่างๆ ประกอบกับเป็นผู้บริหารที่สมัยใหม่ และมีวิสัยทัศน์ค่อนข้างไกล เนื่องจากบริษัทเปิดมาได้เพียงในระยะสั้น (บริษัทต้นอ้อเดิม มีการทำงานโดยใช้ระบบแบบเก่าอยู่มาก ด้วยระบบ MANUAL) มีวิสัยทัศน์ในการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่ายเข้ามาใช้ เพื่อให้การทำงานต่างๆ ง่ายขึ้น กระชับขึ้น ข้อผิดพลาดน้อยลงทุกๆ อย่าง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ในการปรับเปลี่ยนหรือในการแก้ไขต่างๆ หรือการสร้างขึ้นมามีต้นทุนสูง เวลา ช่วงนี้มีการปรับปรุงหลายๆ อย่าง มีการนำระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ อยู่ในแผนงานที่ไว้แล้วว่าจะทำ เพียงแต่กำลังรอความพร้อมหลายอย่าง

มองว่า การเติบโตของเมืองไทยเป็นการเติบโตตามประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น อเมริกา ญี่ปุ่น ฯลฯ และตอนนี้ในต่างประเทศแนวโน้มไปในทิศทางเหล่านี้แล้ว เพราะฉะนั้นแนวโน้มของอนาคตเมืองไทยเองก็คงจะเดินตามรอยของต่างประเทศ แต่ต้องใช้ระยะเวลาอีกกระยะหนึ่ง อย่างน้อยต้อง 5 ปีขึ้นไป

ทางด้านอ้อ แกรมมี มีนโยบายในการผลิตสื่อเพื่อรองรับนโยบายทางการศึกษาของรัฐบาลในปัจจุบัน และผลิตสื่อเพื่อรองรับ และแก้ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อรองรับนโยบายเหล่านี้ โดยใช้วิธีต่างๆ ไม่ใช่แค่การผลิตสื่ออย่างเดียว แต่ยังมีกิจกรรมวิทยากร อบรมครู ทั่วประเทศ เพื่อให้มีความรู้กับสื่ออื่น ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรืออุปกรณ์สื่อการสอนที่ทางด้านอ้อ แกรมมี ผลิตขึ้น อย่างเช่น ทำวิดีโอคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ ว่าเมื่อมีห้องขาดแล็บแล้ว ต้องเรียนรู้ว่าจะใช้คอมพิวเตอร์ จะใช้ห้องขาดแล็บอย่างไรบ้าง จึงทำวิดีโอชุดนี้ขึ้นมา และให้มีการอบรมครูทั่วประเทศ อบรมครูแกนนำทั่วประเทศ ซึ่งใช้งบประมาณการอบรมค่อนข้างสูง เพราะการออกสินค้าตัวหนึ่งขึ้นมาแล้วไม่รู้ว่าจะใช้อย่างไร คนก็ไม่ใช้ จึงต้องมีการอบรมให้รู้ว่าควรจะใช้อย่างไร มีข้อดีอย่างไร ในแง่ของการใช้ INTERNET ในโรงเรียนต่างๆ คงจะมีการอบรมต่างๆ ให้เรียนรู้วิธีใช้ และนอกจากนี้เราก็ใช้วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาเขียนให้ด้วย

สำหรับสื่อที่จะต่อไปข้างหน้าในอนาคตจะเป็นเรื่องของสื่อซอฟต์แวร์มากกว่า เพราะเนื่องจากว่า ฐานของการศึกษาตรงนี้จะใหญ่ขึ้นโคตร จะเห็นว่า โรงเรียน จำนวน 10,000 กว่าโรงเรียนมีห้องคอมพิวเตอร์ มีคอมพิวเตอร์ใช้ มีห้องขาดแล็บ เมื่อมีตรงนี้แล้ว ก็ต้องมีซอฟต์แวร์เข้าไปเสริม เพราะมีฮาร์ดแวร์ก็ต้องมีซอฟต์แวร์ และซอฟต์แวร์ตรงนั้นก็ต้องเป็นซอฟต์แวร์ที่ให้ความรู้ในแง่ของการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นวิดีโอเกี่ยวกับการศึกษา วิดีโอเรียนก.ไก่ เรียนภาษาอังกฤษ เรียน CONVERSATION เรียนอะไรต่างๆ ก็คือ ซอฟต์แวร์ที่จะต่อไปในอนาคต ในส่วนของหนังสือที่เป็นแบบเรียนที่สำนักพิมพ์ต่างๆ ทำอยู่ ตรงนั้นก็คงไปตามสภาพที่เป็นอยู่ เพราะนักเรียนทุกคนต้องเรียนหนังสือ ต้องมีหนังสือเรียน วิชาสังคม ภาษาไทย สุขศึกษา ต้องเป็นแบบเรียนหมด แนวโน้มหรือนโยบายในอนาคตคงจะต้องโตต่อไป แต่ว่า จะทำหนังสือและสื่อเสริมการศึกษา

มากกว่าที่จะมุ่งไปที่หนังสือแบบเรียน เนื่องจากหนังสือแบบเรียนมีสำนักพิมพ์ใหญ่ที่ครองส่วนทางการตลาดอยู่แล้ว

นอกจากนี้ก็มีแนวโน้มในการใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาให้สามารถใช้ได้ทั้งระบบภายในองค์กร ไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือเป็นการใช้แบบผสมระหว่างโปรแกรมสำเร็จรูปและโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือถ้าซื้อโปรแกรมสำเร็จรูปก็ซื้อทั้งระบบ ที่ผ่านมาซอฟต์แวร์ที่ซื้อมาเป็นซอฟต์แวร์ที่ดีในการใช้กับหน่วยงานหนึ่ง แต่บางตัวก็ใช้กับหน่วยงานอื่นไม่ได้ ตรงนี้จึงเป็นจุดที่กำลังพัฒนาอยู่

แนวโน้มหรือทิศทางในอนาคตของธุรกิจนิตยสารและหนังสือ :

ตลาดหนังสือยังสามารถเติบโตได้อีกมาก มองว่า คนไทยยังอ่านหนังสือกันน้อย ถ้ามีการทำอะไรให้คนอ่านหนังสือให้มากขึ้น โอกาสในตลาดหนังสือยังโตได้อีกเยอะ ถ้าทำตรงนั้นได้ มีการปลูกฝังให้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก ก็จะทำให้ในอนาคตตลาดหนังสือยังโตต่อไป

สำหรับข้อจำกัดที่จะทำให้ตลาดหนังสือไม่โต น่าจะเป็นเรื่องคุณภาพของหนังสือมากกว่า ถ้านักเขียนหรือนักวิชาการตรงนี้ไม่มีคุณภาพพอ

ในเรื่องธุรกิจหนังสือที่จะนำเทคโนโลยีเครือข่ายเข้ามาใช้ให้เกิดเป็นลักษณะที่สามารถเชื่อมโยงกันได้แบบครบวงจร มองแนวโน้มความเป็นไปได้ คิดว่า ยังน้อยอยู่มาก เนื่องจาก การจะเกิดตรงจุดนี้ได้ ต้องเกิดจากสำนักพิมพ์ใหญ่ๆ ร่วมมือกันทำ เพราะถ้าเป็นสำนักพิมพ์เดียวที่ทำตรงนี้ แล้วไม่มีใครร่วมมือก็จะสูญเปล่า เพราะต้องใช้เงินลงทุนอย่างมหาศาล ในการใช้ดาวเทียมหรือINTERNET นั่นคือค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสีย ถ้าได้มีการร่วมมือกันทำ ค่าใช้จ่ายสามารถแชร์กันไปได้ ปัญหาอยู่ตรงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นนั่นเอง แต่แนวโน้มที่จะเป็นไปได้ก็มี แต่คงต้องมองว่า ผู้บริหารต่างๆ ของบริษัทต่างๆ สำนักพิมพ์ต่างๆ เอง เขามีวิสัยทัศน์ในการมองไกลถึงขนาดนั้นหรือเปล่า

ในการมองเรื่องการเปลี่ยนรูปของสื่อสิ่งพิมพ์จากหนังสือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทางด้านอ้อ แกรมมี่ มองว่า แนวโน้มจะเป็นลักษณะนี้แน่นอน คือ หนังสือจะมีการปรับเปลี่ยนทางด้านซอฟต์แวร์ เป็นสื่อทางหน้าจอบนคอมพิวเตอร์ เพราะคาดการณ์ว่า ทุกบ้านจะมีคอมพิวเตอร์หมด และทุกคนจะมีคอมพิวเตอร์กันทุกคนในอนาคต ซึ่งต้องใช้เวลาก่อนเพราะตอนนี้ราคาของเครื่องคอมพิวเตอร์ยังเป็นข้อจำกัดอยู่ และคนปัจจุบันยังไม่มีความรู้ทางด้านนี้มากนัก แต่ถ้ามีการปลูกฝังตั้งแต่เด็กเรียนให้ใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น ต่อไปที่บ้านจะต้องมีคอมพิวเตอร์ ทำให้ตลาดตรงนี้ได้ขึ้นโดยอัตโนมัติ อย่างเช่น ในอเมริกานักเรียนทุกคนมีคอมพิวเตอร์หมด แต่ในบ้านเราตรงจุดนี้จะเป็นเพียงสื่อเสริมหรือสื่อสนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ มากกว่าเป็นสื่อหลัก คือ ในกรณีที่ต้องการค้นหาเพิ่มเติม หากสิ่งอ้างอิงจะต้องมาจากตรงนี้ เป็นเรื่องเฉพาะเรื่องลงไป ซึ่งจะเป็นสิ่งดี เพราะฉะนั้นในเรื่องของการใช้สื่อ INTERNET ก็จะเป็นเพียงสื่อเสริมมากกว่าจะเป็นปัจจัยหลักในชีวิตประจำวัน ในส่วนนักเรียนก็จะเป็นการใช้ INTERNET เพื่อเอาข้อมูลดึงออกมาอ้างอิง มาใช้ นั่นคือเป็นแนวโน้ม และในส่วนของแต่ละบ้านมี INTERNET การซื้อสินค้า การจองสินค้า ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ก็เปิดหาใน INTERNET เป็นสื่อเสริมแต่ก็เป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นแต่ต้องใช้ระยะเวลา เพราะ

1. เศรษฐกิจของเมืองไทย ฐานะของคนไทยยังไม่ถึงขนาดความสามารถที่จะมี หรือทำอะไรได้ขนาดนั้น

2. เรื่องฐานข้อมูล ซอฟต์แวร์หรือฮาร์ดแวร์ที่จะเอามาใช้ตรงนี้ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงก็ยังไม่กว้างพอ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เครือข่ายโทรศัพท์ของเมืองไทยยังไม่กว้างพอให้ทำตรงจุดนี้ ถ้าหากว่าต้อง ON LINE ไปทุกที่ เบอร์โทรศัพท์ต้องมีก็เบอร์ เพื่อจะต่อเข้าบริษัท ทุกวันนี้ก็ยังไม่เพียงพอ เป็นเรื่องนโยบายของรัฐ การให้บริการของรัฐ ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่จะทำให้เกิดตรงจุดนี้ สุดท้ายของปัญหาต่างๆ ถ้ามองกันให้ถี่ก็จะเป็นเรื่องของรัฐบาลที่ไม่เอื้อต่อการเจริญเติบโตทางด้านนี้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชมพูนุท สวนกระต่าย เกิดวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2508 ที่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ในปีการศึกษา 2527 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
การประชาสัมพันธ์ สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนาการ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2538

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย